

இந்து சமயம்

(RESOURCE BOOK HINDUISM GRADE-12)

தரம் - 12

வளநூல்

(2018 ஆம் ஆண்டில் இருந்து நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது)

(Draft Copy)

சமயங்கள் மற்றும் விழுமியங்கள் கல்வித் துறை,
மொழிகள், மானுடவியல், சமூக விஞ்ஞான பீடம்,
தேசிய கல்வி நிறுவகம்,
மகரகம.

(வளநூல் ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்களின் தேவை கருதியே இணையத்தளத்தில் பதிவிட்டுள்ளோம். இது முழுமையாக பூரணமாக்கப்படாத நூல் என்பதை கவனத்தில்கொள்ளவும்)

இந்துசமயம்

தரம் - 12

வளநூல்

தேசிய கல்வி நிறுவகம்

முதற் பதிப்பு - 2018

ISBN :

சமயங்கள் மற்றும் விழுமியங்கள் கல்வித் துறை,
மொழிகள், மானிடவியல், சமூக விஞ்ஞான பீடம்,
தேசிய கல்வி நிறுவகம்,
மஹரகம்.

பதிப்பு : தேசிய கல்வி நிறுவகம்,

மஹரகம்.

பணிப்பாளர் நாயகம் அவர்களின் செய்தி

2007 ஆம் ஆண்டு நடைமுறையிலிருந்த உள்ளடக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பாடவிதானத்தை நவீனப்படுத்தி, தேசிய கல்வி நிறுவகம், ஆரம்ப, இடைநிலை கல்விப் பரப்புகளின் எட்டு வருட சுழற்சி முறையான, புதிய தேசியமட்டப் பாடவிதானத்தின் முதல் பாகத்தினை அறிமுகப்படுத்தியது. தேசிய கல்வி ஆணைக்குழுவினால் முன்மொழியப்பட்ட தேசிய கல்வி இலக்குகளை அடிப்படை நோக்காகக் கொண்டு, இது செயற்படுத்தப்பட்டதுடன் பொதுத் தேர்ச்சிகளை விருத்தி செய்து வந்தது.

பல்வேறுபட்ட கல்வியாளர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளினதும், கருத்துக் களினதும் பொருத்தப்பாட்டுடன் பகுத்தறிவு வாதத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடவிதானம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. அதன் தொடர்ச்சியாகப் பாடவிதானச் சுழற்சியின் இரண்டாம்பாகம் 2015 ஆம் ஆண்டில் இருந்து கல்வி முறையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

இந்தப் பகுத்தறிவுவாத நடைமுறையின் கடை நிலையில் இருந்து உயர்நிலை வரை அனைத்துப் பாடங்களிலும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட முறையில் தேர்ச்சிகளை வளர்த்தெடுப்பதற்காக, கீழிருந்து மேல்நோக்கிய நடைமுறைப்படுத்தப்படும் அணுகுமுறை பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒரே பாடத்தின் உள்ளடக்கத்தினை ஏனைய பாடங்களிலும் மீண்டும் பாவிப்பதனைக் குறைப்பதற்காகவும், பாடத்தின் நோக்கங்களை மட்டுப்படுத்துவதற்காகவும், செயற்படுத்தக்கூடியதான மாணவர் மையப் பாடவிதானம் ஒன்றை உருவாக்கும் நோக்கிலும் கிடையான ஒருங்கிணைப்பானது செயற்பட்டு வருகின்றது.

ஆசிரியர்களிற்கு, அவர்களது வகுப்பறைக் கற்பித்தல்களை வழிப்படுத்துவதற்கு அவசியமான வழிகாட்டுதல்களை வழங்குவதற்காகவும், தங்களைக் கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகளில் பொருத்தப்பாட்டுடன் ஈடுபடுத்திக்கொள்வதற்காகவும், வகுப்பறை அளவீடுகளையும் மதிப்பீடுகளையும் பொருத்தமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதனை நோக்கமாகக் கொண்டு புதிய வளநூல்கள் நூல்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது. இந்த வளநூல்கள், ஆசிரியரை ஒரு பொருத்தப்பாடுடைய ஆசிரியராக வகுப்பறையில் செயற்பட வைக்கின்றது. இந்த வளநூல்களினூடாக, ஆசிரியர்கள் தங்கள் மாணவர்களின் தேர்ச்சிகளை வளர்த்தெடுக்கத் தேவையான தர உள்ளீடுகளையும், செயற்பாடுகளையும் தாங்களாகவே தெரிந்தெடுக்கும் சுதந்திரத்தினையும் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். விதந்துரைக் கப்பட்ட பாடப்பரப்புகளின் பாரிய சுமைகள் இல்லாதொழிக்கப்படுகிறது. ஆதலால், இப்புதிய வளநூல்கள் முழுப்பயன்பாடு உடையவையாவதற்கு, கல்வி வெளியீட்டாளர்களினால் வெளியிடப்படும் விதந்துரைக்கப்பட்ட பாட நூல்களின் உச்சப்பயன் பாட்டினைப் பெற்றுக்கொள்வது அவசியமாகின்றது.

இப்புதிய பகுத்தறிவுவாத பாடவிதானத்தினதும், புதிய வளநூல்கள், புதிய பாடநூல்களினதும் அடிப்படைக் குறிக்கோள், மாணவர்களை ஆசிரிய மையக் கல்வியிலிருந்து விடுவித்து, செயற்பாடுகளுடன் கூடிய மாணவர் மையக் கல்வியினை நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய கல்வி முறைமையினால், பூகோள தொழில் சந்தைகளுக்குத் தேவையான தேர்ச்சிகளும் திறன்களும் மிக்க மனித வளத்தினை வழங்கக்கூடிய மாணவர்களின் எண்ணிக்கையினை விருத்தி செய்யக்கூடியதாயிருத்தலேயாகும்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்நிறுவகப் பேரவையின் அங்கத்தவர்களுக்கும், கல்வி அலுவல்கள் சபையின் அங்கத்தவர்களுக்கும், வளநூல்களின் உருவாக்கத்திற்குப் பங்களிப்புச் செய்த வளவாளர்களுக்கும் மற்றும் இவ்வுயரிய நோக்கத்திற்காக அர்ப்பணிப்புடன் பணியாற்றிய அனைவருக்கும் எனது நன்றிகளையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

கலாநிதி . திருமதி . ஜயந்தி குணசேகர

பணிப்பாளர் நாயகம்

தேசிய கல்வி நிறுவகம்

மகரகம்.

பிரதிப் பணிப்பாளர் நாயகம் அவர்களின் செய்தி

கற்றல் என்பது பரந்து விரிந்து செல்வதொன்றாகும். அது வாழ்க்கையை மேம்படுத்தவும் எளிமைப்படுத்தவும் வல்லது. மனிதன் கற்கும் ஆற்றலில் உச்ச நிலையில் உள்ளான். மனித, சமூக அபிவிருத்தியை மையமாகக் கொண்ட ஒரு நாடும் அதன் சமூகமும் அறிவாற்றலினால் இனங்கண்ட, நியமமற்றவற்றைக் களைவதற்கும். நல்லவற்றைப் பண்படுத்திப் புத்துலகைப் படைப்பதற்கான கருவியாய் அமைவது கல்வியாகும்.

கற்றலுக்காகப் பெறுமதிமிக்கவை எவையோ அவையும், கற்றல் முறையியல்களும் வசதிகளும் கல்வியைச் சூழ உருவாதல் வேண்டும். கலைத்திட்டம், பாடத்திட்டம், வழிகாட்டிகள், வளநூல்கள் வசதி செய்வோர் போன்றவையெல்லாம் இவ்வகையிலேயே கல்வித்துறையிற் சேர்ந்து கொள்கின்றன.

இலங்கை, நவீன செல்நெறிகளையும் பண்டைய அருஞ்செல்வங்களையும் கலக்கச் செய்து தமது கல்விக் கோலத்தை உருவாக்கிக்கொண்டுள்ளது. சமகாலத் தேவைகளுக்கமைய மறுசீரமைப்புகளினூடாக எட்டு ஆண்டுகளுக்கொருதடவை இற்றைப்படுத்தப்படும் கலைத்திட்டத்துக்குரிய ஒரு கற்றல் வளமாக இவ் வளநூல்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

பாடக் குறிக்கோள்களின் ஒத்ததன்மையைத் தேசிய மட்டத்தில் பேணுவது அவசியமாகும். எனினும், பாடத்திட்டத்தில் தரப்பட்டுள்ள கற்றல் முறையியல்கள் சற்றேனும் பிசகாது வளநூல்கள் பயன்படுத்துவதற்குரியவை. பாடத்திட்டத்தின் தேர்ச்சிகள், தேர்ச்சி மட்டங்களை அடைவதற்காகப் பாடவிடயங்களின் மூலம் கற்றற் பேறுகளை அண்மிப்பதற்காகக் கற்றல் முறையியல்களை ஆக்கபூர்வமானதாக மாற்றியமைத்துக் கொள்வதற்கான சுதந்திரம் வசதி செய்து கொடுப்போருக்கு உண்டு என்பதில் ஐயமில்லை. மாணவரது அடைவுச் சதவீதத்தை உயரிய மட்டத்திற்கு இட்டுச் செல்ல உதவும் மற்றும் அதற்கான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும் ஆசிரியரது வகிபாகத்திற்கு உந்துதலளிப்பதற்காகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள வளநூல்கள் ஆசிரியர்கள் மட்டுமன்றி மாணவரும் பெற்றோரும் கூடப் பயன்படுத்தலாம். குறித்த பாடத்தின் பாடநூலுக்குத் துணையாக அமையும் ஒரு சாதனமான வளநூல் என்பதை அறிந்து பாடத்திட்டம், ஆசிரியர் வழிகாட்டி ஆகிய இரண்டையும் ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்த வேண்டும்.

அந்தந்தப் பாடத்தின் அடைவு தொடர்பில், தேசிய நிலைப் பரீட்சகர்களால் எதிர்பார்க்கப்பெறும் அடைவுகளை, மாணவர்கள் அடைந்துள்ளனரா என்பது பற்றிப் பாடநிறைவில் வகுப்பறையில் வசதி செய்து கொடுப்பவர்களால் மதிப்பிடப் பெறுதல் வேண்டும். களிப்பூட்டத்தக்க செழுமையான பண்பாட்டைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான ஒரு கருவியாக இவ் வளநூல் அமைய வேண்டுமென்ப பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வண கலாநிதி மாம்புல்கொட சுமனரதன தேரர்

பீடாதிபதி, பிரதிப் பணிப்பாளர் நாயகம்

மொழிகள், மானுடவியல் மற்றும் சமூக விஞ்ஞான பீடம்

தேசிய கல்வி நிறுவகம்

வளநூலைப் பயன்படுத்துவதற்கான அறிவுறுத்தல்கள்.

தேசிய கல்வி நிறுவக இந்து சமயத் துறையின் ஊடாக தரம் - 12 இந்து நாகரிக புதியபாடத்திட்டத்திற்கான முதல் முறையாக வளநூல் ஒன்றைப் பாடசாலைத் தொகுதிக்கு அறிமுகம் செய்து வைப்பதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

பாடசாலைகளில் சமய பாடம் கலைத்துறைப் பாடமாகக் கொள்ளப்பட்டாலும், வாழ்க்கையில் நேரடியாகப் பங்கெடுக்கும் விடயங்கள் பல அதில் உள்ளன. அதனாற் கலைத்துறை மாணவர்கள் மட்டுமன்றி, எல்லாத் துறையினரும் இந்து நாகரிக பாடத்தைக் கற்க முன்வர வேண்டும். இதற்கு இந்து சமயம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின், கற்கும் மாணவர்களின் அர்ப்பண சிந்தனை, முயற்சி என்பன தேவை. அவ்வகையில் இப்பாடத்தை மாணவர் விருப்புடன் பயிலக்கூடியதாக ஆசிரியரின் பங்களிப்பும், ஒத்துழைப்பும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இப்பாடம் பரீட்சைக்குரியது மட்டுமன்றி முழுவாழ்க்கைக்குத் தேவையான அம்சங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

மாணவரிடம் அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டிய தேர்ச்சி மட்டங்கள் தொடர்பான கற்றற் பேறுகள், உத்தேச விடய உள்ளடக்க வழிகாட்டிகள், கற்றல் - கற்பித்தற் செயற்பாடுகள், உசாத்துணைகள் என்பவற்றை உள்ளடக்கியதாக இவ் வளநூல் அமைகின்றது. இவையாவும் ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் தேவையான வழிகாட்டலை வழங்குகின்றன. எனவே, ஆக்கபூர்வமான ஆற்றல்களுக்கும் ஆய்வுச் சிந்தனைக்கும் ஏற்றதான கற்றல் - செயற்பாட்டை மேற்கொள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் பூரண உரிமை உண்டு.

இவ் வளநூல் வகுப்பறைக்கு வெளியேயும் மாணவர்கள் கற்பதற்குத் துணைபுரிவதுடன், கற்றல் செயற்பாடுகள், ஆய்வுகள் என்பவற்றுக்கும் சிந்திக்கும் ஆற்றல், சமூகத் திறன்கள், தனியாள் என்பவற்றின் விருத்திக்கும் இட்டுச் செல்லும் என நம்புகின்றோம்.

திரு பொன் ஜெயரூபன்

உதவி விரிவுரையாளர்,
சமயங்கள் மற்றும் விழுமியங்கள் கல்வித் துறை,
தேசிய கல்வி நிறுவகம்.

கலைத்திட்டக் குழு

- வழிகாட்டலும் அனுமதியும் :** கல்விசார் அலுவல்கள் சபை,
தேசிய கல்வி நிறுவகம்.
- பணிப்பு :** - கலாநிதி . திருமதி . ஜயந்தி குணசேகர
பணிப்பாளர் நாயகம், தேசிய கல்வி நிறுவகம்
- வண. கலாநிதி மாம்புல்கொட சுமனரதன தேரர்
பிரதிப் பணிப்பாளர் நாயகம்,
மொழிகள், மானுடவியல், சமூக விஞ்ஞான பீடம்,
தேசிய கல்வி நிறுவகம்,
- இணைப்பாக்கம் :** திரு பொன் ஜெயரூபன்
உதவி விரிவுரையாளர்,
சமயங்கள் மற்றும் விழுமியங்கள் கல்வித் துறை,
தேசிய கல்வி நிறுவகம்.
- விடய ஆலோசனை :** - பேராசிரியர். இரா.வை. கனகரத்தினம்
(ஓய்வு) தமிழ்த் துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.
- பேராசிரியர். பி. கோபாலகிருஷ்ண ஐயர்,
வாழ்நாள் பேராசிரியர், இந்து நாகரிகத்துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
- பேராசிரியர். எம்.வேதநாதன்
தலைவர், இந்து நாகரிகத்துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
- திருமதி. சாந்தி கேசவன்,
தலைவர், இந்து நாகரிகத்துறை,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், மட்டக்களப்பு.
- திருமதி நாச்சியார் செல்வநாயகம்,
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் (ஓய்வு), இந்து நாகரிகத்துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
- பேராசிரியர் கலாநிதி மா.கருணாநிதி,
கல்விப் பீடம், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்.
- கலாநிதி (திருமதி) எஸ். ஸ்ரீமுரளிதரன்,
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், இந்து நாகரிகத்துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
- கலாநிதி (திருமதி) வி. பவநேசன்.
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், இந்து நாகரிகத்துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
- திரு.எஸ். முகுந்தன்,
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், இந்து நாகரிகத்துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
- திரு. எஸ். ரமணராஜா,
விரிவுரையாளர், இந்து நாகரிகத்துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
- திரு. என். சுபராஜ்,
விரிவுரையாளர், இந்துநாகரிகம்,
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், ஒலுவில்.
- திரு.என். வாமன்,
விரிவுரையாளர், இந்து நாகரிகத்துறை,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

எழுத்தாளர் குழு

- உள்வாரி** :
- **திரு. பொன் ஜெயரூபன்**
உதவி விரிவுரையாளர்,
சமயங்கள் மற்றும் விழுமியங்கள் கல்வித் துறை,
- வெளிவாரி**
- **திரு. பெ. பேரின்பராசா**
ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர், மட்டக்களப்பு.
  - **திருமதி எம். சண்முகதாஸ்,**
ஆசிரியர், தி/ இ.கி. ச. ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இந்துக் கல்லூரி,
திருகோணமலை
  - **திரு. எஸ். கமலநாதன்**
ஆசிரிய ஆலோசகர், வலயக் கல்வி அலுவலகம்,
மட்டக்களப்பு மேற்கு.
  - **திருமதி. கௌசல்யா காந்தரூபன்**
ஆசிரியர், யாழ்/சண்டிலிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி,
யாழ்ப்பாணம்.
  - **திருமதி . எம். பேரருள்செல்வி**
ஆசிரியர், மத்/ஹட்/ஏன்பீல்ட் தமிழ் மகா வித்தியாலயம்,
டிக்கோயா, ஹட்டன்.
  - **திரு. எஸ். கோபிநாத்,**
ஆசிரியர், தி/கநி/பேராறு பரமேஸ்வரா மகா வித்தியாலயம்,
கந்தளாய்.
  - **திருமதி . ஆர்.ருஷாந்தன்**
ஆசிரியர், கொ/ பாமன்கடை இராமகிருஷ்ணா வித்தியாலயம்
கொழும்பு-06
  - **திருமதி . எம். சிவகுமாரன்**
ஆசிரியர், கல்/ வாகரை தமிழ் மகா வித்தியாலயம், வாகரை
- கணனி வடிவமைப்பு**
- **திரு. பொன் ஜெயரூபன்**
சமயங்கள் மற்றும் விழுமியங்கள் கல்வித் துறை,
- அட்டைப்படம்**
- திரு. சதுர மதுசங்க
- காரியாலய உதவி**
- திருமதி எஸ்.சி.பிரியதர்சனி
  - திருமதி மங்கலிகா விஜயரதன
  - திரு..டயஸ் அமரசிங்க

செயற்பாடுகள்

1.0 : சமயம் என்பதன் பொருள் விளக்கமும் இந்து சமயத்தின் சிறப்புக்களும்.

இந்து சமயம் ஓர் அறிமுகம்

சிந்துநதிக்கரையில் வசித்துவந்தவர்களை ‘சிந்துக்கள்’ அல்லது ‘இந்துக்கள்’ எனப் பாரசீகரும், கிரேக்கரும் அழைத்து வந்தனர். அவர்கள் பின் பற்றிய சமயமே இந்து சமயம் என்று சில சரித்திர ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். இந்திய நாட்டினரின் மதமே இந்து மதம் எனப்பொருள் கூறுவாரும் உண்டு. ஒரு நாட்டின் பெயராலோ, ஒரு ஆற்றின் பெயராலோ நமது ஒப்புயர்வற்ற மதம் ஏற்பட்டது என்பது பொருத்தமற்றது. அதனால் இதன் உண்மைப்பொருளை அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும்.

இந்து மதம் என்னும் பெயர் அதன் கொள்கையை மேற்கொண்டு வந்ததாகும்.

இந்து அல்லது ஹிந்து என்ற சொல்லை ஹிம்+து எனப்பிரிக்கலாம். ஹம் - ஹிம்சையில், து - துக்கிப் பவன் எனப்பொருள்படும். ஓர் உயிர் எந்தக் காரணத் தினாலாவது வருந்துவதாக இருந்தால், அத்துயரத்தைத் தனக்கு ஏற்பட்ட துயரமாகக் கருதி அகற்ற முன்வரவேண்டும். அத்தகையவனே இந்து ஆவான். அப்பண்புமிக்க மக்களைத் கொண்ட மதமே இந்து மதமாகும்.

அன்பே கடவுள். இறைவன் எல்லா உயிர் களித்தும் நீங்காமல் வாழ்கிறான். எல்லா உயிர்களின் உடம்பையே அவன் கோயிலாகக் கொண்டுள்ளான். ஆதலால் எந்த உயிரின் உடலுக்கும் துன்பம் நேராவண்ணம் அவைகளிடம் அன்பு செலுத்தினால் அருள் வடிவமாகிய ஆண்டவனது அருள் பெறலாம். இதனைத் திருமூலர் தம் திருமந்திரத்தில்,

“அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்

அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்

அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்

அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே”- என்கிறார்.

இந்து மதம் என்பதற்கு “சனாதன தர்மம்” என வேறு ஒரு பெயரும் உண்டு. இதற்கு அழிவில்லாத அறம் என்பது பொருள். மேலும் இந்து சமயம் முறையே திருநெறி, அருள்நெறி தவநெறி, மெய்நெறி, சன்மார்க்கம் என்ற பல பெயர்களைக் கொண்டது. சமயம் என்பதற்குச் ‘சமை’ என்பது பகுதியாய் உடம்பை வளர்ப்பதற்கு உணவுப் பொருளைச் சமைப்பது போல இறைவனை அடைவதற்குப் பக்குவப்படுத்து வது இதன் பொருளாகும்.

இந்து சமயம் காலத்தால் மிகவும் தொன்மை யானது. அது ஒருகாலத்தில் உலகெங்கும் பரவி யிருந்தது என்பதைத் தற்கால நவீன புதைபொருள் ஆராய்ச்சி முதலியவற்றால் அறியலாம். பிற சமயங்கள் கூறும் கொள்கைகள் பல நமது இந்து சமயத்தில் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளன. ஆதலால் உலகில் உள்ள எல்லா மதங்களுக்கும் தாய்ச் சமயமாக இந்து சமயம் உள்ளது எனக் கூறலாம்.

அறுவகைச் சமயங்கள்

இந்து சமயம் முறையே சைவம், வைணவம் காணாபத்யம், கௌமாரம், சாக்தம், சௌரம் என்று ஆறுவகையாகப் பகுத்துக் கூறப்படுகிறது.

திருமூலர் இதனை “ஒன்றது பேரூர் வழி ஆறு அதற்குள்” என்று கூறுகிறார். முதலில் சைவம். சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாக ஏற்றுக்கொண்ட சமயம் ‘சைவம்’ எனப்பட்டது. சைவத்தில் பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருள் உண்மை மிகவும் விளக்கமாய் கூறப்படுகிறது. இவற்றை இறைவன் உயிர், தளை எனவும் கூறுவர்.

அடுத்து விஷ்ணுவை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயம் வைணவமாகும். இது வடகலை, தென்கலை என இருவகைப்படும். வட கலையார் வட மொழியில் உள்ள வேதசாத்திரங்களுக்கு முதலிடம் கொடுப்பர். தென் கலையார் தமிழ் மொழியில் உள்ள ஆழ்வார் களால் அருளப் பெற்ற பிரபந்தங்களுக்கு முதலிடம் தருவார்கள். இன்னொன்று காணாபத்யம். கணபதியே முழுமுதற்பரம் பொருள், ‘ஓங்கார வடிவினாக அவரை வழிபட வேண்டும்’ என்ற கோட்பாட்டை உடையது காணாபத்யம்.

கௌமாரம் என்பது குமாரனாகிய முருகனே கடவுள். பேரின்பவடிவினாக அவனை வழிபட வேண்டும் என்ற கோட்பாட்டை உடையது.

சக்தியை வழிபடு கடவுளாகக் கொள்ளும் சமயமே சாக்தம் ஆகும். சக்தி வழிபாடு - சக்தியே தெய்வம். அவரைத்தாயாக வழிபட வேண்டும் என்ற கோட்பாட்டை உடையது.

சூரியனை வழிபடுகடவுளாகக் கொள்வது சௌர சமயமாகும். பேரொளி வடிவினாக அவனை வழிபட வேண்டும் என்று கூறுவது இச்சமயமாகும். சிவஞான சித்தியார், “அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும் அவ்வவர் பொருளாய்” கடவுள் இயங்குகிறார் என இயம்புகிறது. இதன் அடையாளமாகவே நமது சிவ ஆலயங் களில் கணபதி, முருகன், சூரியன், விஷ்ணு, அம்மையப்பர் மற்றும் துர்க்கையம்மன் ஆகிய திருவுருவங்களை அமைத்து வழிபாடு செய்து வருகின்றோம்.

இந்து சமய இலக்கியங்கள்

ஒவ்வொரு சமயத்திற்கும் முக்கியமான சமய நூல் ஒவ்வொன்று உள்ளது. நமது இந்து சமயத் திற்கும் வேதம், ஆகமம், தோத்திரம், சாத்திரம், இதிகாசம், புராணம் எனப் பல நூல்கள் உள்ளன.

வேதங்களானது தெய்வீகமான கருத்துகளைத் தன்னுள் அடக்கி மறைத்து வைத்திருப்பதால் அது மறையெனப் பெயர் பெற்றது. வேதங்களை வியாசர் நான்காக வகுத்துள்ளார். வேதங்களோடு தொடர்புடைய சம்ஹிதைகள், பிராமணங்கள், ஆரண்ய கங்கள் மற்றும் உபநிடதங்கள் இந்து சமய இலக்கியங்களாய் பெருமை சேர்க் கின்றன.

ஆகமம் என்றால் ஆன்மக் களின் பாசங்களை நீக்கி வீடுபேற்றை அருளுதல். இவை மொத்தம் இருபத்தெட்டு ஆகமங்கள் தமிழ் கடவுள் சிவன் மீது பாடப்பட்டவை. திருமுறைகள் என்பதற்கு தம்மை அடைந்தவர்களை சிவமேயாக்குகின்ற முறை யெனப் பொருள் கூறுவர். திருமுறைகள் பன்னிரண்டு ஆகும்.

வைணவ சமயத்தில், விஷ்ணுவை தமிழ்ப் பாமாலைகளால் வழிபட்ட பன்னிரு ஆழ்வார்கள் அருளிச் செய்தவை. நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம் ஆகும். அதேபோல சாத்திரங்கள் இவை பதினான்கு சாத்திரங்கள். இவற்றை மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் என்பர். இவற்றில் தலை சிறந்தது சிவஞான போதம். சிவம் என்றால் ஒப்பற்ற மெய்ப் பொருள். ஞானம் என்றால் அதனை அறிதல். போதம் என்றால் தெளிதல். எனவே சிவஞான போதம் என்றால் ஒப்பற்ற மெய்ப்பொருளாகிய கடவுளை அறிந்து தெளிய உதவும் நூல் என்று பொருள் இது மெய் கண்ட தேவரால் அருளிச் செய்யப் பட்டது.

இதனையடுத்து அருணந்தி சிவாசாரிய சுவாமிகளால் இயற்றப்பட்டது சிவஞான சித்தியார் என்பதாம். மேலும் உமாபதி சிவாசாரியாரால் எட்டு நூல்கள் எழுதப்பட்டன. மெய் கண்டார், அருள் நந்தி, உமாபதி சிவம் ஆகிய சந்தனாச்சாரியார்கள் சைவ சித்தாந்தத்தை முறைப்படுத்தியவர் என்ற பெருமை படைத்தோராவர்.

இந்தியாவின் இரு ஒப்பற்ற காவியங்கள் இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதம் ஆகும். இதிகாசம் என்பதற்கு “ஐதீகத்தை நிரூபணம் செய்யும் வரலாறு” என்று பொருள். இராமாயண காவியத்தை இயற்றியவர் வால்மீகி முனிவர். பாரதத்தை வியாச முனிவர் இயற்றினார். இதனை ஐந்தாம் வேதம் என்று சிறப்பித்துக் கூறுவர். பகவத்கீதை இதனுள் அடங்கியுள்ளது.

புராணம் என்பதற்கு பழமை யான வரலாறு என்பது பொருள். புராணங்களை எழுதியவர் வேத வியாசர். இதனை உலகிற்கு அளித்தவர் சூதபுராணிகர் என்பதை அறிவோம். இந்த மகாபுராணங்கள் பதினெட்டு ஆகும்.

இந்து சமயக் கோட்பாடுகள்

இந்து சமயம் வலியுறுத்தும் சாதாரண அறக் கோட்பாடுகள் தவிர முக்கியமானவை இரண்டு

1) வேதாந்த நெறிகள்

2) பகவத் கீதையில் கூறப்படும் நான்கு யோகங்களாகிய மார்க்கங்கள்.

வேதாந்த நெறிகள் முறையே அத்வைதம், விசிஷ்டாத் வைதம், துவைதம் ஆகும்.

அத்வைதக் கோட்பாட்டை உலகிற்களித்தவர் சங்கரர். அத்வைதம் என்னும் சொல்லை அ + துவைதம் எனப்பிரிக்கலாம் அ - இல்லை, துவைதம் - இரண்டு. அத்வைதம் இரண்டற்ற ஒன்று “அகம்பிரமாஸ்மி” - நான் பிரம்மமாய் இருக்கிறேன் என்பது. “பிரம்மம்” என்ற ஒரு பொருளே உண்மை, நிலையானது. ஜீவன்கள் அனைத்துமே பிரம்மம் ஆவர். இறைவனைப் பரமாத்மா என்றும் உயிர்களை ஜீவாத்மா என்றும் ஒவ்வொரு ஜீவாத்மாவும் “பரமாத்மாதான்” என்பதே இவ்உயரிய கோட்பாடு ஆகும்.

அதே போல விசிஷ்டாத்வைதம் இவ்வேதாந்த நெறியை உலகிற்கு அளித்தவர் இராமானுஜர் ஆவார். விசிஷ்ட + அத்வைதம் ஸ்ரீ விசிஷ்டாத் வைதம். அத்வைதம் இரண்டற்ற ஒன்றாக உள்ளது. விசிஷ்டம் - விசேஷம். விசிஷ்டாத் வைதமானது ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒரே பொருளாலானவை என்றும் ஜீவாத்மா பரமாத்மாவிலிருந்து வெளிப்பட்டது என்றும் கூறுகிறது. சித்து, அசித்துச் சேர்க்கையால் விளங்கும் இரண்டற்றதான பிரம்மம் உண்டென்பதே உட்கருத்து.

அடுத்து துவைதம் இந்நெறியை அல்லது சமயத்தைப் பரப்பியவர் மத்துவர். இவர் துளுவ நாட்டில் உள்ள உடுப்பிக்கு அருகில் அநந்தேஸ்வரம் என்னும் கிராமத்தில் அவதரித்தார். தமது ஒன்பதாம் வயதில் அச்சுதபிரகாசரின் சீடராகி துறவு மேற்கொண்டார்.

துவைதத்தை நோக்கினால் துவி என்றால் இரண்டு. பிரபஞ்சமும், பரமாத்மாவும் வேறானவை. பரமாத்மா தனி, மற்றவை அதில் சேராதவை என்பதாகும். பரமாத்மா, ஜீவாத்மா, ஜட உலகம் - இவை எவராலும் உண்டாக்கப் படாத நித்தியப் பொருள்கள். உலகம் ஒரு தோற்றம் அன்று. சுதந்திரம் இறைவனுக்கு மட்டும் உண்டு. கர்மத்தை நீக்கினால் வீடுபேற்றை அடையலாம் என்பதை வலியுறுத்தும் கோட்பாடாகும்.

நான்கு மார்க்கங்கள்

மனிதன் தான் போகின்ற போக்கிலேயே விட்டால் அவன் படிப்படியாக நிதானமாய் வளர்ச்சியடைவான். மேலும் ஒருபடி சென்று தெய்விகத் தன்மை அடைய லாம். இப்படி காலத்தே வளர்ச்சி தானே நிகழும்.

மாறாக மனிதன் தன் உடல் மூச்சு, மனம் அறிவு ஆகியவற்றை பயன்படுத்தி பெருமுயற்சி செய்து இறையருளைப் பெற்று விரைவில் தன்னை முன்னேற்றிக் கொள்வது “□விஹங்கம் மார்க்கம் அல்லது “பறக்கும் வழி” எனப்படும். தன்னைத் தானே உயர்த்திக் கொள்ளும் மார்க்கங்கள் (நெறிகள்) முறையே, கர்ம மார்க்கம், பக்தி மார்க்கம் ஞான மார்க்கம், இராஜ மார்க்கம் என்பனவாம். இவை முறையே ஞானநெறி, இராஜநெறி, கர்மநெறி மற்றும் பக்தி நெறி என்னும் யோகம் என்றும் போற்றப் படுகின்றன.

ஞான மார்க்கம் என்பது கூர்மையான அறிவுடையவர்கள் நல்லதையும் கெட்டதையும் அறிந்து, என்றும் நிலைத்திருப்பதையும், விரைவில் அழிந்து விடுவதையும் சிந்தித்து உணரும் ஆற்றல் உடையவர்கள்.

இவ்வறிவின் துணை கொண்டு சத்தியத்தையும் முழுமையான பரம்பொருளை தேடும் வழியே ‘ஞான மார்க்கம்’ எனப்படும். இரண்டாவது இராஜ மார்க்கம். மனிதன் சுய உணர்வுடன் உடம்பு, மூச்சு, மனம் இவற்றைக் கட்டுப் படுத்தி, ஒழுங்குபடுத்தி, தனக்குள்ளே ஒளிந்துகிடக்கும் சக்திகளைத் தூண்டி வெளிப்படுத்துவது ‘ராஜயோகம்’ எனப்படும். இதுவே இராஜமார்க்கம் எனப்படுகிறது. இதன் இறுதி இலட்சியம் மனதில் அல்லது உணர்வில் தோன்றும் அலைகளை அடக்குவது ஆகும். “ஓம்” என்ற பிரணவம் இங்கு வழிபடப் படுகின்றது.

மூன்றாவது கர்ம மார்க்கம். வாழ்க்கையில் மனிதன் செய்கின்ற ஒவ்வொரு செயலுக்கும் இரண்டு விதமான பயன்கள் இருக்க வேண்டும். ஒன்று அச்செயலினால் சமுதாயத்திற்கு லாபம் கிடைக்க வேண்டும், இரண்டு அச்செயல் அவனுடைய தெய்வ பக்தியை வளர்க்க வேண்டும்.

இந்த இருவிதமான பயன்கள் உடையவையாக ஒவ்வொரு செயலையும் ஆக்கும் விதியைக் கர்ம நெறி என்ற பெயரில் பகவத்கீதை உணர்த்துகிறது. தொழில் வாழ்க்கை, புறவாழ்க்கை என்ற வெளி வாழ்க்கையையும் குளித்தல், நடத்தல், உண்ணுதல், தானம் செய்தல் போன்ற சொந்த வாழ்க்கையின் செயல்கள் ஆகிய அனைத்துமே தனக்கு அக இன்பமும் சமுதாய நலமும் வளரும்படி செய்கின்றன. ஒரு மனிதன் தன் சொந்த வாழ்க்கையில் செய்கின்ற ஆசனம், பிராணாயாமம், தவம், நன்னூலறிவு ஆகிய அனைத்தும் உலக நன்மைக்கும் உதவும்படி எல்லோரும் இன்ப வாழ்வுவாழ கீதை வழி சொல்கின்றது. எனவே சமுதாயத்தின் அங்கத்தினராகிய ஒவ்வொரு வரும் தத்தம் கடமைகளை முறையாகவும் திறமை யாகவும் ஆற்றுவதை கர்ம மார்க்கம் எனலாம்.

நான்காவது பக்தி மார்க்கம். பரம்பொருள் மீது கொண்ட அன்பினால் மனிதன் அகந்தையை ஒழித்து, தன் சிறுமையைத் தவிர்த்து, உலகளாவிய உணர்வுள்ள வனாய் தியாகம், அன்பு வாயிலாக உயரிய நிலையை அடைவது பக்தி மார்க்கம். பக்தன் எதை நம்புகிறானோ அதுவாகவேதான் ஆகிவிடுகிறான் என்பது கீதையில் கண்ணன் கருத்து. இதை உணரும் விதம் நாம் பின் வருவனவற்றில் காணலாம். அடக்கமுடைய சரஸ்வதி போன்ற தெய்வங்களை வணங்கும்போது பக்தனும் பணிவுடையவன் ஆகிறான். பற்றற்ற சிவனாரை வணங்கும் போது பக்தனும் பற்றற்றவனாகிறான். அன்பு மிகுந்த கண்ணனை வணங்கும். போது தருமம் ஆகிய ஆறு நற்குணங்களைக் கொண்ட இறைவனை பக்திப் பரவசத்தால் வழிபடும் போது நாமும் அந்த ஆறு நற் குணங்களை உடையவராகிறோம்.

எமது பண்பாட்டை எல்லோரும் போற்றச் செய்வதும் நமது பழம்பெரும் இந்து சமயத்தின் வாயிலாகத்தான் என்றால் அது மிகையாகாது

இந்துசமய மூலங்கள்

உலகின் பல பாகங்களிலும் பல்வேறு நதிக்கரை நாகரிகங்கள் தோன்றி வளர்ச்சி பெற்றன. அவ்வாறு தோன்றிய ஏனைய நதிக்கரை நாகரிகங்களுக்கு ஒப்பான சிறப்புடையதாக சிந்துவெளி நாகரிகமும் அமைகின்றது. இந்து நாகரிகம் கி.மு. 3250 தொடக்கம் கி.மு. 2750 வரையான காலப் பகுதியில் சிறப்புடன் விளங்கி இருக்கலாம் என்பதை ஆய்வாளர்கள் துணிகின்றனர். சிந்துவெளிப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் இந்து சமய நம்பிக்கைகளைக் கடைப் பிடித்தனர் என்பது வரலாற்று ஆதாரங்கள் தரும் உண்மையாகும். இந்துசமயம் இற்றைக்கு 5000 ஆண்டுகள் பழைமை உடையதெனக் கொள்ள இடமுண்டு.

சிந்து நதி பாயும் பகுதியானது 1922 தொடக்கம் 1930 வரையான காலத்தில் சேர். ஜோன் மார்ஷலின் தலைமையில் அலெக்ஸ்சாண்டர், கன்னிங்காம், வில்லியம் ஜோன்ஸ் முதலான புதைபொருளாய்வாளர்களால் அகழ்வாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. அவர்களால் மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா போன்ற பல நகர அழிபாடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் ஹரப்பா மேற்குப் பஞ்சாப் மாநிலத்திலும், மொகஞ்சதாரோ பாகிஸ்தானிலும் அந்நகரங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கட்டடங்கள், கற்சிலைகள், இலிங்க வடிவங்கள், களிமண் பொம்மைகள், சித்திர வடிவ எழுத்துக்கள் போன்ற புதைபொருட்களைக் கொண்டு சிந்து வெளி மக்களின் சமயநிலை, வாழ்க்கை முறை என்பன பற்றி அறிய முடியும்.

சமய நிலை

சிந்துவெளிப் பிரதேச புதைபொருட்கள் இந்து சமயச் சார்புடையனவாகவே உள்ளன. இப்பிரதேசத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட புதைபொருட் சின்னங்கள் வாயிலாக இம்மக்கள் இந்துத் தெய்வங்களை வழிபட்டனர் என்பதை அறியமுடிகின்றது. சைவத்தின் பரம்பொருளாகிய சிவனை அக்கால மக்கள் முக்கிய தெய்வமாக வழிபட்டனர். முத்திரைகள், இலிங்க வடிவங்கள் என்பன அக்கால சிவ வழிபாட்டை அறிய உதவுகின்றன. முத்திரை ஒன்றில் யோக நிலையில் அமர்ந்த ஒரு வடிவம் காணப்படுகிறது. இவ் வடிவம் தலை மீது வளைந்த கொம்புகள், இடுப்பில் இரட்டைப் பட்டையாக அரைக்கச்சை என்ற அங்க இலட்சணங்களுடன் காட்சியளிக்கிறது. யோகி வடிவத்தின் கீழ்ப் புறத்தில் யானை, புலி, எருது, காண்டாமிருகம் போன்ற அம்சங்களைக் காணலாம். அவ்வடிவத்தினை சேர். ஜோன் மார்ஷல் போன்றவர்கள் சிவ வடிவத்துடன் இனங்காண்கின்றனர்.

தற்காலச் சக்தி வழிபாட்டுடன் இனங்காணத்தக்கதாக சிந்து வெளி மக்களிடையே நிலவிய தரைப்பெண் வழிபாடு அமைகிறது. ஒரு பெண்ணின் கருப்பையில் இருந்து செடி ஒன்று முளைப்பது போன்று பொறிக்கப்பட்டுள்ள முத்திரையை இதற்கு ஆதாரமாகக் காட்டுவர். உற்பத்திக்குக் காரணமான பூமாதேவியை (பூமியை) இம்மக்கள் தாயாக வழிபட்டனர் எனக் கொள்வர். ஆய்வாளர்கள் இத்தெய்வத்தை தரைப்பெண் வழிபாடு அல்லது தாய்த் தெய்வ வழிபாடு என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

சுடுமண் தாயத்தொன்றில் முக்காலி ஒன்றின்மேல் பாற் கிண்ணம் காணப்படுகின்றது. அருகில் பாம்பு தனது படத்தை விரித்தபடி உள்ளது. இன்றும் எமது சமயத்தில் நாகத்திற்கு பால், பழம் படைத்து வழிபடும் மரபு இருந்து வருகின்றது. சில முத்திரைகளில் மரங்களும், அம்மரங்களில் உறையும் பெண் தேவதைகளின் வடிவங்களும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு முத்திரையில் மரங்களுக்கு இடையில் பெண் உருவம் காணப்பட அதன் கீழ் ஒரு பெண் அவ்வடிவத்தினை வழிபடும் வகையில் காட்சியளிக்கின்றது. எனவே அம்மக்கள் விருட்சங்களை அல்லது அவற்றில் உறையும் தெய்வங்களை வழிபட்டிருக்க வேண்டும் என்று கொள்வர்.

சூரிய வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய ஆதாரங்களும் சிந்துவெளிப் பகுதியில் காணப்படுகின்றன. இன்றைய இந்து மதத்தில் காணப்படும் வழிபாடுகளுக்கு ஒப்பான சமயச் சடங்குகள் அக்கால மக்களிடையே நிலவியதை உணரலாம். உயரமான கோயில்களை அமைத்த சுமேரிய மக்களோடு வணிகத் தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்த சிந்துவெளி மக்கள், நிலையான கோயில்களை அமைத்திருக்க வேண்டுமெனக் கருத இடமுண்டு. இப்பிரதேசத்தில் கோயில் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று கருதப்படும் இடம் இதுவரை அகழ்வாய்வு செய்யப்படவில்லை. இங்குள்ள செய்குளத்திற்கருகே எட்டு அறைகளைக் கொண்ட கட்டடம் ஒன்று காணலாம். இவ்வெட்டு அறைகளும் மேலே ஏறுவதற்குப் படக்கட்டுக்களைக் கொண்டுள்ளன.

கட்டிடத்தின் அமைப்பை அவதானித்த ஆய்வாளர்கள் இங்கு வாழ்ந்தவர்கள் சைவசமயச் சார்புடையவர்களாக இருந்திருக்க வேண்டுமெனக் கருதுவர். முத்திரைகளில் இறைவனின் முன் ஆட்டைப் பிடித்திருப்பதைப் போலவும், ஒரு பெண் மண்டியிட்ட வண்ணம் இருக்க, ஒருவன் வாளை ஓங்குவது போலவும் காணப்படுகிறது. இம்மக்களிடையே பலியிடுதல் முக்கிய சடங்காக இடம்பெற்றமைக்குரிய சான்றாக அமைகிறது. இன்றைய இந்து சமயத்தில் நிலவும் ஆலய வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையதாகவுள்ள நிவேதன வழிபாட்டினை வெளிப்படுத்தும் ஆதாரங்களையும் காணலாம். முத்திரையொன்றில் பெண்கள் படைக்கும் தட்டுக்களை ஏந்தியவாறு காணப்படுகின்றது. பூசைத் தட்டுகள் கிடைக்கப் பெற்றமையினைக் கொண்டு, தெய்வங்களுக்கு பூசைப் பொருட்களை நிவேதனமாகப் படைத்து வழிபட்டிருக்க வேண்டுமெனக் கருதுவர். முத்திரைகளில் உள்ள எழுத்து வடிவங்கள் பசுபதி என்னும் பெயரைச் சுட்டுவதாக சேர் ஜோன் மார்சல் குறிப்பிடுகிறார்.

நுண்கலைகள்

சிந்துவெளிப் பிரதேசத்தில் கலைகளின் வளர்ச்சியையும் காணலாம். மொஹஞ்சதாரோ, ஹரப்பா போன்ற இடத்துக் கட்டடங்களும் அக்கால கட்டடக்கலையின் வளர்ச்சியை அறிவதற்கு உதவுகின்றன. இப்பிரதேசத்தில் மாளிகை போன்ற கட்டிட அமைப்புகள், களஞ்சிய அறை, நீராடுகின்ற குளம், மாடி வீடுகள், வீடுகள் என்று பல கட்டடங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. கட்டடம் ஒன்று 242 அடி நீளமும் 112 அடி அகலமும் கொண்டதாக உள்ளது. மழை நீருக்குத் தாக்குப் பிடிக்கும் வண்ணம் வெளிப்புறச் சுவர்களுக்கு சுட்ட செங்கற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். உட்புறச் சுவர்களுக்கு சூளையிடப்படாத செங்கற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அடுக்கு மாடிவீடுகளுக்கு அதன் பாரத்தைத் தாங்கும் வகையில் நடுப்பகுதிச் சுவர்கள் தடிப்பாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

மொஹஞ்சதாரோ, ஹரப்பா போன்ற இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பல்வேறு சிற்ப வடிவங்களும் அக்கால சிற்பக்கலை வளர்ச்சியைக் காட்டுவன. சிந்துவெளிக் காலம் சிற்பக்கலை வளர்ச்சியைக் காட்டுவதாக பல ஆய்வாளர் கருதுவர். சேர். ஜோன். மார்ஷல் 'இந்திய சிற்பக்கலை இந்தியாவிற்கே உரியது' என்று கூறுவதனையும் காணலாம். சிந்துவெளி மக்கள் சிற்பங்களுக்கு வெங்கலம், பழுப்பு நிறக் கற்கள், சுண்ணக் கற்கள் போன்றவற்றினை மூலப்பொருளாகப் பயன்படுத்தினர். சிந்துவெளி பிரதேசத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட சிற்பங்களுள் வெண்கலத்தினாலான நடனமாதின் வடிவம், ஆடவர் வடிவங்கள் போன்றவற்றைக் கூறலாம். வெண்கலத்தில் வார்க்கப்பட்டுள்ள நடன மாதின் வடிவம் வழுவழுப்பாகவும் ஒழுங்கு நடனத்திற்குத் தோற்றுவாய் ஆகலாம்' என்று மா. இராசமாணிக்கனார் கருதுகின்றார்.

துளைகளை உடையதாகக் காணப்பட்ட ஊதுகுழல் வாசிக்கும் நிலையில் இருந்ததாக அறிஞர் மாக்கே குறிப்பிடுகிறார். இங்கு கிடைக்கப் பெற்ற மட்பாண்டங்கள் மீது பாம்புகள், மீன்கள், வட்டங்கள், சதுரங்கள், இலைகள் என்று பல உருவங்கள் ஓவியங்களாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. மட்பாண்டங்களில் காணப்படும் வடிவங்கள் அக்கால ஓவியக்கலை பற்றி அறிய உதவுகின்றன. முத்திரைகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள மிருதங்கம், தவில் போன்ற சான்றுகள் அக்கால இசைக் கலை பற்றி அறிய உதவுவன.

வாழ்க்கை முறை

சிந்துவெளிப் பிரதேச மக்கள் நாகரிகம் உடைய வாழ்க்கையை வாழ்ந்தமைக்கு குறித்த பிரதேசத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புதைபொருட் சின்னங்களே சான்றாக அமையும். சிந்து வெளிப் பிரதேச மக்களின் முக்கிய தொழிலாக வாணிபமே இருந்தது. சிந்துவெளியில் கிடைத்த முத்திரைகள், மட்பாண்டங்கள், கருவிகள் போன்றவை சுமேரியா, மொசப்பதேமியா, எகிப்து போன்ற நாடுகளில் கிடைக்கப் பெறுகின்றமையைக் கொண்டு சிந்துவெளி மக்கள் மேற்கூறிய நாட்டு மக்களுடன் வணிகத் தொடர்புகளை வைத்திருந்தனர் எனக் கொள்வதற்கு இடமுண்டு. கப்பல் கட்டுதல், தச்சுத் தொழில், சிற்பத் தொழில், கைவினைத் தொழில் என்பன போன்ற தொழில்களிலும் அம்மக்கள் ஈடுபட்டனர். இங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மதகுருவின்

ஆடையில் பூவேலைப்பாட்டுடன் கூடிய சித்திரத்தைக் காணமுடிகின்றது. ஆண்கள் மேலாடைகளை அணியும் அளவிற்கு அக்கால மக்கள் நாகரிகமுடைய வர்களாக வாழ்ந்தனர் என்பது இதன் மூலம் பெறப்படுகிறது. மிகப் பெரிய நகர அமைப்பையும் பாதுகாப்பான சுற்றாடலையும் உடைய நாகரிக வாழ்வையும் பின்பற்றினர். நெருக்கமான வீட்டு அமைப்பால் ஒருமைப்பாடான சமூக அமைப்பு வெளிக்காட்டப்படுகிறது.

தொல்லியற் சின்னங்கள்

பண்பாட்டு அம்சங்கள் சமுதாய வாழ்வியலுடன் நெருக்கமான தொடர்புடையவை. பண்பாட்டு அம்சங்களாக சமயம், கலை, வாழ்வியல், கிரியை, இலக்கியம், அரசு, இறைநம்பிக்கை ஆகியன அமையும் மேற்படி பண்பாட்டு அம்சங்கள் இந்து நாகரிக வரலாற்றினை உறுதிப்படுத்தும் சான்றுகளாகவே விளங்கும். வரலாற்று மூலங்களை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய வரலாற்று மூலங்களாகவும், ஊகமான பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் அண்மைக் காலத்திலே விஞ்ஞான பூர்வமானதாக அவதானிக்கும் முறையினையும் காணலாம். வரண்முறையான விஞ்ஞானம் என்றும் நிலையில் இக்கொள்கை முன்வைக்கப்படும்.

தொல்பொருள் சான்றுகள் இந்துப் பண்பாட்டின் வரலாற்றுத் தடயங்களை அறிவதற்கான மூலச்சான்றுகளாகவே உள்ளன. தொல்பொருள் சான்றுகளை புலமையாளர்கள் வாசித்து அறியும் போது பண்பாட்டு வேர்களை அடையாளம் காணமுடியும். இந்துப் பண்பாட்டில் காலத்துக்கு காலம் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும் மரபுகளின் வளர்ச்சியையும் அறிவதற்கு இது பெரிதும் உதவுகின்றது. தொல்பொருள் சான்றுகளில் பூர்வீக கட்டிடங்கள், சிற்பங்கள், சின்னங்கள், உலோக படிமங்கள், கல்வெட்டுக்கள், செப்புப்பட்டயங்கள், நாணயங்கள் பொறிப்புக்கள் ஆகியன உள்ளடங்கும். அழியாது காலம் காலமாக நிலைத்து நிற்கும் தொல்பொருள் சின்னங்கள் உறுதியான சான்றாதாரங்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. தொல்பொருள் சான்றுகளில் அடங்கும் பட்டயங்கள், கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள், சாசனங்கள் ஆகியன அழியாச் சான்றுகளாகவே கொள்ளப்படும். இத்தகைய தொல்பொருள் எழுத்துக்கள் ஆரம்பத்தில் இலக்கிய வடிவங்களாகவே கூறப்பட்டுள்ளன. கல்வெட்டுக்களில் ஸ்வஸ்திஸ்ரீ என்றும் சொல் மங்களமுண்டாகுக என்றும் கருத்தைக் குறிப்பிடுவதாக அமைகின்றது. கல்வெட்டுக்களில் அவை எழுதப்பட்ட காலம், அதன் நோக்கம் என்பன கூறப்பட்டு அந்த நோக்கத்திற்கு தடையாக இருப்பவர்கள் அடைந்து கொள்ளும் துன்பங்களும் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டின் இறுதிப் பகுதியில் ஓம் படைக்கிளவி எனும் வாசகப் பகுதியில் கல்வெட்டில் கூறப்பட்டவற்றுக்கு மாறான செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுபவர்கள் அடையும் துன்பம் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்கு சிறந்த உதரணமாக திருக்கேதீச்சர திருத்தலம் பற்றிய கல்வெட்டினை குறிப்பிடலாம். தமிழ் நாட்டில் பாடல் பெற்ற தலங்கள் தமது மூர்த்தி தல தீர்த்த பெருமையையும் கோயிற் பண்பாடுகளையும் கல்வெட்டுக்கள் என்றும் தொல்பொருள் சான்றுகளுடாகவே எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. பல்லவர், சோழர், நாயக்கர் பண்டியர் விஜயநகரர் முதலான அரசர்களது பண்பாட்டுகளையும் வெளிப்படுத்தும் தனித்தனி கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன.

இந்துப் பண்பாட்டு மரபுக்கான சாசன வடிவங்களில் கூடுதலானவை கோயிற் சாசனங்களாகும். ஆலயத்திற்கு அரசர்கள் வழங்கிய ஆதரவுகளை அவை சுட்டிக் காட்டுகின்றன. ஆலய நிபந்தனைகள் ஆலய வழிபாடுகளை சுட்டிக் காட்டியதால் இத்தொல் பொருட் சின்னங்கள் இந்து சமயச் சார்பானவையாக அமைந்துள்ளன. ஆலய வழிபாடுகள் ஆலய சமுதாய தொடர்புள் என்பவை இக்கல்வெட்டுச் சான்றுகள் மூலம் வெளிப்படுகின்றன.

கல்வெட்டுப் பொறிப்புக்களைப் போலவே சின்னங்கள் பொறிப்புக்களும் இந்து நாகரிக வளர்ச்சிக்கு பங்களிப்புச் செய்கின்றன. மட்பாண்டம், ஜாடிகள் எழுத்துக்கள் பாவனைக் கருவிகள் என்பவையும் பண்பாட்டுச் சந்தர்ப்பங்களாக விளங்குகின்றன. தொல்பொருட் சின்னங்களின் அமைப்பு, வடிவம், மூலம், வெளிப்படுத்தும் கருத்து என்பவற்றைக் கொண்ட இந்துப் பண்பாட்டின் காலகட்ட வளர்ச்சியை அடையாளப் படுத்தலாம். மன்னர்களது பெருமைகளை கூறும் தூண்கள், ஸ்தம்பங்கள் எழுத்துக்கள் மட்டுமல்லாது சிற்ப குறியீடுகளையும் அலங்காரச் சின்னங்களையும் கொண்டுள்ளன.

தொல்பொருட்சின்னங்களில் அடங்கும் கட்டிட மரபும் அதனுடன் இணைந்த அலங்கார வடிவங்களும் இந்து நாகரிக பண்பாட்டின் பல்வகை அடையாளங்களையும் வெளிப்படுத்து வனவாக அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு அரசர் மரபினர் பின்பற்றிய தனித்துவமான கலை வடிவங்கள் தொல்பொருட் சின்னங்களுடாக வெளிப்படும் ஒவ்வொரு காலத்துக்குமான கலை வடிவங்களை நிர்ணயிப்பதில் தொல்பொருட் சின்னங்கள் பிரதான பங்கு வகிக்கின்றன. சிந்துவெளிப் பிரதேசத்தில் அகழ்வாய்வு செய்யப்பட்ட கட்டிடங்கள் இந்தியக் கட்டிட கலைக்கு ஆதாரமானவை. பெருமண்டபம் வீட்டு அறைகள் நீராடும் சாலைகள், வீதிகள் முதலியன கட்டிடக்கலைக்கான ஆதாரங்களாக சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன. வடஇந்தியாவின் கோயிற் கட்டிடங்கள் அக்கால கோயில் அமையும் சூழலை விபரிப்பதுடன் நாகரபாணியிலான மழை நீர்த்தாக்கத்தில் இருந்து பாதுகாப்பதற்கான உயர் கூம்பு வடிவினதாக காணப்படுகின்றது. மலைப் பாங்கான பகுதியில் நாற்சதுரமான தளத்தை உடையதான கட்டிடங்களும் சமநிலப் பரப்பிலே வட்ட வடிவமான கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளமையை காணமுடிகின்றது. கோயிலின் அடிப்பாகம் வட்ட வடிவமாக அமைந்து காணப்படும் தூபி வேசரபாணிக் கலையாகும். தமிழ் நாட்டில் திராவிடபாணிக் கலைவடிவக் கோயில்கள் இந்துக் கோயில் கலாசாரத்தின் தொல்பொருக் எச்சங்களாக விளங்குகின்றன.

தொல்பொருள் பொறிப்புகளில் காலத்துக்கு காலம் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள் பிரதான அதாரங்களாக குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவற்றை காசுகள் எனவும் குறிப்பிடுவர் நாணயப்படங்கள், நாணய எழுத்துக்கள், நாணயங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் காலம் என்பவை இந்து நாகரிக மரபின் உறுதியான வரலாற்றுத் தரவுகளாகச் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன.

நாணயங்களைப் போலவே சிற்பங்கள் விக் கிரகங்களும் சாகாவரம் பெற்ற வலாற்று ஆவணங்களாகும். கல், மரம், உலோகம் என்பவற்றை மூலமாக கொண்டு இச்சிற்பங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. சிற்ப எழுத்துக்கள் சிற்பசித்திரங்கள் என்பன பேசும் வரலாறுகளாகவே உள்ளன. வரலாற்றுத் தடயமாக மட்டுமன்றி கலை ஆளுமை, கலைரசனை, இலக்கியத் தொடர்புகளை வெளிப்படுத்தக் கூடியவாறு தொல் சிற்ப வடிவங்கள் விளங்குகின்றன. தெய்வீக சிற்பம் ஆடல் சிற்பம் அடியார் சிற்பம் அலங்கார சிற்பம் என சிற்பக்கலை மரபு பல்வகைப் பரிணாமம் பெற்றுள்ளது என கூறமுடியும். தொன்மையான சிற்பங்களே உலகளாவிய நிலையில் இந்துப்பண்பாட்டு வடிவங்களை பறை சாற்றுகின்றன. வெளிநாட்டவர்கள் இந்துப் பண்பாட்டில் ஆர்வம் கொள்வதில் சிற்பக்கலை பெரும்பங்கு வகிக்கின்றது.

வேதங்கள்

இந்து இலக்கியங்களுள் வேதம், ஆகமம் என்பன முதன் நூல்கள் எனவும் பிரமாண நூல்கள் எனவும் கொள்ளப்படுகின்றன. வேதம் என்ற சொல் “வித்” என்னும் வினையடியிலிருந்து தோன்றியது. அது அறிவு என்னும் பொருள் தரும். அதனால் வேதங்களை அறிவு நூல் எனக் கொள்வர். வேதங்கள் இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பட்டவை என்பது மேலோர் மரபு.

வேதங்களை வகுத்தவர் அல்லது தொகுத்தவர் வியாசர் ஆவார். வியாசர் என்பது ஒரு காரணப்பெயர். அதற்குத் தொகுப்பாசிரியர் எனப் பொருள் கொள்வர். வரலாற்று அடிப்படையில் வேத இலக்கியங்கள் கி.மு. 1500 - கி.பி. 600 வரையிலான காலப்பகுதியில் தோற்றம் பெற்றன எனக் கூறப்படுகின்றது. வேதங்களை எழுதாமறை, எழுதாக்கிளவி, சுருதி, மறை, அபௌருவேயம், சுயம்பு, ஆம்நாயம் முதலான பல பெயர் கொண்டு அழைப்பர்.

வேதங்களின் வகை

ஆரம்பத்தில் வேதங்கள் 'திரயீ வித்யா' என மூன்றாகச் சொல்லப்பட்டன. அவை இருக்கு, யசர், சாமம் என்பனவாகும். பின்னர் வழக்கில் இருந்த அதர்வ வேதமும் இணைக்கப்பட்டு, நான்காகக் கூறப்பட்டன. வேதங்கள் நான்கு என்பதனால் அவை சதுர்மறை, சதுர்வேதம் என அழைக்கப்படுகின்றன. நால் வேதங்களுள் மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறும் இருக்கு வேதம் 10 மண்டலங்களையும் 1028 சூக்தங்களையும் கொண்டுள்ளது. 101 சாகைகளைக் கொண்ட யசுர் வேதம் கிருஷ்ண யசுர், சுக்கில யசுர் எனும் இரு பிரிவுகளைக் கொண்டது. சாம வேதம் 1549 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளதுடன் பூர்வஆர்சிகம், உத்தர ஆர்சிகம் என்னும் இரு பிரிவுகளையும் கொண்டுள்ளது. அதர்வண வேதம் 20 காண்டங்களையும், 731 சூக்தங்களையும், 6000 பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது.

நான்கு வேதங்களும் இரண்டு காண்டங்களையும் நான்கு பகுதிகளையும் உடையன. சங்கிதை, பிராமணம், ஆரணியகம், உபநிடதம் என்பன நான்கு பகுதிகளாக உள்ளன. அவற்றுள் சங்கிதை என்பது மந்திரங்களின் தொகுப்பாகும். பிராமணம் என்பது வேள்விக் கிரியைகளுக்கூரிய விதிகளைக் கூறும். ஆரணியகம் என்பது வாண்பிரஸ்தனுக்கூரிய சமய அனுட்டானங்களைக் கூறும். உபநிடதம் என்பது உண்மைப்பொருள் பற்றிய விசாரணைகளைக் கொண்டது. சங்கிதை, பிராமணம் என்பன வேதத்தின் கர்ம காண்டப் பகுதியைச் சார்ந்தவை. ஆரணியகம், உபநிடதம் என்பன வேதத்தின் ஞான காண்டப் பகுதியைச் சார்ந்தவையாகும். இவை தவிர ஆரணியக் என்ற பகுதியை உபாசனை காண்டம் என்று அழைக்கும் வழக்கம் உள்ளது.

வேதகால சமயநிலை

வேத இலக்கியங்கள் அக்காலத்தில் நிலவிய சமய நிலை பற்றி அறிய உதவுகின்றன. வேத கால மக்களிடையே காணப்பட்ட இயற்கை வழிபாடு பற்றி இவை விபரிக்கின்றன. இயற்கை அம்சங்களே நாளடைவில் தெய்வங்களாக உயர்வு பெற்றன. வேதங்களில் கூறப்படும் 33 தெய்வங்களையும் அவை வாழும் இடங்களின் அடிப்படையில் விண்ணுலகத் தெய்வங்கள், இடையுலகத் தெய்வங்கள், மண்ணுலகத் தெய்வங்கள் என வகைப்படுத்துவர்.

தெய்வங்கள் வழிபடுவோருக்கு வரங்களை கொடுப்பனவாகவும் பகைவர்களை அழிப்பனவாகவும் வேதங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. வேதங்களில் கூறப்பட்ட தெய்வங்களே பிற்கால சமய வளர்ச்சியின் தெய்வீக நம்பிக்கையில் பிரதான இடத்தை பெறுகின்றன. வேதகால மக்கள் தெய்வங்களுக்கு செய்த வழிபாடுகள் மற்றும் கிரியைகள் பற்றி வேதங்கள் கூறுகின்றன.

வேதங்களில் அஷ்வமேதம், இராஜசூயம், வாஜபேயம், புருஷமேதம், சர்வமேதம் போன்ற வேள்விகள் தொடர்பான செய்திகள் காணப்படுகின்றன. வேள்வி வழிபாட்டில் புரோகிதன், அக்கினி பகவான், சோமன் என்போர் பிரதான இடம் வகித்தனர். வேள்விக் கிரியைகளின்போது ஓமகுண்டம் அமைத்தல், அக்கினி வளர்த்தல், தானஸ் துதி பாடுதல், பலியிடுதல், தானம் வழங்குதல், தட்சணை வழங்குதல் முதலான கிரியைகள் இடம்பெற்றன. வேள்விகளின் பிரதான நோக்கம் உலகியல் இன்பங்களேயாகும். நீண்ட ஆயுள், போரில் வெற்றி, நோய் நீக்கம் முதலான உலகியல் இன்பங்களை அவாவி வேள்விகள் செய்யப்பட்டன. சவித்திரு எனும் ஞாயிற்றுக் கடவுளுக்குரிய காயத்திரி மந்திர செபம், விபூதி தாரணம் பற்றியும் வேதங்களில் காணலாம்.

சுக்கில யசூர் வேதம் உருத்திரனுக்குரிய பல திருநாமங்களை நூறு முறைகூறி வழிபடும் சதருத்திரிய வழிபாட்டு முறையைக் கூறுகின்றது. இது வேதகால வழிபாட்டுமுறைகளுள் இலகுவானதாக அமைவதுடன், ஒரு திருப்புமுனையாகவும் அமைகிறது. இசையால் இறைவனை வழிபடும் முறை பற்றியும் வேதங்கள் கூறுகின்றன. உதாரணமாக சாம வேதம் இறை வழிபாட்டிற்குரிய இசைப் பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. இதில் கிராமகேய காணம், ஆரண்ணிய காணம் எனும் இருவகைப் பாடல்கள் பற்றிக் கூறுகிறது, இருக்கு வேதம் 'தூய்மையான இறைவனை தூய பாடல்களால் போற்றுவோமாக' என்று இசையால் இறைவனை வழிபடுதல் பற்றிக் கூறுகின்றது.

அதர்வண வேதம் சாதாரண மக்களிடையே நிலவிய மாந்திரீக நம்பிக்கைகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளது. பிறருக்கு தீமை தரும் மந்திரங்கள் இதில் அதிகம் காணப்படினும் வழிபடுவோனைக் குறித்து நன்மை தருவனவாய் அமைந்தன. பௌஷ்டிகாணி, ஆயுஸ்யானி, ஸ்திரீகர்மாணி, ராஜகர்மாணி போன்ற பகுதிகள் செல்வச் செழிப்பையும், நிறைந்த ஆயுளையும் பெண்களின் சுபீட்சம் பற்றியும், அரசனின் நன்மை பற்றியதாகவும் அமைந்தவை.

வேதகால மக்களின் சமூகவாழ்வு

வேத இலக்கியங்கள் அக்கால மக்களின் வாழ்வின் பல்வேறு அம்சங்கள் பற்றியும் விபரிப்பன. தனிமனித வாழ்க்கைப் படிநிலைகளாகிய பிரமச்சரியம், கிருகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சந்நியாசம் என்பன தொடர்பான சிந்தனைகளை வேதங்கள் கொண்டுள்ளன. இருக்கு வேதத்தில் உள்ள பிரம்மசரிய சூக்தம், முனி சூக்தம், திருமணம் பற்றிய பாடல்கள் போன்றவற்றில் வாழ்க்கைப் படிநிலைகள் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளன. திருமணம், கணவன் மனைவி உறவு, குடும்ப வாழ்வு, கணவரின் கடமைகள் பற்றியும் அவை குறிப்பிட்டுள்ளன. கணவன் - மனைவி என்போரைச் சுட்டும் 'தம்பதி' என்னும் தொடர் இருக்கு வேதத்தில் உள்ளது. குடும்பத் தலைவனின் கடமைகளுள் முக்கியமானது வேள்விச் சடங்கினை ஆற்றுவதாகும்.

வேத இலக்கியங்கள் ஊடாக, அக்கால சமூகக் கட்டமைப்பு, சமூகத் தொடர்புகள் என்பனவற்றை அறியலாம். ஆரம்பத்தில் நிற அல்லது இன அடிப்படையிலான இருவகைச் சமூக அமைப்பே நிலவியது. பிற்காலத்தில் வலுப்பெற்ற நால்வகை வருணக் கட்டமைப்பின் தொடக்கத்தை இருக்கு வேத புருஷ சூக்தப் பாடல்களில் காணலாம். மகாபுருஷனின் உடம்பிலிருந்து நால்வருணத்தரும் தோன்றியதாக புருஷ சூக்தப் பாடல் கூறுகிறது. இது நான்கு வருணம் தொடர்பாக சமய அங்கீகாரத்துடன் கூறப்பட்ட முதற்பதிவாக உள்ளது. நால் வருணத்தவருள் பிராமணர் சமூகத்தில் முக்கிய நிலையில் காணப்பட்டனர். சதபதப் பிராமணம் 'பிராமணர்கள் அவனியில் நடமாடும் தெய்வங்கள்' என்று கூறுகின்றது. வேட்டல், வேட்டித்தல், ஓதல், ஓதுவித்தல் என்பன பிராமணர்களின் முக்கிய கடமைகள் எனக் கூறப்படுகின்றன.

வேத காலச் சமூக அமைப்பில் சத்திரியர்களும் முக்கிய இடத்தை வகித்தனர். வேத கால மக்கள் குழுக்களாக வாழ்ந்தனர். அதனை அடுத்து குழுத் தலைவர்கள் அரசர்களாக உயர்வு பெற்றனர். அரசர்கள் மாளிகையில் வசிப்பவர்களாகவும், உயர்ந்த ஆடை ஆபரணங்கள் அணிபவராகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. மக்களின் நலன்களைப் பேணும் வகையில் அரசனின் ஆட்சி அமைய வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டிருந்தது. அரசரின் மகுடாபிஷேகத்தின் போது 'மன்னராகிய நீர் இன்று முதல் வலியோரையும் மெலியோரையும் சமமாக நடத்துவீராக' என்று புரோகிதன் வேண்டிக் கொண்டான். அரசனுடன் தொடர்புடைய சபா, சமிதி முதலான நிறுவனங்கள் பற்றியும் வேதங்கள் கூறியுள்ளன. அரசனது அன்றாடச் செயற்பாடுகளுடன் தொடர்புடையனவாக இந்நிறுவனங்கள் காணப்பட்டன.

வேதங்களில் தத்துவ சிந்தனைகள்

வேத இலக்கியங்கள் இந்து மெய்யியல் தொடர்பான அடிப்படைச் சிந்தனைகளையும் கொண்டுள்ளன. பரம்பொருள், ஆன்மா, பிரபஞ்சம் மற்றும் ஒழுக்கம் தொடர்பான பல விடயங்கள் நாஸதீய சூக்தம், ஐம சூக்தம், வருண சூக்தம் போன்ற பகுதிகளில் உண்டு. இருக்கு வேதப் பாடலில், 'ஏகம் சத் விப்ரா பகுதா வதந்தி' என்னும் தொடர் ஒரு கடவுள் கொள்கையை பிரதிபலிப்பதாக உள்ளது. இருக்கு வேதத்தில் உள்ள நாஸதீயப் பாடலில் இந்து மெய்யியலில் உள்ள அத்வைதக் கோட்பாட்டில் வலியுறுத்தப்படும் ஒருமை வாதத்தின் ஆரம்பத்தைக் காணலாம்.

வேத இலக்கியங்களில் பிரபஞ்சம், ஆன்மா, ரிதம் தொடர்பான சிந்தனைகளையும் காணலாம். இருக்கு வேதத்தில் உள்ள யம சூக்தம், இறப்பு பற்றிய பாடல்கள் போன்ற பகுதிகளில் ஆன்மாவின் இறப்புக்குப் பிற்பட்ட நிலை, ஆன்மாவின் கன்ம வினைகள், வினைகளுக்கான பயன்கள் பற்றிய கருத்துக்கள் உள்ளன. பிரபஞ்ச உற்பத்தி, பிரபஞ்சப் படைப்புக்கு முற்பட்ட நிலை, படைப்பின் மூலாதாரம் பற்றிய விடயங்களை இருக்கு வேதத்திலுள்ள நாஸதீய சூக்தத்தில் காண முடிகின்றது.

இருக்கு வேதத்திலுள்ள வருணன் பற்றிய பாடல்களில் வரும் வருண சூக்தம் ஒழுக்கம் பற்றிய சிந்தனைகளைக் கொண்டுள்ளது. ரிதத்துக்குரிய பொறுப்புடையவன் வருணன். அதனால் ரிதஸ்ய கோபா என்ற பெயர் அவனுக்குண்டு. வருணன் உலக ஒழுங்கைப் பேணுபவனாகவும், மனிதர்களின் ஒழுக்கத்தைக் கண்காணிப்பவனாகவும் கூறப்படுகின்றான். வேதங்களின் இறுதிப் பகுதியாக அமைந்த உபநிடத்தில் பிரமம், ஆன்மா பற்றிய சிந்தனைகள், முத்தி பற்றிய கருத்துக்கள் விரிவாக ஆராயப்பட்டன. வேத இலக்கியங்கள் அக்கால மக்களின் தத்துவ சிந்தனைகளைக் கொண்டிருப்பதுடன் அவை பிற்கால மெய்யியல் வளர்ச்சிக்கும் முன்னோடி என்பர்.

வேதங்களின் முக்கியத்துவம்

இந்து சமய வளர்ச்சியில் வேதங்கள் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன. இந்து நாகரிகம் சார்ந்த இறை நம்பிக்கை, தத்துவ சிந்தனைகள், அரசியல், சமூகவியற் சிந்தனைகள் போன்றவற்றின் வளர்ச்சியில் வேதங்கள் அதிக செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன. வேதங்கள் இறை சம்பந்தமுடையது என்பதுடன், அக்கால மக்களின் சமய நம்பிக்கை பற்றியறிய உதவும் முக்கியமான இலக்கிய மூலமாகவும் அமைகின்றன. வேதங்களை இறைநூல், தெய்வீகநூல், முதன்நூல் என்று கூறும் மரபு இவற்றுடன் தொடர்புடையன. இந்தியாவில் தோன்றிய அறுவகைச் சமயங்களும் வைதீக சமயங்கள் என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றமை இந்து சமயப் பிரிவுகளுக்கும் வேதங்களுக்கும் உள்ள நெருக்கத்தைக் காட்டுகிறது.

பிற்காலத்தில் வைதீக மரபுகளைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியங்கள் பல தோன்றுவதற்கு வேதங்கள் பிரமாணமாய் அமைந்தன. நால்வகை ஆச்சிரம நிலைகளின் வளர்ச்சிக்கும் வேதங்களே அடிப்படையாகும். தரும சாத்திரங்கள், தருமசூத்திரங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள் போன்றவற்றின் உருவாக்கத்தில் வேதங்களுக்கு முக்கிய பங்குண்டு. இறைவனைத் துதித்துப் பாடிய முதல் துதிப் பாடல்களாக வேதப் பாடல்கள் உள்ளன. பிற்காலத்தில் எழுந்த துதிப் பாடல்களுக்கு வேதங்களே முன்னோடி. நாயன்மார் பாடல்கள், ஆழ்வார் பாசுரங்கள் இதற்குத் தக்க சான்று. 'வேத நெறி தழைத்தோங்க...' என்பன போன்ற பாடல்கள் வேத மரபின் வளர்ச்சியை எடுத்துரைக்கும். ஆழ்வார் பாடல்களில் - 'அமரவோரங்க மாதும் வேதமோர் நான் மோதி' - என தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் பாடுகின்றார்.

இந்து தத்துவத் துறையின் வளர்ச்சியிலும் வேதங்கள் பங்களித்துள்ளன. சுருதிப் பிரமாணம் என்ற வகையில் இந்து தத்துவக் கோட்பாடுகளுக்கு வேதங்கள் அடிப்படையாக அமைந்தன. பிரம சூத்திரம் முதலான தத்துவ நூல்களுக்கு மட்டுமன்றி, அத்துவைதம் முதற்கொண்டு தோன்றிய மெய்யியல் கோட்பாடுகளுக்கும் வேத இலக்கியங்களின் பங்களிப்பு மிகவும் பிரதானமானது.

ஆகமம்

இந்து சமய மரபில் வேதங்கள் ஆகமங்கள் என்பன முதன் நூல்கள் என்று கொள்ளப்படுகின்றன. இவற்றுள் ஆகமங்கள் இந்து சமயத்தின் சிறப்பு நூல்கள் என்று போற்றப்படுகின்றன. இதனால் ஆகம இலக்கியங்கள் இந்து சமயத்தின் அறுவகை நெறிகளின் வளர்ச்சியிலும் மிக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

ஆகமம் என்பதிலுள்ள ஆ என்பது பாசத்தையும், க என்பது பசுவையும், க -பதியையும் சுட்டி, சைவ சித்தாந்தம் கூறும் முப்பொருள் உண்மையை விளக்கும் நூல் என்று பொருள் கூறப்படுகிறது. ஆகமம் என்பதில் உள்ள ஆ - சிவஞானம், க - மோட்சம், ம - மலநாசம் என்பனவற்றைச் சுட்டி ஆன்மாவிடமிருந்து மலத்தை நாசம் பண்ணி, சிவஞானத்தை உதிப்பித்து மோட்சத்தை நல்குவது என்று பொருள்படுகின்றது.

சிவாகமங்களின் தோற்றமும் தொகையும்

சிவாகமங்களைச் சிவனே அருளினார் என்பது சைவ சமயத்தவர்களின் நம்பிக்கை. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் 'மன்னுமாமலை மகேந்திரமதனில் சொன்ன ஆகமம்.....' எனவும் 'ஆகமமாகி அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க.....' எனவும் கூறுகிறார். 'வேதமோ டாகமம் மெய்யாம் இறைவன்நூல்', 'அண்ணல் அருளில் அருளும் சிவாகமம்.....' என வரும் திருமந்திர பாடல் வரிகளும் இவ்வுண்மையைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. இறைவனின் ஐந்து முகங்களில் இருந்து இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் தோன்றியதாக அவற்றின் உபதேச வரிசைக் கிரமம் முறப்படுகிறது. அது பின்வருமாறு அமையும்.

- சத்தியோசாத முகம்- காமிகம், யோகதம், சிந்தியம், காரணம், அஜிதம்
- வாமதேவ முகம் - தீப்தம், சூஷ்மம், சகஸ்ரம், அம்சமம், சுப்ரபேதம்
- அகோர முகம் - விஜயம், நிச்வாசம், சுவாயம்புவம், அனிலம், வீரம்
- தத்புருஷ முகம் - ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஷ்ணம், விம்பம்
- ஈசான முகம் - புரோதகீதம், லலிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோட்சம், காராமேஸ்வரம், கிரணம், வாதுளம்

இந்தவகையில் ஆகமங்கள் உபதேசிக்கப்பட்ட ஞான குரு பரம்பரை சதாசிவ மூர்த்தி - அனந்ததேவர் - ஸ்ரீகண்ட ருத்திரர் - திருநந்தி தேவர் - சனற்குமாரர் - முனிவர்கள் - மானிடர்கள் என்று கூறப்படுகிறது.

ஆகமங்கள் குறித்த காலப்பகுதியில் தோற்றம் பெற்றவை என்பது வரலாற்று ஆசிரியர்களின் கருத்து அதாவது கி.பி. 6ம் நூற்றாண்டை இறுதி எல்லையாகக் கொண்டு அதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் ஆகமங்கள் அருளப்பட்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

சிவாகமங்களுள் மூலாகமங்கள் காமிகம் முதல் வாதுளம் ஈறாக இருபத்தெட்டு. இவை சிவபேதம் கூறுபவை -10, உருத்திரபேதம் - 18 என இருவகைப்படும். சங்கிதை, பாகவதசாத்திரம் என்றும் அழைக்கப்படும் வைணவ ஆகமங்கள் 108 ஆகமங்கள். என்று கூறுவர். வைணவ ஆகமங்களை வைகாசன மரபு, பாஞ்சராத்திர மரபு, என இரண்டாகக் கூறுவர். வைகாசனம் வைதிக ரிஷியான விகாணஸ் என்பவரால் தொகுக்கப்பட்டது. இவை ஒரே தத்துவங்களைக் கொண்டவை. வைணவ ஆகமங்களுள் சகஸ்தியசங்கிதை, ஈஸ்வர சங்கிதை, காசிப சங்கிதை, அனிருத்தசங்கிதை முதலானவை குறிப்பிடத்தக்கவை. சக்தி வழிபாட்டின் சிறப்பைக் கூறும் சாத்த ஆகமங்கள் தந்திரங்கள் எனவும் அழைப்பர். இவை 77 ஆகமம். இவற்றுள் மகாநிருவாணத்திரம், திரிபுரரகசியம், காமகலா விலாசம் சாரதா திலகம் முதலானவை குறிப்பிடத்தக்கவை. சாத்த தந்திரங்களுள் சுப ஆகமங்கள், தஷ்ணாசாரம் (வலது) எனப்படும் 05 ஆகமங்கள் ஞானம், மோஷத்திற்கான வழியைப் பற்றிக் கூறுவன. கௌல ஆகமங்கள், வாமாசாரம் (இடது) எனப்படும் 64 ஆகமங்கள் மந்திர வித்தை, இடக்கரான வழிபாடு பற்றிக் கூறுவன. மிசிர ஆகமங்கள் எனப்படும் 08 - ஆகமங்களும் இருவகையும் கலந்து விளங்குவன.

சிவாகமங்கள் ஒவ்வொன்றும் கர்ம காண்டம், ஞான காண்டம் என்னும் இருபெரும் பிரிவுகளை உடையன. இவற்றுள் கர்ம காண்டம் செயல் (கிரியை) சார்ந்த விடயங்களையும், ஞான காண்டம் அறிவியல் சார்ந்த தத்துவக் கருத்துக்களையும் கூறுவனவாக உள்ளன.

சிவாகமங்கள் ஒவ்வொன்றும் சரியா பாதம், கிரியா பாதம், யோக பாதம், ஞான பாதம் என்னும் நான்கு பிரிவுகளை உடையன. அவையாவன:

1. சரியா பாதம்- பிராயச்சித்த விதி, பவித்திர விதி, ஆலய அமைப்பு விதி, சுற்று பிரகாரம், கோபுரம், பரிபாலகர் அமைப்பு உமாமகேசுவரர் இலக்கணம், சிவலிங்க இலக்கணம்.
2. கிரியா பாதம்-மந்திரம், உற்சவம், நித்திய, நைமித்திய, காமிய கிரியைகள், சிவசின்னங்களை அணியும் முறை.
3. யோக பாதம்- அட்டாங்க யோகம், அட்டமாசித்திகள், ஆறுவகை ஆதாரங்கள்.
4. ஞான பாதம்- முப்பொருள் உண்மை, புவனங்களின் தோற்றம்.
ஞானபாதம் ஆகமாந்தம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது.

ஆலய நிருமாணமும் திருவுருவ அமைப்பும்

சிவாகமங்கள் கடவுள், ஆன்மா, கடவுள் வழிபாடு, ஆன்மாக்கள் ஆற்றும் வினைகள், சைவ சமய வாழ்க்கை, ஆலய அமைப்பு, ஆலயக் கிரியைகள், சித்தாந்த சிந்தனைகள் என்று சைவநெறிசார் பல விடயங்களைக் கூறுகிறது. சைவாகமங்கள் சைவ மக்களின் ஆன்மீக வாழ்வை ஆலயங்களை மையமாகக்கொண்டு கூறுகின்றமையைக் காணலாம். ஆலய வழிபாட்டையும், சமய அனுட்டானங்களையும் விதிகளாக விளக்குவதனால் சிவாகமங்களுக்கு சாத்திரங்கள் என்ற பெயரும் உண்டு. அனைத்து மக்களும் ஆன்ம விடுதலை பெறவேண்டும் என்ற வகையிலேயே ஆகமங்கள் ஆலய வழிபாட்டை வகுத்துக் கூறுகின்றன. வேதங்கள் கூறும் அக்கினி வழிபாடும் சாதாரண மக்களுக்கு ஏற்புடைய உருவ வழிபாடும் சிவாகமங்களில் இணைவுறுகின்றன.

சிவாகமங்கள் ஆலயம் அமைக்கும் இடம், ஆலய அமைப்பு, ஆலயத்தின் உறுப்புகள், அவை அமைய வேண்டிய இடங்கள், அவற்றின் அளவைப்பிரமாணங்கள், கோயிற் கிரியைகள், ஆலய அனுட்டானங்கள் போன்ற விடயங்களை விதிகளாக விபரிக்கின்றன. சிவாலயத்தில் இடம்பெற வேண்டிய கருவறை, மண்டபங்கள், பரிவாரக் கோயில்கள், பிரகாரங்கள் மற்றும் கோபுரம், விமானம் என்பன அமைய வேண்டிய விதிகள் பற்றி இவற்றில் உண்டு. ஆலயம் ஒன்றில் அமைய வேண்டிய பிரகாரங்கள் பற்றி காமிக ஆகமம் 'பிரகாரலட்சண விதிப்படலம்' எனும் தலைப்பில் விபரிக்கிறது. ஆலயத்தில் எத்திசையில் எவ்வெவ் மூர்த்தங்கள் அமையவேண்டும் என்றும் கூறுகின்றன. உதாரணமாக, கிழக்கில் சூரியன், தெற்கில் ஷண்முகன், மேற்கில் விஷ்ணு, வடமேற்கில் தூர்க்கை, வடக்கில் சப்தமாதர், வடகிழக்கில் சிவன், தென்மேற்கில் ஐயனார் எனும் நிலையில் அமைய வேண்டுமென விதிக்கப்பட்டுள்ளது. காமிகாமத்தில் ஆலய அமைப்பு, ஆலயத்தை அமைக்கத் தகுந்த இடம், பரிவார தேவதைகள், பிரகாரங்கள் என்பன பற்றிக் கூறுகிறது.

மனிதன் ஒருவன் தரையிலே நேராக படுத்திருப்பது போன்ற அமைப்பில் ஆகம முறைப்படி அமைந்த ஆலயங்கள் விளங்குகின்றன. 'ஷேத்ரம் சரீரப் ப்ரஸ்தாரம்' என்பதற்கு அமைவாக மனித உடலுக்கும் ஆலய அமைப்பிற்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு கூறப்படுகிறது.

கர்ப்பக்கிரகம்	- தலையும்
அர்த்தமண்டபம்	- கழுத்தையும்
மகாமண்டபம்	- மார்பையும்
யாகசாலை	- நாடியையும்
கோபுரம்	- பாதத்தையும்

உணத்துகின்றன. திருமூலரும் 'உள்ளம்பெருங் கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம், வள்ளற் பிராணார்க்கு வாய்க் கோபுர வாயில் .....' என்று கூறுகிறார். அதாவது உடலுக்கும் ஆலயத்திற்கும் உள்ள மிகவும் தொர்பினைப் பற்றிக் கூறுகிறார். 'காயமே கோயிலாக...' எனவரும் பாடலும் மேற்குறித்த விடயத்துடன் தொடர்புடையதாக அமைவதைக் காணலாம்.

சிவாகமங்கள் ஆலய அமைப்பினூடாக திருவுருவ வழிபாட்டை வகுத்துக் கூறுகின்றன. சிவலிங்கத் திருமேனி, அர்த்தநாரீஸ்வரர், இலிங்கோற்பவர், கங்காதரர், தட்சணாமூர்த்தி போன்ற 25 மூர்த்தி பேதங்களை அமைக்க வேண்டிய விதிகளை ஆகமங்களே வகுத்துக் கூறுகின்றன. திருவுருவங்களை செதுக்குவதற்குரிய கருங்கல்லைத் தெரிவு செய்தல் பற்றி சிவாகமங்கள் 'சிலா பரீட்சணம்' என்ற தலைப்பில் கூறுகின்றன. திருவுருவங்களின் பங்க அமைதிகள், அங்கலட்சணம், அவற்றின் அளவுப் பிரமாணம், ஆடை ஆபரணம் என்பன பற்றியும் அவற்றில் உண்டு. காமிக, காரண ஆகமங்களில் சிற்பங்கள், திருவுருவங்கள் அமைப்பதற்கான நுணுக்கங்கள் பற்றியும் உத்தரகாரணாகமத்தில் திருவுருவங்களின் அளவுப் பிரமாணங்கள் பற்றியும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. சக்கிர நீதி - 'திருவுருவங்கள் அளவில் மிகினும் குறையினும் நலமுடையன அல்ல' என்கிறது. திருவுருவங்களின் பிரதிமாலட்சணத்தில் ஆகமப் பிரமாணம் முதன்மையான இடம் பெறுகின்றது. சிற்பங்கள், ஆலயங்கள் என்பவற்றை அமைக்கின்ற ஸ்தபதிகளிடத்தில் காணப்பட வேண்டிய தகுதிகள், பின்பற்றவேண்டிய நியமங்கள் என்பவை பற்றிக் கூறுகின்றன.

ஆலயக் கிரியைகளும் அனுட்டானங்களும்

அனைத்து மக்களின் ஆன்ம ஈடேற்றம் சிவாகமங்களின் உயிர் நாதமாக உள்ளது. சிவாகமங்கள் இந்நோக்கத்தை அடையும் வகையில் திருவுருவ அமைப்பையும் அவை சார்ந்த கிரியை முறைகளையும் வகுத்துக் கூறுகின்றன. ஆகமம் கூறும் உருவ வழிபாட்டின் அடிப்படையில் 'ஒரு நாமம் ஓர் உருவம் ஒன்றுமில்லார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் பாடி தெள்ளேணம் கொட்டாமே' என்னும் மணிவாசகரின் வாக்கு அமைகிறது. சிவாகமங்கள் கூறும் கிரியை முறைகள் திருக்கோயிலையும் திருவுருவங்களையும் மையமாகக் கொண்டவை. நித்திய கிரியை நைமித்திய கிரியை, காமிக கிரியை, பிரதானமானவை. நித்திய கிரியைகள் 3, 6, 12 வேளைகளில் இடம்பெறுதல் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

கோயிலில் நடைபெறும் நைமித்திய கிரியைகளை சிவாகமங்கள் கர்ஷணம், பிரதிட்டை, உற்சவம், பிராயச்சித்தம் எனும் நான்கு பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தியுள்ளன.

கர்ஷணம்	-	ஆலயம் அமைப்பதற்குரிய இடத்தைப் பண்படுத்துதல்.
பிரதிட்டை	-	ஆலயத்தில் திருவுருவங்களை பிரதிட்டை(நிறுவுதல்) செய்தல்.
உற்சவம்	-	ஆலயத்தில் வருடமொரு முறை இடம் பெறும் திருவிழா
பிராயச்சித்தம்	-	ஆலய கிரியைகளின்போது இடம்பெறும் குற்ற நிவர்த்தியின் பொருட்டு ஆற்றப்படும் கிரியை

கோயில்களில் இடம்பெற வேண்டிய கிரியைகள், அவற்றை ஆற்றும் விதிகள், பூசையின் அங்கங்கள், மந்திர உச்சாடனம், நிவேதனப் பொருள்கள் யாகங்கள், யாகசாலை, மேடைகள், யாக குண்டங்களின் எண்ணிக்கைகள், பூசையின் தன்மை, காலம், அபிஷேகம் செய்யும் முறை, அலங்காரம், பூசை அமைப்பு, ஷோடஸ உபசாரங்கள், வீதியுலா, உற்சவங்கள் என்பன பற்றிக் கூறுகின்றன. சிவாகமங்களில் வரும் பூஜா விதிப்படலம், மந்திராவதாரப் படலம் போன்ற பிரிவுகள் மேற்கூறிய அம்சங்களுடன் தொடர்புபட்டவை.

ஆகமங்கள் கூறும் கோயிற் கிரியைகளுள் மகோற்சவம், பிரதிட்டை என்பன பிரதானமானவை. இவ்வாறான கிரியைகளின்போது இடம்பெறும் கொடியேற்றம் அனுக்கை, வாஸ்து சாந்தி, மிருத்சங்கிரணம், அங்குரார்ப்பணம், ரஷாபந்தனம், கும்பம் தாபிக்கும் முறை கும்பத்தை தேங்காய், வஸ்திரம், மலர்மாலை, கூர்ச்சம் முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கும் முறை, கும்பத்தின் தன்மை, சுற்றப்படும் நூல், நெல்லின் அளவு, தர்ப்பை, மாவிலை, நெல், பச்சையரிசி, பஞ்சகௌவியம், பொரி, நவதானியம், சமித்து, பஞ்சதிரவியம் பற்றியும் மகோற்சவத்தின் போது நடைபெறும் கொடியேற்றம், வாகனத் திருவிழா, மௌன உற்சவம், தேர்த்திருவிழா, தீர்த்தத் திருவிழா என்பனவற்றை ஆற்றும் முறைகள் பற்றி இவற்றில் உண்டு.

ஆகமங்கள் நால்வகை பிரதிட்டைகள் பற்றிக் கூறுகின்றன. அவை அநாவர்த்தனம், ஆவர்த்தனம், புனராவர்த்தனம், அந்தரீதம் என்பன. இவற்றுள் அநாவர்த்தனம் என்பது ஆலயத்தை புதிதாக அமைத்து அங்கு தெய்வப் படிமங்களை புதிதாக ஸ்தாபனம் செய்து ஆற்றப்படுவது ஆகும். பூசைகள் நடைபெற்றுவரும் ஆலயத்தை புனர்நிருமாணம் செய்வதற்காக மூலமூர்த்தியை பாலத்தாபனம் செய்த பின்பு, புனர்நிருமாணத்தைத் தொடர்ந்து இயற்றப்படுவது

புனராவர்த்தனமாகும். நீண்டநாள் கிரியை நடைபெறாத கோவிலில் கிரியை ஆற்றும் பொருட்டு செய்யப்படுவது ஆவர்த்தனம் எனவும் ஆலயத்தில் நிகழும் ஆசாரக் குறைகளை நிவர்த்த செய்யும் நோக்கில் செய்யப்படுவது அந்தரிதம் எனவும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

சைவசித்தாந்த சிந்தனைகள்

சிவாகமங்கள் ஆலய வழிபாட்டுடன் சித்தாந்த சிந்தனைகளையும் கொண்டுள்ளன. சிவாகமங்களின் யோகபாதம், ஞானபாதம் என்பனவற்றில் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துகள் அதிகம் உண்டு. கிரணம், ரௌரவம், பௌஷ்கரம் முதலான ஆகமங்கள் சித்தாந்த சிந்தனைகளைப் பெரிதும் கொண்டவை. பதி, பசு, பாசம் எனும் முப்பொருள் உண்மை, அவற்றின் இயல்புகள் பதியின் மூலகைத் திருமேனிகள், அவற்றின் இயல்புகள், ஐந்தொழில்கள், ஆன்ம ஈடேற்றம், மும்மலங்கள் போன்ற விடயங்களை ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. கிரண ஆகமம் பதி படலம், பசு படலம், மாயா படலம், சத்திநிபாத படலம் போன்ற தலைப்புகளின் கீழ் சைவசித்தாந்த உண்மைகளை விபரிக்கின்றது. சிவாகமங்களில் சரியா பாதம், கிரியா பாதம், யோக பாதம், ஞான பாதம் என்பனவற்றின் சைவ சித்தாந்த சாதனைகள் குரு லிங்க சங்கம வழிபாடு, சிவசின்னங்கள், தீட்சை பற்றிய விளக்கங்கள் உண்டு. இயமம், நியமம், ஆசனம், பிரணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி எனும் அட்டாங்க யோகங்கள் பற்றியும் இவற்றில் காணப்படுகின்றன. அட்டாங்க யோகம் மூலம் கைகூடும் அட்டமா சித்திகளாகிய அணிமா, லகிமா, மகிமா, கரிமா, பிராப்தி, பிரகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் பற்றியும் கூறுகின்றன. ஆன்மாவின் இறுதி இலட்சியமான வீடுபேறாகிய **அத்துவித** முத்தி பற்றியும் சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன.

ஆகமங்களின் முக்கியத்துவம்

இந்து சமய வரலாற்றில் வேதங்களைப் போல் ஆகமங்கள் முதலானவை ஆகும்.

- சிரௌதம், சுப தந்திரம் என ஆகமம் சிறப்பிக்கப்படுகிறது.
- வேதங்கள் பொது நூல் எனவும், ஆகமங்கள் சிறப்பு நூல் எனவும் கொள்ளப்படுகின்றன.
- ஆகமங்கள் சிறப்பு நூல்கள் என்ற வகையில், சைவ ஆகமங்களை சிவாகமங்கள் என்றும் வைணவ ஆகமங்களை சங்கிதைகள் என்றும் சாக்த ஆகமங்களை தந்திரங்கள் எனவும் அழைப்பர்.
- இந்து சமய தத்துவக் கோட்பாடுகள் பலவற்றில் ஆப்த வாக்கியப் பிரமாணமாக அமையும் சிறப்புடையது.
- உ-ம்: வேதமொடாகமம் மெய்யாம் இறைநூல் ஓதும் பொதுவும் சிறப்பு மென்றுள்ளன நாதன் உரையவை என திருமந்திரம் கூறுகின்றது.
- இந்துக்களின் கோயில் கட்டட, சிற்பக் கலைகளை எடுத்துக் கூறுவது ஆகமமாகும். பிற்கால சிற்பசாத்திர நூல்களுக்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. ஆகமங்களை சிற்ப சாத்திரங்களாகவும் கொள்ளப்படும்.
- இந்துக்களின் கிரியை மரபுகளை நெறிப்படுத்துவதில் ஆகமங்கள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன.
- ஆகமங்கள் இறை வழிபாட்டை கிரியை நெறி மூலம் வழிப்படுத்துகின்றன. இக்கிரியை நெறியை எடுத்துக் கூறும் நூலே பத்ததிகள் ஆகும்.
- ஆகமங்கள் ஆலய வழிபாடு, சமய அனுட்டானங்கள், சைவ சித்தாந்த சிந்தனைகள் போன்ற பல விடயங்களின் ஊடாக மக்களின் வாழ்க்கையுடன் நெருக்கமுற்று விளங்குகின்றன.

இதிகாசங்கள்

வேத நெறிமரபினை தொடர்ந்து ஐந்தாம் வேதமரபாக எழுச்சி பெற்ற இலக்கியங்களே இதிகாசங்கள் ஆகும். இதிகாச நூல்களில் மகாபாரதம் இராமாயணம் ஆகிய இரண்டும் அடங்கும். மகாபாரத காவியம் ஐந்தாம் வேதம் என அழைக்கப்படும். இதிகாசம் என்னும் சொல் இவ்வாறு நடந்த கதை என்று கூறப்படும். மனிதன் வாழ் வாங்கு வாழ வழிகாட்டும் உபதேசங்களை உடையதாக இதிகாசங்கள் விளங்குகின்றன. கதாபாத்திரங்களுடாக அறிவுரை கூறும் பாங்கு இதிகாச வரலாறுகளுடாக எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது.

இதிகாச இலக்கியங்கள் வேத உபநிடத நூல்களை தொடர்ந்து எழுச்சி பெற்ற கதை மரபுகளாக தோற்றம் பெற்றன. இதிகாசக் கதை மரபுகள் குறித்த ஒரு காலத்தில தோன்றியவை அல்ல. பல ஆண்டுகாலமாக நிலவிய கதை மரபுகள் வட இந்தியாவில் குப்தராட்சிக் காலத்திலேயே இறுதி வடிவம் பெற்று தொகுக்கப்பட்டமையை அறிகிறோம். மகாபாரத கதை வியாசரால் தொகுக்கப்பட இராமாயணக் கதை வான்மீகியால் தொகுத்து எழுதப்பட்டது. இதிகாசங்களில் ஒன்றாகிய மகாபாரதம் இந்து சமய நெறியை தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஐகம் புகழும் புண்ணிய கதை இராமனின் கதையே என்று பிற்காலத்தில் இராமாயணம் போற்றப்பட்டது.

மகாபாரதமும் இந்து சமயப் பண்பாடும்.

மகாபாரதமானது மிகப் பெரிய கதை வடிவமாக கூறப்படுகின்றது. சுமார் ஒரு லட்சம் சுலோகங்களை உடையதாகவும் 18 பருவங்களை உடையதாகவும் மிளர்கின்றது. பர்வங்கள் என்பது அத்தியாயங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவதாக உள்ளது. ஆதி பர்வம், வனபர்வம், துரோணபர்வம், வீஸ்மபர்வம் அறுசாசனபர்வம், சாந்திவர்வம் என்பவை பிரதானமானவை. பல இணைக் கதைகளை உடையதாகவும் மகாபாரதம் விளங்குகின்றது. இந்து தத்துவ நூல்களில் ஒன்றாகிய பகவத்கீதை மகாபாரதத்தின் ஒரு பகுதியாகவே விளங்குகின்றது. மகாபாரதத்தின் ஒவ்வொரு அத்தியாய ஆரம்பத்திலும் நாராயணாம் நமஸ்கிருதய என்னும் நாராயண ஸ்துதி சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது. இதனால் மகாபாரத காப்பியம் வைணவச் சார்புடையதாக சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது. மகாபாரத மூல வடிவம் சமஸ்கிருத மொழியாகும் பின் தமிழ் மலாய, யாவா மொழிகளிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

மகாபாரதக் கதையை பொறுத்தவரை இந்து சமய பண்பாட்டு விடயங்கள் தொடர்பாக எல்லா சிந்தனைகளும் மகாபாரத கதையில் உள்ளடங்கி இருக்கின்றதெனக் குறிப்பிடலாம். இங்கில்லாத விடயத்தை வேறெந்த நூலிலும் காணமுடியாது எனப் அழைக்கப்பட்ட விடயம் மிகப் பிரதானமானதாகும். சூதர் எனப்படும் கதை சொல்லிகளால் அரண்மனைகளிலும் மக்கள் வாழ்விடங்களிலும் ஓதப்பட்ட வரலாறுகளே இதிகாசங்களாக தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

மகாபாரதத்தின் இந்து சமய மரபுகளில் சண்மத நெறி கோட்பாடு உன்னதமானதாக விளங்கினாலும் சைவ வைணவம் மேல் நிலை பெற்றுள்ளதெனக் குறிப்பிடலாம். விஷ்ணு பரத்துவம் பகவத் கீதையில் கூறப்பட அர்ச்சனன் தவம் செய்த வேளையில் சிவபெருமான் கிராதர் எனும் வேடர் வடிவில் தோன்றி பாசுபதாஸ்திரம் வழங்கிய செய்தி இறை ஆற்றல், இறை அருள் பக்தி மரபு அனைத்தையும் இணைத்த வாறாகக் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது. சைவம், வைணவம் மட்டுமல்லாது சாக்த, காணாபத்ய கௌமார, சௌர சமயங்களின் வரலாறும் வெளிப்படும் இலக்கியமாகவும் மகாபாரதம் விளங்குகின்றது. தன்னிகரில்லாதலைவனின் பெருமைகளைக் காட்டுகிறது. அதேவேளை உலகியல் வாழ்வு அறவாழ்வு ஆன்மீக வாழ்வு என்பவற்றை இணைத்த பாங்கும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

மகாபாரதம் குறிப்பிடும் சமய மரபில் பொதுமக்கள் நல்வழியில் வாழ்வதற்கான நீதியை

உபதேசம் செய்வது முக்கியமானதாகும் வீஷ்ணுதர்மம் இதனை வெளிப்படுத்துகின்றது. அரசருக்கு வேண்டிய வேள்விகள் ராஜதர்மம் என்பனவும் மகாபாரதத்தில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன. மகாபார ராஜதர்மமே நல்லாட்சிக் கொள்கையாக வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

வாழ்வின் ஒழுக்கவியல் பற்றிய கருத்துக்களும் மகாபாரதத்தில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. கருமயோகம், புலனடக்கம், அறவாழ்வு, சமத்துவம், தருமநெறி, வீடுபெறு என்றும் விடயங்கள் உபதேச வழிகள் மூலமாக குறிப்பிடப்படுகின்றது. தருமம், பொறுமை, சமத்துவம், கற்பு, ககோதர பாசம் முதலிய வாழ்வியல் பண்பாடுகள் கூறப்பட்டுள்ளன. தர்மம் ஒன்றே ஒருவனை பின்தொடர்ந்து செல்லும் என்னும் போதனை விதிகள் வடிவமாக மகாபாரத கதைகளில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. தர்மம் தலைகாக்கும் என்பது இதன் மூலம் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. தர்மநெறி நின்ற தருமன், வீமன் அருச்சுனன், நகுலன், சகாதேவன் என்னும் பாண்டவர் வாழ்வும் தீய வழி நின்ற துரியோதனன் ஆகியோர் வாழ்வும் பிரதானமானவை. நன்னை வெல்லும் தீமை தோற்கும் என்பதை மகாபாரத வாழ்வியல் எழுத்துக்காட்டுகின்றது. கொடையின் சிறப்பு கர்ணன் வரலாற்றில் காட்டப்படுகின்றது.

மகாபாரதம் திரிமூர்த்தி வழிபாட்டை வலியுறுத்தும் தேவ இலக்கியத்தில் வருணிக்கப்பட்ட இயற்கை தேவர் வழிபாட்டை விட சண்மத தேவர் வழிபாடு முதன்மை பெற்றன. பகவத்கீதையில் அவதார தர்மம் கூறப்பட்டது. தர்மம் குலைந்து அதர்மம் பெருகும் போது தர்மத்தை நிலைநாட்ட நான் யுகம் தோறும் அவதரிக்கின்றேன் என்பது கீதையின் உபதேசமாகும். அவதாரக் கோட்பாடு இறை ஆற்றல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே திருஉருவ வழிபாடு தோற்றம் பெற்றது. வேத இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படாத திரு உருவவழிகாடு இதிகாசங்களில் மேலும் செல்வாக்கடைகிறது.

யாகங்களை அடிப்படையாக கொண்ட வழிபாடு மகாபாரதக் கதையில் செல்வாக்கு பெற்றது வேள்வி தவம், பூசை, தோத்திரம், தலயாத்திரை, தீர்த்தம் என்பன பிரதான இடம் பெற்றன. கங்காஸ்னானம், காசியாத்திரை தியானம் என்பனவும் பாரதக் கதையில் செல்வாக்க பெற்றது. மகாபாரதக் கதையில் வைணவ மரபாகிய பாஞ்சராத்திரம் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. பாஞ்சராத்திர வைணவம் விஷ்ணு பகவானால் உபதேசம் செய்யப்பட்டது என மகாபாரதம் எடுத்துரைக்கின்றது. சூரிய உபாசனை காயத்திரி மந்திர செல்வாக்கும் மகாபாரத கதையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. குந்தி தேவியின் வரலாறு இதற்கு சான்றாகும். துர்க்கா உபாசனையும் துர்க்கா கோத்திரமாக அமைந்துள்ளது.

மகாபாரத கதையின் அறவாழ்வுக் கொள்கை மேலானதாகும். அகிம்சை மேலான தர்மமாக கூறப்படும் சத்தியம், குரோதமின்மை, தானம், புலனடக்கம் பிறரிடம் குறைகாணாமை, பிறரில் குறைகூறாமை கோபமறுதல், மன்னிப்பளித்தல், அகபுறத்தாய்மை பிறரில் பகைமை பாராட்டாமை என்பன உயரிய தத்துவங்களாக குறிப்பிடப்படுகின்றன. சத்தியமே உயிர் என்று மகாபாரதம் போதிக்கின்றது. சாந்திவர்வத்தில் துவேசமின்மை, சத்தியம், புலனடக்கம் பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை பரம்பொருளை தியானித்தல் என்பன அகிம்சையின் பாற்படும் எனச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. குருகுலக் கல்வி மரபுடன் தொடர்பான ஆசாரங்களும் தபோவன வாழ்வும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

மகாபாரதமும் இந்து சமய இலக்கிய மரபுகளும்

மகாபாரதக் கதையின் இலக்கிய மரபில் பகவத்கீதை முதன்மையானது. பல்வேறுபட்ட கிளைக் கதை மரபுகளையும் மகாபாரதம் உள்ளடக்கி இருக்கின்றது. தேவார பாடல்களிலும் மகாபாரதத்தின் அர்ச்சுனன் தவம் செய்த வைபவம் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. 'அடுத்தாணை உரித்தாணை அர்ச்சுனர்க்கு பாசபதம் கொடுத்தாணை' என்று தேவாரப் பாடல் குறிப்பிடுகின்றது. 'வேடன் தன் வில்லை விஜயற்கு ஈந்து ....' என்று கிராதார்ச்சுனன் வடிவத்தை தேவாரப்பாடல் பிரதிபலிக்கின்றது. சமஸ்கிருத, தெலுங்கு மொழிகளில் பாரதக் கதை முன்வைக்கப்பட்டது சாள்ஸ் வில்கின்ஸ் என்பார் மகாபாரத கதையை ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டார்.

தமிழிலும் பாரத அம்மாளை மகாபாரதக் கதையை அடியொற்றியதாகும் வைகுந்த அம்மாளை, கம்சன் அம்மாளை முதலிய சிற்றிலக்கிய வடிவங்களும் இலக்கிய மரபாக எழுச்சி பெற்றுள்ளன. திரௌபதி கோயில் பண்பாடு, பாண்டவர் கதை மரபுடன் தொடர்பானது பல்வகை கூத்துக்களும் நாடகங்களும் பாண்டவர் கதை மரபு தழுவினவாகும்.

இராமாயணம் குறிப்பிடும் இந்துப் பண்பாடு

இராமாயணம் வடமொழியில் வான்மீகி ரிஷியால் தொகுக்கப்பட்டதாகும். இராமாயணம் 7 காண்டங்களை உடையது. பாலகாண்டம் அயோத்தியா காண்டம், ஆரண்ய காண்டம் கிஸ்கிந்தா காண்டம், சுந்தரகாண்டம், யுத்த காண்டம், உத்தர காண்டம் என்பனவாம் 24000 சுலோகங்களை உடைய தொகுப்பாக இராமாயணம் காணப்படுகின்றது. கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டில் தொகுக்கப்பட்டது. வான்மீகி ஆதிகவி என்று அழைக்கப்படுகின்றார். **வரங்களும் பாதம் நான்கும்** வகுத்த வான்மீகி எனப் போற்றப்படுகின்றார். இராமாயணம் ஆதிகாவியம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

இராமாயணம் இராமனை கதாநாயகனாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இராமனது தெய்வீக ஆற்றல் இராம வழிபாட்டிற்கு அடிப்படையான மரபினை ஏற்படுத்தியது. ரிஷிகளுக்கெல்லாம் மகரிஷியாக வான்மீகி சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றார். அயோத்தியமாநகரம், தசரதன் கதை, முன்வினைப் பயன் தண்டகாரணியதவம், பரதன் உறவு சகோதர பாசம் , இலங்கை தொடர்பு என்பன கதையோட்டமாக அமைகின்றது. அக்கதையோட்டத்தில் இராமன் என்னும் பாத்திரம் உத்தம வடிவமாகவும் இலட்சிய வடிவமாகவும் விளங்குகின்றது.

இராமாயணகதையின் மற்றொரு கதாபாத்திரமாக இராவணன் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. சிவபக்தனாகவும் இசைமரபினனாகவும் வான்மீகி அறிமுகம் செய்கின்றார். இராம இராவண யுத்தத்தில் இன்றுபோய் நாளை வா என்னும் வேண்டுகூல் ராஜ தர்மத்தினதும் யுத்த தர்மத்தினது உன்னத போக்கைச் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது. இராவணன் லிங்க வழிபாட்டினன் எனவும் அறியப்படுகின்றது.

இராமாயணக் கதையிலும் தர்மத்தின் சிறப்பு தனித்துவமாக எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. தர்மத்தில் இருந்தே எல்லாம் கிடைக்கின்றது என்பதால் அனைத்திலும் மேலானது தர்மமே என்பது இதன் மூலம் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது பற்றி எரியும் தீயை நீர் ஊற்றி அணைப்பதைப் போல உள்ளத்தில் எழும் கோபத்தை அடக்க வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. சகிப்புத்தன்மையே உயர் தர்மம் என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

வான்மீகி இராமாயணம் தமிழில் கம்பராமாயணம் எனப் பாடப்பட்டது. கம்பர் இதனை சோழராட்சியில் பாடியுள்ளார். பின் இந்தி மொழியில் துளசி தாசர் இராமாயணத்தைப் பாடியுள்ளார். தெலுங்கு கன்னட மொழியிலும் இராமாயணகதை மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இராமாயணக்கதைகளிலும் மோட்சம் நரகம் பற்றிய சிந்தனைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. வசிட்ட முனிவர் இராமனுக்கு உபதேசித்த வரலாறுகள் இதற்கு சான்றானவை. இராமாயணக் கதைமூலம் மானுட விழுமியங்கள் வடஇந்தில கலாச்சாரப் பண்புகள் தமிழகத்தில் பரவலாயின. இராமர் கோயில், இராமேஸ்வரம் இலங்கையில் சீதாளிய, மாமாங்கேஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம், கன்னியா ஆகியன இராமாயணக் கதையுடன் கூடியவை. யாவா. சம்பா, தாய்லாந்து, முதலிய நாடுகளில் இராமாயணக்கதை வரலாறுகள் கோயிற் சிற்பங்களிலும் ஓவியங்களிலும் காட்டப்பட்டுள்ளன. இராமாயணக் கதைகளை நாட்டார் கலைகளுடன் தொடர்புபட்டதாகும். இராமலக்ஷ்மணன் ஆலயம் ஆஞ்சநேயர் ஆலயம் என்பவை இராமாயண மரபைக் தழுவின சமயக் குறியீடுகளாகும்.

புராணங்கள்

வேதஉபநிடதங்களில் காணப்படுகின்ற வடமொழிக்கருத்துக்களும் தத்துவ சிந்தனைகளையும் மக்கள் இலகுவில் விளங்கக் கூடிய அளவிற்கு புராண இலக்கியங்கள் கதைவடிவில் அமைந்ததனால் மக்கள் மனதில் செல்வாக்குச் செலுத்தின. அத்துடன் இந்துசமயமரபு வழிபாட்டுமுறை தெய்வ இயல் விரத மகிமை தீர்த்த மகிமை முதலிய விடயங்களை உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

புராணங்கள் வேதங்களைப் போன்ற பெருமையும் புனிதமும் உள்ளவை என்றும் கூறப்படுகின்றது. புராணம் என்பது தெய்வீக வரலாற்று கதை பொருள்படுகின்றது. புராணம் புராணம் இது உச்சயதே. இது முழுமையானதால் புராணம் என்ற கருத்தும் உண்டு. தெய்வீக அகத் தூண்டுதலாய் அமைந்த உள்ளூயிர்ப்பு செய்து வரும் நூல்களில் முதல் இடம் பெறுகின்றது. சண்மதக் கொள்கைகளின் மைய சிந்தனைகள் இதில் காணப்படுகின்றன. புராணங்கள் கி.மு 400 - 200 க்கும் இடையில் தோற்றம் பெற்றதாகக் கூறப்படுகின்றது. குப்தர் காலத்தில் புராணங்கள் இறுதி வடிவம் பெற்றன. புராணங்கள் பழமையதாயினும் புதிதாக தோன்றுவது என்றும் தன்னிடத்தில் ஈடுபட்டவரை முன்னக்கு கொண்டு வரும் தன்மை உள்ளது என்றும் புராணத்திற்கு பொருள் கூறுவர். ஆகவே புராணங்கள் பௌராணி கர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டு, வைதீக ஒழுகலாறுகளைப் பேணும் வகையிலும் தெய்வீக வரலாற்றைப் பரப்பும் நோக்கிலும் தோற்றம் பெற்றனவாகக் காணப்படுகின்றன. சூகர் ஓதிய மூவாறு தொல்கதை என கந்தபுராணம் கூறுகிறது.

புராணங்கள் வடமொழிப் புராணங்கள், தமிழ்மொழிப் புராணங்கள் என பிரிக்கப்படுகின்றன. வடமொழிப் புராணங்கள் பதினெண்புராணங்கள், மகா புராணங்கள் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன. அவையாவன

சிவபுராணங்கள் 10

1. சிவ புராணம்	6. வராக புராணம்
2. பவிசிய புராணம்	7. வாமன புராணம்
3. மார்க்கண்டேய புராணம்	8. மச்ச புராணம்
4. இலிங்க புராணம்	9. கூர்ம புராணம்
5. ஸ்கந்த புராணம்	10. பிரமாண்ட புராணம்

விஷ்ணு புராணம் 04

கருட புராணம்

நாரதீய புராணம்

வைணவ புராணம்

பாகவத புராணம்

பிரம புராணம் 02

பிரம புராணம்

பதும புராணம்

அக்கினி புராணம் 01

ஆக்கினேய புராணம்

சூரிய புராணம் 01

பிரம கைவர்த்த புராணம்

புராணங்கள் பஞ்ச இலட்சணங்களைக் கொண்டிருக்கும்.

1. சர்க்கம் சிருட்டி

2. பிரதிசர்க்கம் அழிந்து மீண்டும் உண்டாதல்
3. வம்சம் தெய்வ பரம்பரை
4. மன்வந்தரம் மனுக்களின் காலம்
5. வம்சியானுசரிதம் வம்சங்களின் வரலாறு

வடமொழிப் புராணங்கள் தசலட்சணங்களையும் கொண்டிருக்கும். எனைய 5 இலக்கணங்களில்

6. விருத்தி தொழில்
7. ரக்ஷா தெய்வங்களின் அவதாரம்
8. முத்தி வீடுபேறு
9. ஹேது அவ்யக்தமான உயிர்
10. அபாச்சய பிரம்மம்

இவ்வாறான மகா புராணங்கள் பிரமா விஷ்ணு சூரியன், உருத்திரன் முதலானவர்களின் பரத்துவங்களைக் கூறுகின்றன. வாழும் உலகின் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்பவற்றையும் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னம் புருடார்த்தங்களையும் கூறுகின்றன. புராணங்களிலே அரசர்களின் பாரம்பரியங்கள் கூறப்படுகின்றன. சிசுநாகவம்சம், நந்த வம்சம், மௌரிய வம்சம் முதலியவை.

புராணங்கள் இந்து நாகரிகத்தையும் இந்து சமயக் கோட்பாட்டையும் இந்திய தரிசனங்களின் வரலாற்றையும் இயமம், நியமம், நிஷ்டை முதலியவற்றையும் அறிந்து கொள்ளும் கருவூலங்களே புராணங்கள்.

மேலும் புராணங்கள் கோயில்களையும் பக்திக்குரிய இடங்களையும் கூறுவன. நாட்டு மக்களிடையே நிலையான ஒருமைப்பாட்டை வளர்ப்பதில் புராணங்கள் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. அவை பாரம்பரியமாக நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளையும் வரைமுறையாகக் கூறுவன. உருவவழிபாடு பக்திமார்க்கம், கன்மம், மறுபிறப்பு, உபநிடதக்கொள்கை, ஞானம், மோட்சம், விரதம், தீர்த்தம், தவம், யாத்திரை, தோத்திரம் போன்றவற்றையும் தெய்வீக பரத்துவத்தையும் விளக்குகின்றன. தெய்வீக பரத்துவங்களாவன

1. சிவபரத்துவம் அடிமுடி தேடிய கதையையும்
2. விஷ்ணு பரத்துவம் பாகவத புராண அவதாரம்
3. சக்தி பரத்துவம் துர்க்கை மகிடாசுரனை சங்கரித்தல்
4. பக்தி மரபுகள் மார்க்கண்டேயர், பக்த பிரகலாதன் கதைகள் கலை, அரசியல், மரபுகள் கொண்டமைந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன.

புராணங்கள் பழமையானவையாயினும் சூரியனைப்போன்று புதுமையானவை. உயிர்ப்புள்ளவை. அவை வேதங்களிலே முறை கொண்டவை. புராணங்கள் பெரிய விஞ்ஞான நுணுக்கங்களைக் கூறுவன. தூலநியதி, அறநியதி, அருள் நியதி, வானத்தின் உடுக்கள், கிரகங்கள், வடதுருவம், தென்துருவம் என்பவற்றின் விபரங்களும் விளக்கமாக கூறுகின்றன.

பிற்காலத்தில் புரோகிதர்கள் புராணங்களைப் பின்பற்றி சமய போதனைகள் செய்கின்றனர். ஆறுமுகநாவலர் போன்றோர் எமது சமயத்தை வளர்க்க புராண படனம் செய்தார்கள். தற்காலத்தில் கந்தசஷ்டி விரத காலத்திலும் கந்தபுராணம் படிக்கப்பட்டு கொருள் கூறுப்படுகிறது. புலவர்கள் இலக்கியம் கண்டு இலக்கணம் செய்தல் என்ற மரபிற்கேற்ப பஞ்சலட்சண, தசலட்சணங்களை கொண்டு இன்றும் விளக்கம் கூறுகின்றார்கள். மற்றும் ஆறுமுகநாவலர் போன்றோர் அத்துணைக் காலம் திருப்பி திருப்பி படிப்பினும் தெவிட்டாது தித்தித்து அமுது ஊட்டும் திவ்ய அதிமதுரத் தேன் என்று வருணித்திருப்பது கந்தபுராணத்தின் சிறப்பை காட்டி நிற்கின்றது.

புராணக்கதைகளை அடிப்படையாக கொண்டு அட்டவீரத்தை அட்டவீர தலவரலாறு கூறப்பட்டது. திரிபுரமெரித்த கதை இதில் சிறப்பானது. திருமாலின் அவதாரத் தத்துவமும் இதில் சிறப்பாக கூறப்பட்டுள்ளது. இது சைவ வைணவ மரபிற்கு சான்றானது.

வையத்தது வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும் என்ற வாக்கிற்கு இணங்க இனிதாக நல்வழிப்படுத்தும் சிறந்த கருவுலங்களாகவும் நண்பனைப் போன்று அறிவுரை கூறி வழிப்படுத்தும் சிறந்த கலைக்களஞ்சியமாகவும் புராணங்களைக் கொள்ளலாம் என்பதில் எந்த வித ஐயமும் இல்லை.

புராணங்களும் பிற்கால இந்துசமய மரபுகளும்

பிற்கால தோத்திர மரபுகளுக்கு புராணக் கதைகள் சான்றானமை சகஸ்ர நாம தோத்திரம் அஸ்டோத்திர நாமாச்ச்சனை என்பவை புராணங்களை அடிப்படையாக கொண்டுள்ளன. அடிமுடி தேடியகதை என்பன பிரதானம்.

புராணங்களை தழுவிய வகையில் இலக்கிய மரபுகள் எழுச்சிபெற்றன. சாத்வீக, தாமச, ராஜச அடிப்படையில் புராணக்கதை செல்வாக்கை காணலாம். கரிபிரசாத் சாஸ்திரி அவர்கள் புராணங்களை பின்வருமாறு பிரிப்பார்.

1. கலைக் களஞ்சியபுராணங்கள்.
2. விரத தீர்த்த மகிமை கூறும் புராணங்கள்
3. வரலாற்றுக் கதைப்புராணங்கள் என்று கூறுகிறார்.

தேவாரப் பாடல், ஆழ்வார் பாடல்களிலும் புராணக்கதை மரபு உண்டு. தானம் விரதம் பக்தி, கலை மரபு என்பன பிரதான உள்ளடக்கமாகும்.

தமிழ்ப்புராணமரபு, தலபுராண மரபுகள், புராணபடன மரபு, புராணங்கள் தொடர்பான நாட்டாரியல் கலைகள் என்பவை பிரதானமானவை. கூத்து நாடக வடிவங்களும் புராணங்கள் தழுவியதாகும்.

தமிழக இந்துசமய பண்பாட்டின் பல்வேறு கூறுகள்

வட இந்தியாவைப் போலவே தென்னிந்தியாவிலும் இந்து சமயம் தொன்மையான வரலாற்றுப் பழைமை கொண்டது. தென்னிந்தியாவில் கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்து இந்துப்பண்பாட்டு மரபுகளின் வளர்ச்சியைக் காணலாம். எனினும் கிறிஸ்து சகாப்தத்திலிருந்தே தமிழகத்தின் தெளிவான வரலாறு ஆரம்பமாகின்றது. தமிழக வரலாற்றில் கிறிஸ்து சகாப்தம் தொடக்கம் கி.பி. 3 வரையான காலப்பகுதி சங்ககாலம் என்று அழைக்கப்படுகிறது,

பண்டைய தமிழகம் என்பது பாண்டிய நாடு, சோழநாடு, தொண்டை மண்டலம், வேங்கி நாடு முதலான பகுதிகளை உள்ளடக்கி பரந்து காணப்பட்டது. இக்காலப்பகுதியில் சேர சோழ பாண்டியர் எனும் மூவேந்தர்கள் தமிழகத்தை ஆண்டமை பற்றி அறிய முடிகிறது. இக்கால பண்பாட்டு வளர்ச்சி பற்றி பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை, தொல்காப்பியம் மற்றும் பிற சான்றுகள் வாயிலாக அறியலாம். இக்கால மக்கள் புவியியல் அமைப்புக்கு ஏற்ப தமது வாழ்க்கையையும், பண்பாட்டையும் இயற்கையுடன் இணைந்தவாறு அமைத்துக் கொண்டனர்.

இயற்கைநெறிக் காலம்

சங்க காலத் தமிழகம் புவியியல் அமைப்பின் அடிப்படையில் ஐவகை நிலங்களாக வகுக்கப்பட்டன. அவ்வாறு காணப்பட்ட நிலங்களுக்குமுரிய தெய்வங்கள் பற்றி தொல்காப்பியர் மருதத்திற்கு இந்திரன், முல்லைக்கு மாயோன், குறிஞ்சிக்கு சேயோன், பாலைக்குக் கொற்றவை நெய்தலுக்கு வருணன் என்று வகுத்துக் கூறினார். இதனை

“மாயோன் மேய காடுறை உலகம்

சேயோன் மேய மைவரை உலகம்

வருணன் மேய தீம்புனல் உலகம்”

எனவரும் பாடல் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறார். இவ்வாறு தொல்காப்பியர் இந்து சமயத் தெய்வங்களை ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் உரியதாக வரையறை செய்தார். இவ்வாறு ஐவகை நிலங்களுக்குமுரிய தெய்வங்களின் வரிசையில் சிவன் கூறப்படவில்லை. எனினும் எல்லா நிலத்து மக்களாலும் வழிபடப்படும் பரம்பொருளாக சிவன் விளங்கியிருக்கவேண்டும்.

சங்ககாலத் தொகை நூல்களுள் சிவன், திருமால், முதலிய கடவுளரைப் பற்றிய குறிப்புக்களைக் காண்கிறோம். காவிரிப்பூம்பட்டினம், மதுரை, வஞ்சி முதலிய பெருநகரங்களில் இக்கடவுள்க்குரிய கோயில்கள் இருந்தன. எட்டுத்தொகை நூல்களுள் அகநாநூறு, புறநாநூறு, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, கலித்தொகை ஆகிய ஐந்து நூல்களின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்கள் சிவனைப் பற்றியே அமைந்துள்ளன. ஆயின் இப்பாடல்கள் பிற்காலத்தைச் சார்ந்தவை. சங்க நூல்களில் சிவனைப் பற்றிய குறிப்புகள் விரிவாக வந்துள்ளன. பத்துப் பாட்டு எட்டுத்தொகை இலக்கியங்கள் எதிலும் சைவம், சிவன் எனும் பதங்களைக் காணமுடியவில்லை. ஆனால் பிற்கால சைவசமய மரபில் சிவனுக்குக் கற்பிதம் செய்யப்படும் தோற்றப்பொலிவுகள் தொடர்பான அடைமொழிகள், மற்றும் சிவனின் திருவிளையாடல்கள், வீரச்செயல்கள் பற்றிய செய்திகளை இவ்விலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது. குறித்த காலத்தில் மக்கள் பல தெய்வங்களை வழிபடினும் சிவனே தலைமைக் கடவுளாக விளங்கினான் என்பது இலக்கிய சான்றுகளால் அறியமுடிகிறது. இதனை ‘மழுவா நெடியோன் தலைவனாக’ எனவரும் மதுரைக் காஞ்சி பாடல் மூலம் அறியமுடிகிறது. மேலும் அந் நூலில் சிவபெருமானுக்கு முதன்மை தந்து அவனே ஐந்து பூதங்களைத் தோற்றிவித்தவன் என்றும் நான்கு பிரிவுகளையும் ஆறு அங்கங்களையும் கொண்ட வேதங்கள் தனிமுதற் கடவுளின் வாயிலிருந்தும் வெளிவந்தன எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. சடைமுடி உடையவன் முக்கண்ணன் நீலமணிமிடற்றன், முழுமுதற் கடவுள், மாதொருபாதியன், கங்கை அணிந்தவன், அழித்தற் கடவுள், ஆலமரத்தின் நிழலில் அமர்ந்தவன், வாள் ஏந்தியவன், என்று இந்நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

சங்க காலத்திற்குரிய திருமுருகாற்றுப்படை, கலித்தொகை, சிறுபாணாற்றுப்படை, புறநானூறு, ஐங்குறுநூறு முதலான நூல்களில் சிவ வழிபாடு தொடர்பான பல விடயங்கள் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக பரிபாடலில் 'சலதாரி' (சடையில் கங்கையை அணிந்தவன்) 'புங்கமுர்பவன்' (இடப வாகனத்தில் செல்பவன்) 'காய்கடவுள்' (காமதேவனை எரித்தவன்) முதலான அடைமொழிகளும், அதேபோல் எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றாகிய கலித் தொகையில் 'முக்கணான்' (முக்கண்களை உடையவன்) 'ஆலமர் செல்வன்' (கல்லால் மரநிழல் உறைபவன்) முதலான அடைமொழிகளும் இடம்பெறுவதனைக் காணலாம். சிவன் பற்றிய இவ்வாறான உருவ வர்ணனைககள் சிவன் பற்றிய இதிகாச புராணக் கதைகளுடன் தொடர்புடையனவாக அமைகின்றன. வட இந்தியாவிற்கும் தமிழகத்திற்கும் இடையிலான பண்பாட்டு ரீதியான உறவைக் காட்டுவதுடன், இதிகாச புராண மரபுகள் தமிழகத்தின் சமய நம்பிக்கைகளில் இணைவுறத் தொடங்கிவிட்டமைக்கும் இவை சான்றாக அமைகின்றன.

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் மிகுதியாகக் குறிக்கப்பெறும் தெய்வமாகத் திகழ்பவர் திருமால். தொல்காப்பியர் நான்கு நிலங்களையும் அவற்றிற்கான தெய்வங்களையும் பற்றிக் கூறுமிடத்து,

'மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்'

'மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பின்..'

என்று இரு நூற்பாக்களில் திருமால் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார் அகத்திணைக்குரிய தெய்வமான மாயோனைத் தொல்காப்பியர் முதன்மைப்படுத்தியுள்ளார். பெரும்பாணாற்றுப்படையின் தலைவனான தொண்டைமான் இளந்திரையன், இருநிலம் கடந்த திருமறு மார்பின் ..... என்று திருமால் மரபில் வந்த மன்னனாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றான். முல்லைப் பாட்டிலும் மதுரைக்காஞ்சியிலும் திருமால் வழிபாடு பற்றிய செய்திகள் மிகுதியாக உள்ளன. காப்பியாற்றுக் காப்பியனார், நான்மடிச்சேர மன்னனைத் திருமால் பக்தியுடையவனாகக் சிறப்பித்துப் பாடுகின்றார். நற்றிணையில் வரும் ஒரு காட்சி, பெரியமலையிலே அருவி பாய்ந்தோடுகிறது. கரிய நிறமுடைய பாறையும் அதனிடையே வெண்மை நிறமுடைய அருவியும் பாய்ந்தோடுவது திருமாலையும் பலராமனையும் கண்முன் நிறுத்துவதாக அமைகிறது. புறநானூறு திருமாலின் திருவிளையாடல் ஒன்றைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.

'அணங்குடை யவணர் கணங்கொண்டொளித்தெனர்

செண்விளங்கு சிறப்பின் ஞாயிறு காணா.....'

என்று தேவர்களும் அசுரர்களும் போரிட்ட நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடுகிறது. கலித்தொகையில் கண்ணனின் செயல்கள் விரிவாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

'மேவார் விடுத்தந்த கூந்தற் குதிரையை

வாய்ப் பகுத்திட்டு புடைத்த ஞான்றின்னன்கொன் மாயோனென்று.....'

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான பரிபாடலிலும் திருமால் பற்றிய செய்திகள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. திருமால் வேதங்களால் பாராட்டப்பட்டதை 'நீ யென மொழிவு மலர்ந்தண ரருமறை' என்று கூறுகிறது. மேலும் அதில் திருமாலும் பலதேவனும் ஒருவரே என்பது 'நீயே வனையொரு புரையும் வாலியோர்க்கவன்.....' என்று பாடப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

வட மொழி நூல்களில் கூறப்படும் ஸ்கந்தனுடன் தொடர்புடைய தெய்வமாக சங்ககால குறிஞ்சி நில மக்களால் வழிபடப்பட்ட வேலன் அல்லது முருகன் விளங்குகிறார். 'சேயோன் மேய மைவரை உலகம்' என்று தொல்காப்பியர் இதனை அடையாளப் படுத்துகிறார். பரிபாடலில் முருகனுக்கு எட்டுப்பாடல்கள் உண்டு. அப்பாடல்களில் முருகன்:

பன்னிரு கரங்கள், ஆறு முகங்கள் உடையவனாகவும், பத்மாகுரனை போரில் வென்றவனாகவும் வள்ளி தெய்வயானையை மணம் புரிந்தவனாகவும், திருப்பரங்குன்றில் கோயில் கொண்டவனாகவும் வருணிக்கப்படுகிறான். முருகன் குறிஞ்சி நிலமக்களின் போர் கடவுளாக விளங்கினான் என்பது மலைபடுகடாமில் 'வெல்லும் போரே வல்ல முருகன்' எனவரும் பாடல் மூலம் உறுதி செய்யப்படுகிறது. இவன் கொற்றவையின் மகனாகவும் சங்க நூல்களில் குறிப்பிடப்படுகிறான்.

சங்ககால மக்களால் வழிபடப்பட்ட ஒரு பெண் தெய்வம் என்ற பெருமை கொற்றவை என்னும் கடவுளுக்கே உண்டு. சங்ககால தமிழகத்தில் வரண்ட நிலப்பிரதேசமான பாலை நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்களால் வழிபடப்பட்ட தெய்வமாக கொற்றவை அமைகிறாள். கலித் தொகை, குறுந்தொகை, நெடுநல்வாடை மற்றும் சிலப்பதிகாரம் முதலான நூல்கள் பொற்றவை பற்றிய செய்திகளைத் தருகின்றன. கலித்தொகை இவளை கொற்றவை எல்லாம் உணர்ந்தவளாகவும், பெருங் காட்டிடை வாழ்பவளாகவும், பேய்க் கணங்களை உடைய வளாகவும் குறிப்பிடுகிறது. பாலை நிலமக்கள் கையில் நூற் காப்பணிந்து கொற்றவையைக் குறித்து விரதம் இருந்தமை பற்றியும், பிரிந்தவர் சேர்ந்த பின் மீண்டும் பிரியாமல் இருப்பதற்கு அருளுமாறு வேண்டி வழிபட்டமை பற்றியும் குறுந்தொகை குறிப்பிடுகிறது.

வழிபாட்டு முறைகள்

சங்க கால மக்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட வழிபாட்டு முறைகள், அவை சார்ந்த சமய விழாக்கள் பற்றி சங்க கால இலக்கியங்கள் தரும் சான்றுகளால் அறியலாம். அம்மக்கள் தெய்வங்களைக் குறித்து குரவைக் கூத்து, வேலன் வெறியாடல் முதலான வழிபாடுகளையும், காத்திகைவிழா, ஆதிரைவிழா, தைவிழா, முருகவிழா என பல்வேறு விழாக்களையும் நடாத்தினர்.

சங்க கால மக்களிடையே நிலவிய கோயில் வழிபாடு பற்றி அறிவதற்கு தொல்பொருட் சான்றுகளை விடவும் இலக்கிய சான்றுகள் பெரிதும் உதவுகின்றன. சங்க காலத்தின் ஆரம்ப கட்டத்தில் தோன்றிய புறநானு சிவன் கோயில் பற்றி 'முக்கட் செல்வனார் நகர்வலம் செயற்கே' என்று குறிப்பிடுகிறது. இங்கு 'நகர்' என்பது சிவன் கோயிலையே சுட்டுகிறது. திருமுருகாற்றுப்படை முருகனின் அறுபடை வீடுகள் பற்றியும் பெரும்பாணாற்றுப்படை காஞ்சியில் இருந்த திருமால் கோயில், அங்கு திருமால் பாம்பணையில் பள்ளி கொண்டுள்ளமை என்பன பற்றியுண்டு. தவிர சிறுபாணாற்றுப்படை பட்டினப்பாலை, மலைபடுகடாம் முதலான நூல்களிலும் கோயில் வழிபாடு தொடர்பான செய்திகள் உள்ளன.

கோயில்சார்ந்த திருவுருவ வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையதாக சங்ககால மக்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடுகல் வழிபாடாகும். போரில் இறந்த போர் வீரர்களுக்கு செய்யப்பட்ட இந்நடுகல் வழிபாடு பற்றி புறநானுறு, பட்டினப்பாலை, பரிபாடல் முதலான இலக்கியங்களில் உண்டு. போரின்போது இறந்த வீரனின் நினைவாக கல்நட்டு பெயர் பொறித்து பீலி சூட்டி வழிபட்டதை புறநானுறு 'அணிமயிற் பீலி சூட்டி பெயர் பொறித்து இனிது நட்டனரே கல்லும்' என்கிறது. மேலும் அதை நீராட்டி அலங்கரித்து வழிபட்டமை பற்றியும் உண்டு.

சங்க கால மக்கள் செய்த வழிபாடுகளுள் முதன்மைமிக்கது குரவைக் கூத்தும் அதனுடன் இணைந்த வேலன் வெறியாடலுமாகும். குறிஞ்சி மக்களால் செய்த இவ்வழிபாட்டில் பெண்கள் கைகோர்த்து ஆடும் போது முருகன் போல வேடமிட்ட ஒருவன் வேலனாக வெளிப்பட்டு

ஆடுவான். அவ்வேளை முருகனுக்கு இரத்தம் கலந்த சோறு நிவேதனமாகப் படைக்கப்பட்டது. இவ்வழிபாட்டைசங்க இலக்கியங்கள் குன்றக்குரவை என்று குறிப்பிடுகின்றன. முல்லை நிலமக்கள் மயோனை நினைத்து ஆடிய குரவைக்கூத்தானது ஆச்சியர்குரவை எனப்பட்டது. இதுபற்றி புறநானூறு 'பரதவ மகளிர் குரவையொடொலிப்ப' என்று குறிப்பிடுகிறது. மேலும் பாலை நில மக்கள் பெண்ண துர்க்கையாக அலங்கரித்து ஊர்வலமாக சென்று துர்க்கை விழாவை கொண்டாடியமை பற்றி சிலப்பதிகாரத்தின் வேட்டுவ வரியில் கணலாம்.

மருத நில மக்கள் இந்திரனைக் குறித்து ஆண்டு தோறும் எடுத்த இந்திர விழாவைக் கொண்டாடினர். பரிபாடல் மார்கழி மாதத்தில் நடந்த ஆதிரை விழா பற்றியும் நற்றிணை, கலித் தொகை முதலானவற்றில் தைத்திருநாள் விழா புனிதநீராட்டு விழா என்பன பற்றியும், திரு முருகாற்றுப்படை ஆறுபடை வீடுகளில் நடைபெற்ற முருகனுக்குரிய பல விழாக்கள் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றன.

சங்ககால இறுதியில் வட இந்தியாவிற்கும் தமிழகத்திற்கும் இடையில் ஏற்பட்ட நெருக்கமான தொடர்புகள் காரணமாக சமுய சமுதாய ரீதியில் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட ஆரிய மயமாக்கம் மக்களின் சமய நம்பிக்கையிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தியது. குறிப்பாக வைதீகமரபு தழுவிய வழிபாடுகள் தமிழக மக்களின் வாழ்வியலுடன் பிணைப்புற்ற நிலையில் வேள்வி வழிபாடும் முதன்மை பெறலாயிற்று தொல்காப்பியம் அந்தணருக்குரிய தொழில்கள் பற்றிக் கூறுகையில் வேட்டல், வேட்பித்தல், ஓதல், ஓதுவித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்று அவற்றை வரையறை செய்கின்றது. இவை வேதங்களிலும் அவற்றின் வழிவந்த ஸ்மிருதிகளிலும் பிரமாணர்கள் தொடர்பாகக் கூறப்பட்ட வாழ்வியல் நியமங்களாக அமைவதைக் காணலாம். புறநானூற்றில் 'முதுகுடுமிப் பெருவழுதி பல்யாகசாலை' எனவரும் தொடர் மேற்கூறிய விடயத்துடன் தொடர்புடையது.

அறநெறிக் காலம்

இந்துப்பண்பாடானது சிலகாலம் நலிந்தும் சில காலம் வளர்ந்தும் சிறப்புப் பெற்றிருப்பதைனைக் காண்கின்றோம். இந்து சமய வளர்ச்சியில் நலிவு ஏற்பட்ட காலங்களில் அப்பண்பாட்டை பேணிப்பாதுகாக்கும் நோக்கில் அரசர்கள், புலவர்கள் சமய அபிமானிகள் பல பணிகளை மேற்கொண்டு வந்திருப்பதனையும் நோக்க முடியும். தமிழ்நாட்டிலே கி.பி.3ம் நூற்றாண்டின் பின்னர் தமிழ் மூவேந்தராட்சி முடிவுக்கு வந்தபோது களப்பிரர் ஆதிக்கமும், பௌத்த த செல்வாக்கும் காணப்பட்டமைக்கான பல்வகை சான்றுகளை நோக்க முடிகின்றது. சிலப்பதிகாரம் சமயச் சார்பான விடயங்களை கூறும் அதேவேளை மணிமேகலை இந்து தத்துவத்திற்கு ஏனைய தத்துவஞானிகளுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட சம்வதங்களைக் காட்டுகின்றது

தமிழ்நாட்டில் சங்ககாலத்தில் காணப்பட்ட போர் ஒழுக்கம், காதல் ஒழுக்கம் என்பவற்றினால் தோற்றம் பெற்று சமுதாய சீர்கேடுகளை சீர்செய்யும் முகமாக அறநெறிப் போதனைகளை வெளிப்படுத்தும் நூல்கள் தோற்றம் பெற்றன. சமயச் சார்பாக சமூக சீர்திருத்தம் மேற்கொள்ளும் போக்கு சங்கம்மருவிய காலத்தில் நிலவியது. சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலிய காப்பியங்கள் இதற்குச் சான்றானவை.

சிலப்பதிகாரத்தில் பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் கோயில் என்பது சிவாலயத்தைக் குறிக்க ஆறுமுக செவ்வேள் அணித்திகழ் கோயில் என்பது அணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட முருக ஆலயத்தைக் குறிப்பிடும்.

சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடும் 11 வகை ஆடல்கள் சிவபெருமான், திருமல் ஆடிய ஆடல்களாகக் கூறப்படுகின்றன. மாயோன், நீலமேனிநெடியோன், செங்கண் நெடியோன் என்றும் சொற்றொடர்கள் திருமால் வழிபாட்டைக் குறிப்பிடுவனவாக உள்ளன. புராணக்கதைகளின் இந்து சமய சிந்தனைகள் அறநெறிக் கால இலக்கியங்களில் ஆழமாக பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதை காண முடிகின்றது. சிவபெருமானின் அட்டவீரக் கதைகளுடன் தொடர்பான ஆடல்களை மாதவி ஆடியதாக சிலப்பதிகாரம் கூறுகின்றது. பெண் தெய்வங்களின் உபாசனைகளும் சங்கம் மருவியகால இலக்கியங்களில் காணப்பட்டமைக்கான சான்றுகளும் காணப்படுகின்றன. மாயோன் துணங்கையன் செல்வி என்றும் சொற்பதங்கள் இதற்குச் சான்று மாயவன் ஆடிய மரக்காலாலும் என்னும் பாடலடி திருமால் ஆடிய கூத்தின் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

சிலப்பதிகாரப் பாடலிலே தூர்க்கை சிம்மவாகினியாக நிற்கும் நிலை பின்வரும் பாடலடி மூலம் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது.

கரியதிரிக் கோட்டுக்கலை மிசைமேல் நின்றாயால்
செங்கண் அரிமான் சினவிடைமேல் நின்றாயால்
என்னும் பாடல் வரிகளில் தூர்க்கையின் வடிவம் வருணிக்கப்படுகின்றது. கொற்றவையை தொடர்ந்து புகழும் போது

வலம்படு கொற்றத்து வாய்வாட் கொற்றவை இரண்டு வேறு உருவில் திரண்ட தோற்
அவுணன் தலைமிசை நின்ற தையல்

என்பது மகிஷாசுர வதத்தை நினைவுபடுத்தும்.

தத்துவார்த்த சிந்தனையை நோக்கும் போது இந்துக்களின் ஊழ்வினைக் கோட்பாட்டை அடியொற்றிய நம்பிக்கைகள் காணப்பட்டுள்ளன.

ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும் என்பது சிலப்பதிகாரம் பாட சாங்கிய கொள்கையினர் வைசதத்துவவாதிகளும் அறறெநிக் காலத்தில் தமிழகத்தில் காணப்பட்டார்கள் என்பதனை மணிமேகலைக் காப்பியம் எடுத்துரைக்கின்றது.

மணிமேகலைப் காப்பியத்தில் சைவவாதி என்னு் தத்துவப் பிரிவினர் காணப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இது சைவசித்தாந்த மரபினரைக் குறிப்பதாகும். அதே கால கட்டத்தில் எழுந்த திருமந்திரப் பாடல்களிலும் ஆகம மரபு தழுவிய சைவசிந்தாந்தம் செல்வாக்கடைந்துள்ளது. மேலான தற்பரம் கண்டோர் சைவசித்தாந்தரே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சைவசித்தாந்தம் என்னும் சொல் முதன்முதலாக தமிழில் இக்காலத்திலேயே பயன்படுத்தப்பட்டது.

சங்கமருவிய காலத்திலே இந்துசமய நாடக வளர்ச்சிக்கான அடிப்படைகள் காணப்படுகின்றன.

கொற்றவை வழிபாட்டுடன் தொடர்பான வேலன் வெறியாடல் கூத்து இந்து சமய ஆடல் கலையின் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுகிறது. அத்துடன் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடும் 11 வகை ஆடலும் இதன் பெருமையைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

பக்தி இயக்க காலம்

பக்தி இயக்கத்தின் பணிகள்.

தமிழக வரலாற்றில் கி.பி 6 - கி.பி.9 வரையான காலம் பல்லவர் காலமென்று கொள்ளப்படுகின்றது. தமிழகத்தில் பல்லவ மன்னர்களின் ஆதிக்கம் மேலோங்கி நின்ற இக்காலப் பகுதியில் சைவ, வைணவ நெறிகள் மறுமலர்ச்சியும் வளர்ச்சியும் பெற்றன. மறுமலர்ச்சிக்கு அக்கால அரசர்களும் ஆழ்வார்கள் நாயன்மார்களும் பெரும் பங்களிப்ப செய்துள்ளனர். பக்தி இயக்கத்தை மையமாகக் கொண்ட குறித்த சமயங்கள் வளர்ச்சி பெற்றதன் காரணமாக பல்லவர் காலத்தைப் பக்கி இயக்க காலம், பக்தி நெறிக்காலம் என்று பலவாறு அழைக்கும் மரபு உண்டு.

பல்லவ மன்னனாகிய சிம்மவிஷ்ணு காஞ்சியைக் கைப்பற்றியதை அடுத்து தமிழகத்தில் பல்லவ மன்னர்களின் ஆட்சி நிலைபெற்றது. சங்கமருவிய காலத்தில் களப்பிரர் ஆட்சிபரிந்த வேளை தமிழகத்தின் மீது படையெடுப்புக்களை மேற்கொண்ட பிறநாட்டு அரசர்களுள் பல்லவர் பிரதானமானவர்கள். சிம்மவிஷ்ணுவின் ஆட்சி தொடங்கியதையடுத்து மகேந்திரவர்மன், நந்தி வரமன், ராஜசிம்மன் என்று மன்னர்கள் ஆட்சி பரிந்தனர். இவர்கள் தொண்டை மண்டலத்தை மையப்படுத்தி ஆட்சி புரிய, சோழமண்டலம் பாண்டியநாடு, சேர நாடு முதலான பிரதேசங்களில் சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் சிற்றரசர்களாக ஆட்சி நடாத்தினர். எனினும் பல்லவ மன்னர்களே ஆதிக்கமுடையவர்களாக விளங்கினர். ஆரம்ப கால பல்லவ, பாண்டிய மன்னர்கள் அவைதீக சமயங்களை ஆதரிப்பவர்களாக இருந்தனர். சைவ, வைணவ அடியவர்களின் பக்தி வைராக்கியத்தின் காரணமாக குறித்த அரசர்கள் சைவ, வைணவ நெறிகளை ஆதரிக்கும் நிலையேற்பட்டது.

சங்கமருவிய காலத்தில் ஏற்பட்ட பண்பாட்டு மாற்றம் பல்லவர்கால சைவ, வைணவ நெறிகளின் வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் உதவியது. சங்கமருவிய காலத்தின் இறுதிக்கட்டத்தில் முதலாழ்வார்களும் காரைக்கால் அம்மையாரும் மேற்கொண்ட பக்திப் பிரவாரம் பல்லவர் காலத்தில் பல இறை அடியவர்களின் தோற்றத்திற்கு முன்னோடியாக அமைந்தது. உள்நாட்டு உற்பத்தி, உள்நாட்டு வெளிநாட்டு வணிகம் முதலானவற்றில் தமிழகம் பொருளாதாரத்தில் வளர்ச்சி பெற்றது. எனவே சமூகத்தில் ஏற்பட்ட பண்பாட்டு மாற்றம், அரசர்களின் சமய ஆதரவு, நாட்டில் ஏற்பட்ட பொருளாதார வளர்ச்சி என்பனவற்றின் சாதகமான நிலை சைவ வைணவ நெறிகளின் வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் உதவின.

வடஇந்திய வேதமரபு தழுவிய சமய நம்பிக்கைகளும் தமிழக பண்பாட்டு மரபுகளும் பல்லவர்கால பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் அதிக ஆதிக்கம் செலுத்தின. சாஞ்சி, தட்சசீலம் முதலான இடங்களை மையப்படுத்தி வளம்பெற்ற சமஸ்கிருத மரபு தழுவிய இந்துமதக் கருத்துக்களும் அவைதீக சமய சிந்தனைகளும் தமிழகத்தில் நிலைபெற்றதன் பிரதிபலிப்பை பல்லவர் கால தமிழகத்தில் காணலாம். சமஸ்கிருதமும், பிராகிருதமும் பல்லவர்களின் 'ஆட்சி மொழியாயின. சமஸ்கிருதத்தில் வல்லவர்கள் அரச ஆதரவை பெற்றதுடன், சமஸ்கிருதம் தமிழ்மொழி கலந்த பண்பாட்டு வளர்ச்சிப் போக்கினையும் காணமுடிகிறது. காஞ்சியை மையப்படுத்தி வலம் பெற்ற பௌத்தம் பல்லவர்களின் எழுச்சியால் வீழ்ச்சியுற்றது.

பல்லவர்கால சைவ வைணவ நெறிகளின் வளர்ச்சியில் சைவ, வைணவ அடியவர்களும், அக்கால அரசர்களும் பெரும் பங்காற்றினார்கள். பல்லவர்கால ஆரம்பத்தில் வாழ்ந்த சம்பந்தரும் அப்பரும் சைவ சமய மறுமலர்ச்சியில் பிரதான பங்காளிகளாயினர். இக்காலத்தில் தொண்டைமண்டலத்தை ஆட்சிபுரிந்த மகேந்திர வரமனும் பாண்டிய நாட்டை ஆண்ட நின்றசீர் நெடுமாறனும் சைவசமயத்தை ஆதரிப்பதற்கு சம்பந்தரும் அப்பரும் காரணமாக அமைந்தனர். சமண சமயத்திலிருந்து சைவ சமயத்தை தழுவிய மகேந்திரவர்மன் திருப்பாதிரிப் புலியூலில் இருந்த சமணப்பள்ளியை உடைத்து சிவன் கோயிலை அமைத்தான். பௌத்த சமயத்தவர்களை கண்டனம்செய்த துன்பப்படுத்திய 2ம் நந்தி வர்மனை திருமங்கையாழ்வார் புகழ்ந்து பாடினார்.

சம்மந்தரால் மதம் மாற்றப்பட்ட கூன்பாண்டியன் மதுரையில் 8000 சமயத்துறவிகளைக் கழுவேற்றினான். மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயில் பொற்றாமரைக் குளத்து மண்டபச் சிற்பங்கள் இதற்குச் சான்று. இக்கால அரசர்கள் சைவ வைணவ நெறிகளைத் தழுவிமையும்தம் சமண, பௌத்த மதங்கள் புறங்காணப்பட்டு இந்துப் பண்பாடு வளம்பெற அக்கால அரசர்கள் பல பணிகளை ஆற்றியமையும் பல வரலாற்று மூலங்களால் அறிப்பிடும் உண்மைகளாகும்.

தமிழகத்தில் வைதிக சமயத்தவர்களால் மக்களிடையே போதிக்கப்பட்ட துறவுக் கொள்கை பல்லவர்கால அடியவர்களின் செயற்பாடுகளால் பின்தள்ளப்பட்டது. பக்தியை முதன்மைப்படுத்தி காரக்கால் அம்மையாரும் முதலாழ்வார்களும் பாடிய தோத்திரங்கள் பல்லவர்காலத்தில் சைவ, வைணவ சமயங்களின் பக்தி மரபு தழுவி வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டன. கோயில்களை மையப்படுத்திய தல யாத்திரைகளாலும், பக்தி சுவை மிகுந்த தோத்திரங்களாலும் ஆடல், பாடல் முதலான கலை வடிவங்களாலும் பக்தி நெறி தழைத்தோங்கியது. அப்பரின் நிலை பெறுமாறெண்ணுதியே..... எனவரும் பாடல் கோயிலை மையமாகக் கொண்ட பக்திநெறி வளம் பெற்றமைக்கு சான்று.

தமிழக சமூகத்தில் காணப்பட்ட சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள், சாதிக் கட்டமைப்புகள் என்பன அவைதீக சமயங்களின் வளர்ச்சிக்குரிய சாதகமான சூழ்நிலைகளாக அமைந்தன. இந்நிலை பல்லவர்கால இந்துப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்க மிகவும் சவாலாக அமைந்தது. ஆழ்வார்கள் நாயன்மார்கள் இவ்வாறான சமூகக் கட்டமைப்புகளைத் தாண்டி இறை பக்தியின் ஊடாக தமிழக மக்களை ஒன்றிணைத்தனர். சம்பந்தர், சுந்தரர், அப்பூதியடிகள் முதலானோர் பிராமணர்களாகவும் அப்பர், திலகவதியார் முதலானோர் வேளாளர்களாகவும் சேரமான்பெருமான், திருமங்கையாழ்வார், மாணிக்கவாசகர் அரச வம்சத்தவர்களாக இருந்து சமூக கூட்டுறவை வளர்ப்பதன் மூலமாக சைவ, வைணவ சமயங்களை வளம்படுத்தினர். நாவுக்கரசர் “ஆவுரித்து தின்றலலும்.....” எனும் பாடலில் சமூக சமரச உணர்வைப் போதிக்கிறார். வேளாளராகிய திருநாவுக்கரசரை சம்பந்தர் அப்பரே என்று விழித்தமையம் சமூக நல்லுறவுக்குச் சான்று.

பல்லவர்கால சமய வளர்ச்சியில் இசை, நடனம் முதலான கலை வடிவங்களின் கணிசமான பங்களிப்பைக் காணலாம். சங்க காலத்திலும், சங்கமருவிய காலத்திலும் உலகியல் சார்ந்திருந்த ஆடலும் பாடலும் பல்லவர் காலத்தில் கோயில்களை மையமாகக் கொண்டு பக்தி நெறி தழுவி வளம்பெற அக்கால அடியவரும் அரசர்களும் காரணமாக அமைந்தனர். பக்தியில் திழைத்த அடியவர்கள் ஒரு புறம் ஆடிப்பாட, பண்ணிசையாகவும், நடன இலக்கணமும் பயின்ற கலைஞர்களும் இறை சந்நிதியில் பாடிஆடியமை பற்றி அக்கால தோத்திரங்கள் கூறுகின்றன. சம்பந்தர் பாடும் “முழுவதிர மடமாதர் ஆடும் அன்பிலாந்துறை” என்று இசைக்கருவிகள் இசைத்த இடம்பெற்ற நடனம் பற்றிக் கூறுகிறார். மேலும் திருவையாற்றில் வலம் வந்து மடவாடர்கள் நடமாடியதாக அவர் கூறுகிறார். நாயன்மார் பாடல்களைப் பண்ணாடு பாடும் மரபும் பல்லவர் காலத்தில் காணப்பட்டமைக்கு “பத்தும் பாடி ஆடுவார் பரமனடி பணிவரே” எனவரும் சுந்தரர் பாடல் சான்றாகும். அரசர்களும் சபைகளில் வல்லவர்களாகவும் அவற்றைப் போற்றுவோராகவும் விளங்கினர். ராஜசிம்மன் பெற்றிருந்த வீணா வித்தியா தரன், ஆதோத்ய தும்புரு முதலான விருதுப் பெயர்களும் மகேந்திர வர்மனுக்குரிய சித்திரகாரப்புலி முதலான பெயர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

வைணவ சமயங்களில் முதன்மை பெறும் நாற்பாதங்கள் பாவனை முறைகள் தம் வாழ்வுடன் இணைத்து வாழ்ந்தவர்களாக சைவ, வைணவ அடியவர்கள் விளங்கினார்கள். சரியை நெறியில் நின்ற திருநாவுக்கரசர் உழவாரங் கொண்டு கோயில்களில் சரியைத் தொண்டுகள் பற்றிக் கூறுகின்றார். சுந்தரர் தோழமை உணர்வுடன் சிவனை வழிபட்டமைக்கு “பித்தா பிறை சூடி.....” எனும் பாடல் ஆதாரமாக உள்ளது. மணிவாசகரின் திருவாசகப் பாடல்கள் ஞானமார்க்கத்தை விளக்குபவையாய் உள்ளன.

இதிகாச புராண மரபு தழுவிய பண்பாட்டு வளர்ச்சியை பல்லவர் காலத்தில் காணலாம். ஆழ்வார் நாயன்மார்கள் இதிகாச புராணங்களில் உள்ள இராவணன் கயிலையைப் பெயர்த்தமை, தேவ அசுரர் பாற்கடல் கடைந்தமை, சிவன் சனகாதி முனிவர்களுக்கு ஞான உபதேசம் செய்தமை, சிவன் திரிபுரங்களை எரித்தமை முதலாக கதைகளை தமது பாடல்களில் எடுத்தாண்டனர். உதாரணமாக சம்பந்தர் மூவார் புரங்கள் எரித்து மூவர்க்கு அருள் புரிந்த..... எனும் பாடலில் சிவன் திரிபுரம் எரித்து அசுரர்களை அழித்த கதையை எடுத்தாள்கிறார். மேலும் அவர் இராவணன் மேலது நீறு என்பதன் மூலம் இராவணன் விபூதியின் பெருமையை மக்களுக்கு உணர்த்துகிறார். இக்காலத்து சிற்ப ஓவியங்களும் இதிகாச புராண கதைகளைப் பிரதிபலித்து நிற்கின்றன. மகிடாசுர மண்டபத்தில் சக்தி மகிடாசுரனை வதம் செய்த கதை சிற்பக் கோலமாகக் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சைவ சமய பக்தி மார்க்கத்தில் புறச்சமயக் கண்டனம், சைவ சமய மீட்டுருவாக்கம், இறைவனை அன்பு வழியில் வழிபடல், தோத்திரப் பாடல்கள் உருவாதல், பதிகம் பாடல், இசையுடன் பாடல், கலைஞர்களை இணைத்தல், சைவப் பெண்களைப் பக்தி இயக்கத்தில் இணைத்தல், மன்னர்களை சைவ சமயத்தில் சேர்த்தல், சிவ சின்னங்களைப் பேணுதல், பஞ்சாட்சர மந்திரம் ஒதுதல் போன்றவற்றை சைவ பக்தி இயக்கத்தினர் கடைப்பிடித்தனர். ஆலயத் தொண்டுகளைச் செய்தனர். ஊர் ஊராகச் சென்று பிரசாரம் செய்தனர். புராணக் கதைகளைக் கூறினர். ஆடிப் பாடி வழிபாடு செய்தனர். அன்பு நெறி வழிபாட்டில் இறையருள் மூலம் அற்புதங்கள் விளைந்தன.

பொதுமக்களின் துன்பங்கள் விலகின. சிவனடியார்கள் பக்தி இயக்கத்தில் கலந்து செயற்பட்டனர். பொதுமக்கள் நாயன்மார்களுடன் சேர்ந்து வழிபாட்டில் ஈடுபட்டனர். அனல்வாதம், புனல்வாதம் என்பவற்றால் சைவசமயமே மெய்ச் சமயம் என வலியுறுத்தப்பட்டது. பக்திநெறியால் கல்லையும் கனியவைக்கும் இனிமையான பதிகங்கள் தோற்றம் பெற்றன. நாயன்மார்கள் பல்வேறு மார்க்கங்களில் நின்று சிவனைப் போற்றினர். அவை தாசமார்க்கம், சற்புத்திர மார்க்கம், சக மார்க்கம், சன் மார்க்கம் என்பனவாகும்.

திருமால் பக்தியில் மூழ்கித் திளைத்தவர்கள் ஆழ்வார்கள். திருமால் மீது தமிழில் பாசுரங்களை இசையுடன் பாடி வைணவ பக்தியை வளர்த்தார்கள். அன்பை விளக்காகவும், ஆர்வத்தை நெய்யாகவும் கொண்டு ஆன்ம ஒளி விளக்கேற்றி வழிபாடு செய்தவர்கள் ஆழ்வார்கள். கடவுள் மீது இடையறாத ஈடுபாடு கொண்ட ஆழ்வார்கள், பாசுரங்களைப் பஜனையாகப் பாடும் மரபையும் கொண்டவர்கள். வைணவ பிரபந்தத்திற்கு புராண, இதிகாசக் கதைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டனர். பல்வேறு பாவங்களில் விஷ்ணுவைப் போற்றினர். அவை தாஸ்ய, மதுர, வாட்சல்ய, சக்கிய முதலான பாவங்களாகும். மங்களாசனம் பெற்ற திவ்ய தேசங்களின் உருவாக்கத்திற்கு ஆழ்வார்கள் அடித்தளமிட்டனர்.

நாயன்மார் பதிகமும் ஏனைய இலக்கிய வடிவமும்

பதிகம் எனும் சொல் பக்திமயமானது 10 பத்துப் பாடல்களைக் கொண்டது சில பதிகங்கள் 11 பாடல்களைக் கொண்டது. சில பதிகங்கள் 20 பாடல்களைக் உடையன திருவெம்பாவைப் பாடல்கள் 20 பாடல்களைக் உடையது.

பதிக வடிவங்கள் தலப்பதிகம் பூம்பாவைப் பதிகம், நமச்சிவாயப் பதிகம் கோளறு பதிகம் திருநீற்றுப் பதிகம் அங்கமாலைப் பதிகம் என்னும் வெவ்வேறு பாடு பொருளை உடையனவாகும் பதிகம் என்னும் அமைப்புடன் தொடர்பான இலக்கிய வடிவங்கள் பலவும் உண்டு திருநாவுக்கரசர் திருத்தாண்டகம் இதற்கு சான்றானது. திருத்தாண்டகம் என்பது இறை பெருமைகளை சுருக்கிக் கூறும் கவிவரிகளாகும். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சிவனடியார் வரலாறுகளை புகழும் போது திருத்தாண்டர் தொகை என்றும் இலக்கியத்தைப் பாடினார். மாணிக்க வாசகர் பாடல்களிலே பொதுமக்கள் சார் இலக்கி வடிவங்கள் வெளிப்படுகின்றன. அம்மாணை, பாவை, சாமுல் கோவை என்றும் வடிவங்கள் மட்டுமல்லாது நெடும்பாடல் வடித்திலும் நாயன்மார் பதிகத்தை அவதானிக்கலாம்

சோழர் கால சைவ வைணவ காப்பியங்களின் காலம்

தமிழக வரலாற்றில் பண்டைக் காலம் முதல் சேர சோழ பாண்டியர்கள் ஆட்சி அதிகாரம் செலுத்தி வந்துள்ளனர். எனினும் கி.பி.9ம் நூற்றாண்டையடுத்தே சோழர்கள் தனியாட்சியை நடாத்தினார்கள். இவர்கள் தமிழகத்தில் கி.பி 850 தொடக்கம் 1270 வரையான காலப்பகுதியில் தனியரசாக ஆட்சி செலுத்தினார்கள். சோழ மன்னர்கள் பல்லவர்களைப் போலன்றி அடிப்படையில் தமிழர்களாகவும் இந்துக்களாகவும் இருந்தமையால் இந்துப்பண்பாடு தழுவிய பல்புற வளர்ச்சியை இக்காலத்தில் காணலாம். வரலாற்று ஆசிரியர்கள் இந்துப் பண்பாட்டின் பொற்காலம் என்று கூறுமளவிற்கு சமயம் கலை, இலக்கியம் தத்துவம் என்று பல்புற வளர்ச்சியையும் சோழர் காலம் பிரதிபலித்து நிற்கின.

கி.பி 850ல் விஜயாலயன் தஞ்சையை தலைநகரமாகக் கொண்டு சோழாட்சியை நிறுவியதையடுத்து கி.பி 9ம், 10ம் நூற்றாண்டுகளில் ராசராசன், ராஜேந்திரன் என்போர் தமிழகத்திற்கு அப்பால் தம் ஆட்சியை விரிவுபடுத்தி இலங்கை உள்ளிட்ட தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் தமது ஆதிக்கத்தை செலுத்தினர். தமிழகம் வணிகம், பிற நாடுகளில் இருந்து பெறப்பட்ட செல்வங்கள் முதலானவற்றால் பொருளாதாரத்தில் வளம் பெறுவதற்கு அவர்களின் பேரரசு விரிவாக்கம் வழிகோலியது. ராஜேந்திரனை கங்கைகொண்டான், கடாரம் வென்றான் என்று கூறும் மரபுகள் இதற்குச் சான்று. இவர்களுக்குப் பின் 1ம் குலோத்துங்கன் , 2ம் குலோத்துங்கன் முதலானோரின் காலத்திலும் வலிமை பெற்ற அரசாக சோழராட்சி விளங்கிற்று.

பல்லவர் கால சைவ நாயன்மார்களால் கட்டியெழுப்பப்பட்ட சைவ சமய பக்தி மரபு தமிழக சமூகத்தில் தொடர்ந்து நிலை பெற்றது. ஆலய வழிபாட்டில் அவர்கள் காட்டிய ஈடுபாடும் பக்திப் பாடல்கள் மூலமாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட பண்பாட்டு உணர்வும் தமிழகத்தில தொடர்ந்து நிலை பெற்றமைக்கு சோழர் காலப் பண்பாட்டம்சங்கள் தக்க சான்று. சோழ மன்னர்களின் நிலையான ஆட்சி அதிகாரம், அதனால் ஏற்பட்ட அரசியல் அமைதி, அரசனதும் மக்களதும் சைவ சமய ஈடுபாடு நாட்டில் ஏற்பட்ட பொருளாதார வளர்ச்சி என்பன சோழர்கால பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக அமைந்தன. அந்தவகையில் சோழர் காலத்தில சைவ சமய பண்பாட்டம்சங்களாய் பிரதிபலிக்கும். வெவ்வேறு நிலைப்பட்ட காப்பியங்களும் சிற்றிலக்கியங்களும் தோன்றுவதற்கான பின்புலம் சோழர் காலத்தில் காணப்பட்டது.

பல்லவர் கால புலவர்கள் தமது பாடல்களில் கையாண்ட பொருள்மரபு, செய்யுள் மரபு என்பனவற்றின் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சி நிலையை சோழர் கால காவியங்களில் காணலாம். பல்லவர் காலப் அடியவர்கள் தமது பாடல்களை அகவல், வெண்பா, வஞ்சி, கலி எனும் நான்கு வகைப் பாவினங்களுக்கும் இடமான தாழிசை, துறை விருத்தம் எனும் மூவகைப் பாவினங்களில் அருளினார்கள். இவை பாடல்களைப் பண்ணோடு பாடுவதற்கு ஏற்புடையவை என்பதால் அவற்றின் அடிப்படையில் தமது பாடல்களை அருளினார். வெண்பாவில் இருந்து தோன்றிய கட்டளைக் கலித்துறை எனும் யாப்பில் பாண்டிக் கோவை திருக்கோவையார் முதலான நூல்கள் பல்லவர் காலத்திற் தோன்றின. இவ்வாறு பல்லவர் காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்த இசை தமிழுக்குரிய செய்யுள் வகைகள் இயற்றமிழாகிய காவியங்களுக்கும் பின்பற்றப்பட்டமையை சோழர் காலத்தில காணலாம்.

தமிழகத்தையம், வட இந்தியாவையும் மையப்படுத்திய இந்துப் பண்பாட்டம்சங்கள் சோழர் கால இலக்கியங்களுக்கு குறிப்பாக காவியங்களுக்கு கருப்பொருளாக அமைந்தன. சோழர் காலத்து காவிய மரபைத் தொடக்கி வைத்த திருத்தக்க தேவர் சமண சமயச் சிந்தனைகளை பொருள் மரபாகக் கொண்டு சீவக சிந்தாமணி எனும் காவியத்தைப் பாடினார். தமிழில தோன்றிய பெருங்காப்பியங்கள் சிறு காப்பியங்கள் ஆகியவற்றுள் அனேகமானவை அவைதிகம் சார்ந்தவை. எனினும் ராஜராஜனின் ஆட்சியோடு இந்து மரபு தழுவிய காவியங்கள தோற்றம் பெறலாயின. காப்பியத்திற்கு இலக்கணம் கூறும் தண்டி ஆசிரியர் ஒருவனைப்

பாட்டுடைத்தலைவனாகக் கொண்டு அவனது வரலாற்றையும் அவனின் செயற்கரிய செயல்களையும் கூறுவதுடன் நாற்பொருள் இன்பம் பயப்பதாக அமையவேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறார். குறித்த காவிய இலக்கணங்களை கொண்டதாக பெரியபுராணம், கந்த புராணம் கம்பராமாயணம் முதலான பேரிலக்கியங்கள் இயற்றப்பட்டன. காவியங்களுக்கு மரபாக அமைந்த உலகியல் சார் விடயங்கள் கைவிடப்பட்டு ஆன்மீகம் சார்ந்த விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக மேற்குறித்த காவியங்கள் எழுச்சி பெற்றன.

சோழர் கால இந்து இலக்கிய வளர்ச்சியின் இன்னொரு பரிமாணம் தத்துவத்துறை சார்ந்த மெய் கண்ட சாத்திரங்களின் உருவாக்கமாகும். அதுவரை காலமும் தோன்றிய சமஸ்கிருத, தமிழ்மொழி சார்ந்த இலக்கியங்களில் இந்து மெய்யியல் கருத்துக்கள் விரிந்து கிடப்பதைக் காணலாம். அவ்வாறான தத்துவ கருத்துக்களை குறிப்பாக சைவ சித்தாந்த சிந்தனைக்களைக் கோட்பாட்டு ரீதியாக முன்வைக்கும் முயற்சி சோழர் காலத்தில் தொடங்கி விஜயநகர நாயக்கர் காலத்தில் தொடர்ந்து செல்வதனைக் காணலாம். சோழர் கால அரசியல், சமூக சூழ்நிலைகள் இதற்கான பின்புலத்தை தோற்றுவித்திருந்தன.

கி.பி 10ம் 11ம் நூற்றாண்டுகளில் ஆரம்பித்த சந்தான பரம்பரை மரபொன்றினூடாக சைவ சித்தாந்தக் கோட்பாடு முழுமை பெற்றதைக் காணலாம். தமிழ் நாட்டை மையப்படுத்திய புறச் சந்தான பரம்பரை அகச் சந்தான பரம்பரையுடன் இணைவுபடுத்தப்படுகின்றது. இவ்விணைப்பு சைவசித்தாந்த பரம்பரையின் தெய்வீக நிலைப்பட்ட தொடர்பையும் வடஇந்திய பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்துடனான தமிழகத்தின் உறவையும் காட்டுவதாக அமைகிறது. அந்த வகையில் அகச்சந்தான பரம்பரையின் வழியில் தோன்றிய மெய்கண்டார், அருணந்தி சிவாச்சாரியார், மனவாசங்கடந்தேவர், உமாபதி சிவாச்சாரியார் என்போரால் அருளப்பட்ட 14 மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் சைவ சித்தாந்தக் கோட்பாட்டை அளவைப் பிரமாணங்களின் அடிப்படையில் விளக்குகின்றன.

விஜய நகர நாயக்கர் காலமும் திருவாவடுதுறை ஆதீனமும்

தென்னிந்திய வரலாற்றில் விஜய நகர நாயக்கர் காலம் என்பது கி.பி.13ம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 16ம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலமாகும். தமிழகத்தே விஜய நகரப் பேரரசு இஸ்லாமியரது ஆதிக்கத்தின் விளைவாக தோற்றம் பெற்றது. வடஇந்தியாவில் இருந்து வந்த முகமதியர்கள் தென்னகத்தே தமது ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்த முயன்றனர். இவர்களில் இஸ்லாமிய மன்னனான மாலிக்கபூர் என்பவனது படையெடுப்பு காரணமாக இந்து ஆலயங்கள் பல அழிக்கப்பட்டதோடு இந்து கலாசாரம் செல்வாக்கிழந்தது. இந்த வேளையில் இந்து சமயத்தை பாதுகாக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இதனால் விஜயநகர மன்னர்களான ஹரிகான், புக்கன். என்னும் இருவரும் இந்துப் பேரரசை தோற்றுவந்தனர். இதன் பின்பு கிருஸ்ண தேவராயர், மதுரை நாயக்கர், தஞ்சைநாயக்கர் என்போர் இப்பேரரசை விரிவுபடுத்தினர். சைவத்தினை வளர்ச்சி அடைய செய்ய வேண்டும் என்பதில் மடாதீனங்களின் பங்களிப்பு அதியுன்னதமானதாகும்.

இஸ்லாமிய படையெடுப்புக்களில் இருந்து இந்துப் பண்பாட்டை காப்பதில் வித்தியா தீர்த்த மடம், வித்யாரண்ய மடம், பாசபத மடம் என்பன முக்கிய பங்கை வகித்தன. அத்தோடு தமிழகத்தே ஆதீனங்கள் சைவசமய வளர்ச்சிக்கு தொண்டாற்றும் ஒரு நிறுவனமாக விளங்குகின்றன. இவற்றிலே திருவாவடுதுறை ஆதீனம், தருமபுர ஆதீனம், திருப்பனைந்தாள் ஆதீனம் என்பன முக்கியமானவையாகும்.

இதில் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் நாகபட்டினம் மாவட்டத்தில் மயிலாடுதுறை கும்பகோணசாலையில் அமைந்துள்ளது. காவிரிக்குத் தெற்கே தேவாரம் பெற்ற தலமாக திருவாவடுதுறை உள்ளது. திருமுலரும் இத்தலத்திலேயே திருமந்திரத்தைப் பாடினார். இங்கே சித்தாந்த சைவாதீனத்தை நிறுவியவர் ஸ்ரீ.நமச்சிவாய தேசிகராவார். இவர் வைத்திய நாதர் எனப் பெயர் பெற்றவர். அருணந்தி சிவாச்சாரியாரிடம் தீட்சை பெற்ற சித்தர் சிவப்பிரகாசர், நமசிவாயர் எனும் தீட்சா நாமத்தைச் சூடினார். கி.பி.15இல் பிற்பகுதியில் அல்லது 16ம் முற்பகுதியில் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் தொடங்கப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகின்றது.

இவ்வாதீனம் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ர தேசிகர் ஆதீனம் என அழைக்கப்படுகிறது. இதில் இரண்டாவது ஆசாரியார் அம்பலவாணதேசிகர் ஆவார். 9வது குருமகா சந்நிதானம் இராமலிங்க தேசிகர் ஆவார். இவர் தேவாரத் திருமுறைகளில் நல்ல பயிற்சியும் இசையறிவும் பெற்றிருந்தார். பத்தாவது குருமகா சந்நிதானமாகிய ஸ்ரீ வேலப்பதேசிகர் காலத்தில் திருவாவடுதுறைப் புராணம் இயற்றப்பட்டது.

மேலும் இதில் துறவிகளும், சந்தான பரம்பரையினரும் ஆதீனங்களுடன் தொடர்பினை கொண்டிருந்தனர். இவ்வாதீனங்களது வளர்ச்சிக்கு விஜயநகர நாயக்க மன்னர்களும், மராட்டிய மன்னர்களும் பல்வேறு சீர்வரிசைகளையும், மானியங்களையும் வழங்கினர். மேலும் விஜய நகர காலத்தே தத்துவ சிந்தனையாளர்களதும் ஞானியரதும் சந்தான மரபிலே வந்தோரே ஆதீனங்களது மகா சந்நிதானங்களாகவும் மடாதிபதிகளாகவும் பணிபுரிந்தனர். இவர்களது பணிகள் பன்முகப்பட்டதாக காணப்பட்டது. ஆலய நிர்வாகம், ஆலய வழிபாடு சைவசமய வளர்ச்சி சைவசித்தாந்த வளர்ச்சி தொடர்பான ஆதீனங்களது பணிகள் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான போதநெறி
காட்டும் வெள்ளை
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்தததிக்கோர்
மெஞ்ஞான பாநு வாகிக்
குயிலாரும் பெழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குரு நமச்சிவாய தேவன்
சயிலாத் மரபரையோன் றிரு மரபு நீடுழி
தழைக் காதோ

ஸ்ரீநமச்சிவாய மூர்த்திகளின் சீடர்களாக குழந்தை சிவப்பிரகாசம், மறைஞான தேசிகர், அம்பலவாண தேசிகர், தட்சணாமூர்த்தி தேசிகர் விளங்குகின்றார். இதன் கிளை மடங்களாக 136 உள்ளது.

இவைபற்றிக் கூறும் நூல்களாக 14 மெய்கண்ட சாஸ்திரங்கள், தசகாரியங்கள், அதிசயமாலை, நிட்டை விளக்கம், நமசிவாயமாலை, சித்தாந்த சிகாமணி ஆகும். இவ்வாதீனத்தை சேர்ந்த சிவஞானயோகிகள் என்பவர் அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ், செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ், கலசைப் பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி, கச்சியானந்த தருத்திரேசர் பதிகம் ஆகிய பிரபந்தங்களை இயற்றினார்.

மேலும் இவ்வாதீனத்தின் சமயப் பணிகளான நாட்டின் பல்வேறு இடங்களிலும் ஆதீனத்தின் கிளை மடங்களை நிறுவுதல் உதாரணம் தஞ்சாவூர், வேலூர், கடலூர், தூத்துக்குடி பாடல் பெற்ற தலங்களையும் பிற கோயில்களையும் ஆட்சிக் கோயில்களாகக் கொண்டிருந்தல மேலும் பல நூல்களையும் கண்டனங்களையும் (தம்பிரான்களும் முனிவர்களும்) எழுததல். உதாரணம் சிவஞான முனிவர் எழுதிய சிவஞான பாடியம், சிவஞான சித்திப் பொழிப்புரை, கச்சியப்ப முனிவர் எழுதிய தணிகைப் புராணம் மேலும் புலவர்களுக்கு மதிப்பளித்து அவர்களைப் பேணும் தன்மை காணப்பட்டது. இதில் முத்துக் குமாரத் தம்பிரான், அருணாசலக்கவிராயர், ஆறுமுகநாவலர் மேலும் 50000 ஏக்கர் நிலங்கள் மானியங்களாக நிர்வகித்து பாதுகாத்தார்கள்.

இவ்வாதீனத்தின் சமூகப்பணிகளாக மேல்நிலைப்பள்ளிகள் ஆகமப்பள்ளிகள், தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்துப் பள்ளிகள் அமைத்தல் மேலும் வள்ளலார் குருகுலம் கன்னியா குருகுலம், கருணை இல்லம் முதலானவற்றை அமைத்தல் மேலும் நூல் வெளியீடு செய்தல், மெய்கண்டான் எனும் சஞ்சிகை நடாத்துதல், வெள்ளப்பெருக்கு, சுனாமி முதலான இயற்கை அனர்த்தங்களின் பொழுது உதவுதல் என்பன சமூகப்பணிகளாக அமைந்தன.

மேலும் இவ்வாதீனத்தின் பணியைக் குறிப்பிடுகையில் சைவசித்தாந்த பணியில் முழுமையாக ஈடுபடுத்தியுள்ளது. மொழிவளர்ச்சியிலும் இசைப்பணியிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டது. மேலும் மாணவர்கட்கு உண்டியும் உறையுளும் உதவி கல்விப் பணியில் முன்னேற வழிவகுப்பார். சரஸ்வதி மகால் நூல்நிலையம், கல்விப் பணிக்கு சான்று. அத்தோடு ஆலய நிர்வாகம் புனரமைப்புக்கு தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டது. நூலாய்வு, சமய மாநாடு பண்ணிசை மதலியவற்றை பணிகளாகக் கொண்டுள்ளது. நிவாரணப்பணிகளையும் மேற்கொண்டது. ஆகமக் கல்வி முதலியவற்றில் அக்கறை காட்டி அறிஞர்கள் கௌரவிக்கப் படுகின்றமை நோய் நீக்குதலை நோக்கமாகவும் இவ்வாதீனம் கொண்டது.

பொதுவாக இவ்வாதீனத்தின் பணியை நோக்கின் சிவ தலயாத்திரையை ஏற்பாடு செய்தது தமிழ் மொழியும் சித்தாந்த சைவமும் வளர்க்கப்பட்டது. பல இலக்கண இலக்கிய நூல்கள் எழுதப்பட்டள்ளது. உதாரணமாக சிவஞானயோகி அந்தாதி, பதிகம், பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களாகும். இது ஒரு கீழ்த்திசைப் பல்கலைக்கழகமாக இருந்தது. இது தமிழ் கல்லூரியாகவும், இசைக்கல்லூரியாகவும் பயிற்சிக் கல்லூரியாகவும் விளங்கியது.

மேலும் மாணவர்களுக்கு உணவு, உடை, உறையுள், கல்வி, நல்லொழுக்கப் பயிற்சி சாஸ்திரப் பயிற்சி ஆகியவற்றைக் கொடுக்கிறது. 1895ம் ஆண்டு ஜனவரியில் இராமநாதபுரம் ராஜா பாஸ்கர சேதுபதி வித்தியாநிதி என்ற பெயருடன் மிகப் பெரிய புத்தகசாலையை திறந்து வைத்தார். இது சரஸ்வதிமஹால் என அழைக்கப்படுகிறது. மேலும் சமயப் பெரியோர்களைக் கொரவித்தது. உதாரணம் ஆறுமுக நாவலருக்கு நாவலர் எனும் பட்டமளித்து இவ் ஆதீன கௌரவித்தது. சாஸ்திர நூல்களையும் தோத்திர நூல்களையும் வெளியிட்டது. மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் யாவும் ஆராயப்பட்டு பதிப்பிக்கப்பட்டது,

மேலும் 22 ஆண்டுகளாகத் திருமந்திர ஆய்வு நிகழ்த்தி 1976ஆம் ஆண்டு முழுமையாக வெளியிட்டது. இது மிகச் சிறந்த பதிப்பாகக் கருதப்பட்டது. சமயப் பிரசாரங்களை பிரசங்கங்களை மேற்கொண்டது. பிரசுரங்கள், துண்டுப் பிரசுரங்களை வெளியிட்டது. திருக்கோயில்களை நிர்வகித்தல், புனரமைத்தல் போன்ற பணிகளை செய்தது.

மேலும் சமய சித்தாந்த நூல்களையும் சார்பு நூல்களையும் வெளியிட்டது. சமய நூல்களையும் தத்துவ நூல்களையும் மொழிபெயர்த்து வழங்கியது. அச்சுக்கூடம் அமைத்துப் பத்திரிகைகளை வெளியிட்டு வந்தது. பாடசாலை, கல்லூரி, பல்கலைக்கழகங்களை நடாத்தியது. மாகாநாடுகளை ஏற்பாடு செய்து நடாத்தியது. முதியவர்களுக்குக் கல்வி வழங்கி வருகிறது. தேவ சிவாகமப் பாடசாலைகள், பண்ணிசைக் கல்லூரிகள், சித்தாந்த ஆய்வு மையம் முதலிய நிறுவனங்களை நடாத்தி வருகிறது. உயர்கல்வி பயிலும் ஏழை மாணவர்களுக்கு உதவி வருகிறது. சுகாதார சேவைகள், நிவாரணப்பணிகள், வயோதிபரைப் பராமரித்தல், வைத்திய சாலைகளை நடாத்துதல், வைத்தியசாலைகளை அமைத்தல், குளங்கள் தோண்டுதல் உதாரணமாக ஆந்திர வெள்ள நிவாரணப்பணி, திருவாங்கூர் பஞ்ச நிவாரணப்பணி, செங்கல்பட்டு கசரோக மருத்துவ விடுதி, கும்பகோணம் மகப்பேற்று மருத்துவ விடுதி போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

மேலும் இயற்கை தாக்கங்களுக்கு உதவுதல் தொழில் வாய்ப்புகளை வழங்குதல், திருமுறைகளைப் பண்ணோடு ஓதப்பழகுதல், புராணபடனம் செய்வித்தல் என்பன இதன் பணிகளாக அமைந்துள்ளன.

நமச்சிவாய மூர்த்திகள் தமது ஆசாரியராகிய ஸ்ரீ.சித்தர் சிவப்பிரகாச தேசிகர் திருவாவடுதுறையிலே வகுத்த அறையிலே அவராணைப்படி எழுந்தருளியிருந்து விசனான போத உபதேச சித்தாந்த சைவபரம்பரை நிலவுலகத்திலே நின்று நிலவுமாறு ஆதீனத்தை நிலை நிறுத்தினார். இதனை

“திருந்து வட கயிலைதனிற் பரம சிவனளித்த
சிவனான போதமுணர் நந்தி முதற்சிறந்தே
வருங்குரவர் வெண்ணெய் நல்லூர் மெய்கண்ட தேவர்

வழங்கருட் சந்ததியினமச் சிவாயதே சிகனா
மிருங்கருவ னளித்த சிவப் பிரகார தேச
னிலங்குமறை வனத்தருகோர் வனகுகையிலுறைநாட்
பொருந்தியவன் திருவடிக் கீழ் அவனருளே வலினாற்
போந்தருளா வடுதுறை வாழ் நமச்சிவாயனைப் புகழ்வாம்”

இந்த ஆதீனம் ஸ்ரீ நமசிவாய பரமாசாரிய மூர்த்திகளாலே நிலைநாட்டப் பெற்று விளங்குவதால் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிகர் ஆதீனம் எனும் பெயரால் வழங்கப்பெறும்.

ஸ்ரீமாசிலாமணி தேசிகர் கல்வியில் பெருமையும் வயதில் சிறுமையையும் துறவிலே இருக்கும் ஆசையினால் இவ்வாதீனத்திலே இரு வகைத் தீட்சையும் முறையே செய்த கல்லாடையமருளி மாசிலாமணி எனும் அப்பெயரையே தீஷா நாமமாகச் சூட்டி அருளினார்.

மேலும் நள்ளிரவிலே தஞ்சை மன்னர் பஞ்சம் வேடங் பூண்டு சென்று அம்மாலயத்தின் புறத்தே தூரத்தே நின்று சாமி அடியேனைப் பசி வருத்துகின்றதே என்று பேராலியிட்டழைத்தார். அதற்கு தேசிகர் பசிதீருக என உலகாரமொழி கூறிச் சென்றார் என்றும் வரலாறு கூறுகின்றது.

பிரமச்சரிய நிலையிலே துறவறத்தின் தோய்ந்து திருவாவடுதுறையின் கண் எழுந்தருளியிருந்து கொண்டு ஆதீன் பரம்பரையாகச் சித்தாந்தோபதேசம் நிகழ்ந்து வரும் வண்ணம் திருவுளங் கொண்டு மாணாக்கர்களுக்கு அபிஷேகஞ் செய்து உபதேசித்தருளிய ஞானாசாரியராகிய நமச்சிவாய மூர்த்திகள் ஆதீனத்துக்குப் பிரதம பரமாசாரியராகவும் தீகழ்ந்தார் எனவும் குறிப்பிடுகின்றது.

மேலும் சித்தாந்த மரபு கண்டன கண்டனமென்பது சித்தாந்த மரபும் அதன் கண்டனமும், மற்றதன் கண்டனமும் என மூன்றாம். இம் மூன்றனுள் சித்தாந்த மரபு எழுதினவர் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தாரூள் ஒருவரென்பர் எனக் கூறப்படுகிறது. அத்தோடு ஸ்ரீமாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் அருளிச் செய்வதால் சித்தாந்தமரபு என்னும் நூல் திருவாவடு துறையாதீனத்துப் பிரமாண நூல்களில் ஒன்று ஆகும்.

தமிழிலே சைவ வைணவ சமயச் சார்பான கருவிநூல் படிப்பவர்களும் கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், கம்பராமாயாணம் முதலிய நூல்கள் திருமுறை முதலியவைகள், தலபுராணங்கள், சைவசித்தாந்த நுஸல்கள் முதலியவற்றைப் பாடங் கேட்பவர்களும் பலர் இவ்வாதீனத்தில் இருந்து வந்தனர்.

மேலும் உணவிற்குரிய பண்டங்களை மடத்திலிருந்து பெற்றுக் கொண்டு திருவாலங்காடு திருக்கோடிகா, பாஸ்கரராசபுரம், குற்றாலம் முதலிய ஊர்களிலுள்ள வடமொழி வித்துவான்களிடம் சென்று படித்து வந்த அத்தனை மாணவர்களும் பலர் இருந்தனர். மேலும் உக்கிராணம், களஞ்சியம், பந்திக்கட்டு, பண்ணை முதலிய எல்லா இடங்களிலும் விசாரணை வேலைகளில் தம்பிரான் சுவாமிகளே அதிகாரிகளாக இருந்து பக்தி சிரத்தையோடும் நம்பிக்கையோடும் தங்களுக்குக் கிடைத்த பணியையே நன்கு சுற்றி வந்தார்கள். அவர்களுட் பலர் கல்விமான்கள், தலைவர்கள் தம்முடைய நேரத்திற் பெரும்பான்மையான பாகத்தைப் படிப்பு சம்பந்தமாகவே செலுத்தி இன்புற்று வந்தார்கள். பொதுவாக இந்த ஆதீனம் கீழ்த்திசைப் பல்கலைக் கல்லூரிகளாகவே திகழ்ந்தது.

மேலும் இலக்கண இலக்கிய பயிற்சிகள் தமிழ்க் கல்லூரியும், வடமொழி வாணர் பயிலும் இடமாகவே சமஸ்கிருதக் கல்லூரியும் இசைப்பயிற்சிகள் இங்குள்ளதாய் இசைக் கல்லூரியும், பிரசங்க ஆற்றல் பாடஞ் சொல்லும் ஆற்றல் முதலியவைகளையும் உண்டு பண்ணிச் சிறப்புச் செய்வதால் பயிற்சிக் கல்லூரியும் தொகுப்பாக அமைந்த இடமாக விளங்கியது இத்துறை ஆதீனமாகும்.

மேலும் ஆறுமுகநாவலர் இவ்வாதீனத்திலே பிரசங்கஞ் செய்த போது அதனைக் கேட்டு மகிழ்ந்த ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகர் ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் ஆகியோர் இவரின் நாவன்மையை உணர்ந்து இவருக்கு நாவலர் எனும் சிறப்பு பெயரை இட்டனர். மேலும் 5ம் குரவர் எனும் பட்டத்தையும் கொடுத்தது இவ்வாதீனமே ஆகும்.

மேலும் மேற்குறிப்பிட்ட துறையிலே வல்லுநர்களைக் கொண்டு பரீட்சித்துப்பட்டமும் பரிசும் வழங்கித் தமிழ் மக்களை அதீனம் ஊக்கி வந்தது. மேலும் மாணவர்கட்கு உண்டி, உடை, உறையுள், கல்வி, நல்லொழுக்கப்பயிற்சி, சாஸ்திரம் பயிற்சி முதலியவைகளும் இங்கே வழங்கப்பட்டன.

அறுவகைச் சமய நெறிகள் - அறிமுகம்

சைவம், வைணவம், சாக்தம், காணபத்தியம், கௌமாரம், சௌரம் என்னும் ஆறு சமயங்களையும் சண்மதம் என்னும் பெயரால் அழைத்தனர். மேலும் கபிலர், கணாதர், பதஞ்சலி, அட்சபாதர், வியாசர், ஜைமினி ஆகிய ஆறு மெய்ஞானிகள் (முனிவர்கள்) கண்ட மெய்யுணர்வுக் காட்சிகளையும் - தரிசனங்களையும் சண்மதம் என்று பெயரிட்டுக் கூறியுள்ளனர்.

சைவம் என்பது சிவபெருமானை முதன்மைக் கடவுளாகக் கருதி வழிபடுகின்ற சமயம். வைணவம் என்பது திருமாலை (விஷ்ணுவை)த் தலைமைக் கடவுளாகக் கொண்டு வணங்கும் சமயம். சாக்தம் என்பது சக்தி வழிபாட்டிற்கு முதன்மை தருவது. அதாவது சக்தியை முழுமுதற் கடவுளாக முன்னிறுத்தி வழிபடும் சமயம். காணபத்தியம் என்பது விநாயகரை - கணபதியைத் தலைமைக் கடவுளாக - பரம்பொருளாகக் கருதி வழிபடும் சமயம், கௌமாரம் என்பதோ முருகப் பெருமானை முதன்மைக் கடவுளாகக் கருதி வழிபடும் சமயம், சௌரம் என்பது சூரியனைத் தலைமைக் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயம். இந்த ஆறுவகைச் சமய வழிபாட்டினை இந்து சமயத்தில் மீள்கட்டமைப்புச் செய்து தந்தவர் ஆதிசங்கரர்.

எட்டாம் நூற்றாண்டில் (கி.பி.788-870) வாழ்ந்த ஆதி சங்கரர் நம் இந்து சமயத்தில் பலவகைச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்து இந்தியாவில் பல இடங்களில் மடங்களை நிறுவிப் பரப்பிய சான்றோர். இவர் தென்னிந்திய கேரள மாநிலத்தைச் சார்ந்த காலடி என்னும் சிற்றூரில் நம்பூதிரி மரபில் தோன்றியவர்.

இளமையிலேயே துறவு பூண்டு அத்வைத தத்துவம் என்னும் வேதாந்த நெறியைக் கண்டறிந்து, பிரம்ம சூத்திரப் பேருரை முதலிய பல நூல் வாயிலாக இந்து சமயத்தின் தத்துவச் சிறப்பையும், தனித்தன்மையையும் நிலைநாட்டிய பெருந் தகையாகிய ஆதிசங்கரர் தம் காலத்தில் ஆங்காங்கே வழங்கிவந்த ஆலய, தெய்வ வழிபாட்டினைச் சீர்திருத்தம் செய்து ஒழுங்கு படுத்தினார். அவர் காலத்தில் இந்து சமயத்தில் இருந்த வழிபாடுகளைச் செம்மைப்படுத்திச் சைவம், வைணவம், சாக்தம், காணபத்தியம், கௌமாரம், சௌரம் ஆகிய சமய நெறிகளாக ஆக்கினார்.

எனவே ஆதிசங்கரருக்கு “ஷட்மத பிரதி ஸ்தாபனாசாரியார்” அதாவது “ஆறு சமயங்களை நிறுவினர்” என்னும் பெயரும் உண்டு. சங்கரர் கண்ட இந்த ஆறு சமயங்களையும் முறையே சிவ வழிபாடு, திருமால் வழிபாடு, சக்தி வழிபாடு, விநாயகர் வழிபாடு, முருக வழிபாடு, சூரிய வழிபாடு என அழைக்கலாம். இந்த ஆறுவகைச் சமய நெறிகளின் உள்ளடக்கமே இந்துமதம் ஆகும். இங்கு அறுவகைக் கடவுளரின் வழிபாடுகள் தனித் தனியே சமயங்களாகக் கருதப்பட்டாலும் “கடவுள் ஒருவரே” என்ற கோட்பாட்டில் இந்து சமயம் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது.

இந்து மதத்தின் ஆணி வேராகக் கருதப்படும் வேதங்களும் உபநிடதங்களும் கடவுள் ஒருவரே என்னும் கருத்தை வலியுறுத்துகின்றன. மேலும் திருமுலரின் திருமந்திரம் என்னும் தெய்வத் தமிழ் நூல் “ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும் நன்றே நினைமின் நமனில்லை” என்று பறை சாற்றுகின்றது. ஒருநாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமில்லாத பரம்பொருள் - கடவுள் - உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவனாகிய இறைவன் நாம் வழிபாடு செய்வதற்காக வேறு வேறு வடிவங்களைத் தாங்கிச் சிவனாகவும், திருமாலாகவும், சக்தியாகவும், விநாயகராகவும், முருகனாகவும், சூரியனாகவும் வருகின்றான் என்று இந்து சமய நூல்கள் எடுத்தியம்புகின்றன.

உருவ வழிபாட்டில் முழு நம்பிக்கை கொண்டது இந்து சமயம். கடவுளின் திருவுருவங்களுக்கு ஏற்ப வழபாட்டு நெறிமுறைகளைச் செம்மைப்படுத்திய ஆதிசங்கரர் மேற்கண்ட ஆறுவகைச் சமயங்களை நிறுவி அவற்றிற்குத் தனித்தனிப் பெயரிட்டு அழைத்தார்.

ஆதிசங்கரர் கண்ட ஆறுவகைச் சமயங்களையும் ஒரு பேரூர்க்குச் செல்லும் ஆறு வழிகள் போலவே நாம் கருத வேண்டும். இவற்றுள் ஒன்று சிறந்தது. மற்றது தாழ்ந்தது எனக் கருதி வாதிட்டுக் கொள்வது அறியாமையாகும். இதனைத்திருமூலர்

“ஒன்றது பேரூர், வழியாறு அதற்குள்,
என்றது போல இருமுச் சமயமும்
நன்றிது தீதிது என்றுரை யாளர்கள்
குன்று குரைத்தெழு நாயையொத் தார்களே’

என்னும் திருமந்திரப் பாடலில் தெளிவுபடுத்துகிறார். இவ்வாறே உலகிலுள்ள எல்லாச் சமயங்களும் கடவுள் என்னும் கடலில் கலக்கின்ற நதிகளாக - ஆறுகளாகக் கருதத் தக்கவை என்பதைக் கம்பர் , தாயுமானவர், இராமகிருஷ்ணர், இராமலிங்கர் முதலிய சான்றோர் பெருமக்கள் எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். “வேறுபடு சமயங்களெல்லாம் நின்விளையாட்டல்லால் மாறுபடும் பொருள் ஒன்றில்லை” என்பது தாயுமானவர் வாக்கு.

ஆதிசங்கரர் கண்ட இந்த ஆறு சமயங்களும் இந்து மதம் என்னும் பெருமரத்தின் கிளைகள் போன்றவை. வேதநெறி என்னும் நீர் நிலைக்குரிய துறைகள் போன்றவை, ஒரு குடும்பத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளைப் போன்றவை. இவற்றிடையே இணைப்பையும் ஒற்றுமையையும் காண்பதற்கு நம் புராணக் கதைகள் முயன்றிருக்கின்றன.

திருமாலின் தங்கை சக்தி என்றும், சக்தியைச் சிவன் மணந்தார் என்றும், விநாயகர் , சிவனுக்கும் சக்திக்கும் மூத்த புதல்வர் என்றும், இவர்களுக்கு இளையமகன் முருகன் என்றும், முருகன் திருமால் மருகன் என்றும் குடும்ப உறவுகளை இந்த ஆறுவகைச் சமய கடவுளரிடம் காட்டி நம் புராணங்கள் பேசுவது இச் சமயங்களிடையே ஒற்றுமையையும், இணைப்பையும் ஏற்படுத்துவதற்கே ஆகும். சைவ வைணவ சமரச நிலைக்குச் சங்கர நாராயணர் ஹரிஹர புத்திரராகிய ஐயப்பன் கதைகளும் உள்ளன.

இவ்வாறு சைவ, சாக்த சமயங்களை இணைக்க அர்த்த நாரீஸ்வர வடிவம் (பாதி சிவன், பாதி சக்தி) கண்டனர். சூரியனையும் திருமாலோடு இணைத்துச் சூரிய நாராயணராகக் கண்டு இருக்கின்றனர்.

சைவம், வைணவம், சாக்தம், காணபத்தியம், கௌமாரம், சௌரம்ஆகிய ஆறு சமயங்களையும் சைவம், வைணவம் என்னும் இரு பிரிவுகளில் அடக்கலாம். சாக்தம், கௌமாரம், காணபத்தியம் ஆகியவை சைவ சமயத்தின் சாயல்களே. சௌரம் வைணவத்தின் ஒரு பிரிவாகவே கருதப் படுகிறது. சைவம், வைணவம் ஆகிய இரு சமயங்களும் இந்தியா முழுதும் மிகதியாகப் பரவிய சமயங்களாக இருந்தாலும் தென்னாட்டுச் சமயங்களாகவே கருதத் தக்கன.

“தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி, எந்நாட்டவருக்கும் இறைவா போற்றி”என்னும் திருவாசகத் தொடர் இதற்குச் சான்றாகும் வைணவமும் இவ்வாறே. முருக வழிபாடு (கௌமாரம்) தமிழர்க்கே உரிய தனிச் சிறப்புடையது. சங்கப் பாடலான நக்கீரரின் திருமுருகாற்றுப்படை இதற்குச் சான்றாகும்.

காணபத்தியம் மகாராஷ்டிரத்திலும் (மும்பய்), சாக்தம் வங்காளத்திலும் (கல்கத்தா பகுதி) இன்று பெருவழக்கில் உள்ளன. சூரிய வழிபாடு ஓரிசாவில் உள்ளது. இயற்கை வழிபாட்டின் அறிகுறியாகவும் இது இருக்கிறது.

இலங்கையில் விநாயகர் , முருகன், சிவன், திருமால், சக்தி ஆகிய கடவுளரை முதன்மையாகக் கொண்டு விளங்கும் கோயில் பல இருப்பதை அறிவோம். இக் கோயில்களிலுள்ள நவக்கிரகங்களில் சூரியன் நடுநாயகமாக இருப்பதையும் நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். எனவே. நம் இலங்கையில் ஆதி சங்கரர் கண்ட ஆறுவகைச்சமய - சண்மத - வழிபாடுகள் இடம் பெற்றுள்ளன என்று கூறலாம். இவற்றைப் பற்றித் தனித் தனியாக இனிப் பார்க்க முயல்வோம்.

கா(க)ணாபத்தியம் - விநாயகர் வழிபாடு

சங்கரர் கண்ட சண்மதங்களில் விநாயகர் எனப்படும் கணபதியை முதன்மைக் கடவுளாகக் கருதி வழிபடும் மதமே கா(க)ணாபத்தியம். விநாயகர் எனும் சொல் தனக்கு மேல் தலைவர் இல்லாதவர் எனவும், கணபதி என்னும் சொல் வேத பூத கூட்டங்களுக்கெல்லாம் தலைவர் எனவும் பொருள் தரும். வேதங்களில் மிகப் பழமையான ரிக் வேதத்தில் கணபதியைப் பற்றிய குறிப்புள்ளது. எனவே கணபதி வழிபாடு காலத்தால் தொன்மையானது.

கணபதி வழிபாடு பற்றிச் சமஸ்கிருதத்தில் கணபதி உபநிடதம், ஹேரம்ப உபநிடதம், கணேச புராணம், கணேச கீதை முதலிய நூல்களும், தமிழில் விநாயக புராணமும் பேசுகின்றன. ஆதி சங்கரர் கணேச புஜங்கம், கணேச பஞ்சரத்தினம் ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார். சைவ சமயத் திருமுறைகளிலும் விநாயகர் பற்றிய செய்திகள் உள்ளன. மகாபாரதத்தை எழுதியவரும், திருமுறைத் தொகுப்புக்குக் காரணமாக இருந்தவரும் விநாயகர் எனக் கருதுவர்.

கணபதி வழிபாடு இந்தியாவில் மட்டுமன்றி இலங்கை, நேபாளம், திபெத்து, பர்மா, சயாம், இந்தோ சீனா, ஜாவா, பாலி, போர்னியோ, ஜப்பான், கொரியா முதலிய நாடுகளிலும் விளங்குகிறது. இந்தியாவில் மஹாராட்டிர மாநிலத்தில் முதன்மை பெற்று விளங்குகிறது. இந்துக்கள் மட்டுமன்றிச் சமண, பௌத்த மதத்தினரும் விநாயகரைப் போற்றுகின்றனர்.

காணாபத்திய நெறியினர் காண்பதர் என அழைக்கப் படுவர். இவர்கள் கணபதி மூலாதார சக்தி வடிவினர் என்றும், பிரணவம் என்கிற ஓங்கார வடிவினர் என்றும் கூறுவர். கணபதி என்னும் பெயருக்கும் அவருடைய உறுப்புகளுக்கும் தத்துவ விளக்கம் தருவர். கணபதி எனும் சொல்லில் உள்ள க என்பது மனம், வாக்கு என்றும், ண என்பது அவற்றைக் கடந்தவர் என்றும் பொருள் கூறி, அவ்விரண்டுக்கும் ஈசனே கணேசன் என்பர். சிலர் க என்பது அறிவு, ண என்பது முக்தி என்று கொண்டு கணேசன் அறிவுக்கும் முக்திக்குமுரிய தெய்வம் என்பர். அறிவு - ஞான வழிபாடே கணேச வழிபாடு. விநாயகரின் பெருவயிறு அறிவுக்குப் புலனாகும் பிரபஞ்ச முழுவதையும் அவர் அடக்கி இருக்கும் நிலையைக் காட்டும். அவரின் வாகனமாகிய பெருச்சாளி நமக்குள் இருக்கும் உலகப் பற்று என்றும், அவர் உண்ணும் மோதகம் இன்பத்தைத் தரும் ஞானம் என்றும் விளக்குவர். விநாயகரின் பாசக்கயிறு ஏந்திய கை படைத்தலையும், அங்குசம் ஏந்திய கை அழித்தலையும், ஒற்றைக் கொம்பேந்திய கை காத்தலையும், துதிக்கை மறைத்தலையும், மோதகம் வைத்துள்ள கை அருளுதலையும் குறிக்கும். ஆண், பெண், உயர்திணை, அ.றிணை, தேவர், பூதர், விலங்கு என்று பல்வேறாகப் பிரித்துக் கூறும் பொருள்கள் எல்லாமாக இருப்பவர் விநாயகர். அவர் கயமுகாசுரனை அழித்ததாகக் கூறுவர்.

கணபதி பிரமசாரி என்று பொதுவாகக் கூறிடனும் அவர் மடிமேல் சக்தியை வைத்துக் கொண்டு வல்லப கணபதியாக இருக்கிறார் எனக் கருதுவதே காணாபத்திய நெறி. அறிவும் ஆற்றலும் ஒருவருக்குத் தேவை என்பதை உணர்த்துவதே வல்லப கணபதி வழிபாடாகும். இடையூறு நீக்கும் இறைவனாகவும் எண்ணி இந்துக்கள் முதலில் விநாயகரை வணங்குகின்றனர். ஆவணி மாதத்தில் விநாயக சதுரத்தி விழாக் கொண்டாடப்படும்.

விநாயகர் சிவன் சக்தியின் மூத்த மகன். முருகனின் அண்ணன், திருமால் மருகன் எனக்கூறி ஏனைய சண்மதங்களுடன் கணபதி வழிபாட்டினை இணைத்துக் காண்பர். எனினும் இன்று காணாபத்தியம் சைவ சமயச் சார்படைய மதமாகவே விளங்குகிறது. சிங்கப்பூரில் எல்லாக் கோயில்களிலும் விநாயக வழிபாடு உள்ளது. எனினும் காத்தோந் செண்பக விநாயகர் கோயிலும் சைனா டவுன் லைன் சித்தி விநாயகர் கோயிலும் கணபதி வழிபாட்டிற்கு முதன்மை தரும் கோயில்களாகும்.

“கணபதி என்றிடக் கலங்கும் வல்வினை
கணபதி என்றிடக் காலனும் கைதொழும்
கணபதி என்றிடக் கருமம் ஆதலால்
கணபதி என்றிடக் கவலை தீருமே”

சாக்தம் - சக்தி வழிபாடு

சங்கரர் கண்ட சண்மதங்களில் ஒன்றாகிய சாக்தமதம் என்பது சக்தியை வழிபடும் நெறியாகும். இவ்வழிபாட்டினை மேற்கொண்டவர்கள் சாக்தர் எனப்படுவர். சங்கரர் கண்ட சைவம், வைணவம், காணபத்தியம், கௌமாரம், சௌரம் ஆகிய ஐந்து நெறிகளும் முறையே சிவன், திருமால், விநாயகர், முருகன், சூரியன் ஆகிய ஆண் கடவுளரை வழிபடுகின்றன. ஆனால் சாக்தம் மட்டுமே கடவுளைப் பெண் வடிவில் வழிபடும் நெறியாக உள்ளது. ஆண்டவன் ஆணல்லன், பெண்ணல்லன், அலியுமல்லன். எனினும் அவனை ஆணாகக் காண்பதே பெரும்பான்மை வழக்கு. அப்படி இருக்கச் சாக்த நெறி மட்டுமே கடவுளைப் பெண்ணாகக் கண்டு பெண்மையைப் பெருமைப் படுத்தி நிற்கிறது. பெண்மையைத் தாயாக அம்மமையாகக் கருதி வழிபடும் பெரு நெறியே சாக்த நெறி. அன்பின் வடிவம் இவ்வுலகில் தாய் அல்லவா?

சக்தி என்னும் சொல்லுக்கு ஆற்றல், திறன், இயக்கம் என்பது பொருள். உலகிலுள்ள யாவற்றையம் இயற்றும் ஆற்றலே சக்தி. அவளே பரம்பொருள், அவளே எல்லாம் எனக் கருதி வழிபடுவதே சாக்தம். மூலப் பரம்பொருளின் நாட்டம் - இந்த மூன்று புவியும் உனது ஆட்டம் என்று சாக்த நெறிக் கோட்பாட்டைப் பாடுகிறார் பாரதியார். சக்தியை அழகின் ஆற்றலாகக் கண்டு ஆதி சங்கரர் சௌந்தர்யலகரி என்னும் தோத்திர நூலை வடமொழியில் இயற்றி வழிபட்டார்.

இயக்கமற்ற இறைநிலை சிவன் எனவும் இயக்கமுடைய இறைநிலை சக்தி எனவும் கருதப் படுகின்றன. அந்நிலையில் சக்தி வழிபாடாகிய சாக்தம் சைவ மதச் சார்புடையதாக அமைகிறது. இங்கு சக்தி சிவபெருமானின் மனைவியாகிய உமையம்மை ஆகிறாள். சிவனும் சக்தியும் சூரியனும் ஒளியும் போலவும் சொல்லும் பொருளும் போலவும் பிரிக்க முடியாத நெருக்கமுடையவர்கள். சக்தியைத் திருமாலின் தங்கை எனவும் விநாயகர், முருகன் ஆகியோரின் தாய் எனவும் கருதும் மரபும் உள்ளது.

சக்தி வழிபாடு சிவ வழிபாட்டினைப் போலவே பழைமையான ஒன்று. சிந்துவெளி நாகரிகத்திற்கு முன்னரே இவ்வழிபாடு இந்தியாவில் தோன்றியிருக்க வேண்டும் என வரலாற்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இவ்வழிபாடு தாய் தெய்வ வழிபாடு என்னும் பெயரில் உலக நாகரிகங்கள் பலவற்றிலும் உள்ளது. மகாபாரதத்தில் கிருஷ்ணன் அறிவுரைப்படி அர்ச்சுனன் பாரதப் போரில் வெற்றி பெறுவதற்காகத் தூர்க்காதேவியை - சக்தியை வழிபட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. சங்க காலத் தமிழகத்தில் இருந்த கொற்றவை வழிபாடு என்பது கொற்றமாகிய வெற்றியைக் கொடுக்கும் அவ்வை அம்மையாகிய தாய்த்தெய்வ வழிபாடே என்பது பேராசிரியர் தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனார் கூற்று. இச்சான்றுகள் சாக்த நெறியின் பழமையை உணர்த்தும்.

சக்தி வழிபாடு இந்தியாவின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் காஷ்மீர் முதல் கன்னியாகுமரி வரையில் ஏதேனும் ஒரு வடிவத்தில் உள்ளது. வங்காளம், அசாம், கேரளம் ஆகிய பகுதிகளில் மட்டும் இவ்வழிபாடு இன்று மேலோங்கி நிற்கிறது. எனினும் இந்தியா முழுதும் உள்ள 64 சக்தி பீடங்கள் எனப்படும் தலங்களின் எண்ணிக்கையும் இவற்றைத் தவிர்த்து எண்ணடங்காத சக்தி வழிபாட்டுத் தலங்களும் சாக்த நெறியின் விரிந்த எல்லையைக் காட்டும். (இவ்வழிபாட்டுத் தலங்களிலுள்ள சக்தியின் உருவங்களைச் சிங்கப்பூர் ஈசுன் பகுதியிலுள்ள மகா மாரியம்மன் கோயில் கூரை மேற்பரப்பில் காணலாம்.)

சக்தியின் பெருமைகளையும் அற்புத ஆற்றல்களையும் தேவி பாகவதம், மார்கண்டேய புராணத்தில் உள்ள தேவி மகாத்மியம், சவுந்தரிய லகரி முதலிய சமஸ்கிருத நூல்களும், திருமந்திரம், மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், பாரதியார் பாடல்கள் முதலிய தமிழ் நூல்களும் விளக்குகின்றன. வட மொழி ஆகமங்களிலுள்ள மந்திரப் பகுதிகளும் தாந்தரீக வழிபாடுகளும் சக்தி நெறியின் தத்துவக் கோட்பாடுகளைக் கூறுகின்றன.

சங்கரர் இயற்றிய சுவந்தரிய லகரியில் சக்தியே எல்லாக் கடவுளர்க்கும் முதன்மையான வளாகக் கருதப் பெறுகிறாள். சக்தி சத்துவ குணத்தை அடையும் போது காப்பாற்றுவளாகவும், இராசத குணத்தை அடையும் போது படைப்பவளாகவும், தாமத குணத்தை அடையும் போது அழிப்பவளாகவும், போற்றப் படுகிறாள். அவளே அறிதல், விரும்புதல், செய்தல் என்ற நிலையில் ஞான, இச்சா, கிரியா சக்திகளாகச் சொல்லப் பெறுகிறாள்.

புராணக் கதைகளிலும் ஒரே சக்தி பல்வேறு வடிவங்களில் பெயர் சூட்டப்படுதலைக் காணுகிறோம். மகிடன் என்னும் எருமைத்தலை அசுரனை அழித்தவன் மகிஷாசுரமர்த்தனி, சண்டன், முண்டன் ஆகிய இரு அசுரர்களை அழித்தவள் சாமுண்டி. சும்பன் நிசும்பன் ஆகிய இரு அசுரர்களை அழித்தவள் கௌசிகி. பிரளய காலத்தில் பிரபஞ்சத்தை ஒடுக்கியவள் காளி. மாகாளி எனச் சக்திக்குப் பல்வேறு வடிவங்கள் அமைவதைப் புராணங்கள் கூறும்.

மந்திர, தந்திர, யந்திர வழிபாடு சாக்த சமயத்திற்குரியது. தந்திரங்களாகிய ஆகமங்களில் கூறப்பட்டுள்ள மந்திரங்கள், சடங்குகள் ஆகியவற்றைச் சாக்த வழிபாடு பின்பற்றுவதால் அது தாந்திரீக வழிபாடு எனவும் அழைக்கப் பெறும். தத்துவம், மந்திரம் ஆகியவற்றை உரைக்கும் பகுதியே தந்திரம். தத்துவம் பிரபஞ்சக் கோட்பாடுகளையும், மந்திரம் ஒலி அதிர்வுகளின் விளைவுகளையும் விளக்கும்.

சிவன் - சக்தி இணைப்பால் பிரபஞ்சம் உற்பத்தியாகிறது எனச் சாக்த தத்துவம் பேசுகிறது. இவ்வகையில் இது பெண்மைத் தத்துவத்திற்கே முதன்மையும் சிறப்பும் தருகிறது. பிரபஞ்ச உற்பத்தியின் போது சிவம் தனித் தன்மையை இழந்து சக்தி மயமாகி விடுகிறது என்ற அடிப்படையில் பிரபஞ்சத்தையே திரிபுரசுந்தரி என்னும் சக்தி வடிவமாகவே கருதுவது சாக்தநெறி.

ஒவ்வொரு சாக்தரும் திரிபுர சுந்தரியாக - பெண்ணாக மாறுவதே சாக்த நெறியின் குறிக்கோள். சர்வம் சக்தி மயம், மாதா பராசக்தி வையமெல்லாம் நீ நிறைந்தாய் என்றே எண்ணுவர் சாக்தர்.

மந்திரங்களை இரவும் பகலும் ஒரு மனத்தோடு ஒருமுகப் படுத்தி இலட்சக் கணக்கில் ஒதி ஹோமம் , ஜபம், தர்ப்பணம், பலி முதலிய சடங்குகளைச் செய்தால் இயற்கை ஆற்றலின் அதிபதிகளாகிய கடவுளரை இவ்வுலகிற்கு வரவழைத்துத் தங்கள் ஆணைக்கேற்பச் செயல் படுத்த முடியும் என்று சாக்தர்கள் நம்புகின்றனர். மந்திரங்கள் குரு தீட்சை மூலமே கேட்டுணரப்படும். மந்திரங்களின் உருவேறத் திருவேறும் அல்லவா? மது, மாமிசம், மீன் முதலியனவும் தாந்திரீக வழிபாட்டில் உண்டு. இவற்றின் உட்பொருளை உணராது புறநிலையில் பொருள் காண்பது தவறு. எடுத்துக் காட்டாக மது என்பது புறநிலையில் கள்ளைக் குறிக்கும். இது யோக நிலையில் மூலாதாரத்தில் உறங்கிக் கிடக்கும் குண்டலினி சக்தி எழுந்து சிவத்தோடு கலக்கும்போது உள் நாக்கில் ஊறும் தேனைக் குறிக்கும். இவ்வாறு ஒவ்வொன்றுக்கும் உட்பொருள் உண்டு.

யந்திரங்களை அமைத்து வழிபடுவது தாந்திரீக வழிபாட்டின் ஒரு கூறு. யந்திரங்கள் ஒன்றை ஒன்று வெட்டிக் கொள்ளும் முக்கோணங்களாலும் அல்லது நேர்கோடுகளாலும் அமைந்திருக்கும். உள்ளே தெய்வங்களுக்குரிய மந்திர எழுத்துக்கள் எழுதப்பட்டிருக்கும். கோணங்களும் அவற்றைச் சுற்றித் தாமரை இதழ்களும் கொண்ட யந்திரம் சக்கரம் எனப்படும். சக்தி வழிபாட்டில் இடம்பெறும் யந்திரங்களில் ஸ்ரீசக்கரம் முதன்மையானது. இது பிரபஞ்சத்தின் குறியீடாகவும் குண்டலினி சக்தி இயக்கத்தின் குறியீடாகவும் கருதப்படுகிறது. யந்திர வழிபாட்டினால் செல்வம் பல பெறலாம் என்பது நம்பிக்கை.

சாக்த நெறியில் தன்னைத் தானுணர்தலே முக்தி என்னும் பேரின்ப வீட்டின் திறவுகோல். இதனை ஞானத்தின் வழி அடையலாம். மூலாதாரத்தில் உறங்கிக் கிடக்கும் குண்டலினி சக்தியைப் பிராணாயாமம் போன்ற யோகப் பயிற்சிகளாலும் யந்திர தந்திர மந்திர வழிபாட்டினாலும் விழித்தெழச் செய்ய வேண்டும். இதுவே ஞானம் பெற வழி.

நம் நாட்டிலுள்ள மாரியம்மன், காளியம்மன், துர்க்கையம்மன் வழிபாடுகள் ஒரு வகையில் சக்தி வழிபாட்டின் கூறுகளே ஆகும்.

கௌமாரம். முருக வழிபாடு

சங்கரர் கண்ட சண்மதங்களுள் கௌமாரம் என்னும் முருக வழிபாடு தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழகத்துக்குரிய ஒன்றாகும். கௌமாரம் என்பது குமார என்னும் சொல்லின் அடிப்படையில் தோன்றியது. குமார என்பது இளமை, மகன் என்னும் பொருளடையது. மாறா இளமை உடையவனாவும், சிவபெருமானின் மகனாகவும் கருதப் பெறுகிற முருகனை முதன்மைக் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயநெறியே கௌமாரம் ஆகும்.

தமிழகத்தில் முருக வழிபாடு மிகப் பழங்காலத்திலேயே - அதாவது கி.மு.மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே இருந்தது என்பதற்குத் தமிழில் இன்று கிடைத்துள்ள நூல்களிலெல்லாம் பழையையானதாகக் கருதப்பெறும் தொல்காப்பியத்திலேயே சான்று உள்ளது. குறிஞ்சி நிலமாகிய மலைப் பகுதிக்குரிய தெய்வமாக முருகனைக் குறிப்பிடுகிறது அந்நூல். அது முருகனைச் சேயோன் (செம்மை நிறத்தவன், மகன்) என அழைக்கிறது. சங்க இலக்கியங்களில் திருமுருகாற்றுப்படை என்னும் நக்கீரர் இயற்றிய நூல் முருகப் பெருமான் பெருமையைத் தனியே எடுத்துப் பேசும் முதல் சங்க நூலாகும். மேலும் பரிபாடல், நற்றிணை, குறுந்தொகை முதலிய சங்க நூல்களிலும் முருகனைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன.

தமிழகத்தில் முருகனுக்குரிய வழிபாட்டுத் தலங்கள் பல உள்ளன. அவற்றுள் ஆறுபடை வீடு எனப்படும் திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், திருஆவினன்குடி(பழனி), ஏரகம் (சுவாமிமலை), குன்றுதோராடல் (திருத்தணி), பழமுதிர்சோலை ஆகியவை முக்கியமானவை. தமிழகத்தில் தோன்றிய முருக வழிபாட்டினைத் தமிழர் தரணியெங்கும் பரப்பத் தலைப்பட்டனர். வட இந்திய நகரங்களில் முருகன், சுப்பிரமணியன் என்னும் பேரில் தேவர்களின் படைத் தலைவனாக (தேவ சேனாபதியாக)வழிபட்டு வந்த நிலையைக் காணமுடிகிறது. இலங்கையில் கதிர்காமம் முதலிய முருக வழிபாட்டுத் தலங்கள் உள்ளன. தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளாகிய மலேசியா, சிங்கப்பூர், வியட்நாம், பர்மா முதலிய இடங்களுக்கு முருக வழிபாட்டினைக் கொண்டு சென்ற பெருமை நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்களைச் சாரும். மொரீஷியஸ், பியூஜித்தீவுகளிலும் முருக வழிபாடு உள்ளது. மேலும் வாஷிங்டன், சான்பிரான்ஸிஸ்கோ, லண்டன், சிட்னி, டொராண்டோ முதலிய நகரங்களிலும் முருகனுக்குரிய கோவில்கள் இன்று உள்ளன.

முருக வழிபாட்டினை விளக்கும் நூல்கள் சமஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும் உள்ளன. சமஸ்கிருதத்தில் உள்ள வேதமும், குமாரதந்திரம் என்ற ஆகமமும் , ஸ்கந்த புராணம், குமாரசம்பவம் முதலிய நூல்களும் முருகனின் பெருமை பேசும். தமிழில் திருமுருகாற்றுப்படை, பரிபாடல், அருணகிரியாரின் திருப்புகழ் முதலிய நூல்கள் , குமரகுருபரரின் கந்தர் கலிவெண்பா முதலிய நூல்கள் முருக வழிபாட்டின் சிறப்பைக் கூறும். கச்சியப்பரின் கந்தபுராணம் முருகன் சூரபன்மனை வென்ற வரலாற்றைச் சொல்லும். தண்டபாணி சுவாமிகள் இயற்றிய கௌமாரவிநோதம், கௌமாரமுறைமை, கௌமாரநூல் ஆகியவை கௌமார சமய தத்துவத்தைக் கூறும் தமிழ் நூல்களாகும். முருக வழிபாட்டினைக் கூறும் நூல்கள் ஆங்கிலத்திலும் இன்று வெளியாகியுள்ளன.

முருகன் என்னும் சொல்லுக்கு மாறாத இளமையும், அழியாத அழகும், குறையாத நறுமணமும், நிறைந்த இறைமைத் தன்மையும், தெவிட்டாத இனிமையும் உடையவன் என்று பொருள் காண்பர் தமிழ் அறிஞர். தமிழில் உள்ள மெல்லின (ம்), இடையின (ர்), வல்லின (க்) மெய்யெழுத்துக்களுடன் உ என்ற உயிர் எழுத்து இணைந்து முருகு எனபதாயிற்று என்பர் இலக்கண அறிஞர். செவ்வேள்,சேயோன்,வேலன், கந்தன், கார்த்திகேயன்,குகன்,குமரன், தண்டாயுதபாணி, ஆறுமுகன், சரவணபவன், சுப்பிரமணியன் எனப் பல பெயர்கள் முருகனுக்கு உண்டு.

முருகப்பெருமான் வடிவம் ஒரு திருமுகமும் நான்கு கைகளுடனும் இருப்பதுண்டு. ஆறுமுகமும் பன்னிரு கையும் கொண்டு விளங்கும் வடிவமும் உண்டு, கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, மேல், கீழ் என்னும் திசைகளே ஆறுமுகங்கள். இறைவன் எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்திருப்பவன் என்பதன் அடையாளமே இது, இறைமைக் குணங்களாகிய முற்றுணர்வு, எல்லையற்ற இன்பம், இயற்கையறிவு, தன்வயமுடைமை, பேரருள், பேராற்றல் என்பவற்றின் அறிகுறியே ஆறுமுகம் என்பாரும் உண்டு. அகச்சமயங்கள் ஆறும் புறச் சமயங்கள் ஆறுமே பன்னிரு கைகள். முருகனுக்குரிய ஆயுதம் வேல். இது பரந்து, விரிந்து, ஆழ்ந்து, அகன்று இருக்கும் ஞானத்தின் அடையாளம். முருகனுக்கு இருமனைவியர். தெய்வயானை, வள்ளி இவர்களில் வள்ளி ஆர்வம் (இச்சை) என்பதன் அடையாளம். தெய்வயானை, செயலின் (கிரியையின்) அடையாளம். எனவே, ஒரு செயலைச் செய்வதற்குத் தேவையான அறிவு(knowledge), ஆர்வம்(interest), செயல் (action) என்பதன் அடையாளமே வேல். வள்ளி, தெய்வயானையுடன் இருக்கும் முருகத் திருவுருவம் .முருகனுக்குரிய கொடி கோழிக்கொடி. இது நாத தத்துவத்தைக் குறிக்கும். அவனது வாகனம் மயில். இது விந்து தத்துவத்தை விளம்பும். “நாத விந்து கலாதி நமோ நம” என்பார் அருணகிரியார்.

முருகன் சூரபன்மனாகிய அரக்கனை அழிப்பதற்காகச் சிவபெருமான் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தோன்றியதாகக் கந்தபுராணம் கூறும். எனவே முருகனைச் சிவனாகவே அறுமுகச் சிவனாகவே கருதி வழிபடுவர் சைவர். தேவர்க்குத் துன்பம் விளைவித்த சூரபன்மன், அவன் தம்பியராகிய சிங்கமுகன், தாரகன் ஆகிய மூவரும் உயிர்கள், இறைவனை அடைய விடாது தடை செய்யும் ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகியவற்றின் அறிகுறி என்றும், இவர்களை முருகன் வென்றது இத்தடைகளை ஞானாசிரியனாகிய கடவுள் வென்றதற்கு அடையாளம் என்றும் கூறுவர் அறிஞர்.

முருகக் கடவுளுக்குரிய மூலமந்திரமாகச் சரவணபவ என்னும் ஆறெழுத்து மந்திரத்தைக் குறிப்பர். நாணற்புல் செறிந்து காடுபோல் சூழ்ந்த பொய்கையில் தோன்றியவன் என்பது இதன் பொருள். நமக்குமாராய என்பதையும் , முருகா என்பதையும் அவனுக்குரிய மூலமந்திரங்களாகச் சொல்லுவதும் உண்டு.

முருகனுக்குரிய விழாக்கள் தைப்பூசம், சித்திரா பெளர்ணமி, திருக்கார்த்திகை, கந்தர்சஷ்டி முதலியவை. முருகனுக்கு அன்பர்கள் காவடி எடுத்துச் செல்வர். கௌமார சமயத்திற்குரிய மடமாகக் கௌமார மடாலயம் என்ற ஒரு நிறுவனம் தமிழகத்தில் கோயம்புத்தூரில் உள்ளது.

விநாயகரை இடையூறுகளை நீக்கும் கடவுளாகக் கருதுவதுபோல் முருகக் கடவுளை மனக்குழப்பத்தை நீக்கி உணமைத் தெளிவைத் தரும்ஞானகுருவாகக் கருதுகின்றனர். முருகனை விநாயகரின் தம்பியாகவும் சிவன் சக்தியின் குழந்தையாகவும் திருமாலுக்கு மருமகனாகவும் கருதிச் சங்கரர் கண்ட ஏனைய சமய நெறிகளுடன் கௌமாரத்தை இணைத்துப் பொதுமை காண்பதும் உண்டு.

முருகனே செந்தில் முதல்வனே மாயோன்
 முருகனேசன் மகனே- ஒருகைமுகன்
 தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
 நம்பியே கைதொழுவேன் நான் (நக்கீரர்)

நாயன்மார்கள், சித்தர்கள் விளக்கம்

சைவநெறி, அன்புநெறி எனப் பறைசாற்றியவர்கள் பக்தர்களே. வைதிக சமயம் மீண்டும் ஒருமுறை தன் ஒளி குன்றி, சரியாதபடி திடமான அடிப்படையில் நிறுவியவர்கள். இறைவனின் பக்தி வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்தவர்களே பக்தர்கள். இவர்கள் நாயன்மார், ஆழ்வார்கள் ஆவர். இறைவனிடத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு, அகங்குழைந்து, நெஞ்சமாகிய திரையில் அவரைப் பற்றிய எண்ணங்களை அழியாமல் தீட்டி வைத்து “நான்” என்னும் செருக்கை அறுப் பார்களாயின் கடவுளின் திருவருள் தானாக வந்து எய்தும் என்பதே பக்தர்கள் கொள்கையாகும்.

இவர்களால் மறைபட்டுக் கிடந்த ஒரு பேரின்ப வாயில் திடீரென்று திறந்து மக்கள் முன்பு நின்றது. அவ்வாயிலுக்குள் நுழைவதற்கு நூலுணர்வு வேண்டாம்! சொல்வன்மை வேண்டாம்! செல்வம் வேண்டாம்! காட்டுக்கும் மலைக்கும் ஓட வேண்டாம்; இறைவன் மாட்டு இடையறாத வேட்கையும், எப்பொருளையும் அவன் வடிவமாகக் காணும் காட்சிப் பேறும் போதுமானவை. அவர்கள் தாம் பெற்ற பேரின்பத்தை மறைக்காது, மக்களுக்கு வாரி வழங்கினர். உலக இயல்புகளையும், இயற்கை எழிலையும் அவர்கள் மறுக்கவும் இல்லை. மறக்கவும் இல்லை. ஐம்பூதங்களிலும், பேசுகின்ற சொல்லிலும், எண்ணுகின்ற எண்ணங்களிலும் கடவுள் கலந்துள்ளார் என்பதை வலியுறுத்தி எண்ணம், செயல் ஆகியவற்றில் தூய்மை வேண்டும் என மக்களுக்கு எடுத்தோதினர்.

பக்திப் பாடல்களால் சைவத்தையும், வைஷ்ணவத்தையும் வளர்த்துள்ளனர். ஆழ்வார்கள் மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்து, மக்கள் ஒழுக்கத்தை வளர்த்தும் திருமாலிடம் அன்பைப் பெருக்கியும் வைணவத்தை வளர்த்துள்ளனர். சித்தர்கள் என்போர் சிவபெருமானின் திருவருள் நோக்கினைப் பெற்றவர்கள். சமயங்கடந்த சமரச நன்னிலையில் நிற்போர்.

சித்தத்தை இறைஞானத்தில் வைத்து வழிபாடு செய்தவர்கள் சித்தர்களாவர். ‘சித்தர் சிவத்தைக் கண்டவர் - சீருடன் சுத்தா சுத்தத்துள் தோய்ந்தும் தோயாதவர்’ என்று சித்தர்களின் பெருமை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பிராணாயாமத்தின் மூலம் சித்தம் ஓடுங்கி வழிபாடு செய்யும் நிலையே சித்தர் வழிபாடாக அமைகின்றது. இறை உணர்வோடு வாழ்பவரே சித்தர். சித்தர்கள் என்பவர் அட்டமா சித்திகள் மூலம் எண் வகை யோகங்களைக் கடைப் பிடிப்பவர்கள். அட்டமா சித்திகள் கைவரப் பெற்றவர்கள். சித்தர்கள் சமய எல்லைகளைக் கடந்து சைவசித்தாந்தம், அறக்கோட்பாடு, ஞானம் முதலியவற்றை வளர்த்தவர்கள். ஆன்மார்த்த வழிபாட்டைச் சித்தர்கள் அறிமுகம் செய்தார்கள். சித்தர்கள் சமுதாயத்துடன் சேர்ந்தும் சேராமலும் தாமரை இலைத் தண்ணீர் போல் வாழ்ந்தார்கள். பற்றற்ற மனநிலையுடன் வாழ்ந்த சித்தர்கள் தமிழ்மொழி உணர்வுடன் தமது பாடல்களைப் பாடினர்.

தமிழ் நாட்டுச் சித்தர்கள் பதினெண்மர். சித்துக்களில் வல்லவர்கள் சித்தர்கள். இவர்கள் அட்டமா சித்திகளிற் கைதேர்ந்தவர்கள் சித்தர்கள் சாதி சமய ஆசாரக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள். யோக மார்க்கத்தில் வல்லவர்களான சித்தர்கள் அந்நெறி நின்று பல சித்திகளைப் பெற்றனர். சித்தர்கள் கைக்கொண்ட யோகமார்க்கம் வாசியோகம் எனப்படும். வாசியென்பது சுவாசம், வாசியை அடக்கி ஆண்டவர்கள் உடலை திடமாக வைத்திருப்பதற்கும் நீண்டநாள் வாழ்வதற்கும் சித்தர்கள் வைத்தியத் துறையில் ஆராய்ச்சி செய்து கண்டறிந்த முறை சித்த வைத்தியம் எனப்படும்.

சமயகுரவர் நால்வரும் அவர்களது பணிகளும்

திருஞானசம்பந்த முர்த்தி நாயனார்

வாழ்க்கை வரலாறு

தேவார முதலிகளுள் முதன்மையானவராக விளங்குபவர். சீர்காழிப் பதியில் அந்தணர் குலத்தில் கவுணியர் கோத்திரத்தில் சிவபாதவிருதையருக்கும் பகவதி அம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தவர். மூன்றாவது வயதில் உமையம்மையாரால் ஞானப்பால் ஊட்டப்பெற்று ஞானசம்பந்தர் ஆனவர். இவரது அழகை வேதநெறியின் பரவலுக்கு வித்திட்டது. சைவநெறியினை வளர்ச்சி பெறச் செய்தது. அடியார் மரபு உய்வடைந்தது.

சோழவள நாட்டில் சீர்காழிப் பதியில் அந்தணர் மரபில் கவுணிய கோத்திரத்தில் சிவபாதவிருதையருக்கும் இசைஞானியருக்கும் மகவாகப் பிறந்தவர். மூன்று வயதில் தந்தையார் நீராடச் செல்லும் போது தானும் உடன்சென்று படித்துறையில் மூழ்கி நின்று நீராடிய தந்தையைக் காணாது “அம்மையே அப்பா” என்று அழுதுஅறற்றியபோது தாயுமான தயாபரன் தன் தேவியுடன் எழுந்தருளி உண்ணாமுலையம்மையால் பொற்கிண்ணத்தில் ஞானப்பால் உண்ணும் பேறுடைத்தவர். மூன்று வயதில் தேவாரத் தேன் தந்தவர்.

அப்பர் பெருமானுடன் இணைந்து சமயப் பணி முன்னெடுத்தார். அற்புதங்களை செய்து இறைபெருமை உலகறியச் செய்தார்.

சமய சமூகப் பணிகள்

திருக்கோலக்காவில் ஈசனை கைகளால் தாளமிட்டு பாடியபோது, ஈசன் ஐந்தெழுத்து பொறித்த இரு பொற்றாளங்களை அருளினார். தில்லை முதலிய திருப்பதிகளை வழிபட்டு திருநெல்வாயில் அரத்துறையை அடைந்தபோது இறைவனால், முத்துச்சிவிகை, குடை, சின்னம் ஆகியவை கிடைக்கப்பெற்றார்.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள திருப்பாலாச்சிரமம் சென்று அவ் இறைவனை வழிபட்டு கொல்லிமழவன் மகளின் முயலகன் எனும் நோயை போக்கினார். திருச்செங்குன்றூரில் பனிநோயால் வாடிய மக்களின் வாட்டம் கண்டு அவ்வூர்ப் பெருமானை திருவடிவணங்கி அவர்களின் துயரம் துடைத்தார். பின், பாண்டிக்கொடுமுடி முதலிய பதிகளைப் பாடி பட்டீச்சரம் வந்தடைந்தபோது சம்பந்தரை முதுவேணில் வெப்பம் தாக்க, முக்கட்பெருமான் அவருக்கு முத்துப்பந்தர் அளித்தார். பின் திருவாவடுதறைப் பெருமானைப் பாடி தன் தந்தையார் வேள்வி செய்வதற்காகப் பொற்கிழி பெற்றார். திருமருகலில் பாம்பு தீண்டி உயிரிழந்த வணிகனின் மகளின் துன்பம் நீங்க இறைவனைப் பாடி வணிகனை உயிர்ப்பித்தார். திருவீழிமிழலையில் பஞ்சத்தைப் போர்க்க இறைவனிடம் படிக்காசு பெற்றார். திருமறைக் காட்டில் மறைக்கதவு அடைக்கப் பாடினார்.

மதுரைக்குச் செல்ல சகுனங்கள் சரியாக இல்லை என்று தடுத்த போது, கோளும் நாளும் தீயவேனும் இறைவனடியார்களுக்கு அவை நல்லவே என்று “வேயுறு தோளிபங்கன்” எனத் தொடங்கும் கோளறு திருப்பதிகம் பாடினார். பின்னர் மதுரையம்பதியில் ஆலவாயனை இறைஞ்சி சமணர்களை அனல்வாதம், புனல்வாதங்களில் வென்று சைவ சமயத்தை நிரூபித்தார். வெப்பு நோயால் துடித்த கூன்பாண்டியனை திருநீற்றுப் பதிகம் பாடி உய்யச்செய்தார். கொள்ளம்பூதூரில் ஓடத்தை கட்டவிழ்த்து அடியார்களை அதில் ஏற்றிக் கொண்டு திருப்பதிகம் பாடி கரையடையச் செய்தார். போதிமங்கையில் புத்தர்களை வாதில் வென்றார். திருவோத்தூரில் ஆண் பனைகளை பெண் பனைகளாக்கினார். காஞ்சி காளாத்தி ஆகிய தலங்களைத் தரிசித்து மயிலை சென்று அங்கு எலும்புருவில் கிடந்த பூம்பாவையைப் பெண்ணாக்கினார். நல்லூர்ப் பெருமணக் கோயிலில் திருமணக் கோலத்தோடு சோதியுட் கலந்தார்.

தேவாரப் பதிகங்கள்

பன்னிரு திருமுறைகளுள் ஞானசம்பந்தரின் பாடல்கள் முதல் மூன்று திருமுறைகளுள் அடங்குகின்றன. இவர் பாடியருளியவற்றுள் தற்போது கிடைக்கக் கூடியதாகவுள்ள மொத்தத் திருப்பதிகங்கள் 384. அவற்றுள் 4158 பாடல்கள் அடங்குகின்றன. அவற்றுள் முதலாம் திருமுறையுள் 136 பதிகங்களும் 1469 பாடல்களும் இடம்பெறுகின்றன. நட்டபாடை, தக்கராகம், பழந்தக்கராகம், தக்கேசி, குறிஞ்சி, வியாழக்குறிஞ்சி, மேகராகக் குறிஞ்சி ஆகிய 7 பண்களும் “யாழ்முரி” எனும் ஒரு பதிகமும் இடம்பெறுகின்றது.

இரண்டாம் திருமுறையுள் 122 பதிகங்களும் 1331 தேவாரப் பாடல்களும் இடம்பெறுகின்றன. இவை 90 சிவத்தலங்களைப் போற்றிப் பாடுவன. இந்தளம், சீகாமரம், காந்தாரம், பியந்தைக்காந்தாரம், ஓட்டராகம், செவ்வழி ஆகிய ஆறு பண்கள் இத் திருமுறையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பல தலங்களின் பெயர்களையும் இணைத்துப்பாடிய ஷேத்திரக்கோவை, இராமாயணக் குறிப்புடைய புள்ளிருக்கு வேளூர் பதிகம், திருநீற்றுப்பதிகம், கோளறு திருப்பதிகம் முதலான சிறப்பு வாய்ந்த பதிகங்களை உள்ளடக்கிய திருமுறை ஆகும்.

மூன்றாம் திருமுறையுள் 126 பதிகங்களும் 1358 தேவாரப் பனுவல்களும் இடம்பெறுகின்றன. காந்தார பஞ்சமம், கொல்லி, கொல்லிக்கொளவாணம், கௌசிகம், பஞ்சமம், சாதாரி, பழம்பஞ்சரம், புறநீர்மை, அந்தாளிக் குறிஞ்சி ஆகிய ஒன்பது பண்களில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. திருவாவடுதறையில் சிவபிரானிடத்திலிருந்து ஆயிரம் பொன்வாங்கிய போது ஞானசம்பந்தர் பாடியருளிய “இடரினுந் தளரினும்..” எனத் தொடங்கும் பதிகம், பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம் என்பவற்றையும் கொண்டது.

ஞானசம்பந்தரின் மூன்றாம் திருமுறைக்கு அணிசேர்ப்பவையாக அமையும் திருப்பதிகங்களாக, மதுரையில் மங்கையற்கரசியாருக்கு நம்பிக்கை ஊட்டிப் பாடிய “மானினேர் விழி மாதராய்..” எனத் தொடங்கும் பதிகம், “காதலாகிக் கசிந்து..” எனத் தொடங்கும் நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம், “வாழ்க அந்தணர் வானவர்..” எனும் திருப்பாசரம், திருவிடைவாய் தலத்துக் கல்வெட்டிலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்ட “மறியார் கரத்து எந்தை..” என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அவ்வாறே மூன்றாம் திருமுறையில் திருஇருக்குறள், திருவிராகம், திருமுக்கால், நாலடிமேல்வைப்பு, கூடற்சதுக்கம், ஈரடி, திருஇயமகம், மாலைமாற்று முதலிய புதிய யாப்புக்களில் அமைந்த பதிகங்களையும் இத் திருமுறையில் காணமுடிவது சிறப்பாகும்.

இவரது பதிகங்களில் எட்டாம் பாட்டில் இராவணன் கைலைமலை பெயர்த்த வரலாறும், ஒன்பதாம் பாட்டில் பிரம்மா விஷ்ணு அடிமுடி தேடிய வரலாறும், பத்தாம் பாட்டில் சமணரை வாதில் வென்ற செய்தியையும் கூறுகின்றார்.

தலயாத்திரை

தலங்கள் தோறும் யாத்திரை சென்று திருப்பாடல் பாடினார். சோழநாடு, கொங்குநாடு, பாண்டிநாடு, நடுநாடு, தொண்டைநாடு என்கிலும் சென்று பரமனைப் பாடிப் பணிசெய்தார். இவரது தலப்பயணங்களில் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணமும் இணைந்து பிள்ளைத்தமிழ் பாடி யாழ் இசைத்து வந்தார்.

வாதங்கள்

சமணரையும் புத்தரையும் எதிர்த்து அவர்தம் சமயங்கள் பொய்ச்சமயங்கள் என்பதையும், சைவமே மேலான சமயம் என்பதையும் நிரூபிக்க வாதங்களில் ஈடுபட்டார். அனல்வாதம், புனல்வாதங்களில் ஈடுபட்டதோடு மூவாயிரம் சமணரை கழுவேற்றச் செய்தார்.

சிவசின்ன பெருமை

திருநீறு, உருத்திராக்கம், பஞ்சாட்சரம் என்பவற்றின் பெருமையை எடுத்துப் பாடினார்.

“மந்திரமாவது நீறு”

“..நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே”

சைவ நாற்பாதங்களுள் இறைவனை தந்தையாகவும் தன்னை மகனாகவும் கருதி சற்புத்திர மார்க்கத்தில் நின்று சாமீப முக்தி நிலையை எடுத்துணர்த்தினார்.

சமூக நோக்கு

இறைவழிபாட்டால் மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழலாம்

கலைதத்துவ வளர்ச்சி

இயற்கை அழகு, இறை ஆற்றலை உணரச் செய்தல்

புராண, இதிகாசக் கதைகள், கடவுட் கொள்கை பற்றிக் கூறல்

சிவபிரான் அருளினால் அற்புதங்களையும் நிகழ்த்தினார். “சடையா யெனுமால்...” எனும் பதிகம் பாடி இறந்த வணிகனை உயிர் பெற்றெழச் செய்தார். திருவீழிமிழலையில் படிக்காசுபெற்றார். திருமறைக் காட்டில் வேதங்களால் பூசித்து அடைக்கப்பட்டிருந்த கோயில் கதவைத் திருநாவுக்கரசர் திறப்பிக்க, சம்பந்தர் அதை மீண்டும் மூடச் செய்தார். நவக்கோள்களும் சிவனடியார்களுக்கு தீங்குவிளைவிக்காது என்று உரைத்து “வேயுறுதோளி பங்கன்..” எனும் கோளறு திருப்பதிகம் பாடி நிரூபித்தார். மதுரையிலே அனல்வாதம், புனல்வாதம் செய்து அமணர்களை வென்று சைவத்தின் பெருமையினை நிலைநாட்டினார். “மட்டிட்ட புன்னையம் கானல்..” எனும் பதிகம் பாடி இறந்து சாம்பலாய்ப்போன பும்பாவையின் எலும்பை மீண்டும் பெண்ணுருக் கொளச் செய்தார்.

திருநாவுக்கரசர்

வாழ்க்கை வரலாறு

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருவாமூரில் வேளாளர் குலத்தில் குறுக்கையர் குடியில் வந்த புகழனார் மாதினியார் தம்பதிகளின் மகனாக அவதரித்தார். இவரது இளமைப்பெயர் மருள்நீக்கியார். சமண சமயத்தில் தலைமைபெற்று தருமசேனர் என்ற பெயரும் அடைந்தார். திருவதிகையில் சூலைநோய் வந்து துடித்து சிவபிரானை இரங்கிநின்றபோது இறைவனால் நாவுக்கரசர் எனப் பெயர்பெற்றார். திருஞானசம்பந்தரால் “அப்பர்” என்று அழைக்கப்பட்டார்.

தம் குடும்பத்தில் நிகழ்ந்த இறப்புக்களால் நிலையாமை உணர்ந்து, அறம்பல புரிந்து, மெய்ப்பொருள் நாட்டங் கொண்டு விளங்கிய மருள்நீக்கியார், கொல்லாமை மறைந்துறையும் சமண சமயத்தை சார்ந்து தருமசேனராகி விளங்கினார். தமக்கையார் திலகவதியார் இறைவனை இறைஞ்சி வேண்ட அதனால் சூலைநோய்க்கு உள்ளாகினார். ஈற்றில் தமக்கையாரை அணுகி திருநீறு பெற்று நோய்நீங்கப் பெற்றார். சைவசமயத்தைச் சார்ந்தார்.

“பல்லுரைச் சமண ரோடே

பலபல கால மெல்லாம்

சொல்லிய செலவு செய்தேன்..”

என்று சமணரோடு தாம் தமது காலத்தை வீண் செலவு செய்ததை நோகின்றார்.

சமணர் தூண்டுதலால், நீற்றறையில் இடல், நஞ்சூட்டப்பெறல், மதயானை கொண்டு ஏவப்படல், கல்லோடு கட்டி கடலில் இடல் ஆகிய சொல்லொணாத் துன்பங்களை அனுபவித்து ஈசன் அருளால் அவற்றை உய்ந்து சிவம் பெருக்கும் தொண்டினை தொடங்கினார். கையில் உழவாரமும், மெய்யில் திருநீறும் கொண்டு சிவத்தொண்டு புரியத் தொடங்கினார். திருஞானசம்பந்தரால் “அப்பர்” என அழைத்துப் போற்றப்பெற்றார். இறைவனை வேண்டி அவனது திருவடி சூட்டப்பெற்றார். சூலஇடபக் குறிகளைத் தரித்துக் கொண்டார். அடியார்களுடன் தலங்கள் தோறும் சென்று பதிகத் தொண்டு புரிந்தார். சிவபெருமான் கைலாயத்தில் இருக்கும் காட்சி காண விரும்பி வடநாடு சென்று கைலைமலை ஏற முனைந்த போது சிவனருளால் திரும்பலடைந்து திருவையாற்றில் கைலைக் காட்சியைக் கண்டார். திருப்புகழூரில் இருந்தபோது, உழவாரம் இட்ட இடங்களில் எல்லாம் பொன்னும் மணியும் பொலிந்து தோன்றக் கண்டு அவற்றை உழவாரத்தால் ஏந்திப் பொற்கமல வாவிபுள் புக வீசினார். அகப் பற்றும், புறப்பற்றும் அற்று விளங்கினார். எண்பத்தொரு ஆண்டுகள் வாழ்ந்து சித்திரைச் சதய நன்னாளில் “அண்ணலார் சேவடிக் கீழ்” அமர்ந்தார்.

இறைவனை தன் எஜமானனாகக் கொண்டு தன்னை அவன் அடிமையாகக் கருதி வாழ்ந்தார். தாசமார்க்க நெறியில் நின்று சாலோக முக்திநிலையை அடைந்தார். இவரது பாடல்களில் கழிவிரக்கம் மிகுந்து வருவது காணத்தக்கது.

தொண்டர் குலமே தொழுகுலம் என்ற நோக்கில் தமது பணிகளை முன்னெடுத்தார். ஆவுரித்து தின்றுமலும் புலையராகினும் கங்கையைச் சடையிற் தரித்துநிற்கும் சிவனடியாராகிற் அவரே நாம் வணங்க வேண்டிய கடவுள் என்று சிவனடியார் மேன்மையை சிறப்பித்துக் கூறினார். யாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம் என்று தமது கொள்கையில் உறுதிபட நின்று ஈசனைத் தொழுதுபரவினார்.

உழவாரத் தொண்டு சிரமதானப் பணிக்கு முன்னோடியாக அமைந்தார். “உழவாரத் தொண்டர்” எனப் புகழப்படுகிறார்.

பக்தியூர்வமான வழிபாட்டை முன்னெடுத்துச் சென்றார். “சலம்பூவொடு தூபம்..” என்னும் பாடல் சரியையைக் காட்டுகின்றது.

அப்பரின் முயற்சியாலும் அவரது பக்தி வைராக்கியத்தாலும் சைவசமயத்தின் மேன்மையை அறிந்து கொண்ட மகேந்திரவர்மன் சைவ சமயத்தவனாக மதம்மாறினான். பாடலிபுத்திரத்திலிருந்த சமணப் பள்ளிகளை இடித்தான். திருவதிகையில் அழியாத பொருட்களால் ஆன “குணபராச்சரத்தை” அமைப்பித்தான்.

இவரது அற்புதங்களாக

நீற்றறையில் ஏழு நாட்கள் சமணரால் அடைத்து வைக்கப்பட்டு சேதமேற்படாமல் உயிர்பிழைத்து வந்தார்.

சமணர்கள் கொடுத்த நஞ்சு கலந்த பாற்சோற்றை உண்டு உயிர் பிழைத்தார்.

சமணர் விடுத்த கொலை யானை அப்பரை வலம் வந்து வணங்கியமை

கல்லோடு கட்டி கடலில் போடப்பட்ட போதிலும் தாழாமல் மிதந்து உயிர்பிழைத்தார்.

சிவபிரானிடத்தில் படிக்காசு பெற்று பஞ்சம் தீர்த்தமை

வேதாரணியத்தில் திருமறைக்கதவு திறக்கப் பாடியமை

அப்பூதியடிகளின் மகன் மூத்த திருநாவுக்கரசு பாம்பு விடந் தீண்டி இறந்தபோது தேவாரம் பாடி உயிர்ப்பித்தது.

பொதிச்சோறு பெற்றமை

காசிக்கு அப்பால் உள்ள ஒரு தடாகத்தில் மூழ்கி திருவையாற்றில் ஒரு வாவினின் மேல் தோன்றிக் கரையேறியமை.

அப்பர் 49,000 இற்கும் மேற்பட்ட பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அவை 4, 5, 6ஆம் திருமுறையாக தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் சில தாள அமைப்பினைச் சேர்ந்ததாகக் குறிப்பிடுவர். இவ்வாறு தாள அமைப்புடன் பாடப்பட்டவையை பண்ணாங்கப் பாடல்கள் என்று கூறுவர். அவ்வாறு தாள அமைப்புடன் இல்லாதவற்றை சுத்தாங்கப் பாடல்கள் என்றும் கூறுவர். அவ்வகையில் திருத்தாண்டகம், திருவிருத்தம், திருக்குறுந்தொகை ஆகியவை சுத்தாங்கப் பாடல் வகை சார்ந்தவையாகும். தாண்டகம் பாடிய காரணத்தால் தாண்டகவேந்தர் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார்.

அப்பரின் பாடல்களில் நான்காம் திருமுறையில் அமைந்த பாடல்கள் அவரது இசைத்திறனை வெளிப்படுத்தும் பாடல்களாக அமைகின்றன. அவற்றில், கொல்லி, காந்தாரம், பியந்தைக் காந்தாரம், சாதாரி, காந்தார பஞ்சமம், பழந்தக்கராகம், பழம்பஞ்சுரம், இந்தளம், சீகாமரம், குறிஞ்சி ஆகிய பத்து பண்களைக் காணலாம்.

சுந்தரர்

வரலாறு

திருக்கைலாயத்தில் ஆலாலசுந்தரர் என்பவர் சிவபெருமானுக்கு அணுக்கத் தொண்டராக இருந்தார். உமையம்மைக்கு தொண்டு புரியும் கமலினி, அனிந்திதை எனும் இரு பெண்களின் மீதும் ஆலாலசுந்தரருக்கு காதல் ஏற்பட்டது. இறைவனும், “தென்னாட்டில் பிறந்து அவ் இருவரோடும் இன்பம் நுகருவாயாக. உரிய காலத்தில் உம்மை தடுத்தாட்கொள்வோம்” என்று ஆணையிட்டார். அந்தவகையில் தமிழ்நாட்டில் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருநாவலூரில் பிறந்தார். கமலினி பரவையாராக திருவாரூரிலும், அனிந்திதையார் சங்கிலி நாச்சியாராக திருவொற்றியூரிலும் பிறந்தனர்.

சுந்தரர் நம்பியாரூரர் எனும் இயற்பெயருடன் நரசிங்கமுனையார் எனும் அரசனால் வளர்க்கப்பட்டார். புத்தூரில் வாழ்ந்த சடங்கவி சிவாச்சாரியாரின் மகளைத் திருமணம் செய்வதற்கு ஏற்பாடாகி இருந்த போது, சிவபிரான் கிழப்பிராமணராக வந்து திருமணத்தைத் தடுத்து சுந்தரரை ஆட்கொண்டார்.

சமய சமூகப் பின்னணி

தேவாரப் பதிகம் பாடியமை

இறைவனை பித்தா என்று வசை பாடியதால் “பித்தா” என்றே பாடும்படி பணிக்கப்பட்டார். “பித்தா பிறைகுடி..” எனப் பாடினார்.

இவரது பதிகங்கள் ஏழாவது திருமுறையில் அடங்குகின்றன. 100 பதிகங்களும் 1026 அருட்பாடல்களும் காணப்படுகின்றன. 17 பண்களில் பாடியுள்ளார். திருத்தொண்டர் தொகை எனும் அடியார் வரலாறு கூறும் நூல் குறித்தற்குரியது. இவரது பாடல்கள் இலக்கிய எழில், கற்பனை வளம், பக்திக் கனிவு மிக்கவை. இறைவன் ஒருவனே போற்றிப் புகழத் தக்கவன் என்பதை,

“தம்மையே புகழ்ந்து இச்சை பேசினும்
சார்வினும் தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்மை யாளரைப் பாடாதே எந்தை”

அற்புதங்கள்

திருவதிகையில் இறைவனுடைய திருவடிதீட்சை பெற்றார். திருவாரூரில் இறைவனை தோழனாகவே பெற்றார். திருவாரூரில் பரவையாரையும், திருவொற்றியூரில் சங்கிலியாரையும் மணக்க இறைவனையே துணைக் கொண்டார். இறைவனையே வீடுகள் தோறும் சென்று பிச்சை ஏற்று உணவு படைக்க வைத்தமை, பரவையின் ஊடல் தீர்க்கத் தூது செல்லச் சென்றமை. முதலை வாய்ப் பாலகளை பதிகம் பாடி மீட்டமை,

சமூக சமரச மனப்பாங்கு

“தில்லை வாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கு மடியேன்” எனத் தொடங்கி வெவ்வேறு சாதி, குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகிய சிவனடியார்கள் அனைவர்க்கும் தான் அடியவன் என்று தன்னை எளிமைப்படுத்திக் கூறிய தன்மை.

சகமார்க்க நெறி

தம்பிரான் தோழனாக இறைவனையே தோழன் என்கின்ற பெரும் பேறு பெற்றவர். சக மார்க்க நெறியில் நின்று வாழ்ந்து காட்டியவர்.

வேதாகமக் கருத்து

“நான்மறை அங்கம் ஓதிய நாவன்”

“நற்றவா உனை நான் மறக்கினும்

சொல்லும் நா நமச்சி வாயவே”

“வழுக்கி வீழினும் திருப்பெயர் அல்லால்

மற்று நான் அறியேன் மறு மாற்றம்”

“அன்னம் வைகும் வயற் பழனத்து அணி

ஆரூராணை மறக்கலும் ஆமே”

மணிவாசகர்

வாழ்க்கை வரலாறு

மணிவாசகர் தென்னிந்தியாவின் பாண்டி நாட்டிலே மதுரையின் வடகிழக்கே பன்னிரண்டு மைல் தொலைவில், வைகைநதிக்கரையிலமர்ந்த திருவாதவூரிலே, அமாத்தியர் மரபிலே, சம்புபாதசரிதருக்கும் - சிவஞானவதிக்கும் மகனாகப் பிறந்தவர். இவரது இயற்பெயர் வாதவூர் என்பார். அரிகேசரி அல்லது அரிமர்த்தனன் என்னும் பாண்டிய மன்னனின் காலத்தவர் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிவதனால், பொதுவில் இவர் கி.பி 09ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர் என முடிவுசெய்கின்றனர்.

அரிமர்த்தன பாண்டிய மன்னனின் அரசவை அமைச்சராகப் பணிபுரிந்தவர். தென்னவன் பிரமராயன் என்ற பட்டப்பெயரையும் பெற்றவர். உயர்ந்த பதவி, செல்வம் அனைத்தும் இருந்தும் இவை வாழ்வின் இறுதி நோக்கமல்ல என்பதை உணர்ந்து சைவ சித்தாந்தத்தை ஆராய்ந்து சிவ வழிபாட்டை பின்பற்றியவர். மன்னனின் ஆணைப்படி குதிரை வாங்கச் சென்ற வாதவூர் திருப்பெருந்துறையிலே குருந்தை மர நிழலில் குருவடிவத்தை கண்டு தன் கடமை மறந்து சிவப்பணியில் ஈடுபட்டார். குதிரை வந்துசேராததால் அரசன் ஓலை அனுப்ப தான் வந்த கடமையை மறந்து விட்டதை உணர்ந்த மணிவாசகருக்கு ஆவணி மூலநாளில் குதிரை வரும் என்று இறைவனே அருள்சூற மன்னனுக்கும் தெரிவித்தார். உரிய நாளிலும் குதிரை வராமையால் ஆத்திரமடைந்த மன்னன் மன்னன் மணிவாசகரை கட்டும் தண்டனைக்குள்ளாக்கியதோடு அரசுப் பணத்தை கொள்ளையடித்த குற்றமும் சுமர்த்தப்பட்டது. அவ்வேளை இறைவன் காட்டிலுள்ள நரிகளை பரிகளாக்கி பரிமேலழகராக பாண்டிநாடு சென்றார். அரசன் ஆச்சரியப்பட்டுக் கொள்ள அன்றிரவே பரிகள் மீண்டும் நரிகளாக மாறி தொழுவத்திலிருந்த குதிரைகளை கடித்துக் குதறி ஊளையிட்டு ஓடத் தொடங்கின. மீண்டும் ஆத்திரமடைந்த மன்னன் மணிவாசகரை வைகையாற்று சுடுமணலில் நிறுத்தி நெற்றியில் கல் ஏற்றினான். மனம் வருந்திய மணிவாசகரை காப்பாற்ற இறைவன் வைகை ஆற்றை பெருக்கெடுக்கச் செய்தார். தானே கூலியாளாகி பிட்டுக்கு மண்குமந்தார். மன்னனிடம் பிரம்படியும் பட்டார். அந்த அடி மன்னன் உட்பட சகலருக்கும் விழுந்தது. அரசனும் தன் தவறை உணர்ந்து வாதவூரரிடம் மன்னிப்புக் கேட்டு மீண்டும் அமைச்சர் பதவியை ஏற்கக் கூற மணிவாசகரும் அதை மறுத்துவிட்டார். சிதம்பரம் ஆலயத்திற் சென்று திருவாசகம் பாடத் தொடங்கினார். அங்கு வேதியர் போல இருந்த சிவபிரான் இவர் பாடியதை ஏட்டில் எழுதியதோடு “வாதவூரன் உரைக்க அழகிய சிற்றம்பலமுடையான் எழுதியது” என்று ஒப்பமும் இட்டார். பாவை பாடிய வாயினால் கோவையும் பாடக் கேட்டுக்கொண்டார்.

சமய சமூகப் பணி

- அரசவை அமைச்சனாகப் பணிபுரிந்த போதிலும் சைவத்தின் பால் பெரும் பக்தி கொண்டு திருப்பெருந்துறை சிவாலயத்தில் சைவத் தொண்டு புரிவதில் பொருள்கள் எல்லாம் வழங்கியமை.
- அமைச்சுப் பதவியையும் துறந்து சமயப் பணிகளில் ஈடுபட்டமை. அற்புதங்கள் புரிந்தமை
- ஊமைப் பெண்ணைப் பேச வைத்தமை
- இறைவனையே குதிரை வியாபாரியாக வரச்செய்தமை
- இறைவனையே பிட்டுக்கு மண்குமக்கும் கூலியாளாக வரச்செய்தமை
- இறைவனையே பிரம்படி வாங்கச் செய்தமை
- இறைவனையே தன் பாட்டினை ஏட்டில் எழுதச் செய்தமை

தத்துவ வளர்ச்சியில் பங்களிப்பு

திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒருவாசகத்திற்கும் உருகார் எனும் வகையில் உயர்ந்த தத்துவக்கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய பாடல்கள். சைவ சித்தாந்த ஊற்றுக்களாய் விளங்குவன. முப்பொருள் உண்மை, தத்துவ விளக்கம் என்பவற்றை எடுத்தியம்புபவை. ஆன்ம விசாரம், ஆன்ம விடுதலை பற்றிப் பேசுபவை.

இறைவனின் இயல்புகள்

“மெய்யா விமலா..”

“வேதங்கள் ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே..”

“ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அகிலமெலாம்..”

“போக்கும் வரவும் புணர்வும் இல்லாப் புண்ணியனே..”

“காண்பரிய பேரொளியே..”

“பாசமாம் பற்றுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே..”

“கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போல சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்ற..”

அடியார்க்கு அருள் செய்யும் திறம்

மணிவாசகருக்காக குதிரைவீரனாக வந்தமை, பிட்டுக்கு மண்சுமந்தமை, பிரம்படி பட்டமை, ஏட்டில் எழுதிவைத்தமை..

சைவ சித்தாந்த கருத்துக்கள்

“ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே..”

“முக்திநெறி யறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனை..”

“புல்லாகிப் பூடாகிப் புழுவாகி” எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திழைத்தேன் என்பெருமான்..”

“அவனருளாலே அவன்தான் வணங்கி..”

மும்மலங்கள், கன்மம், மறுபிறப்பு, முக்தி, ஞானம் பற்றிய போதனைகள்

மாணிக்கவாசகரின் சமூக நோக்கினை விளக்குதல்

தலைமைத்துவம், தெய்வ நம்பிக்கை

அத்தனை துன்பங்கள் வந்துற்ற போதிலும் சிவசிந்தனை தவிர வேறொன்றும் எண்ணாதமை.

ஞானநெறியில் நின்றமணிவாசகர் ஆனிமாத மக நட்சத்திரத்திலே சிவசாயுச்சிய முக்தி அடைந்தார்.

ஆழ்வார்களும் அவர்களது பணிகளும்

திருமாலின் மங்கள கல்யாண குணங்களில் தம்மை ஆழ்த்தியவர்களே ஆழ்வார்களாவர். ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர். இவர்கள் சங்கமருவிய கால இறுதி காலப்பகுதியில் தோற்றம் பெற்றவர்களாவர். இவர்களில் பொய்கையாழ்வார் பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் ஆகியோர் முதலாழ்வார்கள் என அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்களே சங்கமருவிய கால இறுதி பகுதியில் வாழ்ந்தவர்களாவர் ஏனைய ஒன்பது ஆழ்வார்களும் பல்லவர் காலத்தில் வைணவ பக்தி நெறியினை வளர்த்தவர்களாவர்.

பன்னிரு ஆழ்வார்களும் அவர்கள் பாடிய பிரபந்தங்களும் வருமாறு

ஆழ்வார்கள்	பாடிய நூல்கள்
பொய்கையாழ்வார்	முதல் திருவந்தாதி
பூதத்தாழ்வார்	இரண்டாந் திருவந்தாதி
பேயாழ்வார்	மூன்றாந் திருவந்தாதி
திருப்பாணணாழ்வார்	அமலனாதிபிரான்
திருமிசையாழ்வார்	திருச்சந்தவிருத்தம், நான்முகன், திருவந்தாதி
நம்மாழ்வார்	திருவாசிரியம், திருவிருத்தம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி
மதுரகவியாழ்வார்	கண்ணினுண் சிறுதாம்பு
பெரியாழ்வார்	பெரியாழ்வார் திருமொழி, திருப்பல்லாண்டு
ஆண்டாள்	நாச்சியார் திருமொழி, திருப்பாவை
திருமங்கை ஆழ்வார்	பெரிய திருமடல், சிறிய திருமடல், திருக்குறுந் தாண்டகம், திருநெடுந் தாண்டவம், திருவெழு கூற்றறிக்கை, பெரிய திருமொழி
தொண்டரடி பொடியாழ்வார்	திருப்பள்ளி யெழுச்சி, திருமடல்
குலசேகரப் ஆழ்வார்	பெருமாள் திருமொழி

விஷ்ணு மீது ஆழ்வார்கள் பாடிய பாசுரங்கள் நாலாயிரம் ஆடங்கியுள்ளதால் அந்தூல் நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம் எனப் பெயர் பெற்றது. இந்நூலை சோழர் காலத்தில் வாழ்ந்த ஸ்ரீமத் நாத முனிவர் தொகுத்தார். நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தத் தொகுப்பு அரசு ஆதரவுடன் நடைபெறவில்லை. ஆங்காங்கே ஏட்டுச் சுவடிகளில் இருந்தவற்றையும் வாய்மொழி வழியாக வழங்கி வந்தவற்றையும் ஸ்ரீமத் நாதமுனிவர் தொகுத்தார்.

இசையில் வல்லவராகிய இவர் ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களை முதலாயிரம், பெரிய திருமொழி, இயற்பா, திருவாய் மொழி என நான்கு பகுதிகளாக வகுத்ததோடு அவற்றிற்கு இசையும் அமைத்தார். அரையர் சேவையையும் இவரே ஆரம்பித்து வைத்தார். அரையர் சேவை என்பது பாசுரங்களை அடியார்கள் இசையோடு பாடியும் ஆடியும் இறைவனை மகிழ்விப்பதான பக்திச் சேவையாகும். இன்றும் திருவரங்கம் முதலிய விஷ்ணு கோயில்களில் அரையர் சேவை நடைபெற்று வருகிறது.

சைவம், வைணவம் நலிவுற்று சமணம் மேலோங்கி இருந்த காலப்பகுதியிலே மக்களை மீண்டும் தமது சமயத்தை தழுவச் செய்வதற்காக தமது சமயத்தின் சிறப்பினையும் உன்னத தன்மையினையும் உணர்த்தும் தத்துவங்களையும் மிக எளிமையான மொழி நடையில் விளக்கி பாடப்பட்ட நூல் நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தமாகும். இறைவனை நாம்

மென்பக்தி மூலம் அடையலாம் என வலியுறுத்தி பாடப்பட்டுள்ளது. இறைவனை உறவாக கொண்டு வழிபடும் முறையினை ஆழ்வார்களின் வாழ்விலும் பாடல்களிலும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

நம்மாழ்வார்

திருமாலைப் போற்றுகின்ற நம்மாழ்வார் அவதரித்த திருநாடு மதுரையைத் தலைநகராகக் கொண்ட பாண்டி நாடு ஆகும். பாண்டி நாட்டில் திருக்குரகாவூரில் வைகாசித் திங்களில் காரியார் உடைய நங்கயாருக்கு திருக்குறுங்குடி பெருமான் அருளால் மகவாக அவதாரம் செய்தவரே ஸ்ரீசடகோபர். இவருக்கு மாறன், திருக்கூர்நம்பி, அருள்மாறன் தென்னரங்கன், திருநாவுறைய பிரான் முதலிய திருநாமங்கள் வழங்கலாயிற்று.

பிள்ளைப் பருவத்திலே பால உண்ணாமலும், அழமாலும் கண் திறவாமலும் இருந்தது ஓர் அற்புதச் செயலாக இருந்தது. இது பெற்றோருக்கு துன்பம் தந்தது மிகவும் வருத்தமுற்ற நிலையில் குழந்தையை எடுத்துச் சென்று மாறன் எனும் திருநாமத்தை சூட்டி அருள்புரியுமாறு வேண்டினார். இந்நிலையில் வைகுண்டப் பெருமான் சேனை முதலியாரை நோக்கி நம்மாழ்வாருக்கு உண்மைப் பொருளை உபதேசித்து வருக என திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அதன்படி திருக்கூர் சென்று பிறர் அறியாதபடி தத்துவஞானப் பொருளை உபதேசம் செய்தார். அதனை உணர்ந்த நம்மாழ்வார் அங்குள்ள புளிய மரத்தடியில் 16 ஆண்டுகள் நிட்டை ஆகினார். அடியார்கள் நம்மாழ்வாரின் திருவடிகளை வணங்கி நிற்க பதினொரு பாசுரங்களால் நம்மாழ்வாரைப் பாடினார். உலகு உய்யும் வண்ணம் பரந்தாமனைச் செழுந்தமிழ்ப் பாமலர்களால் பாடினார். நம்மாழ்வார் புளிய மரத்தடியில் 31 ஆண்டுகள் எழுந்தருளி இருந்தார். நம்மாழ்வார் பாடிய பாடல்கள் பின்வரும் உட்பொருளை பொண்டதாக காணப்படுகின்றது.

திருவிருத்தம்

100 பாடல்களை கொண்டது. இதில் உலகக் கடலிலிருந்து விடுபடல் தொடர்பான கருத்துக்கள்.

திருவாசிரியம்

இது 7 ஆசிரிய பாக்களால் ஆனது. இறைவன் அருட் குணங்களைப் பரமானந்தம்பொலிய அறிவித்து பாடியுள்ளார். இதில் சரணாகவி முறை வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது.

பெரிய திருவந்தாதி

87 பதிகங்களை கொண்டது. இதில் பரமானந்தத்தை அனுபவிக்கும் ஆரைப் பெருக்கதழகு, தைப் பாடியுள்ளார்.

திருவாய் மொழி

27 பதிகங்களைக் கொண்டது. இதில் இறைவன் தனக்கு அருள் செய்தமையை பற்றி பாடியுள்ளார்.

இவருடைய பாடல்களில் இறையணர்வ, அன்பு, மகிழ்ச்சி, பொறுமையின் சிறப்பு, பாடல் , அழகு என்பன செறிந்து காணப்படுகின்றன. இவர் கும்பகோணம், திருவரங்கம் முதலிய 35 திருத்தலங்களைப் பாடி இறையருளைப் பெற்றுள்ளார். இவருடைய பாடல்களில் பிரம்ம சூத்திர கருத்துகளும் பொதிந்து கிடக்கின்றன.

உபநிடதம், பகவத்கீதை, பிரம்மசூத்திரம் ஆகிய மூன்றும் தோந்தத்தின் அடிநிலைகளாகும். பிரம்மசூத்திரம், தத்துவபரம், உபாசனபரம் என்ற இரு பகுதிகளைக் கொண்டது. நம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழியில் முதல் 10 பாசுரங்களும் உபாசனபரம் என்றும் பூர்வாசாரியர்கள் நிச்சயத்துள்ளனர். தத்துவபரம் என்ற முதல் 10 பாசுரங்களில் இறைவனின் குணம், அவரின் செயல்கள், பெருமைகள் என்பவற்றை குறிப்பிட்டுள்ளார். உபாசனபரம் எனும் அடுத்த 10 பாசுரங்களில் வீடுபேற்றினை பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்

வீடுமின் முற்றவும் வீடு செய்து உம்முயிர்
வீடுடை யானிடை வீடு செய்மினே

பெரியாழ்வார்

இந்தியாவின் பாண்டிய நாட்டிலே ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில் 9ம் நூற்றாண்டில் வேயக் குடியில் முகுந்தர் பதுமை என்பவர்களுக்கு பெருமானின் அருளால் கருடாழ்வாரில் அம்சமாய் ஆனி மாதம் சுவாதி நட்சத்திரத்தில் அவதரித்தார். இவருக்கு பெற்றோர் இட்ட பெயர் விஷ்ணுசித்தர். தக்க வயதில் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கலானார். இளமை முதலே நம் மனதில் விஷ்ணுவை நிலை நிறுத்தி வழிபட்டு வந்தனர்.

இவர் நந்தவனம் அமைத்து நறுமணம் மிக்க மலர்களைக் கொய்து, அவற்றை மாலையாகத் தொடுத்துத் திருமாலுக்குச் சாத்தும் திருப்பணியை மேற்கொண்டிருந்தார். அவர் திருமாலை பரத்துவ நிலையில் இருத்திப் பல்லாண்டு பாடும் பண்ணுடையவர் இவர் பிரபந்தம் அருளிய பெரியார் எனப் போற்றப்படுகிறார்.

பாண்டிய மன்னன் வல்லப தேவனால் களரவிக்கப்பட்டு பிரான் எனும் பட்டம் பெற்றார். மன்னனால் வழங்கப்பட்ட பொற்கிழியையும் செல்வத்தையும் கொண்டு வடபெருங் கோயிலை கட்டுவித்தார். அங்கு ஒவ்வொரு நாளும் பூசைக்குரிய மலர், மலர் மாலை என்பன கொடுத்து பூசைகள் நடாத்தினார். 473 பாசுரங்கள் மூலம் இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். இப்பாடல் பெரியாழ்வார் திருமொழிகள் என அழைக்கப்பட்டன. கண்ணனுக்கு பிள்ளைத் தமிழ் பாடி பெருமை பெற்றவர். எம்பெருமான் திருமாலுக்கு பாமாலையும், பூமாலையும் தொடுத்து எல்லாச் செயல்களையும் மறந்து பக்தி வெள்ளத்தில் மூழ்கி செயலாற்றினார். இருபது தலங்களை வழிபட்டு பல பாடல்களை புனைந்துள்ளார். பூமாதேவியின் அம்சமாக தோன்றிய ஆண்டாளை மகளாக வாய்க்கப்பெற்றவர்.

பெரியாழ்வாரின் பக்தி நெறி வைணவ உலகுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. அன்பு கடந்த நிலையில் திருமாலை வழிபட்டவர். கண்ணனைக் குழந்தைப் பருவத்தில் கண்டு பாலாட்டி, தாலாட்டி வளர்க்கும் தன்மையை அவர் பக்தியில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. கண்ணனின் வயிற்றில் 14 உலகினையும் கண்டு கழிப்பதாக எடுத்தியம்புகிறார். கண்ணனின் அவயவச் சிறப்பெல்லாம் ஆங்காங்கே காட்டப் பெறுகிறது. கண்ணனின் புன் சிரிப்பையும் தலை அசைவையும் ஓவியமாக காவியத்தில் காட்டுகின்றார்.

பெரியாழ்வார் இயற்றிய பிரபந்தங்கள் திருப்பல்லாண்டு , பெரியாழ்வார் திருமொழி என்பனவாகும். பாண்டிய மன்னன், பெரியாழ்வார் புலவர்களுக்கெல்லாம் தலைவராக விளங்கிய காரணத்தால் அவரை நகர்வலம் அழைத்து வந்தான். அவ்வாறு அழைத்து வருகின்ற கோலத்தை அனுபவிக்கப் பெருமாள் பிராட்டியுடன் கருடன் மீதமர்ந்து வானத்தால் தோன்றி ஆழ்வாருக்கு காட்சி கொடுக்க நல்ல காலத்திலேயே இம்மண்ணுலகோர் தீங்கு செய்வர். இக் கலிகாலத்தில் முகம் காட்டுகிறாரே. அவருக்கு ஏதேனும் தீங்கு நேருமோ என்று பயந்து யானை மீதிருந்த மணிகளை எடுத்து, தாளமாகக்கொண்டு பல்லாண்டு

பல்லாண்டு என்று மங்களாசனம் பாடினார்.

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத் தாண்டு

பலகோடி நூறாயிரம்

மல்லாண்ட திண்தோன் மணிவண்ணா உன்

சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு

என்று அப் பெருமானைப் பல்லாண்டு பாடி வாழ்த்த அவனுக்கே காப்புக் கூறும் ஆழ்வார் பெருந்தகை

நெய்யிரை நல்லதோர் சோறும் நியதமும் அத்தாணிச் சேவகமும்

கையடைக் காயும் கழுத்துக்குப் பூணொடு காதுக்குக் குண்டலமும்

மெய்யிட நல்லதோர் சாந்தமும் தந்தென்னை வெள்ளுயிராக்க வல்ல

பையுடை நாகப் பகைக் கொடியானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுவனே

அவதாரப் பெருமைகளைப் பண்ணினின் விளையாட்டு, திருவவதாரச் சிறப்பு, திருமேனி அழகு அவனைத் தொட்டிலிட்டு தாலாட்டுதல், அம்புலியை அழைத்தல் போன்றவைகள் எல்லாவற்றையும் அனுபவித்து பாடிய பாடல்கள் திருமொழியாகும். இதில் 43 பதிகங்கள் உள்ளன.பதிகம் என்பது வைணவ மரபுப்படி திருமொழி எனப்படும்.

இதில் பெரியாழ்வார் தன்னை கண்ணினின் வளர்ப்புத் தாயான யசோதையாவே பாவனை செய்து பாடியுள்ளார். பின்வரும் பாடலில் தாயுள்ள அனுபவத்தை பாடுகிறார்.

வண்ணக் கருங்குழல் மாதர் வத்து அலர் தூற்றிட

வண்ணிப் பல செய்திப் பாடி எங்குத் திரியாமே

கண்ணுக் கினாயனைக் கான தரிடைக் கண்ணின் பின்

எண்ணிற் (கு) அரியானைப் போக்கினேன் எல்லே பாவமே

இவரது பாடல்களில் விசிட்டாத்வைத கோட்பாட்டின் தனிச்சிறப்பும் எடுத்தியம்பப்படுகிறது. விஷ்ணுவைச் சித்தத்தால் உடையவராக வாழ்க்கையை தொடங்கிய இவர் 85 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து விஷ்ணு ரத்தத்தால் உறைபவராக முதிர்ச்சி பெற்றார்.

ஆண்டாள்

பெரியாழ்வாரின் திருநந்த வனத்திலே துளசி மலரில் (செடியின் கீழ்) ஆடி மாத வளர்பிறைச் சதுர்த்தியிலே அவதரித்து, அவரால் கண்டெடுக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டவர் ஸ்ரீ ஆண்டாள். இவரைப் பூமாதேவியின் அம்சமாய் அவதரித்தவர் என்று வானவர்கள் கொள்வர். இக் குழந்தைக்கு கோதை எனும் பெயர் சூட்டி வளர்த்து வந்தார். இவர் கற்பனா சக்தியையும் கவிதை இயற்றும் சக்தியையும் இயல்பாகவே பெற்றிருந்தார்.

குழந்தைப் பருவம் தொட்டு கண்ணிரானே தம் மணவாளன் என்று உள்ளத்தால் உறுதி பூண்டு எந்நேரமும் அவனையே நினைந்து துதித்து உருகி வந்த ஸ்ரீ ஆண்டாள் தம் தந்தையார் அப்பெருமானுக்குச் சூட்டுவதற்கெனக் கட்டி வைக்கும் மாலையை அவர் அறியாது தாம் அணிந்து அழகு பார்ப்பார். ஒரு நாள் பெரியாழ்வார் பெருமானுக்குச் சூட்ட வேண்டிய மாலையினை ஆண்டாள் சூடியிருப்பதைக் கண்டு அவரைக் கடிந்தார். இறைவனின் மால் வழங்குத் திருத் தொண்டுக்கு முட்டுப்பாடு நேர்ந்ததையிட்டு மனம் வருந்தினார். அன்றிரவு இறைவன் ஆழ்வாரின் கனவிலே தோன்றி ஆண்டாள் சூடிக் கொடுத்த மாலையே எனக்கு மிகவும் உகந்தது. ஆதலால் அவள் சூடிய மாலையையே எமக்குச் சாத்து என்று உரைத்தருள ஆண்டாளின் பக்தியை வியந்து ஆழ்வார் அவ்வாறே செய்து வந்தார். அன்று தொடக்கம் ஆண்டாளுக்குச் சூடி கொடுத்த நாச்சியார் என்று திருநாமம் அமையலாயிற்று.

இவர் விஷ்ணுவை நினைத்து மனமுருகி பாடிய பாடல்கள் திருப்பாவை மற்றும் நாச்சியார் திருமொழி என்பனவாகும். இவரது பாடல்களில் விஷ்ணு தாம் கொண்ட காதல் இயல்பே

மேலோங்கி காணப்படுகின்றது. நாயக நாயகி பாவத்தை ஆண்டாள் தனது பாடல்களால் அவரைக் காட்டுகிறார். இவர் பாடிய பாசுரங்கள் 30 பாசுரங்களை உடையது. இந் நூல் பல பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. இப் பிரபந்தம் அஞ்ஞானத்தால் ஆழ்ந்து கிடக்கும் ஆன்மாக்களுக்கு ஞானம் ஊட்டி இறைவனுடன் கலந்து பேரின்பம் அனுபவிக்க செய்வதை விளக்குவது. அத்துடன் அர்த்த பஞ்சமான ஈசுவர சொரூபத்தையும் (1-5) ஆன்ம சொரூபத்தையும் (6-15) பகவதி சொரூபத்தையும் (16-20) ஆன்மாக்களையும் கையற்று நீக்கும் நிலையும் உபாயமாகிய பிரபக்தியும் (21-25) வீடுபேறு அடையும் நிலையும் (26-30) உணர்த்தப்படுகின்றது.

ஆண்டாளின் திருப்பாவையானது மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் திருவெம்பாவையோடு ஒப்பிடப்படுகிறது. இரண்டுமே பாவை நோன்பை அடிப்படையாகக்கொண்டவை. கன்னிப் பெண்களின் நோன்பாகும். மாதங்களிற் சிறந்த மார்கழி (மாதங்களில் நான் மார்கழியாவேன் - பகவத்கீதை) மாதத்திற் பாவை நோன்பு இடம்பெறும்.

ஆண்டாளின் திருப்பாவை, கன்னிப்பெண்கள், திருமாலின் சந்நிதியை அடைந்து அவனைத் துயிலெழுப்பித் தமது வேண்டுகோள்களை முன்வைப்பதாக அமைந்திருப்பதோடு, பாவை நோன்பை அநுட்டிக்கும் வகையும் சிறப்பாகத் திருப்பாவையில் பேசப்படுகிறது. அதனோடு உலகுக்கெல்லாம் தலைவனை எழுந்து வந்து காரியம் ஆராயும்படி வேண்டுகலும், மார்கழி மாதத்து அதிகாலைப் பொழுதின் வருணனைகளும் அழகும் பக்திக் கனிவும் மிக்கன.

மாரிமலை முழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும்
சீரிய சிங்கம் அறிவுற்றுத் தீவிழித்து
வேரி மயிர் பொங்க எப்பாட்டும் பேர்த்துதறி
மூரி நிமிர்ந்து முழுங்கிப் புறப்பட்டுப்
போதருமாப் போலேநீ பூவைப்பூவன் வண்ணாஉன்
கோயில் நின்று இங்ஙனே போந்தருளிக் கோப்புடைய
சீரிய சிங்காசனத்திருந்து யாம் வந்த
காரிய மாராய்த் தருளலோ ரெம்பாவாய்.

ஆண்டாளின் நாச்சியார் திருமொழி 143 பாசுரங்களைக் கொண்டது. ஆண்டாள் விஷ்ணுவைத் தன்னுடைய காதலனாகக் கொண்டு மதுர பாவனையில் பாடும் முறையில் இந்நூல் அமைந்துள்ளது. நாச்சியார் திருமொழியில் வாரணமாயினும் எனும் பகுதி மிகவும் சிறப்புடையது. இப்பகுதியில் உள்ளடங்கும் பாடல்கள் ஆண்டாள் தனது கனவில் திருமாலை மணம் செய்யும் முறையினை தனது தோழிகளிடம் கூறுவது போன்று பாடப்பட்டுள்ளது. நான் பிறந்ததன் குறிக்கோள் திருமாலை திருமணம் முடிப்பதே என தனது தோழிகளிடம் கூறுகிறார். பின்வரும் பாடல் அதனை வலியுறுத்துகிறது.

வாரணமாயிரம் சூழ வலம் செய்து
நாரண நம்பி கிடக்கின்றான் என்று எதிர்
பூரண பொற்குடம் வைத்து புறமெங்கும்
தோரணம் நாட்ட கனா கண்டேன் தோழி ! நான்

என தனது நாச்சியார் திருமொழியால் வாரணமாயிரம் எனும் பகுதியில் பாடல்களை விண்ணப்பித்தார்.

3.2 அனுபூதி ஓர் அறிமுகம்

அனுபூதி என்பது இறைவனைக் கண்ட அனுபவத்தில் பூரிப்பது ஆகும். அதாவது மனித நிலைமாற்றத்தை நோக்காகக் கொண்ட பல்வேறு அனுபவங்கள், சம்பிரதாயங்கள், முறையான பயிற்சிகள், ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு செயன்முறையால் உண்டாகும் மனித நிலைமாற்றமாகும். இதனை இன்னுமொரு வகையில் கூறுவதானால் மனித மனத்தின் நிலைகள் மற்றும் அசாதாரண அனுபவங்களுடன் இணைந்த ஒரு ஆன்மீக நிலை எனக்கூறலாம்.

அனுபூதி பற்றி Evelyn Underhill (ஈவ்லின் அன்டகில்) என்பவர் ஆன்மீக வாழ்க்கை பற்றிய கலை இல்லது அறிவியல்தான் அனுபூதி எனக்கூறுகின்றார். இதனை மேலும் அவர் விபரிக்கையில் முழுமையான ஒரு பரவச நிலை நோக்கிய ஆத்மாவின் உள்ளார்ந்த போக்கின் ஒரு வெளிப்பாடு அனுபூதி என்கின்றார். Mccl lenon (மெக் லெனன்) அனுபூதி பற்றி விளக்கும் போது அனுபூதியை (Ultimate Truth) இறுதி உண்மை எனக் கூறுகின்றார். அதாவது இறுதி உண்மையை விளங்கிக் கொள்வதற்கு இட்டுச் செல்லுகின்ற விசேட மனம் சார் நிலைகள் தான் அனுபூதி என்கின்றார். டீயமந அமுசந (விளக்மோர்) Jennett (ஜெனட்) போன்றோர் அனுபூதி பற்றிக் கூறுகையில் இறைவனுடன் நேரடித் தொடர்பு கொள்கின்ற ஓர் அனுபவம் எனக்கூறுகின்றனர்.

அனுபூதி பற்றி அகராதிகளும் பல்வேறு வியாக்கியானங்களைத் தருகின்றன. இவ்வகையில் Merriam webster என்னும் அகராதி ஆன்மீக உண்மை பற்றிய அறிவை வழிபாட்டின் ஊடாக அல்லது ஆழ்ந்த சிந்தனையின் ஊடாகவே அடைய முடியும் என்ற நம்பிக்கையால் எழுந்த ஒரு சமய செயற்பாடு அனுபூதி எனக்கூறுகின்றது. அனுபூதியை இறை அனுபவஞானம் என செந்தமிழ் அகராதி கூறுகின்றது. தானே உணர்ந்து பெற்றிடும் அறிவு (Experiential wisdom) அனுபூதி என நர்மதாவின் தமிழ் அகராதி தரும் விளக்கமாகும். அறிவு, புலனனுபவங்களை (Sense Experience) அடிப்படையாகக் கொண்டு உணர்ந்து பெறும் அறிவு அனுபூதி என க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி கூறுகின்றது. மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி அனுபூதியை சிந்தனை, பிரமாணங்களை கொண்டறிந்த அறிவு (சாதன சதுட்டயம்) எனக்கூறுகின்றது. ஆக, அனுபூதி என்பது ஆன்மா இறைவனுடன் ஐக்கியப்பட்டு, அனுபவித்து பெற்றுக் கொண்ட அனுபவ அறிவு என ஒருவாறு வரையறுத்துக் கூறலாம்.

அனுபூதி பெறுவதற்கான தாகம்:

மாணிக்கவாசகர் அனுபூதி நிலை பெற்ற ஒரு ஞானி. அவருடைய அனுபவங்களை திருவாசகத்தில் தெளிவாகச் சுட்டியுள்ளார். அதன் மூலம் ஒரு ஆன்மா பெறக்கூடிய அனுபூதிக்கான அனுபவத்தை வெளிப்படுத்தினார். அனுபூதி நிலையை பெறுவதற்கு முன் அவர் மனம் அதற்கு ஏங்குகின்ற தன்மையினை முதலில் குறிப்பிடுவது தகும்.

“ காணும் ஆறு காணேன் உன்னை

அந்நாள் கண்டேனும்

பாணே பேசி என் தன்னைப்

படுத்ததென்ன பரஞ்சோதி

ஆணே பெண்ணே ஆர் அமுதே

அத்தா செத்தே போயினேன்

ஏண் நாண் இல்லா நாயினேன்

என்கொண்டு எழுகேன் எம்மானே” (திருச்சதகம் ஆனந்த பரவசம்:88)

அதாவது, பரஞ்சோதியே, ஆணே, பெண்ணே, ஆர் அமுதே, மத்தா, எம்மானே, உன்னை அடையும் மார்க்கத்தை நான் கண்டிலேன். அன்று உன்னைக் கண்ட பின் நான் வீண் பேச்சுப்பேசி ஒரு நலனையும் அடைந்திலேன். செத்துப்போன நிலையில் இப்பொழுது இருக்கிறேன். எனது கீழ்மையைக் குறித்து நான் வெட்கப்படவில்லை. மேல்நிலை அடைவதற்கான ஆற்றல் என்னிடத்தில் இல்லை நான் எப்படி உய்வேன் எனக்கேட்கின்றார். தான் அனுபூதியைப் பெறும் வரை ஓயமாட்டேன் எனும் தொனி இதன் மூலம் விளக்கம் பெறுகின்றது.

அனுபூதிக்கான தடை:

அனுபூதி நிலையைப் பெறத்துடிக்கும் மணிவாசகர் அதை தான் பெறுவதற்கு தடையாக இருந்த காரணிகளையும் கூறுகின்றார். சிவானந்தப் பேறாகிய அனுபூதியைப் பெறுவதற்கு சாதகன் ஒருவனுக்கு பல தடைகள் ஏற்படுகின்றன. மாணிக்கவாசகர் அனுபூதியை நோக்கிய பயணத்திற்கும் இத்தகையதொரு நிலை ஏற்பட்டுள்ளதை அவரது பாடல்கள் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது. ஆன்மா மெய்யுணர்வைப் பெறுவதற்கு மலங்கள் பெருந்தடையாக உள்ளன என்பது சித்தாந்தம். இத்தகைய மலங்களைப் போக்கினால் மாத்திரமே மெய்யுணர்வாகிய அனுபூதி நிலையை எய்த முடியும் என்பது அனுபூதி நிலையை எய்திய மாணிக்கவாசகரது திருவாசகப்பாடல்கள் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது.

“ பாசமாம் பற்றறுத்து பாரிக்கும் ஆரியனே

நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங் கெடப்”

என வரும் சிவபுராண அடிகள் பாசமாகிய பற்றுக்கள் நீங்கினால் நெஞ்சில் உள்ள முத்திக்குத்தடையான வஞ்சம் கெடும் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன. அத்துடன் அச்சோப்பதிகத்தில் ‘ சித்த மலம் அறுவித்து’ எனப்பாடுகின்றமையும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. இத்தகைய மலங்களுடன் கூடிய நிலையை கிழ் நிலை, கேவலநிலை, துன்பநிலை என்றெல்லாம் மாணிக்கவாசகர் பாடுகின்றார். இதனை பிரபஞ்ச பற்றுதல் எனவும் அழைக்கலாம்.

இத்தகைய பிரபஞ்சப் பற்றுதலுக்கு காமம் என்னும் நோய் அடிப்படையாக அமைவது மாணிக்கவாசகரின் பாடல்களில் தெளிவாகின்றது.

“ செழிகின்ற தீப்பு கு விட்டிலின்

சின்மொழி யாரில்பன்னாள்

வழுகின்ற என்னை விடுதிகண்.....” (நீத்தல் விண்ணப்.109)

இத்தகைய பிரபஞ்ச பற்றுதலில் இருந்து விடுபடுவதற்குரிய உபாயத்தினையும் திருவாசகம் தருகின்றது. அதாவது ஆழ்ந்த பிரார்த்தனை, கூர்மையான அறிவு, நுண்ணுணர்வு முதலியன பிரபஞ்ச பாசத்தினின்று விடுபடுவதற்கு உற்றதோர் உபாயமாகும் எனக் கூறப்படுகின்றது.

ஐம்பொறிகளால் கட்டுண்ட நிலையில் அனுபூதியைப் பெறவியலாது. ஐம்பொறிகளுக்கு வசப்பட்ட ஒருவன் இறை ஐக்கியத்திலிருந்து அப்பாற் செல்கின்றான். இதனை

“ மாறுபட்டு அஞ்சென்னை வஞ்சிப்ப”

எனும் பாடல் வரிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

அனுபூதி பெற்ற உணர்வு:

இவ்வாறான தடைகளையும் தாண்டி அனுபூதி நிலையைப் பெறும் அடிகள் அனுபூதியினால் பெற்ற உணர்வுகளை கூறும் போது,

“ ஈசனே என் எம்மானே

எந்தை பெருமான் என்பிறவி

நாசனே நான் யாதும் ஒன்று

அல்லாப் பொல்லா நாய் ஆன

நீசனேனை ஆண்டாய்க்கு.....”(திருச்சதகம் அனுபோகசுத்தி 51)

உடல் உணர்வினால் ஊறியிருப்பவன் நீசன். மாணிக்கவாசகர் தன்னை நீசன் எனக்கூறுகின்றார். இந்நிலையில் இருந்து தன்னை பரபோதம் அடையப்பெற்றவன் ஆக்கினாய். பரபோதமாகிய அனுபூதி நிலையில் நான் பிறப்பு இறப்புக்களில் இருந்து நீங்கப்பெற்றுள்ளேன் என்பதை உணரமுடிகின்றது எனப்பாடுகின்றார்.

மாணிக்கவாசகரின் திருச்சதகத்தில் அனுபோக சுத்தி என்னும் பதிகத்தில் அனுபூதி பற்றிய கருத்தாழங்களைக் காணமுடிகின்றது. அனுபவசுத்திக்குக் காரணமாவது ஆத்ம சுத்தியாகும். அனுபவசுத்தி அனுபோக சுத்தியாக நிலைமாற்றம் அடைகின்றது. தெளிந்த மனநிலைக்கு ஒருவரை இட்டுச்செல்கின்றது. தெளிவான மனம் அறிவாக பரிணமிக்கின்றது. அறிவோடு புறப்பொருள்களை நுகர்வது அனுபவ சுத்தி பின்னர் அவையாவற்றையும் சிவரூபமாகக் கண்டு ஆனந்தம் அடைவது அனுபோக சுத்தியாகும். இதுவே அனுபூதி நிலை என்பது துணிபு.

அனுபூதியில் தான் பிறப்பு,இறப்பு அற்ற ஆத்ம சொரூபம் என்பததை அறிந்து கொண்டேன் எனவும் இறைவன் தந்தருளிய சிவஞானத்தை வாக்கால் விளக்க முடியாது எனவும் கூறுவதை அவரது பாடல் வரிகளால் அறியமுடியும்.

“ கேட்டு ஆரம் அறியாதன் கேடு ஒன்று இல்லான்
கிளை இலான் கேளாதே எல்லாம் கேட்டான்
நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத்துள்ளே
நாயினுக்குத் தவிசு இட்டு நாயினேற்கே
காட்டாதான் எல்லாம் காட்டிப் பின்னும்
கேளாதன் எல்லாம் கேட்பித்து என்னை
மீட்டேயும் பிறவாமல் காத்து ஆட்கொண்டான்
எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சை தானே”(திருச்சதகம்.சுட்டறுத்தல் 28)

அனுபூதி அடைந்த ஆன்மா இறை பற்றி:

அனுபூதி நிலை அடைந்த ஆன்மா இறைவனை நோக்கும் விதம் மெய்ஞ்ஞான உணர்வுடனாகும். அவ்வுணர்வுடன் தான் எவ்வாறு இறைவனை உணர்ந்தேன் என்பதனை மாணிக்கவாசகர் எடுத்துரைக்கும் போது, பிரகிருதியின் பிறப்பிடங்களில் எல்லாம் தலைமை தாங்குகின்றவன், உலகப்பொருட்கள் எல்லாம் இவனிடமே ஒடுங்குகின்றன, இறைவன் பல வடிவங்களை எடுக்கவல்லான், வரங்களை கொடுக்கவல்லான், போற்றுதற்கு அரியவன், பிரகாசமானவன் எனப்பாடுகின்றார்.

“ போற்றி இப் புவனம் நீர் தீக்
கால் ஒரு வானம் ஆனாய்
போற்றி எவ்உயிர்க்கும் தோற்றம்
ஆகி நீ தோற்றம் இல்லாய்
போற்றி எல்லா உயிர்களுக்கும்
ஈறு ஆய் ஈறுஇன்மை ஆனாய்
போற்றி ஐம்புலன்கள் நின்னைப்
புணர்கிலாப் புணர்க்கையானே”(மேலது காருண்யத்திற்கிரங்கல் 70)

சைவசமய குரவர்களில் மாணிக்கவாசகர் நின்ற நெறி ஞானநெறி ஆகும். கூர்த்த மெய்ஞானம் அவருக்கு சாயுச்சியம் என்னும் முத்தியைக் கொடுத்தது. உலகியல் பற்றில் திளைத்திருந்த காரணத்தினால் அவர் அடைந்த துன்பங்களையும், அவற்றிலிருந்து விடுபடுவதற்கு தான் கையாண்ட உபாயங்களையும் அவற்றினூடாக பெற்றுக்கொண்ட சிவானந்தமாகிய அனுபூதி நிலையையும் தமது திருவாசகப்பனுவல்கள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

சித்தர்கள்

சித்தர் இனம் நீண்ட காலமாக உலகில் வேரூன்றி விழுது பரப்பி வருகின்றது. “மூலன் மரபில் வந்த நான் ஒரு சித்தன்” என பாரதி தன்னை பெருமைப்படுத்துகிறார். காலம் தோறும் ஏற்பட்ட பதிவுகளில் சித்தர்களின் சிந்தனைப்பதிவும் குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கையில் சித்தர் மரபில் வந்த சிவயோகச்சித்தர் இலங்கையில் மட்டுமல்ல அமெரிக்கா போன்ற பல நாடுகளிலும் பேசப்படும் பெரும் சித்தராவார். ஹவாய் ஆதீன சத்குரு சிவாய சுப்பிரமணிய சுவாமிகளின் காலத்தில் 1998இல் இருபது இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட இலங்கை வாழ் மக்களின் மனதில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திய ஒரு ஆன்மீக ஞானியாகவும் திகழ்ந்தவர். அறிவியல் வளர்ச்சி, வேகமான வாழ்க்கைச் சூழல், நாகரிகமாற்றம் போன்றவற்றால் மானுடவாழ்வின் மாற்றங்கள் பல தோன்றியுள்ளன. இதனால் இன்றைக்கு மனக்குழப்பம், சஞ்சலங்கள் வாழ்வியல் பிரச்சனைகள், கவலைகள் சூழ்ந்துள்ளன. இத்தகைய நிலையில் வழிபாடுகளும், சிவதொண்டுகளும் எத்தகைய நலன்களைத் தருகின்றது என்பதனை சமய ரீதியாகவும், சமுதாய ரீதியாகவும் பல தொண்டுகளைச் செய்துள்ளயோகசுவாமிகளின் சிவதொண்டுகள் சமய அனுஸ்டானங்களுடன் கூடியவை.

சித்தர்களது இயல்புகள்

சித்தர்களை “அறிவன்” என்றும் “நிறைமொழிமாந்தர்” என்றும் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும். “அவிர்சடைமுனிவர்” என்கிறது புறநானூறு. சித்தர் என்றவார்த்தை சித்தியில் இருந்து வந்தது. ஆன்மீகத்திலும், அறிவியல் சாதனைகளிலும் முழுமையுற்ற நிலைதான் சித்தி. சித்தம் என்பது புத்தி, மனம். சித்தி “புத்தியால் ஆகிற காரியம். எனவே சித்தர் புத்தியைக் கட்டுப்படுத்தியவர் சித்தி பெற்றவர் சித்தர். சித்தர்களை ஆன்மீகப் புரட்சியாளர்கள் என்று சொல்வதும் உண்டு. கடவுளுக்குச் சமமாய்ப் போற்றி வணங்கப்பட்டனர். மனிதரில் மேம்பட்டவர்கள். தவ, யோக, ஞான நிலைகடந்தவர்கள்.

இறைவனுக்கு ஒப்பாக எண்ணப்பட்ட இவர்கள் உடம்பை வளர்த்து, உயிரை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தவர்கள். “சாகாக்கலை” அறிந்தவர்கள். ஆன்மீகத்தில் உயர்ந்த இடம் அவர்களுடையது. அற்புதங்கள் நிகழ்த்துவதுமட்டும் அல்ல பேரானந்தமான இறைவனுடன் இரண்டறக் கலப்பதையே தமது நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்குக் காணும் இடமெல்லாம் கடவுளின் தோற்றம் தெரியும். சித்தரின் சிந்தை எதற்காகவும், எப்போதும், எவ்விடத்தும் கலங்குவதில்லை. ஓரிடத்தில் நிலையாக இருப்பது கிடையாது. உலகெங்கும் யாத்திரை செய்வார்கள். அவர்களை நடமாடும் தெய்வம் எனலாம். மக்களுக்கு நன்மை செய்வதே அவர்களது பயணநோக்கம். தம்மையே நம்பி இருக்கும் பக்தர்களின் துன்பங்களைச் சித்தர்கள் தாமே ஏற்றுக் கொள்வார்கள் அல்லது தமது அருள் மூலம் அவற்றை முற்றும போக்கி விடுவார்கள். அவர்களைத் தேடிச் சென்று நன்மை செய்யும் பரந்தமனம், வார்த்தை, ஸ்பரிசம் போலவே அவர்களுடைய பார்வைக்கும் வலிமை உண்டு.

இவர்கள் அனுபவம், ஆற்றல் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இறையருள் இருந்து உயர்ந்த சிந்தனை உடையவர்கள். ஏளிய வாழ்க்கைமுறை அவர்களுடையது. அதனால்தான் அவர்களுடைய வாக்கு பலித்தது, காரியசித்தியில் அவர்களால் பெரும் புகழ் பெறமுடிந்தது. ஒருபொருளை இன்னொருபொருளாகமாற்றுவது (Transubstantiation) உருமாறுவதும் சித்தர்சாதனையில் முக்கியமானவையாகும். இவர்கள் தமது வல்லமையால் பொருட்களை உருவாக்கவும், வரவழைக்கவும் செய்வார்கள். அவர்களுக்கு இது எளியசெயல். தமது உள்ளத்தில் எண்ணும் எதையும் அவர்களால் செய்ய இயலும். உயிருள்ளவற்றையும் அவர்கள் தமதுசக்தியால் வரவழைப்பர். உயிரற்றமனிதஉடலுக்கு உயிர்கொடுப்பர். படைத்தல் இவர்களுக்குக் கைவந்தகலை. உயிர்ப் பொருளைப் படைப்பது, உயிரற்ற பொருளை உண்டாக்குவது, உயிரற்ற அல்லது உயிர்பொருளை வேறொன்றாக மாற்றுவது என செய்ய வல்லவர்கள் தன்னை அறிவது ஆன்மீகம் என்பார்கள். சித்தர்களைப் பொறுத்தவரை தன்னை அறிந்ததோடு அந்த விண்ணையும் இந்த மண்ணையும் அறிந்து தெளிந்தார்கள். தாங்கள் கண்டு தெளிந்த உண்மைகளை நமக்காக விட்டுச் சென்றார்கள்.

சித்தர்கள் கண்ணுக்கு உலகமே சக்தியின் வியாபகம். வேதவாக்கிய உண்மையை பரவெளியில் நிறுவவைத்தனர். சித்தர்கள். ”அண்டத்துக்கு ஒத்த தெல்லாம்பிண்டத்துக்கும் ஒக்கும்” பிண்டத்து ஆத்மாவாகவுள்ளதுதானே அண்டத்து ஆத்மாவாகிய அவன் என்ற பேருண்மை புரிந்ததால் தான் சித்தர்கள் பார்க்கும் பொருளில் இறையே என்ற நோக்கு சித்தர்களுடையது. விந்தைகள் நிறைந்தது தான் வாழ்க்கை. வாழ்வுக்காலத்தில் அவர்கள் தன்னலமற்று வாழ பழகிக் கொண்டவர்கள். சித்தர்கள் ஆரோக்கியமான அறநெறி வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்கள். அவர்கள் வாழ்க்கை விசித்திரமானது. சாதி பேதத்தைக் கடந்த அந்த யோகிகள், உலகில் உள்ள அத்தனை உயிர்களுக்கு நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்று பிரயாசை கொண்டவர்கள்.

பதினெண் சித்தர்கள் - அறிமுகம்

சித்தர் மரபு, சித்தர் தத்துவம், சித்தர் வழிபாடு, சித்தர் சமயம் என்பதை இந்து சமய மரபில் ஒரு தனித்துவமான நெறியாக அமைவதைக் காண்கின்றோம். சித்தர் என்னும் சொல் சித் என்னும் சமஸ்கிருதச் சொல்லடியில் இருந்து தோன்றியதாகும். சித்தர் சிவத்தை கண்டவர் என இந்து சமய இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. சித்தர்களை நிறைமொழி மாந்தர் என்றும் அறியும் ஆர்வமுடையவர்கள் என்றும் பலவாறு விரித்துரைப்பர். சித் என்னும் சொல் அறிவு என்னும் பொருளை தருவதாகும். சித்தை உடையவர் சித்து கைவரப் பெற்றவர் சித்தர் என்பது மெய்ஞான அறிவு கைவரப் பெற்றவர் என்பதை இது குறிக்கும்.

சித்தர் சிவத்தை கண்டவர் - சீருடன்
சுத்தா சுத்தத்துள் நோய்ந்தும் தோயாதவர் - முத்தர்

முத்தர் எனவரும் பாடலடி இவ்வுலகில் வாழ்ந்தாலும் உலகியலில் ஒன்றிப் போகாது முத்தி நிலை பெற்றவர்களாக சித்தர்கள் வாழ்வார்கள் என்பது எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. அதனாலேயே சித்தர் சமய நெறி மரபு வழியான சமய நெறியை விட வேறுபட்ட தாக குறிப்பிடப்படுகின்றது. சித்தர் என்போர் சித்திகைவரப் பெற்றவராவர். சித்தர்களின் மூலத்தவராக திருமூலர் குறிப்பிடப்படுகின்றார். சித்தர்கள் தனித்துவமான சமய நெறியினை உடையவர்கள் மட்டுமன்றி தனித்துவமான சமூகக் கொள்கையினராகவும் விளங்குகின்றனர். சித்தர் தம் தோற்றத்தை இத்தகையது என வரையறை செய்ய முடியாது. குழந்தைகளின் செயற்பாடுகளை உடையவராகவும் விசர் பிடித்தவர் போன்றும், ஞானிகள் போன்றும் பல்வகை தோற்றப்பாடுகளை உடையவராவர். ஆயினும் கூடுவிட்டு கூடு பாயும் ஆற்றலுடையவராகவும் வருணிக்கப்படுவர். ஆத்மீகபலம், ஆத்மீக சக்தியுடையவராகவும் சித்தர்கள் விளங்குவார்கள்.

சித்தர் என்போர் அட்டமா சித்திகள் கைவரப் பெற்றவர்களாவர். சித்தர்களது இயல்பை இவ்வட்டமா சித்திகளும் எடுத்துக் காட்டும் அட்டமா சித்திக் கொள்கைக்கு அடிப்படையாக அமைவது அட்டாங்க யோகக் கொள்கையாகும். அட்டாங்க யோகத்தில் இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதி என்பன அடங்கும். அது போன்றே அட்டமாசித்திக் கொள்கையும் கூறப்பட்டுள்ளது. அட்டமாசித்தியில்

அணிமா - அணுவைப்போல் மனதை சிறிதாக்கல்
மகிமா - மலையைப் போல் பெரிதாக்கல்
இலகுமா - காற்றைப் போல் மனதை லேசாக வைத்தல்
கரிமா - பொன்போல் பாரமாகி ஒளிர்ந்தல்
வியாப்பி - எல்லாவற்றையும் தன்னுள் அடக்குதல்
வசித்துவம் - சகலதையும் தம்வசப்படுத்தல்
பிரகாமியம் - கூடுவிட்டு கூடுபாய்தல்
ஈசாத்துவம் - விரும்பியதை செய்து முடிக்கும் திறன்

என்பனவாகும். சித்தர் மரபு புராதன காலம் தொட்டு வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. இதன் முன்னோடியாக அகத்தியர் காணப்படுகின்றார். இவரைத் தொடர்ந்து தமிழ் நாட்டில் திருமூலரும் அவரது திருமந்திரப் பாடல்களும் சித்தர் மரபின் அடிப்படைகளை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைகின்றன. சித்தர்களில் தமிழ் நாட்டுச் சித்தர் மரபு சிறப்பானதாகும். அவர்களில் திருமூலர், பாம்பாட்டிச் சித்தர், இடைக்காட்டுச் சித்தர், அகப்பேய்ச்சித்தர் குதம்பைச் சித்தர் முதலியோர் பிரதானமானவர்கள்.

சித்தர்கள் எனப்படுவோர் சித்தத்தை சிவன்பால் வைத்தவர்கள் எனவும் வருணிக்கப்படுவர். சித்தர் சிவத்தை நினைத்து நினைத்து சிவ வடிவம் பெற்றவர். ஆதலால் நரைதிரை மூப்பு சாக்காடு முதலியவற்றை அவர்கள் அடைவதில்லை என திரு வி. கல்யாணசுந்தரனார் குறிப்பிடுகின்றார்.

சித்தர் சமயநெறி

பிராணாயாமத்தின் மூலம் சித்தத்தை ஒருக்கி வழிபாடு செய்யும் நிலையே சித்தர் வழிபாடு எனக் கூறப்படுகின்றது. எட்டு யோக மார்க்கம் தற்கால வாழும் கலைப் பயிற்சியாக இனமத பேதம் கடந்த நிலையில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இறை உணர்வுடன் வாழ்பவரே சித்தராவார். சித்தர் மரபினர் சமய எல்லைகளை தத்துவ நிலையுடன் தொடர்புபடுத்தி ஞானமார்க்கத்துடன் இணைத்தவர்களாவார். அதனாலே சித்தர் பாடல்களை ஞானக் கோவை எனவும் குறிப்பிடுவர். சித்தர் சமயம் ஆன்மார்த்த வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையது. பற்றற்ற மனநிலையுடன் வாழும் பக்குவம் அவர்களிடம் காணப்பட்டது. ஞானநிலை பெற்றோர் இயல்பை சிவஞான சித்தியாரின் பின்வரும் பாடல் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

ஞாலமதில் ஞான நிட்டை உடையோர்க்கு நன்மையுடன்
தீமையில்லை நாடுவது தொன்றில்லை.

என்னும் அப்பாடலடியில் ஞான சித்தி கைவரப் பெற்றோர் நன்மை தீமையைப் பிரித்துப் பார்க்க மாட்டார். ஆசாபாச நாட்டம் இல்லாதவர் ஒழுக்கம், தவம், விரதம் ஆச்சிரமவாழ்வு வாழாதவர் ஆணவத்தை அடக்கியவர் தியானத்திலும் ஈடுபடமாட்டார் குலவரிசையையும் கணக்கெடுக்க மாட்டார். ஆடல் பாடலுடன் வாழ்பவர் எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

தாமரை இலைக் தண்ணீர் போல சகத்தொடு கூடி வாழ்வார். என்றும் ஞான சித்தர் மரபு பற்றி இலக்கியங்கள் வருணிக்கின்றன. ஆயினம் மனித நேயப் பண்பு மிக்கவர்களாக சித்தர்கள் விளங்கினார்கள்.

உலகியலில் வாழ்ந்தாலும் உலகியலின் மூழ்கிப் போகா நிலை இவர்களது பாடல்களினுடாக வெளிப்படும். சித்தர் சமயம் இந்து சமய நெறியினுள் உள்ளடக்கப்பட்டாலும் அதில் இருந்து வேறுபட்ட புதுமையான சமயநெறி என்பது இதன் மூலம் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது.

திருமூலரும் திருமந்திரமும்

திருமூலர் கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் என நம்பப்படுகின்றது. இவரது நூல் திருமந்திரம் 9 ஆகமங்களை தமிழில் மொழி பெயர்த்துப் பாடப்பட்டதால் தமிழாகம நூல் எனப் புகழப்பட்டது. திருமூலர் திருக்கைலாசமரபை அடியொற்றித் தோன்றியவர். திருக்கைலாச மரபு, சிவமரபு, நந்தி மரபு எனும் இரு பிரிவை உடையதாகும். திருநந்தி தேவரை குருவாக கொண்டு திருமூலர் தோற்றம் பெற்றதாக குறிப்பிடப்படுகின்றது. இளமையில் சுந்தரநாதன் என்னும் பெயருடன் விளங்கினார். மூலன் என்னும் இடையனது மரணித்த உடலில் கூடுவிட்டு கூடுபாய்ந்து வாழ்ந்து காட்டியவர். திருவாவடுறையில் யோக நிட்டை கூடி சித்தராக சிறப்பு பெற்றவர். இவருடைய சமய நெறிச் சிந்தனைகள் மரபுவழி சமய நெறிச் சிந்தனைகளை விட வேறுபட்டதாகும். அன்பே சமயத்தின் அடிப்படையாக எடுத்துக் காட்டியவர். கடவுளைப் போற்று அதேபோல் மனிதனையும் போற்று என்றும் கொள்கையுடையவர் ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்னும் கொள்கையுடையவர் ஒன்று கண்டீர் உலகுக்கொரு தெய்வம் என்னும் ஒருமை வாத இறைக் கொள்கையைப் பரப்பியவர்.

மனித நேயப்பண்பு அவரது பாடல்களில் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. அத்துடன் சமூக நல்லிணக்கம் பற்றியும் தம் நூல்களில் விரிவாக எடுத்துக்கூறியவர். அன்புடமை, அனைவருக்கும் இன்பவாழ்வு சமூகசமத்துவம் ஒருகடவுட் கோட்பாடு மனித மைய வாதம் விருந்தோம்பல் இன்சொல் உரைத்தல் குருவைப்போற்றல் பெற்றோரப் போற்றுதல் போன்ற செய்யத்தக்கவை. செய்யத்தகாதவை என்னும் ஒழுங்கில் சமயம் சமூகம் சார்ந்த செந்நெறியை வலியுறுத்தினார் சித்தர் மரபுக்கு உட்பட்டவாறு சிவவழிபாட்டுடன் தொடர்படைய வழிபாடுகளையும் இணைத்தார். அத்துடன் இயம நியமக் கொள்கைக்கு இணங்க விதித்தவற்றை செய்தலும் விலக்கியவற்றை ஒழித்தலும் இவரது போதனைகளினூடாக வெளிப்படுகின்றது.

திருமூலருடைய போதனைகளில் வாழ்வியல் முறைமைகள் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன.

யாவர்க்குமாம் இறைவர்க்கு ஒரு பச்சிலை
யாவர்க்கும் ஆம் பசுவுக்கு ஓர் வாயுறை
யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போத ஓர்கைப்பிடி
யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கு இன்னுரைதானே.....

என்பது உயிர்கள் மீதான கருணைனை சுட்டிக் காட்டுகின்றது. ஆசை அறுமின்கள், ஆசை அறுமின்கள் என்று புலனடக்க போதனையை திருமூலர் மேற்கொண்டார். பெரியோரை வழிபடலும் பொறுமையில் உயர் வாழ்வியல் தர்மம் எனப் போதித்தார். யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்னும் கருத்துக்கு அமைய உலக இன்பங்களுக்காக வேண்டும் போக்கு திருமந்திரப் பாடல்களில் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. திருமந்திர நூல் பாடல்களை அவதானிக்கும் போது அதன் ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் பின்வரும் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. வேதாந்த தெளிவாம் சைவசித்தாந்தம் எனும் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் பாங்கும் இந்நூல் மூலம் எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது.

முதலாம் தந்திரம்

காரண ஆகமப் பொருளை உடையது. முப்பொருள் உண்மையை எடுத்துக்காட்டும் உடல் நிலையாமையையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

இரண்டாம் தந்திரம்

இறைவனது அருட்சிறப்பு ஐந்தொழில் தத்துவம், புராணக்கதைகளை உள்ளடக்கிய. அடிமுடிதேடிய கதையும் வரலாறும் இதில் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது.

மூன்றாம் தந்திரம்

அட்டாங்க யோகம் அட்டமாசித்திகளாக வெளிப்படுத்துகின்றது. இது வீராகமத்தின் சாராம்சமாகும். யோகம் மூலம் சமாதியடையும் வழிமுறைகளை இது எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

நான்காம் தந்திரம்

சிந்திய ஆகமத்தின் சாராம்சமாகும். திருவைந்தெழுத்தின் பெருமை பஞ்சாட்சர செயம் நல்வினைப்பயன் அதன் பெறுபேறுகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஐந்தாம் தந்திரம்

வாதுள ஆகமத்தின் சாரமாகும். சைவசமயப்பிரிவுகள் சித்தாந்த சைவம் சைவநாற்பாதம் நான்வகை முத்தி என்பவை இதில் கூறப்பட்டுள்ளது.

உதாரணம் 1 எளிய நல்தீபம் இடல் மலர் கொய்தல் எளிதின் மெழுகல்
அதுதூர்தல்.... என்பது சரியை நெறியையும்

உதாரணம் 2 பூசித்தல், வாசித்தல், போற்றிடல், செபித்திடல் ஆசற்ற நற்றவம்
வாய்மை அழுக்கின்மை

என்னும் பாடலும் நாற்பாதச் சிறப்பை சுட்டிக்காட்டுபவை.

ஆறாம் தந்திரம்

வியாமள ஆகமத்தின் கருப்பொருளாகும். இதில் குருதரிசனம் குருவின் திருவடிப்பேறு, திருநீற்றின் மாண்பு என்பவை கூறப்பட்டுள்ளது.

“தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருஉரு சிந்தித்தல் தானே”

என்னும் பாடலடி இவ்வத்தியாயத்தின் சாராம்சமாகக் கூறப்படுகின்றது.

ஏழாம் தந்திரம்

தேவிகாலோத்திர ஆகமத்தின் சாராம்சமாகும். இதில் சிவலிங்க வடிவம் மாகேசுர பூசை, குரு பூசைவிதிகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

எட்டாம் தந்திரம்

சப்பிரபோத ஆகம கருத்தாகும். சைவசித்தாந்த அறிவாராய்ச்சியியல் கோட்பாடுகள் இவற்றில் கூறப்பட்டுள்ளன. பதி, பசு, பாசம் முப்பொருள் உண்மை இயல்பு தத்துவமசி என்னும் மகாவாக்கிய விளக்கம் என்பவை கூறப்பட்டுள்ளன.

“பதி பசு பாசம் எனப் பகர் முன்றில் பதியினைப் போல் பசு பாசம் அநாதி”.... என்னும் பாடலின் சிறப்பு கூறப்படும்.

ஒன்பதாம் தந்திரம்

மகுடாகமத்தின் சாரமாகும். நடராசப் பெருமானின் திருக்கூத்துத் தரிசனம் இதில் கூறப்படுகின்றது. அத்துடன் முக்திநெறி, முக்திக்கான மார்க்கம், முக்தியடையடைந்தோர் இயல்பு என்பனவும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு ஆகமத்தின் சாரமாகவும் சித்தாந்தப் பொருளின் வளர்ச்சியையும் எடுத்துக் காட்டும் பேரிலக்கியமாக திருமந்திரம் விளங்குகின்றது.

ஈழத்துச் சித்தர்கள் - அறிமுகம்

சித்தர்கள் என்னும் சொல் தமிழர்களுக்கு நன்கு அறிமுகமான சொல். சித்தர்கள் ஒப்பற்ற ஆற்றலுடையவர்களாகவும், பெரும் கருணையாளர்களாகவும் மதிக்கப்படுகின்றார்கள். சித்தர்கள் என்ற சொல்லுக்கு பல்வேறு விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

யோகிகள், சித்தர்கள், முனிவர்கள், ரிஷிகள் என்று அழைக்கப் படுபவர்கள் அனைவரும் ஒரு கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் போல ஒரு மாயை நிலவினாலும், இவர்களில் பொதுவாக மூன்று வகையானோர் உள்ளனர்.

தம்முள்ளே கிடக்கும் தெய்வக் குறிப்பைக் கண்டு அதன்படியே நடந்து ஆன்மீக அனுபவங்களைப் பெற்று மற்றவர்களைத் தம்மிடம் அணுகவொட்டாது மற்றவர்களின் பார்வைக்கு ஏளனமாகக் காட்சி அளிப்பார்கள்.

அணைத்துயிர்களும் முன்னேற வேண்டும் என்று கருதி அதி தீவிர ஆத்ம சாதனைகள் செய்து கிடைக்கும் ஆன்மீக அனுபவங்கள், தெய்வக் குறிப்புகள் யாவற்றையும் ஞாலத்திற்கு வெளியிட்டு மறைந்து விடுவார்கள்.

இவர்கள் மற்றவர்களைத் தங்களிடம் அணுகவிடுவார்கள். ஆனால் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் அனுபவங்களையோ முன்னேறும் வழிமுறைகளையோ பிறகு வெளியிடமாட்டார்கள். மாறாக நெருங்கி இருப்பவர்களின் குறைகளைத் தங்களின் ஆத்ம சக்தியால் போக்கிவிடுவார்கள்.

சித்தர்கள் என்றால் சித்தை உடையவர்கள் (அதாவது அறிவு படைத்தவர்கள்) என்று பொருள்.

சித் என்றால் அறிவு அல்லது அழிவில்லாதது என்று பொருள்.

கடவுளை சத் - சித் - ஆனந்தம் எனக் கூறுவர். “ சத்” என்றால் “ என்றும் உள்ளது” என்று பொருள். “ சித்து” என்றால் பேரறிவு என்று பொருள். “ ஆனந்தம் என்றால்” பேரின்பம் என்று பொருள். பேரறிவுப் பெரும் பொருளான கடவுளை உணர்த்தும் “ சித்” என்னும் சொல்லை அடிப்படையாகக் கொண்டு “ சித்து”, “ சித்தன்” என்னும் சொற்கள் தோன்றியிருக்கலாம் என்றும் கூறுவர்.

“கடவுளைக் காண முயல்பவன் பக்தன்.

கண்டு தெளிந்தவன் சித்தன்”

என்னும் தேவரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள வரிகள் சித்தர்கள் யார் என்பதைத் தெளிவாக விளக்குகின்றது.

சித்தர்களை அடையாளப்படுத்துவதோ, வரையறுப்பதோ கடினம். ஏனென்றால், ஒவ்வொருவரின் தனித்துவமும், மரபை மீறிய போக்குமே சித்தர்களின் வரைவிலக்கணம். தரப்படுத்தலுக்கோ, வகைப்படுத்தலுக்கோ எளிதில் சித்தர்கள் உட்படுவதில்லை. எனினும் நமது சூழலில், வரலாற்றில் சித்தர்கள் என்றும் இருக்கின்றார்கள். சித்தர்கள் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு சக்தியை கொண்டவர்கள். இவர்களின் மருத்துவ, கணித, இரசவாத, தத்துவ, இலக்கிய, ஆத்மீக ஈடுபாடுகள் மற்றும் வெளிப்பாடுகள் இவர்களின் உலகாயுத பண்பை எடுத்துக் கூறுகின்றன.

சித்தராவதற்கு முதற்படி தன்னையும், இந்த உலகையும், இயற்கையையும் பற்றி முழுமையாக அறிந்து கொள்வதாகும். இதைத் தான் திருமூலரும்

“ தன்னை அறியத் தனக்கொரு கேடில்லை தன்னை அறியாமல் தானே கெடுகின்றான் தன்னை அறியும் அறிவை அறிந்தபின் தன்னையே அர்ச்சிக்கத் தானி ருந்தானே!” என்று சொல்கிறார்.

சித்தர்கள் சித்தத்தை அடக்கி, தாங்களும் சிவமாய், இறையாய் வீற்றிருக்கும் அளவிற்கு சக்தி படைத்தவர்கள். நினைத்ததை, நினைத்தவாறு செய்யும் ஆற்றல் மிக்கவர்கள். இயற்கையை வென்றவர்கள். சாதி, சமயம், சாத்திரம், சடங்குகள் மீறிய உலக நோக்கு, பொது இல்லற, துறவற வாழ்முறைகளில் இருந்து வேறுபட்ட வாழ்வு முறைகள், விந்தையான செயல்கள், பட்டறிவு தமிழ், சீரிய ஆராய்ச்சி ஆகிய அம்சங்கள் கொண்டவர்கள்.

விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், சித்தர்கள் அட்டமாசித்திகளும் கைவரப்பெற்றவர்கள்.

அணுவைப் போலச் சிறிதாதல் - அணிமா
மேருவைப் போல பெரிதாதல் - மகிமா
காற்றுப் போல லேசாதல் - இலகுமா
பான் போல பளுவாதல் - கரிமா
எல்லாவற்றையும் ஆளுதல் - ப்ராப்தி
எல்லாவற்றையும் வசப்படுத்தல் - வசித்துவம்
கூடு விட்டு கூடு பாய்தல் - பிராகாமியம்
விரும்பியதை எல்லாம் செய்து முடித்து அனுபவித்தல் - ஈசத்துவம்
என்று எட்டு வகைப் பெரும் பேறுகளை அஷ்டமா சித்திகள் என்பர்.

சித்தர்கள் சிவமயமாய் வாழ்ந்திருந்தாலும், அவர்கள் குறிப்பிட்ட மதத்துக்கோ, மொழிக்கோ, இனத்திற்கோ சொந்தமானவர்கள் இல்லை. சித்தர்களுக்கு மனிதர்களிடம் எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லை. அவர்கள் வலியுறுத்துவது உண்மை, நேர்மை, கருணை, அன்பு, தூய்மையான வாழ்க்கை மட்டுமே.

இறைவன் என்பவன் யார்?

அவனை அடையும் மார்க்கம் என்ன?

பிறவித் துன்பத்திலிருந்து விடுபடுவது எப்படி?

பிரம்மம் என்பது என்ன?

இறப்பிற்குப் பின் மனிதன் என்னவாகின்றான்?

உலகிற்கு அடிப்படையாகவும், உயிர்களின் இயக்கத்திற்கு ஆதாரமாகவும் இருப்பது எது?

உடல் தத்துவங்கள், உயிர்க் கூறுகள் - அவற்றின் இரகசியங்கள்,

இறவாமல் இருக்க, உணவு உண்ணாமல் இருக்க என்ன வழி

இரசவாதம், காயகல்பம், முப்பூ, மூலிகை இரகசியங்கள், அட்டமாசித்திகள்,

யோகம், ஞானம், மந்திரம், தந்திரம், சோதிடம், தன்னறிவு, ஜீவன்முக்தி, பரவாழ்க்கை,

தேவதைகள் என அனைத்தினையும் பல ஆண்டுகள் தவம் செய்து, பல பிறவிகள் எடுத்து,

கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்து அனுபவப்பூர்வமாக ஆராய்ந்து பார்த்தவர்கள். உணர்ந்தவர்கள்.

சித்தர்களை புலவர்கள், பண்டாரங்கள், பண்டிதர்கள், சன்னியாசிகள், ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், ஓதுவார்கள், கலைஞர்கள், கவிஞர்கள், அரசர்கள், மறவர்கள், ஆக்கர்கள், புலமையாளர்கள், அறிவியலாளர்கள், பொது மக்கள் ஆகியோரிடம் இருந்து வேறுபடுத்தி அடையாளப்படுத்தலாம்.

சித்தர்களின் மரபை, கோயில் வழிபாடு, சாதிய அமைப்பை வலியுறுத்தும் சைவ மரபில் இருந்தும், உடலையும் வாழும்போது முக்தியையும் முன்நிறுத்தாமல் “ஆத்மன்”, சம்சாரம் போன்ற எண்ணக்கருக்களை முன்நிறுத்தும் வேதாந்த மரபில் இருந்தும் வேறுபடுத்திப் பார்க்கலாம்.

சித்தர்கள் மிகவும் எளிய வாழ்கை வாழ்பவர்கள். இதைத் தான் பட்டினத்தார்
“உடுத்துவதற்கு ஒரு கோவணம், உறங்குவதற்குப் புறத்திண்ணை, உண்பதற்கு காய்கனிகள்,
அருந்துவதற்கும் குளிப்பதற்கும் ஆற்று நீர்”

என்று கீழ்க்கண்ட பாடல் மூலம் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றார். இவர் மேலும்
மெய்ஞானம் உணர்ந்த சித்தர்களை

“பேய் போல் திரிந்து, பிணம் போல் கிடந்து, இட்ட பிச்சை எல்லாம் நாய் போல
அருந்தி, நல்ல மங்கயர்களை எல்லாம் தாய் போல கருதும் தன்மையர்” என்று கூறுகிறார்.

“உடைக்கோ வணம் உண்டு

உறங்கப்புறத் திண்ணையுண்டு உணவிங்கு

அடைகாய் இலையுண்டு அருந்தண்ணீருண்டு...”

சித்தர்கள் பொய் வேடம் போடாதவர்கள், வேடதாரிகளைச் சாடுபவர்கள், யாருக்கும்
அடங்காமல் திரிபவர்கள். சித்தர்கள் மக்களோடு மக்களாக கலந்திருந்தாலும் அவர்களுடைய
சித்தம் மட்டும் எப்போதும் “சிவம்” என்னும் புராணத்தில் ஒன்றியிருக்கும். சித்தர்கள்
உடலால் இவ்வுலகில் இருந்தாலும் சிந்தனையால் சிவலோகத்தில் இருப்பார்கள். மேலும்
இவர்கள் புனியம் பழமும் ஓடும் போல உலகியலில் ஓட்டியும் ஓட்டாமலும் இருப்பார்கள்.
இதனால் தான் பெரும்பாலானவர்கள் சித்தர்களைப் பித்தர்கள் என்றும், பித்தர்களை சித்தர்கள்
என்றும் மாற்றி நினைத்துக் கொள்கின்றனர்.

சித்தர்கள் எல்லாருக்கும் முதல்வராய், ஆதி சித்தர் யாரென தேடினால்....., சிவனே முதல்
சித்தர் என்று சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி கூறிவிடலாம். இதை பல பாடல்கள் எடுத்தக்
காட்டாய்ச் சொல்கிறது.

சித்தர்களில் பதினெட்டுச் சித்தர்கள் உள்ளனர். இதனை சித்தர்களில் குறிப்பிட்ட பதினெண்
பேர் மட்டுமே என்றுக் கொள்ளாமல், ஒவ்வொருத் துறைக்கும் பதினெட்டு சித்தர்கள் என்று
பொருள் கொண்டால் சிறப்பாக இருக்கும். இந்த பதினெண் சித்தர்கள், மண்ணில் பிறந்த
உயிரினங்களில் மிக உயர்ந்த உயிரினமான மனித இனத்தோடு உறவுக் கொண்டு
உருவாக்கிய விந்து வழி வாரிசுகள் நவகோடி சித்தர்கள், நவநாத சித்தர்கள், ஞானசித்தர்கள்,
தவ சித்தர்கள், ஓம சித்தர்கள், ஓக சித்தர்கள், யாக சித்தர்கள், யக்ஞ சித்தர்கள்.... என்று
48 வகைப் படுகிறார்கள். இவர்களல்லாமல் பல வகைப்பட்ட குருவழிச் சித்தர்களும் உருவாக்கப்
பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஈழத்து சித்தர்கள்

தமிழகத்தின் சித்தர்களைப் போலவே ஈழத்து சித்த பரம்பரை என ஒன்று இருந்திருக்கிறது.
இவர்கள் காலத்தால் பிந்தியவர்கள். சமூக அமைப்பில் இருந்து விலகியவர்களாய் இருந்ததால்,
இவர்கள் குறித்த பெரிதான குறிப்புகள் ஏதும் நமக்கு கிடைக்கவில்லை.

யோகிகள், சித்தர்கள், முனிவர்கள், ரிஷிகள் என்று அழைக்கப்படுவோர் எல்லோரும் ஒரு
கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களே. இவர்களில் மூவகையினர் உள்ளனர்.

தம்முள்ளே கிடக்கும் தெய்வக் குறிப்பைக் கண்டு அதன்படியே நடந்து ஆன்மிக
அனுபவங்களைப் பெற்று மற்றவர்களைத் தம்மிடம் அனுகவொட்டாது மற்றவர்களின் பார்வைக்கு
ஏளனமாக காட்சி அளிப்பார்கள்.

அனைத்து உயிர்களும் முன்னேற வேண்டும் என்று கருதி அதி தீவிர ஆத்ம சாதனைகள்
செய்து கிடைக்கும் ஆன்மிக அனுபவங்கள், தெய்வக் குறிப்புகள் யாவற்றையும் ஞாலத்திற்கு
வெளியிட்டு மறைந்து விடுவார்கள்.

இவர்கள் மற்றவர்களைத் தங்களிடம் அணுகவிடவார்கள். அனால் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் அனுபவங்களையோ முன்னேறும் வழிமுறைகளையோ பிறகு வெளியிடமாட்டார்கள். மாறாக நெருங்கி இருப்பவர்களின் குறைகளைத் தங்களின் ஆத்ம சக்தியால் போக்கி விடுவார்கள். இவர்கள் செய்த அற்புதங்களையும் சொல்லியவைகளையும் அப்பகுதி மக்கள் வானாரப் புகழ்வார்கள்.

இறையணர்வு பெற்றவர்கள், இறைவனை அடைய இறைவழி சென்றவர்கள், இறை தரிசனம் பெற்றவர்கள், இறைவனோடு கலந்தவர்கள் என்ற நிலையில் ஆத்ம ஞானிகள் உணரப்படுகிறார்கள்.

சித்தர்கள் என்ற சொல்லுக்கு சித்தி பெற்றவர்கள் என்பது பொருள். அதாவது வீடு பேறு அடைந்தவர்கள் என்றே கூறலாம். இந்த உடல் இருக்கும் போதே முக்தி அடைந்தவர்களை ஜீவன் முத்தர்கள் என்று அழைப்பர். சித்தன் வாழ்வு என்பது முருகப் பெருமானது கோவில். தமிழகத்தில் திருவாவினன்குடிக்கு முற்காலத்தில் சித்தன் வாழ்வு என்று பெயர் இருந்தது. திரு முருகாற்றுப் படை உரையில் திருவாவினன் குடியைப் பற்றி கூறுமிடத்தில் நச்சினார்க்கினியர் “சித்தன் வாழ்வென்று சொல்லுகின்ற ஊர் முற்காலத்து ஆவினன்குடி என்று பெயர் பெற்றதென்றுமாம். அது சித்தன் வாழ்வு இல்லந்தோறும் மூன்றெரியுடைத்து என்று ஔவையார் கூறியதனால் உணரக்” என்று கூறுகிறார். எல்லாம் வல்ல சித்தனாக சிவ பெருமான் திருவிளையாடல் புரிகின்றார் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன.

கடவுளைப் காண முயல்கின்றவர்களைப் பக்தர்கள் என்றும், கண்டு தெளிந்தவர்களைச் சித்தர்கள் என்றும் தேவாரம் வேறு பிரித்துக் கூறும். சித்தர்களுக்குச் சாதி சமய பேதம் எதுவும் இல்லை. அவர்கள் எல்லாம் உயிர்களிலும் இறைவனை தரிசித்தவர்கள். அட்டமா சித்திகளைப் பெற்றவர்கள் பதினெண்மர் என்பர். அவர்களை மேலே குறிப்பிட்டுளோம். இவர்கள் யாவரும் பாரத நாட்டைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்கள். காலத்தால் மிக மிக முந்தியவர்கள்.

ஈழத்திலேயும் இத்தகைய சித்தர்கள் வாழ்ந்துள்ளார்கள் என்பதை வரலாற்று ரீதியாகவும் கர்ண பரம்பரைக் கதைகள் மூலமாகவும் அறியக் கிடக்கின்றது. இலேமூரியாக் கண்டம் இருந்த காலத்திலே அதாவது இந்து சமுத்திரம் தரைப் பரப்பாக இருந்த காலத்திலே ஈழமும் பாரத நாடும் ஒன்று சேர்ந்து இருந்தன என்று கூறப்படுகின்றது. வட இந்தியாவில் எண்பத்துநான்கு சித்தர்கள் இருந்ததாகவும் சொல்லப்படுகின்றது.

“நிலந் தொட்டுப் புகார் வானமேறார் விலங்கிரு முந்நீர் காலிற் செல்லார்”

என குறுந்தொகை மூன்று சித்திகளைக் கூறுகின்றது. இதனைக் கொண்டு சங்க காலத்திலும் சித்தர்கள் இருந்தார்கள் என்று எண்ண இடமுண்டு.

ஈழத்திலே பதினெட்டாம், பத்தொன்பதாம், இருபதாம் நூற்றாண்டுகளிலே வாழ்ந்த ஒரு சிலருடைய வாழ்கை வரலாறுகள் தான் நமக்கு கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன.

ஈழத்துச் சித்தர்கள் - அறிமுகம்

சித்தானைக்குட்டி சுவாமிகள்

சித்தானைக்குட்டி அவர்கள் இந்தியாவின் இராமநாதபுரத்தின் சிற்றரசரின் மகனாக அவதரித்தார். இவரது இளமைப் பெயர் 'கோவிந்தசாமி' ஆகும். இவ்ராச்சியத்தில் ஏற்பட்டபயங்கரத் தொற்றுநோயினால் தனியாகவும், குடும்பத்துடனும் பலர் மாண்டனர். இக்காலகட்டத்தில் இரு மகான்கள் நோயினைதாமே ஏற்று பணியாற்றலாயினர். இப்புதுமையினை அறிந்த சிற்றரசன் மகான்களை அழைத்து உபசாரம் செய்ய எண்ணம் கொண்டு, தனது மகனிடம் மகான்களை அழைத்துவருமாறு பணித்தான். தந்தையின் பணிப்பினை ஏற்றுஉடன் புறப்பட்ட கோவிந்தசாமி இல்லமெல்லாம் தேடி அலைந்து ஓர் குடிசையில் கண்டு இருவரின் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கிநின்றார்.

மகான்கள் கோவிந்த சாமியை கட்டியனைத்து ஆசிவழங்கினர். உள்ளம் துறவறத்தினை நாடியதால் மகான்களுடன் இணைந்து நோயுற்ற மக்களுக்கு பணியாற்றலானார். பூர்வீகத் தொடர்பு ஈழம் நோக்கி ஈர்ந்திழுக்க தூத்துக்குடி சென்று கப்பலில் வருவதற்கான சீட்டினைப் பெறுவதற்கு அன்பர் ஒருவரை அனுப்பிவைத்தனர். இருவருக்கு மட்டுமே பிரயாணச் சீட்டு கிடைத்ததினால் கோவிந்தசாமியை அக்கரையில் விட்டுவிட்டு இரு மகான்களும் கப்பல் ஏறி கொழும்பு துறைமுகத்தை சென்றடைந்தபோது கூடிநின்ற மக்கள் கூட்டத்தினுள் கோவிந்தசாமி நிற்பதை கண்ணுற்று தங்கள் சீடனிடம் பொதிந்திருந்த பக்குவநிலையினை முன்னரே உணர்ந்திருந்ததினால் ஆச்சரியத்தினைகாட்டிக் கொள்ளவில்லை. இச்செய்கை மூலம் சித்தராக பரிணமித்தார்கள்.

1920இன் முற்பகுதியிலிருந்து ஈழத்தின் மூலை முடுக்கெல்லாம் நடமாடித்திருந்து பித்தனாகவும், பேயனாகவும், கேலிபண்ணுவதற்குரியவராகவும் தன்னை வெளிக்காட்டி, உள்ளன்புடன் தன்னை நாடிவரும் அன்பர்களின் மனோநிலைக் கேற்ப அருளுரைகள், அற்புதங்கள் மூலம் மக்களை வழி நடத்தியவர் ஜீவசித்தர் சித்தானைக்குட்டிசுவாமிகள் ஆகும். சுவாமிகள் காரைதீவில் தனக்கென ஆச்சிரமம் அமைத்து தங்கியிருந்தார்கள். நடையாகவும், மாட்டுவண்டிகளிலும் சுவாமிகளை தரிசிப்பதற்கு வருபவர்கள் 'காவு'களில் உணவுப் பொருட்களையும், பிரியமான பண்டங்களையும் காணிக் கையாக வழங்குவார்கள். அவை அனைத்தும் தன்னை நாடிவரும் அடியார்களுக்கு பகிர்ந்தளிப்பார்கள்.

சுவாமி அவர்கள் ஆடாத சித்தே இல்லை என்கின்ற அளவிற்கு பல இடங்களில் தனது சித்துவிளையாட்டை ஆடியிருக்கின்றார்கள். அவற்றுள் சில 'கதிர்காமத்தில் முருகப்பெருமானால் அமிர்தத்துளிகிடைக்கப் பெற்றமை, சாண்டோ சங்கரதாலை இரும்பரசனாக புகழ் பூக்கச் செய்தமை, கடலின் மேலால் நடந்த அதிசயம், கல்முனை சந்தியிலிருந்து கதிர்காமத்தில் தீப்பிடித்த திரைச்சீலையை அணைத்த பெருந்தகை, கதிர்காமத் திருவிழாக் காட்சியை தனது உள்ளங்கையில் காண்பித்த மகான்,

நஞ்சுண்டப்பட்டும், தீயிட்டு எரித்தபோதும் மீண்டும் எழுந்துநின்று சித்தாடிய சித்தர் அவர்கள் '1951ஆம் ஆண்டு ஆடித்திங்கள் சுவாமி நட்சத்திரதினத்தன்று சமாதி நிலையை எய்தினார்கள்'. இச்செய்தியினை கேள்வியுற்ற பக்தஅடியார்கள் நாலாதிசைகளிலிருந்தும் காரைதீவு ஆச்சிரமத்தில் ஒன்று கூடினர். 'சித்தர் சேவாசங்கம்' அமைக்கப்பட்டு சமாதி வைப்பதற்கான ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

தான் சமாதியானபின் 'தனது அடிவயிற்றிலிருந்து இரத்தம் பெருகுமென்றும் அதன் பின்னரே சமாதி வைக்க வேண்டும் என்று ஏற்கனவே சுவாமி அவர்கள் கூறியிருந்தார்கள். சுவாமி அவர்கள் கூறியிருந்ததிற்கமைய மூன்றாம் நாள் அடிவயிற்றிலிருந்து இரத்தம் பெருகியது. ஒருயார் கனபரிமாணத்தில் குழியமைத்து நான்காம் நாள் பக்தர்களின் ஆராதனையுடன் சுவாமி அவர்கள் 'சமாதி' வைக்கப்பட்டார்.

பொதுமக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட நிருவாக சபையினரால் சமாதி ஆலயம் வழி நடத்தப்பட்டுவருகின்றது. இச்சபை வருடாவருடம் மீளமைக்கப்படுவது வழமையாகும். 1985, 1987, 1990 காலப்பகுதியில் ஏற்பட்ட வன்செயல் காரணமாக இவ்வாலயம் சேதமாக்கப்பட்டது. 2004ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட ஆழிப்பேரலை அனர்த்தால் அன்னதானமடம், காளியம்மன், முருகன், பிள்ளையார் ஆலயங்கள் உட்பட சுற்றுமதில், அசைவுள்ள அனைத்து உடமைகளும் முற்றாக அழிக்கப்பட்டது. தற்பொழுது இவ்வாலயம் பொதுமக்களின் பங்களிப்புடன் புனரமைக்கப்பட்டுவருகின்றது.

ஜீவசித்தர் சித்தானைக்குட்டி சுவாமி அவர்களின் குரு பூசையும், அன்னதானமும் வருடந்தோரும் தமிழுக்கு ஆடித்திங்கள் சுவாதி நட்சத்திர தினத்தன்று பயபக்தியுடன் குருவருளால் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. உள்ளூர், வெளியூர் அன்பர்கள் இத்தினத்தில் நிறைந்து காணப்படுவர். இவ்வாலயத்தில் அறநெறி வகுப்பு, வெள்ளிகிழமைதோறும் கூட்டுப் பிரார்த்தனை, விசேடதினங்களில் பூசைகளும் நடைபெற்றுவருகின்றது. சுவாமிகள் சமாதி அடைவதற்கு முன்னர் ஆடிய சித்துக்கள் போல் சமாதிநிலை அடைந்த பின்னரும் இவ்விடத்தில் சித்துக்கள் தோன்றிக்கொண்டே இருக்கின்றது.

“மூர்த்தி சிறிதானாலும் கீர்த்திபெரிது”

சிவயோக சுவாமிகள்

யோகர் சுவாமிகள் சித்தமரபில் வந்தபோதும் இவர் சித்தராக மட்டுமன்றி, பக்தராகவும், சிவதொண்டனாகவும் மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்து சிவதொண்டினை அமைதியாக ஆற்றி தன் ஒளிக் கடைசத்தைப் பாய்ச்சிவிட்டு சென்ற மகான். இவரிடம் மிகவும் உன்னதமான பிறர் உணர்வுகளைக் கண்டறியும் சக்தி இருந்தது. இதன் மூலம் பல அன்பர்களின் வாழ்வுக்கு வழிகாட்டியாகவும், எடுத்துக்காட்டாகவும் இருந்துள்ளார். பிறெனனி என்ற ஆங்கிலேயர் இவரை “நீர் ஒரு தெய்வீக மனிதர்” (you are a god-fearing man) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். யோகர் சுவாமிகள் நான் சந்தித்த மாபெரும் ஆத்மீகத் தலைவர் என்று ஸ்ரீ திக்கிரி பண்டா திஸ்ஸநாயக்க காரியதரிசி, இலண்டன் புத்தவிகாரை எழுதிய கட்டுரை இதனை உணர்த்தும்.

இவரது வாழ்க்கை வரலாற்றைப் படிப்போருக்கு மெய் சிலிர்க்கும், பயபக்தி ஏற்படும், கடவுள் நம்பிக்கை கூடும். சகமானிடர்களை எவ்வாறு நேசிக்க வேண்டும். நாம் ஏன் பிறந்தோம் - என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்த உலகத்தில் எத்தகைய தொண்டினை ஆற்ற வேண்டும் போன்ற இன்னோரன்ன பல விடயங்களுக்கு அருமையான விடயங்கள் எமக்கு கிடைக்கும்.

சிவதொண்டிற்கு தூண்டுகோல்களாய் அமைந்த நூல்களும் அநுபவங்களும்

யோகர் சுவாமிகள் வேதங்கள், ஆகமங்கள், உபநிடதங்கள், பகவத்கீதை, திருமுறைகள், ஓளவையார் பாடல்கள், திருக்குர்ஆன், விவிலிய வசனங்கள் (ஒரு சிலவற்றையும்) போன்ற பல நூல்களைக் கற்றதோடு, தனது குருவான செல்லப்பா சுவாமிகளிடம் நேரடியாக பெற்ற அநுபவங்களும், விவேகானந்தரின் சொற்பொழிவுகளை கேட்டமையும் (சுவாமி விவேகானந்தர் பல தடவைகள் “ விடயம் பெரிது நேரமோ குறுகியது” (The subject is large but the time is short) என்று அன்பர்களுக்குக் கூறியுள்ளார். இக்கருத்து யோகர் சுவாமிகளுக்கும் ஞான நாட்டத்தையும் அதன்மூலம் சிவதொண்டினை ஆற்றும் செயலினையும் ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். இவர் மனதைத் தொட்டிருக்கின்றன என்பதை இவரது வாழ்க்கை வரலாறுகளின் மூலம் அறிய முடிகிறது. இத்தகைய இந்துமத பல நூல்களும், அநுபவங்களும் சுவாமிகளை சிவதொண்டினை ஆற்றுதற்கு தூண்டுதலாக அமைந்தன. ஒரு தடவை சுவாமிகளைச் சூழ்ந்த திருக்கூட்டமானது,

“ தொண்டர்கள் தூசிசெல்லீர் பக்தர்கள் சூழப்போகீர்
ஓண்டிறல் யோகிகளே பேரணி உந்தீர்கள்
திண்டிறற் சித்தர்களே கடைக்கூழை சென்மின்கள்
அண்டர்நா டாள்வோம் நாம் அல்லற்படை வாராமே” (திருவாசகம்)

என்ற வகையில் தொண்டர்கள், பக்தர்கள், யோகியர், சித்தர்கள், ஞானிகள் அனைவரையும் சேர்த்துக் கொண்டு இவ்வுலகை சிவலோகமாகக் காணச்செய்யும் முனைப்போடு சிவதொண்டிலே ஈடுபட்டார். அத்துடன் இவரது திருவாய்மொழிகள் நற்சிந்தனை எனும் நூலுருவம் பெற்றது.

சிவதொண்டு - சொல் விளக்கமும், சிறப்பும்.

சிவதொண்டை இரு வகைப்படுத்துவோர் ஆன்றோர்.

1. சிவனுக்கு ஆற்றும் தொண்டு.
2. சிவனின் அடியார்களுக்கு ஆற்றும் தொண்டு.

இறைவன் நமது செயல்களை எல்லாம் உடனிருந்து அறிகிறார் எனும் அநுபவத்தின் மூலம் அன்பேசிவம் (எல்லோரிடத்தும் அன்பாய் இரு) என நினைத்து தமது தொண்டினை மேற்கொண்டுள்ளார். ‘நாங்கள் சிவனடியார்கள். எங்களுக்கு ஒரு குறைவுமில்லை. சிவதொண்டு செய்வதே எங்கள் தொழில். அதற்காகவே நாங்கள் பூமியில் வாழுகிறோம். சூரியன் தனது கடமையைச் செய்கிறது. சந்திரன் தனது கடமையைச் செய்கிறது. அவை ஏதாயினும் பயன் கருதுகின்றனவா? அது போல் நீயும் பயன் கருதாது கடமையைச் செய்’ என்றார். இப்பேர்ப்பட்ட சிவதொண்டினையே சுவாமிகள் மக்களுக்கு ஊட்டியுள்ளார்.

தேவர்களும் அசுரர்களும் கின்னரர், கிம்புருடர், வித்யாதரர்களும் அப்படியே தொண்டாற்றி வருகின்றனர். அனைத்தும் சிவன் செயல், அவனன்றி அணுவும் அசையாது. நாம் இழந்து போவதுமொன்றுமில்லை. ஆதாயமாக்கிக் கொள்வதும் ஒன்றுமில்லை. இருந்தபடியே இருக்கின்றோம். உயர்வு, தாழ்வு இன்றி எல்லா உயிர்களுக்கும் பணி செய்வதே மக்கள் கடமை என்றும் போதித்து, “சிவதொண்டு செய்தல் செகத்தில் சரியை” என்றார்.

“பணிதலைக் கொள்ளல் பாரினில் இன்பம்
பணி பயன் கருதா தாற்றிட லின்பம்
பணி முயன்றாற்றி முற்றுதல் இன்பம்”

என்ற வகையில் அவரின் பணிகள் அமைந்தது.

“அண்ட பிண்டமெங்கும்
அதுவெனக் கண்டு தொண்டு செய்வது தகுதி”

என்ற பாடல்கள் வாயிலாக “எல்லாம் சிவரூபம் - யாவும் சிவதொண்டாற்றுகின்றன. யானும் என் தொண்டைச் செய்கின்றேன்”. யார் யாருக்கு எந்தெந்த வேலை கொடுக்கப்படுகிறதோ அது ஆண்டவனுக்கு காணிக்கை என்ற உள்பாங்குடன் செய்வதே சிவதொண்டு என்கிறார். பகவத்கீதை “கடமையை செய், பலனை எதிர்பாராதே” என்று கூறியுள்ளதற்கிணங்க செயற்பட்டவர் சுவாமிகள்.

பணியை முடிப்பதை விட பணிசெய்யும் மனப்பாங்கு முக்கியமானது என்பார். சிவதொண்டன் நிலையத்தில் - ஓர் அன்பர் தனியாக தரை, தியான மண்டபம், திண்ணை, புராண மண்டபம் என்பவற்றையும் தூய்மைப்படுத்தியபோது சுவாமிகள், “வேலையில் மாளப்பாடாது” என்றார். வேலையைப் பூரணமாக்குவதிலும்விட, தன்னை பூரணமாக்குவதற்கு வேலையை ஒரு சாதகமாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பதே சுவாமியின் கருத்தாக உள்ளது.

இன்று சிலர் பிழையாக சம்பாதித்த மோசடிப்பணம் என்பவற்றைக் கொண்டு ஆலயங்களைக் கட்டுதல் போன்ற பணிகளைச் செய்கின்றனர். இவை சிவதொண்டல்ல தொண்டின் மறைவில் கரவுடை நெஞ்சம் ஒளிந்திருக்குமாயின் அது கள்ளத் தொண்டாகி விடும் என்கிறார். அவதானமாய்க் கேட்டு அதன்படி தனது தொண்டுகளை முன்னெடுத்தார். தான் குருவினால் ஆட்கொண்ட முறையை வேல்வரும் பாடலில் குறிப்பிடுகிறார்.

‘இருவருந் தேடிக் காணாத இறைவன் என்போல் உருத்தாங்கி
இணங்கி யெவரும் வணங்கும் நல்லையில் இன்னான் இவனென்ன...’

என்று கூறுகிறார்.

‘குருபரன் அடியினை ஏத்துதல் இன்பம்...’
குருபரன் சரண்புகக் கூடிடும் இன்பமே..’

என்ற பாடலில் குருவின் முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துக் காட்டுகிறார். சோல்பரி பிரபுவின் மகன் ‘சந்தசுவாமி’ என்பவர் மனச் சாந்தியை தேடிச் சென்று இறுதியில் சுவாமியிடம் ஆத்மஞானத்தைப் பெற்றதோடு சந்தசுவாமி என்ற தீட்சாநாமத்தையும் பெற்றார். எனவே யோகர் சுவாமிகள் மூலம் குருசீட உறவும் வளர்ந்தது.

‘பணிதலைக் கொள்ளல் பாரினி லின்பம்’
பணிபயன் கருதா தாற்றிட லின்பம்
பணிமுயன் றாற்றி முற்றுற லின்பம்
பணியெலாஞ் சிவபணி யாக்கிட லின்பமே’
பாமர மக்கட் பணிசெயல் இன்பம்
தோமற அவர்வாழ் வுயர்த்துதல் இன்பம்..’

என்று சிவதொண்டின் மகிமை பற்றி சுவாமிகள் நற்சிந்தனையிலே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிவதொண்டன் - சொல் விளக்கம்

20ஆம் நூற்றாண்டில் எம்மவரோடு வாழ்ந்து சிவதொண்டு புரிந்த யோகர் சுவாமிகள். மனம், வாக்கு, காயம் என்ற மூன்றினாலும் சிவதொண்டுகளை ஆற்றி வந்த சுவாமிகளே சிவதொண்டன் என்பதற்கு வரைவிலக்கணம் சொல்கிறார். “ சிவதொண்டன் என்றால் சிவனுக்கு அடியவன். சிவ தொண்டன் செய்யும் தொழிலெல்லாம் சிவனுக்குப் பூசையாகும். சிவம் செய்யும் தொழிலுக்கு உதவியாக இருந்து தொழில் புரிபவன் சிவதொண்டன்” .

மற்றையது தான் செய்யும் பணி அனைத்தையும் சிவசக்திக்கென்று அர்ப்பணிப்பவன் சிவதொண்டன். ஒருவன் கருமம் செய்யும் போது பயன்கருதாது செய்தல் வேண்டும். இது புதுக்கருத்தல்ல. பகவத்கீதை இதையே கூறுகிறது. நீ வளர்ந்த பின் இந்நூலைப் படித்து பயன் அடைவாய் என நம்பு. செயல் எல்லாவற்றையும் இறைவனுக்கே காணிக்கையாக்கும் யோகம் புரிபவர் அவர். ஒரு செயலை ஊதியம் கருதிச் செய்யும் போது அது தொழிலாகின்றது. அதனையே தன்னலமின்றிப் பிறர் நலங்கருதிச் செய்யும்போது அதுவே தொண்டாகின்றது. அதனை, விருப்பு வெறுப்பின்றி நிஷ்காமியமாக, இறை அர்ப்பணமாக்கும் போது யோகமாகிறது. இதுவே கர்ம யோகமாகும். எனவே தொழில்வேறு, தொண்டுவேறு, யோகம்வேறு என்கிறார். இதனை உணர்ந்தவன் சிவதொண்டன் என்கிறார்.

இவர் மேற்கொண்டுள்ள பணிகளைப் பார்க்கின்றபோது இவர் ஒரு சித்தரா? ஞானியா? யோகியா என எண்ணத்தோன்றுகின்றது. சுவாமிகளின் மற்றொரு தோற்றமே சிவதொண்டன் என கருதப்படுகிறது. இவர் சிவதொண்டினைச் சிவனடியாரை உபசரிப்பது போலவே செய்துவந்துள்ளார். சிவதொண்டினை போற்ற வேண்டியதும் எமது கடமை என்கிறார். இதனை நற்சிந்தனையில்

“ சிவநெறி வழுவாச் சிவதொண்ட னென்பவன்
பருவரு டத்துப் பன்னுமார் கழிமதி ” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிவதொண்டு ஆற்றுவதே சிவனடியார்களின் தொழில்

சுவாமிகள் உலகத்திற்கு ,உலகம் உய்ய விட்டுச் சென்ற பணிகளை இரண்டு வகையாக நாம் நோக்கலாம்.

1. சமயரீதியில் மேற்கொண்ட சிவதொண்டுகள்
2. சமுதாய ரீதியில் மேற்கொண்ட சிவதொண்டுகள்.

சமய ரீதியான சிவதொண்டுகள்

சிவதொண்டன் நிலையங்களை உருவாக்கியமை

தனது பணிகளைச் செவ்வனே செய்வதற்கு ஏற்ற வகையில் யாழ்ப்பாணத்திலும், மட்டக்களப்பிலும் சிவதொண்டன் நிலையங்களை நிறுவினார். “சம்மா இருந்து கொண்டு செயல் செய்தல்” இவரது கோட்பாடு. கையில் ஒரு சதக் காசம் வைத்திருக்க மாட்டார். ஆனால் பெருஞ் செலவில் சிவதொண்டன் நிலையங்கள் உருவாகின. யாவும் அவர் மகிமையாலே நடந்தேறின. திருத்தொண்டு செய்வோர்களுக்கு பெரும் சன்மானமளித்துச் சிறப்புச் செய்தல் வேண்டுமெனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாறாக அவர் தனது நிலையத்தில் பல பணிகளை மேற்கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. தானத்தில் சிறந்தது கல்வித்தானம் என்றார். அதனிலும் சிறந்தது சொர்ணதானம். இவற்றிலும் சிறந்தது வஸ்திர தானம் என்று கூறி தனது வேட்டியைக் கொடுத்த ஆத்மீக ஞானி. இச்செயல் சுவாமியின் தொண்டு மனப்பான்மையின் உச்சத்தைக் காட்டுகிறது.

சிவதொண்டன் நிலையத்தினூடாக சுவாமிகள் ஞானதானம், வித்தியாதானம் போன்றவற்றை மேற்காண்டார். அதாவது வறிய குழந்தைகளின் கல்விக்கு உதவி செய்தது, மேற்படிப்பு படிக்க விரும்பும் மாணவர்களையும் வெளிநாடு சென்று கல்விகற்கும் வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது. சிவதொண்டன் நிலையம் பசித்தோருக்கு பசியாறவும் கருமம் ஆற்றியது. குறிப்பாக மாதந்தோறும் வரும் ஆயிலிய நாள், திருவாதிரை, சிவராத்திரி முதலாய விழா நாள்களில் அன்னதானம் வழங்கப்படும்முறையை உருவாக்கிய மகா ஞானி. சிவதொண்டன் நிலையத்திற்கு வரும் அனைவரையும் வரவேற்று உபசரிக்கும் வழக்கமும் காணப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் அமைக்கப்பட்ட மாணவர் இல்லத்திற்கு முதல் முதல் நன்கொடைகளை வழங்கிய ஞானி.

தான் வைத்திருந்த காசை எல்லோருக்கும் பங்கிட்டு தான் ஒரு சதமேனும் வைத்திருக்க மாட்டார். சுவாமியின் பற்றற்ற பணியாக சிவதொண்டன் நிலையத்தை அமைத்தமை விளங்குகிறது. ஆயினும் அந்நிலையம் தனது என்ற பற்று எப்போதும் இருந்ததில்லை. சுவாமிகள் நிறுவிய சிவ தொண்டன் நிலையங்களில் சைவ சமய முறைப்படி இக்காலத்துக்குப் பொருந்திய வழிபாட்டுமுறைகள் பேணப்பட்டு வருகின்றன. அவர் எழுத்துக்களிலும் சிவதொண்டன் இதழிலும் இக்கோட்பாடு வலியுறுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது.

திருமுறை வகுப்புக்கள்

சிவதொண்டன் நிலையத்தினூடாக சமயவிழாக்கள், சைவசிந்தாந்த, வேதாந்த, புராண, திருமுறை வகுப்புக்கள் போன்றவற்றைச் சிறப்புற நடத்தி வந்துள்ளார். தாண்டகம் பாடுவதில் வல்லவரை திருத்தாண்டகம் பாடுமாறும், பண்ணிசை பாடக்கூடியவர்களை தேவாரம், திருவாசகம் பாடுமாறும், தமது நிலையத்தில் உள்ள பக்தர்களையும் ஏனையோரையும் பாடும்படி தூண்டுவார். தமது நிலையத்தில் வெளியிட்ட “சைவத்திருமுறைத்திரட்டு” எனும் நூலிலுள்ள பாடல்கள் சுவாமிகள் பாடியவையாகும்.

புராணபடனம்

சிவதொண்டன் நிலையத்தில் புராணமண்டபம் அமைக்கப்பட்டு புராணப்படிப்பின் முக்கியத்துவத்தை தெளிவுபடுத்தினார். புராணங்களைக் கோயில்களிலும், மடங்களிலும் ஒழுங்காகப் படிக்க வேண்டும் எனவும், கந்தபுராணத்தை ஒழுங்காகப் படித்து வந்தால் துன்பங்கள் மறையும் என்றும், கூறி அவற்றை தொடர்ந்து செய்தும் வந்தார். மகாசிவராத்திரி தினத்தை வருடந்தோறும் ஏற்பாடுகள் செய்து நடத்தியதோடு, அன்றைய தினம், புராணபடனம் ஒதுவதும் சிறப்பாகப் பின்பற்றப்பட்டது. கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம் எனும் மூன்று சைவபுராணங்களுள் ஒன்று நிறைவுற்றதும் இன்னொன்று எனும் ஒழுங்கில் ஆண்டு முழுவதும் படிக்கும் வழக்கம் காணப்பட்டது. திருவாதிரை நாளை ஒட்டிய பத்து நாள்களிலும் திருவாதவூரடிகள் புராணப் படிப்பும் இடம்பெற்றது. அத்துடன் சிவபுராணத்தை இலங்கை முழுவதும் பரவச் செய்து சைவசமயத்துக்குப் புதியதொரு மலர்ச்சியைக் கொடுத்த பெருமை சுவாமிகளுக்குரியது. நாள்தோறும் மாலைவேளையில் சிவபுராணம் ஒதப்பட்டு வந்தது. தம்மிடம் வரும் அன்பர் பலரிடம் ஒருநாளைக்கொருமுறை சிவபுராணம் ஒதி வாருங்கள். அது ஒன்றே போதும் என்றார்.

சித்தாந்த சாத்திரங்களைக் கற்றல்

சித்தாந்த சாத்திரங்களைச் சைவர்கள் முறையாகக் கற்க வேண்டும் என்பது சுவாமிகளின் விருப்பு. இதற்காக சிவதொண்டன் நிலையத்தில் சித்தாந்தம் தொடர்பான பல கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டார். சித்தாந்தக் கருத்துக்களை விளக்குவதற்கு ஒரு தூதுக்குழுவை இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கோயில் தொண்டுகள்

கோயில் தொண்டுகள் என்ற வகையில் கொழும்புத்துறை ஆச்சிரமத்திற்கு முன்னுள்ள கோயிற் பூந்தோட்டத்திற்கு நீர் ஊற்றுதல், ஆச்சிரம முற்றத்தைக் கூட்டுதல் போன்றவற்றைக் தாமாகவே செய்து உலக மக்களுக்கு முன்னுதாரணமானார். ஒருசமயம் யோக சுவாமிகள் கொழும்புத்துறை ஆச்சிரமத்தில் சுற்றுப்புறங்களைக் கூட்டித் தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கையில் தன்னை சந்திக்க வந்த வெளியூர்க் காரர்களிடம் செய்யும்போது அகச்சுத்தமும் நீங்க வழியேற்படுகின்றது என்பது தெளிவாகின்றது.

பாதயாத்திரைகளை மேற்கொண்டமை

சிவதொண்டர்கள் அனைவரும் ஒன்று திரண்டு பாதயாத்திரைகளை மேற்கொள்வதற்கும் வழிசமைத்துக் கொடுத்தவர் சுவாமிகளே. ஆண்டுதோறும் நடாத்திய பாதயாத்திரை அவர் செய்த காலத்துக்கேற்ற மாற்றங்களுள் ஒன்றாகும். 23.9.62- 22-10.62 வரையான ஒரு திங்களில் ஐந்து பாதயாத்திரைகள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டன. இது சிவதொண்டன் நிலையத்தை மையமாகக் கொண்டே ஏற்படுத்தப்பட்டது. யாத்திரையின் முதற்பொருளாகத் திருவடி திகழ்ந்தது. இதன் போது அவர்கள் பசி, தாகம் போன்றவற்றை பொருட்படுத்தவில்லை. பாதயாத்திரை செல்லும்போது புலனடக்கம் ஏற்பட்டு ஒவ்வொருவரின் சிந்தையும் சிவன்பால் ஈர்க்கப்பட்டு காணப்படும். அடியவர்கள் பலர் தமது வாழ்வில் அமைதியடைவதற்கு சுவாமிகளின் சிந்தனைகளைளே வழிகோலியது. இது யோகர் சுவாமிகளின் தனது சிந்தனையினூடாக மேற்கொண்ட சிவதொண்டனலாம்.

தியானப் பயிற்சிகள்

தியான மண்டபம் அமைக்கப்பட்டு தியானப் பயிற்சிகளும் இடம்பெற்று வந்தன.

“சிவதொண்டன் நிலையத்திற் சேரீர்
தியானஞ் செய்துகடைத் தேரீர்”

என்று சுவாமிகள் தியானத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துக் கூறினார். கிளிநொச்சியில் வேலை பார்க்கும்போது ஓய்வு நேரத்தை தியானத்திலே கழித்தமையும், மற்றையவர்கள் நித்திரை செய்யும்போது, சுவாமிகள் நெடுநேரம் தியானத்தில் ஈடுபட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அவர் அருளிய நற்சிந்தனைப் பாடல்கள், தத்துவத் தளத்தை அமைத்துக் கொடுத்துள்ளதோடு, பல அறங்களையும் கூறும் அற நூலாகவும் பக்திதரும் தோத்திர நூலாகவும் யோகம் கூடுவதற்குரிய யோக நூலாகவும் அமைந்துள்ளது.

சமூக ரீதியான சிவதொண்டுகள்

சீரியவாழ்க்கை முறை

ஒருவன் அதிகாலையில் நித்திரை விட்டு எழும்ப வேண்டும். ஏனெனில் அப்பொழுது தான் பிரம்ம முகூர்த்த நேரம் தோன்றுகின்றது என்று கூறப்படுகிறது. இது ஒருவனுக்கு பெரும் ஆற்றலைக் கொடுக்கின்றது என்றார். கடவுளை ஐந்தெழுத்தோதி வழிபடல் வேண்டும்.

“ஏத்துக பொன்னடி” எனத் தலைப்பிட்டு,

“எழுக புலருமுன் ஏத்துக பொன்னடி
தொழுது வணங்குக தூநீறணிக
பழுதில் ஐந்தெழுத்தும் பன்னுக பன்முறை”

எனக் கூறியுள்ளார். ஆனால் இன்று சிலர் அதிகமாக தூங்குகின்றனர். அதிகமாக சாப்பிடுகின்றனர். சுவாமிகள் “நித்திரையிலும், உணவிலும் மிதமாயிரு” என்கிறார்.

1. வாழ்க்கையில் தியானம் செய்தல்.

வாழ்க்கையில் தியானம் செய்வதனால் ஏற்படும் மகிமை பற்றி அன்பர்களுக்கு எடுத்துக் கூறினார். ஒருசமயம் சுவாமிகள் தியானத்தில் இருக்கும்போது ஓர் அன்பர் அவரை தரிசிக்க வந்து பொறுமையாக காத்திருந்து, அவரை விழுந்து வணங்கினர். அப்போது தியானத்தில் இருந்த சுவாமிகள்திடீரென பலத்த சத்தத்துடன் சுவாமி பின்வருமாறு கூறுகிறார். ‘**Bloody fool, this is not an altar; are you worshipping me or are you worshipping your self? Do you think that you can find god by worshipping another?**’ என்றுகேட்டுவிட்டு அவரது இதயத்திற்கு நேராக சுட்டிக் காட்டி ‘**Look it is here! It is here!**’ என்றுதெளிவுபடுத்தினார்.

இதனை தனது நற்சிந்தனையில், “உன்னுள்ளே தெய்வீகத் தன்மையை உணர். நீயே உனக்குத் தலைவன். நீயே உன்னை நடத்துபவன். நீயே உலகத்திற்குச் சக்கராதிபதி. இந்தத் தூய எண்ணத்தை மறந்தால் இறப்புப் பிறப்பாகிய சமுத்திரத்தில் கிடந்து திக்குமுக்குப்படுவாய். எழுந்திரு, விழித்துக்கொள், உன்னை இனியொன்றும் வெற்றியெடுக்க முடியாது. விளக்கு எரிய வேண்டுமாயின் திரியும் எண்ணெயும் வேண்டும். நீ பிரகாசமடைய வேண்டினால் ஓம், தத், சத், என உணர்ச்சியோடு பிரார்த்தனை செய்” என்று அன்பர்களுக்குக் கூறியுள்ளமையும் ஒரு மனிதனை வளப்படுத்தும் வகையிலும் சுவாமிகளின் தொண்டுகள் இடம்பெற்றுள்ளமையைக் காணலாம்.

**மன்னுயி ரெல்லாம் மகிழ்ந்திடல் இன்பம்
என்னுயிர் போலவை ஓம்பிடல் இன்பம்
இன்னுயி ரிவையெலா மிறைவன் வடிவென
உன்னிடும் மெய்யுணர் வுற்றிட லின்பமே..**

யாவரும் சிவருபம். சிவதொண்டினை ஆற்றும் போது நாம் யாவரும் சிவருபம் என்ற நிலை உருவாகும்.

கடமையே வழிபாடு.

பாடசாலை வேளையில் தன்னை தரிசிக்க வந்த ஆசிரியர்களை கண்டித்தார். அவர்களிடம் “**கந்தபுராணம் படிப்பதாயினும் கடமையை அலட்சியம் செய்ய வேண்டாம்**” என்றார். தந்தைக்கு உதவி செய்யாத மைந்தன் ஒருவன் தன்னை வீழ்ந்து வணங்க வந்தபோது முதலில் “**போய் உன் பெற்றோரைக் கும்பிடு**” எனக் கூறியதனூடாக சிவதொண்டு என்பது சிவனடியார்களை மட்டும் வழிபடுவதல்ல பெற்றோர்களை வழிபடுவதே சிறப்பானது என்பதனை உணர்த்திய ஆத்மஞானி.

பெண்கள் தாம் வாழும் வீடு ஒரு கோயில் என்பதை உணர்ந்து அவற்றை தூய்மையாகப் பேண வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். ஓர் அன்பர் கழிப்பறை, கழுவும் ஓசையை அவதானித்து “**அது சிவ பூசை**” என்றார்.

பாடசாலை மாணவரிடையே நல்லெண்ணங்களை வளர்த்தல்

பாடசாலைக் காலத்தில் இரு பையன்கள் ஒரே வகுப்பில் படித்தனர். ஒருவன் நன்றாக படிப்பான், ஆயினும் குறைந்த புள்ளிகளையே பெறுவான். மற்றவன் குறைவாக படிப்பான், ஆனால் அதிக புள்ளிகளைப் பெறுவான். அதிக புள்ளிகளைப் பெறுபவன் சுவாமிகளின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஒழுக்குபவன். இது முதல் மாணவனுக்கு பொறாமையை ஏற்படுத்தியது. எனினும் அவனை, சுவாமிகள் திருத்தினார். “**ஆசை, பொறாமை, கோபம் இவற்றை எல்லாம் தவிர்த்தால் நீயும் அதிக புள்ளிகளைப் பெறலாம்**” என்று கூறினார்.

யோகர் சுவாமிகளின் அருமையான உபதேசம், “**யார் என்ன தீமை செய்தாலும் செய்யட்டும், ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதே. மற்றவர் உனக்கு தீமையும் செய்ய முடியும். நன்மையும் செய்ய முடியும் நீ செய்த வினைப்பயன்களின்படி எல்லாம் நன்மைபெறும். நீ ஒருவருக்குத் தேடி தீவினை செய்யாதே. நீ செய்வனவற்றை சிவதொண்டு என நினைத்துக் கொண்டு செய். நீ சும்மா இரு. கடவுளைத் தியானி. கடவுள் உனக்குத் தேவையானவையெல்லாம் தருவார்**” இவ்வாறு சுவாமிகள் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கான பல அறக்கருத்துக்களைப் போதித்துள்ளார்

ஒருவரைப் பற்றி குறை கூற எமக்கு உரிமையில்லை

ஒரு அன்பர் பலரின் குறை நிறைகளைப் பேசினார். இவை எல்லாம் லௌகீகம். உண்மையில் ஒருவரைப் பற்றி குறை கூற எமக்கு உரிமையில்லை. எமது வினைப்பயனுக்கேற்றபடி வாழ்கின்றோம். நாம் எல்லோரிடத்தும் சிவனையும், சிவனிடத்தும் எல்லோரையும் காண்ப பழக வேண்டும் என்கிறார்.

**“எல்லோரையும் மீசனிடத்திலே கண்டிடடா,
எல்லோரிடத்திலும் மீசனைக் கண்டிடடா”**

என்று பாடியுள்ளமை இதனைத் தெளிவாக்கும். “**நீ உன் வழியில் நட, உன் காலில் நில, உன் சக்தியில் நம்பிக்கை உள்ளவனாய் இரு. உன் ஆத்மாவின் குரலைக்கேள். இறைவனுடைய சாம்பிராச்சியம் உன்னுளுண்டு.**” என்கிறார். இவ்வாறான வாக்குகள் எல்லாம் மாணவரிடத்தும் சென்றடைய வேண்டும்.

நோய் தீர்த்தல்

சிவதொண்டுப் பணிகளில் அன்பர்களின் நோய் நீக்குதலையும் மேற்கொண்டார். எடுத்துக்காட்டாக சில விடயங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

1. டாக்டர் குருசாமி என்பவர் நோய்வாய்ப்பட்டு இருந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவரது பிள்ளைகளை கோளறு பதிகத்தைப் படித்துவரும்படி கூறினார். பிள்ளைகள் ஒழுங்காக அதனைப் படிக்காமையால் நோய் தீரவில்லை. பின் தாமே சென்று கோளறு பதிகத்தைப் பாடி தீராத நோயினை தீர்த்து வைத்தார்.
2. திரு.வேலுப்பிள்ளை என்பவரின் நோயினைக் குணப்படுத்த “சிதம்பர தரிசனம் பார்” என்றுக் கூறி ஒரு காலைத் தூக்கிச் சிகையை விரித்து 5 நிமிடங்கள் கூத்தாடி அவரது நோயினையும் போக்கினார்.
3. சர் துரைசாமி என்பவர் எலிசபெத் மகாராணியின் முடிசூட்டு விழாவுக்கு போவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்தபோது அவருக்கு சுகவீனம் ஏற்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் அவருக்காக தானே மருந்துகளை அருந்தி அவரது நோயினைக் குணப்படுத்தி அவரை வெளிநாடு செல்ல வைத்தமை போன்ற செயல்கள் சுவாமியின் பரந்த மனப்பாங்கினையும், தன் உயிரையும் பொருட்படுத்தாது சிவதொண்டினை செய்துள்ளமையினையும் காட்டுகிறது.

6. மழை பெய்வித்தமை

வன்னிப் பிரதேசத்தில் மழைபெய்யாது விவசாயம் பாதிப்படைந்திருந்ததைக் கண்டமக்கள் மழை பெய்யவில்லை என ஏக்கம் கொண்டு சுவாமிகளிடம் சென்றனர். அச்சந்தர்ப்பத்தில் சுவாமி,

“ நல்லமழை பெய்யாதோ நாடு சிறவாதோ
எல்லவரும் இன்புற்று வாழாரோ - நல்லூரான்
ஆசனாய் வந்தே அடியேனை ஆண்டுகொண்டான்
பேசானு பூதியென் பேறு”

ஏன்ற நற்சிந்தனைப் பாடலைப் பாராயணஞ் செய்து மழையில்லாக் குறையினை தீர்த்து வைத்தார்.

1. மதுவிலக்கு

இவரது பணிகளில் முக்கியமான ஒன்றாக விளங்குவது மதுவிலக்கு. இப் பழக்கத்தினால் பல குடும்பங்கள் சீரழிவுகளை எதிர்நோக்கியது. இவற்றினை நேரடியாகக் கண்ட சுவாமிகள் 08.03.1952இல் சி.குருசாமி தலைமையில் இலங்கை மதுவிலக்குச் சபையினை ஸ்தாபித்தனர். இச்சபை சுவாமிகளின் கட்டளைப்படி செயற்பட்டு வந்ததோடு இதற்குப் பண உதவி தேவைப்பட்டது. இதற்காக சிவதொண்டன் அன்பர்கள் மாதம் ஒரு ரூபாய் வீதம் உதவும் படியும் வேண்டப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் முயற்சியால் பல சாராயக் கடைகள் மூடப்பட்டன. யோகர் சுவாமிகள் மக்களை அழிக்கும் இம் மதுவினை அழிக்கும் தொண்டினை சிவ தொண்டாகவே கருதினார்.

2. விவசாய விருத்தி

விவசாய விருத்திக்குப் போட்ட திட்டம் செங்கலடி சிவதொண்டன் நிலையத்தோடு சேர்ந்தே இவ் விவசாயத்திற்கான பண்ணை நிறுவப்பட்டது. இப் பண்ணையின் நோக்கங்கள்: நிலத்தின் சத்தைக் கெடுக்காத முறையில் எவ்வளவு உணவுற்பத்தி செய்யலாமோ அவ்வளவு உணவை உற்பத்தி செய்வதே என இதற்கு யோகர் சுவாமிகளின் சீடரான சோல்பரி பிரபுவின் மகனே பொறுப்பாயிருந்து இச் சிவதொண்டினை ஆற்றினார்.. இதனை தனது நற்சிந்தனைப் பாட்டில் கூறியுள்ளார்.

“..வருமோ வறுமைப் பிணி மாந்தீர் - கருதுவீர்
காயத்தைத் தேற்றக் கடவுள் திருவடியில்
நேயத்தை வைப்பீர் நிறைந்து”

என்று பாடியுள்ளதன் மூலம் மற்றவரது உணவுப் பசியைப் போக்கினார். அத்துடன் 1930ஆம் ஆண்டு கந்தவனக் கடவை எனும் பிரசித்திபெற்ற முருகன் கோயிலுக்கு அருகிலுள்ள காணியில் தோட்டம் செய்வதற்கு வழி வகுத்தார்கள்.

3. சிவதொண்டாக மொழிபெயர்ப்புப் பணிகள்

யோகர் சுவாமிகள், அடுத்த வாரிசுகளின் பயன்பாட்டினைக் கருத்திற் கொண்டு ஒரு சிவதொண்டாகவே மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளைச் செய்துள்ளார். சர் ஜோன் வூட்ரொப் எழுதிய குண்டலினி சக்தி (Serpent Power by sir john woodrofe) உடம்பின் நாடிகள், வாயுக்கள், ஆறு ஆதாரங்கள் பற்றிப் பேசும் சிறப்பான நூல். இந் நூலினை தமிழில் மொழிபெயர்த்தார்.

விவேகானந்தரின் சீடரான அலெக்சாண்டர் எழுதிய “In the hours of Meditation” எனும் நூலை “தியான காலம்” எனும் நாமத்தோடு 1925ஆம் ஆண்டில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். அத்துடன் 1955ஆம் ஆண்டில் “விவேகானந்த சுவாமிகளின் சொற்பொழிவுகளின் சாரம்” என்ற நூலையும் சிவதொண்டன் நிலையத்தினூடாக வெளியிட்டார்.

4. இனம், சாதி, சமயம் பாராது சிவதொண்டு

சிவதொண்டு செய்யும்போது, இனம், சாதி, சமயம் பார்க்க முடியாது. பணக்காரன், வறியவன் பார்க்க கூடாது என்று கூறிய யோகர் சுவாமிகள் சிங்களவர், தமிழர் என்ற வேறுபாடுகளைப் பார்க்காது அனைவருக்கும் சம தொண்டினையே புரிந்துள்ளார். இதனை

“ சிங்களவர் எங்களது செல்வம், இந்த”.

தமிழரும் எங்களது செல்வம்”

யாவருஞ் சமனென வுணர்ந்திட லின்பம்

யாவருஞ் சகோதர ரென்பது மின்பம்..”

என்று பாடி தமிழரைப்போல் சிங்களவரையும் தம்மவராகவே நினைத்தார். அத்துடன் தம்மிடம் ஆறுதல் வேண்டி வந்த ஒரு கிறிஸ்தவரிடம் “ஆண்டவன் திருவடி வேண்டிக்கொண்டால் என்றும் ஆறுதல் உண்டாகும்” எனக் கூறியுள்ளமை அவரது சமய ஒற்றுமையைக் காட்டுகிறது.

சிவதொண்டின் பலன்

“சிவதொண்டு செய்வார்க்குச் சாந்தம் பொறுமையுண்டு

சிவதொண்டு செய்வார்க்குத் திரிகால வுணர்ச்சியுண்டு

சிவதொண்டு செய்வார்க்குத் தீயபிணி நோயில்லை

சிவதொண்டு செய்வார்கள் தெய்வமே போல்வார்”

என்று தனது நற்சிந்தனையில் சிவதொண்டு ஆற்றினால் கிடைக்கப்பெறும் பலன்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சமயமும், வாழ்க்கையும்

சமயம் இன்றும் வாழ்க்கையுடன் இணையவில்லை. இன்று தொழிநுட்பத்தின் விளைவால் சமயப் பாடங்களைப் பயில்வதனால் என்ன பயன் என்கிறார்கள். சமயத்தின் மூலம் தான் மனப்பாங்கு மாற்றம் வருவதை யார் அறிவார்? உபநிடத மகாவாக்கியமான (தத்துவம் அஸி, அகம் பிரம்மஸி, சோகம் அஸி) இது தெரிந்தால் யார் யாரையும் வெறுக்க முடியாது. சுரண்ட வும் முடியாது. எனவே இது போல் யோகர் சுவாமிகளும் தெய்வத்தை மனிதரிடத்தில் காண் என்கிறார்.

யோகர்சுவாமிகளின் கருத்துக்கள் மக்களுக்கு சென்றடைய வேண்டும் - சென்றடையாதிருப்பது தான் பிரச்சினை.இன்றைய உலகத்திலே நாம் போட்டி, பொறாமை, பழிக்குப்பழி.எங்கும் எதிர்பார்ப்பு,எதிலும் எதிர்பார்ப்பு ஒருவர் ஓர் உதவியைச் செய்துவிட்டு இன்னோர் சந்தர்ப்பத்தில் தனக்கு உதவி செய்ய வேண்டும்” என எதிர்பார்ப்பர். அவ்வாறு செய்யவில்லையென்றால் பொறாமை, வஞ்சம்,சிலவேளை அவரது தொடர்பையே துண்டிப்பர் அல்லது தூற்றுவார்.இவ்வாறான உலகத்திற்கு அரிய பொக்கிஷங்களை யோகர் சுவாமிகள் விட்டுச் சென்றிருக்கிறார். நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் பயன் உண்டு. நியூட்டனின் விதியும் அதைத்தான் சொல்கிறது. அதைத்தான் தான் சுவாமிகளும் சிவதொண்டாய் செய்யும் போது கடவுள் உனக்குத் தேவையானவெல்லாம் செய்வார் என்கிறார்.

முடிவுரை

இவ்வாறாக சுவாமிகள் தனது வாழ்நாள் முழுவதையும் சிவதொண்டுகள் செய்வதற்கே அர்ப்பணித்ததோடு, சித்தர் என்ற மரபுக்கு அப்பால் சென்று மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்து மக்கள் மனதில் ஆன்மீக ஞானியாகவும் இடம்பிடித்துள்ளார். யோகசுவாமிகளின் அன்பர்கள் அவர் காட்டிய வழியில் நின்று, தாம் வாழும் இடங்களில் எல்லாம் சிவதொண்டாற்றி வருகின்றனர். “இங்கு நான் ஒரு குறையும் வைக்கவில்லை” எனத் திருவாய் மலர்ந்து சிவதொண்டு ஆற்றுவதே சிவனடியார்களின் தொழில் என்பதை உணர்த்திய ஆன்மீக ஞானியாகத்திகழ்ந்த யோகர் சுவாமிகள் 1964ஆம் ஆண்டு தமது சிவதொண்டை நிறைவுறச் செய்தார். யோகர்சுவாமிகள் தம் ஆன்மாவை மேம்படுத்திக் கொண்டதுடன் எம்முடைய ஆன்மிகப் பார்வையையும் விசாலப்படுத்தியுள்ளார் என்பதை அடுத்த வாரிசுகளுக்கு தெரிவித்து வளர்க்க வேண்டிய தார்மீக பொறுப்பு எம்மைச்சார்ந்தது.

கடையிற்சுவாமிகள்

இலங்கைச் சித்தர் பரம்பரையின் ஆரம்பமாக அறியப்படுபவர் கடையிற்சுவாமிகளாவார். இவர் ஆதிகடைநாதன் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றார். ஒரு அருட்பரம்பரைக்கு மூல வித்திட்ட குரு முதல்வராகவும் விளங்குகிறார். ஈழத்துச் சித்தர்களுள் முதன்மையானவராகவும், யோக புருஷராகவும் திகழ்பவர் கடையிற்சுவாமி. அவருடைய பிறப்பு, பெற்றோர் பற்றிய எவ்வித தகவல்களும் கிடைக்கப் பெற்றில்லை. இந்தியாவின் கர்னாடகா மாநிலத்திலிருந்து வந்தவராக அறியப்படுகின்றார். முற்பிறப்புத் தொடர்புகளை அறிந்தவராகவும் விளங்கினார். ஆங்கிலம், கன்னடம், தமிழ் மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவராக விளங்கினார். உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியாகப் பணியாற்றிய இவர் குற்றவாளிக்கு மரணதண்டனை விதித்தவேளை “இந்தக் குற்றவாளிக்கு தண்டனை வழங்க நான் யார்?” எனும் வினா அவருள் எழுந்ததையடுத்து பதவியைத் துறந்தார். சுத்தானந்த பாரதியின் முதன்மைச்சீடராக விளங்கிய இவருக்கு சுத்தானந்த பாரதியாரால் “முத்தியானந்தா” எனும் தீட்சா நாமம் வழங்கப்பட்டது. இக்காலகட்டத்தில் இந்தியா ஐரோப்பியர் ஆட்சியில் பொருளாதாரத்திலும் சமயத்திலும் நலிவடைந்திருந்தது.

இலங்கைக்கான ஆன்மீகப் பயணம்

யாழ்ப்பாணத்தில் புனித இடங்களில் ஒன்றாக வண்ணார்பண்ணை திகழ்ந்தது. இவ்விடத்தில் வைத்தீஸ்வரன் கோயில், கதிரேசன் கோயில், சிவதொண்டன் நிலையம், இந்துக்கல்லூரி, வைத்தீஸ்வரன் வித்தியாலயம் எனப்பல கோயில்களும், சமூக நிறுவனங்களும் தோன்றியதோடு, தமிழ் மொழியும், சமயமும் செழிப்புற்றிருந்த பிரதேசமுமாகும். பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே யோகிகளதும், புனிதர்களதும் காற்தடம் பதிந்த இடமாகவும் திகழ்கின்றது.

வைரமுத்துச் செட்டியார் என்ற யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த வணிகரே முத்தியானந்தாவாக இருந்த கடையிற் சுவாமிகளை இலங்கைக்கு அழைப்பித்தவராவார். கப்பல் மூலமாக இலங்கைவந்தடைந்த முத்தியானந்தர் முதலில் மண்டைத்தீவில் தங்கியிருந்தார். கால்நடையாக யாழ்ப்பாணம் வந்தடைந்து தங்கியிருந்த இடமே பெரியகடையாகும். இதன் காரணமாக கடையிற்சுவாமிகள் எனும் பெயரைப் பெற்றார். கடையிற் சுவாமிகளின் தோற்றத்தை குழந்தைவேற் சுவாமிகள்

“பெரியகடைநாதன் பித்தன் திருக்கோலம்

குரியவண்ணச் சீலை கருந்தோலான சால்வை

துரியா தீதப்பொட்டுத் துலங்க நடைமெட்டுச்

சரயாயறிந்தேத்தித் தழைத்தாட்டுவீரே” என்ற பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

தாய் நாடான இந்தியாவிலிருந்து சேய் நாடான இலங்கைக்கு வந்து இப்பிரதேசத்தில் ஆத்மீகப் பணி புரிந்தவரே கடையிற்சுவாமியாவார்.

செட்டியார் கந்தசுவாமி கோயிலில் தமது குருநாதனை தனக்குத் தந்தருள வேண்டும் என இறைவனைப் பிராத்தித்து வீடு திரும்பிக்கொண்டிருக்கையில், அத்தருணமே குருநாதர் செட்டியாரின் வீட்டிற்குச் சென்று உணவருந்தி முடிக்க செட்டியார் தான் கும்பிட்ட பயனை கையோடே கண்டு குருவருளும் சீடர் அன்பும் கலந்து கொண்டன. செட்டியார் உடல்பொருள், ஆவி மூன்றையும் குருநாதனுக்கு தத்தம் செய்தார். அத்தருமசாதனம் இன்று கந்தர்மடத்தில் அன்னசத்திரம் என்ற பெயரோடு விளங்குகின்றது.

சாதனைகள்

தாய் நாட்டிற்காகவும் குருபரம்பரையை உருவாக்கிய இவர் ஈழத்திலும் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தின் நாற்பாகங்களிலும் இவருக்கென்று குருபரம்பரையை உருவாக்கினார். அவர்களுக்கு ஆத்மீக ஞானம், குருபக்தி, என்பவற்றை அருளியதுடன் வாழ்க்கையினுடைய குறிக்கோள்கள், முக்கியத்துவங்கள் பற்றியும் இறையடியவர்களுக்கு எடுத்துரைத்தார். இவ்வாறாக அர்ப்பணிப்புடன் சேவைகளை ஆற்றுவதில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார். செல்லப்பா சுவாமி, குழந்தைவேற் சுவாமிகளை சீடர்களாக ஆக்கினார்.

சாதிபேதம் பாராட்டாமல் இவர் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பல.

சுவாமிக்கு அன்பர்கள் மது, மாமிசம் விருத்தளித்தவிடத்து அவற்றையும் ஏற்றுக்கொண்டார்.

இவரின் செயற்பாடுகள் பித்தனைப் போலமைந்திருந்தமையால் இவரை மனநலமருத்துவமனைக்கு அனுப்பும் முகமாக சிறையிலிட்ட வேளை மறுநாளே சிறையிலிருந்து வெளியேறி வெளியே திரிந்தார்.

கடையிற் சுவாமிகள் தமது இறுதிக்காலத்தை வண்ணார் பண்ணையில் நீராவியடியில் கழித்தார்.

சிருங்கேரி மடத்தின் தலைவராகவிருந்த அற்புதஞான சித்தர் ஸ்ரீ நரசிம்மபாரதியார். ஆத்மசித்திகள் கைவரப்பெற்ற இவர் பல ஞானிகளையும், யோகிகளையும், சித்தர்களையும், சீவன் முத்தர்களையும் சிருஷ்டிக்கக் கூடியவர். தனது சீடனான ஸ்ரீ சச்சிதானந்தசிவா அபிநவ நரசிம்மருடன் ஊர்கள் தோறும் விஜயங்கள் செய்தவர். இத்தகைய தருணத்திலேயே தான் நீதிபதி சுவாமி முத்தியானந்தரானார்.

அவருடைய புகைப்படம் கிடைக்கவில்லை. இன்றிருக்கின்ற திருவுருவப்படம் அவருடைய ஒருதொண்டரினால் வரையப்பட்டதாகும். அதில் அவருடைய உருவமைப்பானது பரந்த தோள்களும், நீண்ட கரங்களுமாக முகத்தில் ஒளிமயமாக புன்னகையுடனும் நீண்ட மூக்குடனும் காட்சிதருகின்றார்.

அற்புதங்கள்

இவரைப் பித்தனாகக் கருதி சிறையிலிட்ட போது அவர் தனது சித்தால் சிறையை விட்டு மறுநாள் திறந்துபார்த்த வேளை அங்கு அவரில்லை. அவரே பழையபடி வெளியில் திரிந்தார். இதனால் நகர்காவலர்களும் பக்தி கொண்டொழுகலாயினர். அவர்களில் ஒருவரே சார்ஜனாகவிருந்த சின்னத்தம்பியாவர். இவரே சார்ஜன் சுவாமிகளானார்.

தம்மை அடைந்த மெய்யடியார்களிடம் சாதிபேதம், உயர்வுதாழ்வு, செல்வர் வறியவர் என்ற வித்தியாசம் பாராது எல்லோருக்கும் கருணைகாட்டி, அவர்களது உடல் நோய்க்கும் உளநோக்கும் வறுமைக்கும் பரிகாரம் செய்யவே அடியவர் கூட்டம் பெருகியது.

ஏழைகளின் இல்லங்கட்கும் எழுந்தருளுமாறு அழைப்புக்கள் அதிகரிக்கவே சுவாமியும் சென்று அவர்கள் தாம் பரிமாறும் மச்சம், மது என்பவற்றை அளித்தவேளை விருப்பு, வெறுப்பற்ற சுவாமிகள் அவற்றையும் ஏற்றருளினார். இம்முறை வைதீகர்களிடையே குரோதத்தை உண்டுபண்ணியது. சுவாமிகளோ அவர்களையும் அப்பன் தடுத்தாட்கொண்ட தன்மை அற்புதத்தின் அற்புதமாகும் என்றார். இவரின் சீடரான செல்லப்பா சுவாமிகளுக்கே ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ண குருவைப் பரிசோதிக்க சாராய போத்தலை மறைத்துக் கொண்டு செல்கிறார். கடையிற் சுவாமியோ முற்றுமறிந்தவராய் நீயும் விருந்தளிக்க விரும்பி விட்டாயா? எடுத்து திற நீயும் நானும் இங்கிருக்கும் அன்பர்களும் எல்லோரும் குடிப்போம் என்றாராம். நடுக்கத்துடன் செல்லப்பா சுவாமிகள் எடுத்துத் திறக்கவே திராவகம் முழுவதும் ஆவியாக மாறிக் காற்றோடு கலந்து விட்டதாம். குருநாதரை கண்ணீரால் கழுவி நல்லூர் தேரடிக்குச் சென்றாராம்.

பெரியகடையில் பெரிய புடவைக்கடைக்காரர் தீபாவளி தினத்தில் சுவாமிக்கு விலையுயர்ந்த பட்டாடை ஒன்றை அணிவித்து வாசனைகள் பூசி மகிழ் சுவாமிகளும் அவரது வழிபாடுகளை ஏற்பதுபோல் நடித்து, அவ்வழியே சென்ற தீண்டாச்சாதியனை அவசரமாக தனதருகே அழைத்து பட்டாடையை அனுக்குத் தோளில் போட்டு “முற்பிறப்பிலே நேபாள ராசா நீ போ” என வழியனுப்பினார்.

சுவாமிகள் மண்டைத்தீவுக்கும் போய்வரும் பழக்கமுடையவர். கடலுக்குச் சென்ற மீனவன் திரும்பாமையால் அவனது மனைவி அழுதகுரல் கேட்டு அங்கு சென்ற சுவாமிகள் பனைமட்டையை எடுத்து வள்ளம் வலிப்பதுபோல் செய்து விட்டு மட்டையை எறிந்து சென்றாராம். மீனவன் வீடு திரும்பி நிலம் கிளறப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து மனைவியிடம் வினாவ “உன்னுடைய பைத்தியம் கூத்தாடியது” என்று கூற என்னப்பன் அங்கே வள்ளம் வலித்தமாதிரி இருந்தது. இங்கேயும் இப்படியா? என்று கண்ணீர் ததும்பினானாம் மீனவன்.

பெரியகடைப்பகுதியில் உள்ள சில கடைகளுக்குள் சென்று காசில் கையிட்டு அக்கடைகாரர்களுக்கு யோகம் பண்ணச்செய்வார். விசரன் போல் ஓடிச் சென்று கையில் உள்ள காசை வீசி அதை குழந்தைகள் பொறுக்குவதைப் பார்த்து ஆனந்த நடனமும் செய்வாராம்.

இவ்வீதியிலே சுவாமிக்குப் பணிபுரியும் கந்தையாச் செட்டியாரின் குடும்பமிருந்தது. அவர்களுக்கு காலப்போக்கில் கடும் நஷ்டம் ஏற்பட்டு வறுமைப்பட்ட போது சுவாமிகள் நூற்றுக்கணக்கான அடியவர்களுடன் அவர் வீடுகளுக்குச் செல்ல அவர்களும் தாலியை விற்று விருத்தளித்தனர். மறுநாள் தனியே சென்று இரும்பினை கொண்டுவரச்சொல்லி அதனை பெட்டியில் வைக்கும்படி செல்லிச்சென்றிருக்கிறார். இவ்விரும்பி தங்கமாக மாறியிருந்ததாம்.

இவ்வாறு பல அற்புதங்கள் புரிந்த சுவாமிகள் தனது இறுதிக் காலத்தில் நீராவியடியிலே ஒரு குடிசையிலே தங்கியிருந்து சமாதியுமடைந்தார். அங்கு ஒரு சமாதிக் கோயிலும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

வைகுந்த சுவாமிகள்

கி.பி 1809ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் தென்கோடியான குமரி மாவட்டத்தில் தாமரைக்குளம் எனும் சிற்றூரில் பொன்னுநாடார், வெயிலாள் தம்பதியருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். தாழ்த்தப்பட்ட சாதியாகக் கருதப்படும் சாணார் இனத்திலே ஏழைக்குடும்பத்தில் பிறந்த அக்குழந்தைக்கு முடிசூட்டும் பெருமான் எனப் பெயர் சூட்டினார்கள். ஆயினும் மேல்சாதியினரின் தூண்டுதலால் அப்பகுதியை ஆண்ட திருவிதாங்கூர் மன்னன் எதிர்த்ததால் குழந்தையின் பெயர் முத்துக்குட்டி என மாற்றப்பட்டது.

அகிலத்திரட்டு எனும் நூல் வைகுந்தசுவாமியின் பிறப்புப்பற்றிக் குறிப்பிடும் போது அக்குழந்தை இறந்து பிறந்ததாகவும், அந்த சடத்தினுள் சம்பூர்ணத் தேவனின் ஆன்மா புகுத்தப்பட்டப்பட்டதாகவும் கூறுகின்றது. ஆனால் அங்கு நடந்த எதையுமே பெற்றோர்கள் அறியவில்லை. குழந்தை சலமற்றிருந்தமையை மட்டுமே அறிந்திருந்தனர். முத்துக்குட்டி தெய்வீகத்திலே ஆர்வமுடைய குழந்தையாக வளர்ந்து விஷ்ணு பக்தனானான். இளம்பராயத்தில் அவர், தனது வீட்டிலேயே விஷ்ணுவுக்கு ஒரு பீடம் அமைத்து வழிபட்டதாக அறியமுடிகின்றது. அவர் தனது 17ஆவது வயதில் திருமாலம்மாள் எனும் மங்கையை மணந்து. பனைத்தொழிலிலும் விவசாயத்திலும் ஈடுபட்டு வாழ்ந்து வந்தார்.

இருபத்திரெண்டாவது வயதிலே நோய்வாய்ப்பட்டு இருவருடங்களாக அவதியுற்றவேளை முத்துக்குட்டியின் தாயாரின் கனவில் நாராயணன் தோன்றி மாசிமாதம் திருச்செந்தூர் முருகன் கோயிலில் நடக்கும் விழாவிற்கு வரும்படி கூறினார். ஒரு தொட்டிலில் சுற்றத்தார் முத்துக்குட்டியை சுமந்து செல்ல, கடலருகில் சென்றதும் அவர் இறங்கி வேகமாக கடலுக்குள் சென்றார். அதன்பின் திரும்பிவரவில்லை. மூன்று நாட்களின் பின்னரே வைகுந்தர் கடலிலிருந்து வெளிப்பட்டார். இதனைக்கண்டு அவரை ஓடி அணைக்க முற்பட தாயாரிடம் “நான் உங்கள் மகனில்லை. கலியை அழிக்கவந்த நாராயணன்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இதனை

“ஆண்டாயிரத்து எட்டு முன்னே அன்னை எனவே நீயிருந்தாய்
கூண்டாம் எட்டாம் மாசியிலே குணமாய் நாராயணர் மகவாய்
சான்றோர் கதிகள் பெற்றிடவே தர்மகுண்டம் பிறந்து வொரு
குன்றாக்குடைக்குள் அரசாளக் கொண்டே போறேன் கண்டிரு நீ”

எனும் பாடலில் காணலாம். தன்னை ஆத்மீகப் பணிக்குள் ஈடுபடுத்திய சுவாமிகள் ஆறு ஆண்டுகள் தவமிருந்தார்.

வைகுந்த சுவாமியின் பணிகள்

தீயசக்திகளை ஒடுக்குதல் - இவரது பேய்களின் எரிப்பைப் பற்றி அகிலத்திரட்டு அம்மாளை குறிப்பிடுகின்றது. வைகுந்த அவதாரத்தின் மூலம் மானிடர் உடம்பில் இருந்த அனைத்துப் பேய்களும் எரிக்கப் பெறுகின்றன.

மந்திர தந்திர முறைகளை மீளப்பெறுதல் - மலையரசர்கள், காணிக்காரார்களின் மந்திரதந்திர வாகட முறைகளை மீளப்பெற்றிருக்கின்றார். இதனை

“பொய்யில்லை பசாசில்லை பில்லியின் வினைகளில்லை
நொய்யில்லை நோவுமில்லை நொன்பலத் துன்பமில்லை
தொய்வில்லை இறைகளில்லை சுருட்டும் மாஞாலமில்லை
மையில்லை உலகத்தோரே வாழும் ஒரு நினைவாலன்றார்”

நாட்டுமக்களின் நோய்களைத் தீர்த்தல்.

சாதிவேறுபாடின்றி ஒரே குளத்தில் குளிக்கப் போதித்தார். சமபந்தியில் உண்பதையும் எடுத்துரைத்தார். இந்தியாவில் முதல் சமபந்தி வைகுந்தசுவாமியின் சமயபீடங்களிலே நிறுவப்பட்டது. தாழ்த்தப்பட்டவரை இறையியல் ரீதியாகவும், சமுதாய ரீதியாகவும் வெகுவாகத் தேற்றித் தைரியமளித்தார்.

கலியுகத்தை அழித்து பேரின்ப நிலையான தர்மத்தை வருவித்து சான்றோருக்கு நித்திய வாழ்வளிக்கப் போவதாகக் குறிப்பிட்டார். “தாழக்கிடப்பாரை தற்காப்பதே தர்மம்” எனும் கோட்பாட்டினையே ஆதாரமாகக்கொண்டு சேவை செய்தவர். இதனால் மக்கள் இவரை சுயமரியாதை கொண்டவராக, மானம் உடையவராக, அச்சமற்றவராக வடிவப்படுத்துகின்றனர். இவர் ஆறு ஆண்டுகள் கடுந்தவம் புரிந்ததன் காரணமாக அனைத்தும் ஒன்றாதல் எனும் கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். இக்கோட்பாடு அத்துவிதக்கோட்பாட்டை ஒத்திருக்கின்றது. இவருடைய சமயச் சின்னமாக ஒரு சுடரைத்தாங்கும் தாமரை விளங்குகின்றது. 1008இதழ் கொண்ட தாமரை. இதில் உள்ள சுடர் ஆன்மாவைக் குறிக்கிறது. தாமரை சகஸ்டாரச் சக்கரத்தைக் குறிக்கிறது.

இவரது ஒருமைக்கோட்பாட்டு சமயத்தில் மூன்று சட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

- 1.மனுநீதம்- சமுதாயத்தில் தனிமனிதனின் கடமைகள்
- 2.இராமநீதம் - ஆட்சி புரியும் மன்னனுக்கான கடமைகள்
- 3.தெய்வநீதம் - இறையியல் சட்டங்கள் , மற்றும் கடமைகள்

இவரது சமயப்பார்வை வருணாச்சிரம தர்மம், உலகத்திற்குப் பொருந்தாது என நிராகரிக்கின்றது.

நூல்கள்

- 1.அகிலத்திரட்டு – முதன்மைப் புனித நூல். இந்நூல் வைகுண்டரின் சீடர்களுள் முதன்மைச் சீடரான அரிகோபால சீடரினால் எழுத்து வடிவம் பெற்றது.
2. அருள் நூல்- இரண்டாம் நிலைப் புனித நூல்
3. விஞ்ஞையருளல்
4. தத்துவக் கோட்பாடுகள் திருக்கல்யாண இகணை (தத்துவம் தொண்ணூற்றாறு, தர்மக்கோட்பாடு, மறுபிறப்பு)

சமாதி

வைகுந்த சுவாமிகள் 1851ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம் திங்கட்கிழமை சமாதியடைந்தார். இவரது அவதார உடல் தற்போது சுவாமித் தோப்புப் பதியில் பள்ளியறையாக இருக்குமிடத்தில் மண்ணறையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்துக் கோயிற் கட்டடக் கலை - அறிமுகம்

இந்துக்கோயில்களில் நுண்கலைகள் சிறப்பு பெற்று வருகின்றன. கல்தோன்றி மண்தோன்றாக காலத்தில் இருந்து இந்து மதம் செல்வாக்கு எம்முதாதையோரிடம் இருந்து வருவது உண்மையே. எம்முன்னோரின் வழிபாட்டிற்குரிய இடமாக கோயில் திகழ்கின்றது. இறைவனின் ஆன்மா முத்தி அடையும் பொருட்டு இறைவன் எழுந்தருளி இருக்கும் இடம் கோயிலாகும். இக்கோயில்களில் கலை என்பது நகமும் சதையும் பிணைந்து இருப்பது போல் திகழ்வது பெருமைக்குரிய சிறப்பாகும்.

கலை என்பது கலா எனும் சமஸ்கிருத சொல்லின் தமிழ்வடிவமாகும். கட்டிட சிற்ப ஓவியங்கள் கட்டபுலக் கலையாகவும் இசைநடன இலக்கியங்கள் அவைகாற்றுக்கலைகளாகவும் கட்டபுல வடிவங்களாகவும் காணப்படுகின்றன. இவைகளின் சமுதாயத்தில் மக்களின் மத்தியில் சிறப்புக்குரிய ஒன்றாக திகழ்கின்றது.

இந்நுண்கலைகளில் இசை நடனம் நாடகம், ஓவியம், சிற்பம், கட்டடக்கலை, இலக்கியம் என்பன சிறப்புக்குரியவை ஆகும். இவைகள் கோயில்களின் சுவர்கள் தூண்கள், கோபுரங்கள், விமானங்கள் என்பவற்றில் இதன் சிறப்பிணை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்பதற்கு இணங்க கலைகளும் மக்கள் வாழ் பிரதேசங்களில் ஊடுருவிக் காணப்படுகின்றது.

கோயில்களின் அமைப்பிணை கொண்ட கட்டடக்கலையை நோக்குமிடத்து அங்கு கர்ப்பகிருகம் இதன் மேற்கூரை, விமானம், ஸ்தூபி இதற்கு முன் கிழக்கு நோக்கி வாசல் முன் மகா மண்டபம், கருவறையையும் மகா மண்டபத்தையும் இணைத்து அர்த்த மண்டபம் கோயிலைச் சுற்றி பல அறைகள் இவ்வறைகளின் வரிசை சுவர்கள் கோயிலுக்கும், சுவருக்கம் இடையில் வீதி கோபரம் இவற்றை விட பல மண்டபங்களும் இடம்பெறுகின்றன. கி.பி 8 நூற்றாண்டில் இருந்தே கற்கோயில்கள் தோற்றம் பெற்றன. ஆனால் தொன்றுதொட்டு இருந்தே கட்டடக்கலை சிறப்பு பெற்றமைக்கு பல ஆதாரங்கள் சான்று பகர்கின்றன.

இந்துக் கலையானது இந்து தத்துவம் ஆக்கத்திறன், அழகியல், மனமகிழ்ச்சி வெளிப்பாடு என்பவற்றை அடிப்படையாகக்கக் கொண்டு காணப்படுவதனால் கோயில் மண்டபங்களில் காணப்படும் தூண்களும் தூண்களின் எண்ணிக்கைகளும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது. இதில் தூண்களின் சிற்ப வேலைகளில் சிங்க உருவங்கள் தாமரைகள் என்பன செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளில் சதுர வடிவமாகவோ, ஐங்கோண, பதினாறுகோண, அறுகோண வடிவினதாகவோ அமைக்கப்படுவது சிறப்புக்குரியதாகும்.

கலை அனுபவம் ஆத்மீக அனுபவம் ஒரே அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாகும் என்பதினை உணர்த்த இறைவனின் உருவத்திருமேனிகளை திருவுரு அமைத்து கோயில்களில் வைத்து வழிபாடு செய்வது சைவ ஆகமங்களில் கூறப்படுவது சிறப்புக்குரிய அம்சமாகும். இத் திருவுருவங்கள் மரத்தினாலும், சாந்தினாலும் வெங்கலத்தினாலும் கற்களினாலும் அமைக்கப்படுகின்றன. இது கலையின் சிறப்பம்சத்தினையே உணர்த்துகின்றது எனலாம்.

மேலும் சிவனின் பல்வேறு மூர்த்தங்கள் இலிங்கோற்பவர், சந்திரசேகரர், நடராசர், பிச்சாடனார், தட்சிணாமூர்த்தி, கல்யாண சுந்தரர் போன்ற தெய்வ வடிவங்கள் கலையின் சிறப்பை வெளிக்காட்டுகிறது.

இவற்றை விட விமானங்களிலும் கோபுரங்களிலும் இறைவனது அற்புதங்கள் திருவிளையாடல்களை சித்தரிக்கும் பல சிற்பங்கள் இடம் பெறுகின்றன. மேலும் சோழர்கள் கோவில்களில் வெண்கலத்தினாலும் கல்லாலும் அமைக்கப்பட்ட பல சிற்பங்கள் இடம் பெறுகிறது. இதில் சிறப்பு பெறுவது நடசாரரின் வடிவமாகும். உதாரணமாக சிதம்பரம் கும்பகோணம் கோயிலில் இடம்பெறும் சிற்பங்கள் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தவை ஆகும். கோயில்களில் இறைவனின் வடிவங்கள் நின்று அமர்ந்த கிடந்த நிலையில் அமைக்கப்படும் வடிவங்கள் கோயில்களின் சிறப்பக்கலைக்குரிய சிறப்பம்சமாகும்.

கலாயோகி ஆனந்தகுமாரகூவாமி அவர்கள் கலை உருவாக்கம் என்பது தூய உள்ளச்செயற்பாடு எனச் சமயத்திற்கும் கலைக்கும் இடையிலான தொடர்பை வெளிக்காட்டியமை கோயில்களின் வளர்ச்சி பெற்ற ஓவியக்கலைகளில் இருந்து தெரியவருகின்றது. சிற்பத்தினை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஓவியம் வளர்ச்சி பெற்றது சிறப்புக்குரியதாகும்.

சிற்ப நூல்களும் ஆகமங்களும் திருவுருவங்களுக்கு தீட்ட வேண்டிய நிறங்களை கூறுகின்றன. கோயிற் கூரைகளிலும் சுவர்களிலும் தூண்களிலும் ஓவியங்கள் தீட்டப்படுகின்றன. காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயில், தஞ்சைப் பெருங்கோயில் சுவர்களில் பழைய சுவரோவியங்களும் தஞ்சைப் பெரிய கோயிற் கருவறையின் பின்புறச் சுவர்களில் காணப்படும் ஓவியங்களும் சிறப்புக்குரியவையாகும். மேலும் சிவன் சுந்தரதை தடுத்தாட் கொண்ட நிகழ்ச்சி ஓவியமாக தீட்டப்பட்டமையும் சிறப்பு பெற்ற விடயமாகும்.

மேலும் திருநாவுக்கரசர் உயிராவணம் இருந்து உற்றுநோக்கி உள்ளக்கிளியில் உருவெழுதி என்று பாடுவது கலைகள் உள ஒருமைப்பாட்டையும் பூரண அமைதியையும் ஆன்மீக இன்பத்தையும் தருவதைக் காட்டுகின்றது. இந்த வகையில் இசைக்கலையும் நடனக்கலையும் சிறப்பு பெறுகின்றது.

ஆகமம் கூறும் வழிபாட்டில் கீதம் வாத்தியம், நிருத்தியம் எனும் மூன்றும் இடம்பெறுகின்றன. இவை மூன்றும் இறைவனை வழிபட வகுக்கப்பட்ட முறையாகும். நுண்கலைகளைப் பேணப் திருக்கோயில் வழிபாடு உறுதுணையாகக் காணப்படுவது கலையின் சிறப்புக்கு முக்கிய காரணமாகும்.

மேலும் வாத்தியங்கள் அபிஷேகங்களின் போதும் ஆராதனைகளின் போதும் மத்தளம், மேளம், தாளம், சங்கு, குழல், நாதசரம் கோன்றன மீட்டப்பட்டன. இவை கடவுளர் திருவுருவங்களோடு கோயில்களில் சித்தரித்துக் காட்டுகிறது. இதில் சிவன் உடுக்கையும் நாரதர் தம்புராவும், சரஸ்வதி வீணையும், கண்ணன் புல்லாங்குழல் சங்கு கொண்டு விளங்குவது இசைக்கலையின் மகத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

குப்தர் காலத்தில் கட்டப்பட்ட ஆலயங்களில் இசைக்கலை சிறப்புற்று இருந்ததை அறிய முடிகின்றது. அங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட நாணயங்களில் சமுத்திர குப்தன் வீற்றிருந்து வீணைவாசிப்பது போன்ற நிலை இக்காலத்தில் கோயில்களில் இசைக்கலையின் சிறப்பினை உணர முடியக் கூடியதாகும். மேலும் நாயன்மார்கள் பல்லவர் காலத்தில் பக்தி இயக்கத்தினை இசை மூலம் கோயில்களில் வளர்த்துச் சென்றனர். இதில் சுந்தரர் ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் என்றும் அப்பர் ஓசைஒலி எலாம் ஆனாய் எனவும் பாடியுள்ளது இக்கலையின் சிறப்பினை வலியுறுத்துகிறது.

மனித உள்ளத்தைக் தன்வயமாக்கி இறைசிந்தனையில் செல்வதே கலை என்றும் கலை ஒரு யோக சாதனம் என்றும் கலை தன்னலமில்லாத உலககத்திற்கு ஒருவரை அழைத்துச் செல்கின்றது. இந்த வகையில் திருவாவுக்கரசர் அரிய தேனினும் இனிய தேவாரங்களை தலங்கள் தோறும் பாடிக்களித்தார் என்றும் சம்பந்தரும் இசைப் புலவராகி மிளிர்ந்தார். இவர் பாடிய பாக்களை யாழில் அமைத்துத் தலங்கள் தோறும் பாடி வந்தவர் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் ஆவர். பண்ணும் பதமேழும் பலவோசைத் தமிழவையும் என்று ஞான சம்பந்தர் பாடியமையும் பல்லவ அரசர் காலத்திலிருந்தே தென்னிந்திய கோவில்களில் தேவாரம் பாடப்பட்டிருப்பதும் இசைக் கலையின் சிறப்பினை வெளிப்படுத்துகின்றது. இவைபற்றி மூன்றாம் நந்திவர்மன் காலத்து திருவல்லம் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

மேலும் சோழப் பெருமன்னர் காலத்திலும் கோயில்களில் இசைக் கலை சிறப்புற்றுக் காணப்படுகின்றது. தேவாரத் திருப்பதிகங்கள், திருவாய்மொழி, திருவெம்பாவை, திருப்பாவை, திருத்தாண்டகம் ஆகியன கோயில்களில் பாடப்பட்டதாக கல்வெட்டுக்கள் சான்று பகர்கின்றன.

பிரபஞ்சப் படைப்பு நாதாந்த நடனத்தின் மூலம் வெளிப்படுகின்றது. நடனம் ஐந்தொழில் தத்துவமாகும். இசை மனதை இசைவிக்கும் தன்மை உடையது. இசையால் வழிபடுவது இறைஞானத்திற்கும் அடிப்படையாக அமைகின்றது.

இந்த வகையில் சோழர் காலத்திலும் முதலாம் இராசராசன் கோயில்களில் திருப்பதிகம் ஓதும் வழக்கத்தையும் முறைப்படுத்தினான் என்றும் இராசராசேச்சரம் கோவிலில் திருப்பதிகம் ஓத ஐம்பதின்மாரை நியமித்தான் என்றும் மேலும் சோழர் கால கல்வெட்டின் படி தேவாரம் ஓதுபவர்களை மேற்பார்வை செய்ய தேவார நாயகர் எனும் அலுவலர் நியமிக்கப் பெற்றிருந்தது இசைக் கலையின் சிறப்பினை உணர்த்துகின்றது.

மேலும் நாயக்கர் காலத்திலும் அருணகிரிநாதர் இயற்றிய பாடல்களும் இசைக்கலைக்குரிய ஆதாரங்களாகும். இக்காலத்தின் கோயில்களில் அமைக்கப்பட்ட தூண்கள் கருங்காலி போல் கருமை நிறமானவை. எண்ணெய் பூசினால் போல் பளபளப்பு தன்மை உடையது. மேலும் உயரமான தூண்கள் இக்காலத்தில் அமைக்கப்பட்டதாகவும் கூறுப்படுகின்றது. மேலும் இக்காலத்தில் யாழி, குதிரை போன்ற விலங்குகளின் வடிவம் சிற்பமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கால தூண்களின் உயரம் 18 அடி உயரம் வரையும் அமைந்து இருப்பது இக்காலக் கோயில் கலை சிறப்புப் பெறும் வகையினை அறியக்கூடியதாக உள்ளது. சங்கீத தூண்களும் அடங்கும்

இவ்வாறாக நுண்கலைகளின் செல்வாக்கு பல்லவ, சோழ, நாயக்கர் காலங்களின் பெற்று வருவதனையும் அவைபற்றிய அறிமுக உரையினையும் மேல் உள்ளவாறு கூறலாம்.

கட்டடக்கலை

காஞ்சிக் கைலாசநாதர் கோயில் கட்டடக்கலை

தென்னிந்தியக் கட்டடக்கலை வளர்ச்சியில் உன்னத இடத்தை பெறுவது பல்லவர்கால கட்டடக்கலை எனலாம். இதில் மூன்று வளர்ச்சிக்கட்டங்கள் காணப்படுகின்றது. அவை குகை, ரதம், கற்றளி முறையில் அமைக்கப்பட்ட கோயில்களாகும். இதில் இராஜசிம்மனால் பின்பற்ற பாணியாகிய கற்றளி முறைக் கோயிலில் முதலிடம் பெறுவது காஞ்சிக் கைலாசநாதர் கோயிலாகும். இவ்வாலயத்தின் கட்டடக்கலை அம்சத்தினை பின்வருமாறு நோக்குவோம்.

இராஜசிம்மானல் கட்டப்பட்ட காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயில் கலை வனப்புடைய பெரிய கற்றளி எனச் சாசனங்கள் கூறுகின்றன. இக்கோயிலில் தென்னிந்திய திராவிடக் கட்டடக்கலையின் பிரதான அம்சங்களான விமானம், மண்டபங்கள், பரிவாரத் தேவர்கோட்டம், சுற்றாலை, கோபுரம், பிரகாரம் ஆகிய யாவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இக்கோயிலின் கருவறையில் 16 பட்டை கொண்ட இலிங்கம் உள்ளது. கர்ப்பக்கிரகத்தைச் சுற்றி வருவதற்கு பாதை அமைப்பு உண்டு. கர்ப்பக்கிரகத்தின் கிழக்குப் பக்கம் தவிர்ந்த ஏனைய மூன்று திசைகளிலும் உள்ள பக்கச் சுவர்களின் நடுவிலும் தேவகோட்டம் இணைந்திருப்பது சிறப்பம்சமாகும்.

விமானம் பல தள அமைப்புடையது. அது உள்நோக்கிய சரிவுடன் மேலே ஓங்கியெழும் பாங்கில் கலை வனப்புடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நாற்சதுர வடிவிலான அதன் தளங்களிலும் மாடங்களிலும் புராணக்கதையை விளக்கும் சிற்பங்களும் சிகரத்தின் மேலே தூபியும் உண்டு. தமிழகத்தில் அமைக்கப்பட்ட முதலாவது சாந்தார அமைப்புடைய விமானத்தையும் அங்க விமானங்களையும் கொண்டது இவ்வாலயமாகும்.

இவ்வாலயத்தில் 50க்கு மேற்பட்ட துணை விமானங்கள் இருப்பதாகக் குறிப்பிடுவர். மேலும் அதிகமான சிற்பங்களையும் கொண்டுள்ள கோயிலும் இதுவாகும். இது ஆகம முறைக்கமைய அமைக்கப்பட்டதாகும். இவ்வாலயத்தின் விமானத்தில் லதாத திலகம், லதாவிருட்சகம், குஞ்சிதபாதம் போன்ற கர்ண வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன.

மேலும் இவ்வாலயத்தின் திருச்சுற்றாலையைச் சுற்றி 58 சிறிய தேவகோட்டங்கள் உண்டு. பல்லவர் காலக் கோயில்களுள் அளவிற பெரியதும் கலை வனப்பு மிக்கது இவ்வாலயமே ஆகும். இவ்வாலயத்தினை காஞ்சிபுரத்துப் பெரிய கற்றளி என பிறறாலச் சாசனங்கள் வர்ணிக்கின்றன. இவ்வாலயத்தின் அடித்தளம் கருங்கல்லினால் அமைக்கப்பட்டது.

மாமல்லபுரத்து தர்மராச ரதத்தை முன்மாதிரியாகக் கொண்ட விமானமும் கர்ப்பக்கிரகமும் இவ்வாலயத்தில் உள்ளது. இவ்வாலயத்தின் சுற்றாலையின் சுவர்களிலே சோமஸ்கந்தர், அரச குலத்தவரின் ஓவியம் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

மேலும் கர்ப்பக்கிரகத்திலும் பரிவாரத்தேவர் கோட்டங்களிலும் சிவனின் தாண்டவக் கோலங்கள் நாட்டிய சாஸ்திர பிரமாணங்களுக்கு ஏற்ப அமைக்கப்பட்டுள்ளது மற்றுமோர் சிறப்பம்சமாகும்.

கோபுரம், கர்ப்பக்கிரகம், மண்டபம் பிரகாரச் சுவர்களிலே விக்கிரகங்களைப் பிரதிட்டை செய்வதற்கான அறைகள் கொண்ட இராசசிம்மன் பாணிக் கோயில்கள் தனித்தன்மை வாய்ந்து பிற்காலக் கோயிற் கட்டடக் கலைக்கெல்லாம் வழிகாட்டின.

கைலாசநாதர் கோயில் பல்லவரது சிற்பக் கலையை உலகுக்கு அறிவிக்க எழுந்த சிற்பக்கலைக்கூடம் எனலாம் என்பது அது பற்றிய இராச மாணிக்கனாரின் கணிப்பீடு.

“ காஞ்சிக் கைலாசநாதல் கோயிலில் ஒரு புறம் சிவபெருமானின் திருநடனக் கோலமும் பிரமன், கலைமகள், திருமல், திருமகள் அவரை வணங்கும் கோலமுமாக வடித்த சிற்பங்கள் வனப்பு வாய்ந்தவை”. இவற்றோடு ஆடலழகனின் ஊர்த்துவ தாண்டவ வடிவங்களும் உள. நந்தி, சிவகணங்கள், சிவனாருடன் தானு சேர்ந்த ஆடுவனவாய் அமைந்தனவும் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்றது,

இதன் முன் கோயிலில் 4 1/2 அடி உயரச் சிவலிங்கமும், சுவரிற் சிவனும் உமாதேவியும் அமர்ந்துள்ள கோலமும் அழகாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. சுற்றுச்சுவர்களில் பல வகை நடனக் கோலங்களும் சிற்பங்களாக வடிக்கப்பட்டுச் சுவை உணர்வுக்கு விருந்தாகின்றன.

மேலும் இராஜசிம்மனின் கோயில்களில் பொதுவாக எட்டு அல்லது பதினாறு பட்டைகள் சிவலிங்கங்களும் அவற்றின் பின்னணியில் சோமாஸ்கந்தர் படிவமும் அமைக்கப்பட்டிருப்பது சிறப்பாகும். இவையாவினும் குறிப்பிடத்தக்க சிற்ப அமைப்பு ஒவ்வொரு தூணின் அடியிலும் செதுக்கப்பட்டுள்ள சிங்க உருவங்கள் என்கிறார். இராசமாணிக்கனா மேலும் இவ்வாலயத்தில் யாழிவடிவம் கொண்ட தூண்கள் காணப்பட்டன.

இவ்வாலயத்தின் சுவர்களின் இருதள அமைப்பு உடைய விமானங்களை சுற்றி வர அமைந்தமை கற்றளி கோயிலின் சிறப்பம்சமாகும். இவ்வாலயத்தில் திருச்சுற்று விமானம் காணப்படுகின்றது. மேலும் பிரம்மா இந்திர வடிவங்கள் கல்யாண சுந்தரர், லிங்கோற்பவர், வைரவர், உமாமகேஸ்வரர், கௌரி பிரசாதர் பூதகணங்கள் என பலவும் கண் கவர் சிற்பமாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன.

மேலும் இவ்வாலயத்தின் இசைப்பாணர்கள் கலைஞர்களின் கைகளில் குழல் வீணை, முழவு எனும் இசைக் கருவிகளுடன் சிற்பமாக வடிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவ்வாலய சுவரில் பல்லவ மன்னரின் வாழ்க்கை வரலாறும் சிற்பமாக உண்டு. மேலும் யாழி, சிம்மம் போன்ற விலங்கடி தூண்கள் புராணக்கதைகளை சித்தரிக்கும் சிற்ப தூண்கள் என சிற்பத்தால் பூலோக கைலாயம் என வர்ணிக்கம் அளவிற்கு இக்கோயில் சிற்பங்கள் அமைந்திருப்பதை கலையறிஞர் சுட்டிக்காட்டி உள்ளார்.

மண்டப வருணனை- ரங்கபதாதை அரசியின் பெயரால் மண்டபம் அமைக்கப்பட்டது. அது நவரங்கமான மண்டபம் என அழைக்கப்பட்டது.

இவ்வாறாக இராஜசிம்மனால் கட்டப்பட்ட காஞ்சி கைலாச நாதர் ஆலயத்தின் கட்டட சிற்ப அம்சங்களை அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

சிற்பக் கலை - அறிமுகம்

மாமல்லபுரத்து சிற்பக்கலை

தென்னிந்திய வரலாற்றில் பக்தி நெறிக் காலமாக விளங்கும் கி.பி 6 நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி.பி 9ம் நூற்றாண்டு வரையான பல்லவர் காலத்தில் கட்டடம், சிற்பம், ஓவியம், இசை, நடனம் போன்ற கலைகள் வளர்ச்சி பெற்றாலும் கட்டடக்கலைக்கு மெருகூட்டிய கலையாக விளங்குவது சிற்பக்கலையே ஆகும். இக்காலத்தில் சைவவைணவ மறுமலர்ச்சியில் சிற்பக்கலை சிறப்புப் பெற்று விளங்குகின்றது. இக்கால மன்னர்கள் தங்களின் கலைப்படைப்புக்களை ஆலயங்களை மையமாகக் கொண்டே வெளிக்காட்டினர் என்பதற்கு சான்றுகள் பல. முதலாம் நரசிம்மனால் அமைக்கப்பட்ட மாமல்லபுரம் சிற்பத்திற்கே சிறப்பு வாய்ந்த ஆலயமாக திகழ்கின்றன.

மாமல்லபுர காஞ்சி மாவட்டத்தில் உள்ளது. இது கடற்கரையை அண்டிய ஒரு விசாலமான தலம். அகத்தியர் போன்ற மகா ரிஷிகளின் அடிச்சுவடுபட்ட இடம். சிற்பக்கலையில் பாண்டித்தியம் பெற்ற சிற்பிகளால் உருவாக்கப்பெற்ற புனித தேவ தலம் இது மதுரை மாநகரிலிருந்து 30 மைல் தூரத்திலுள்ளது. கி.பி. 6ம் நூற்றாண்டில் பூதத்தாழ்வார் இங்கே பிறந்தார். இக்காலத்தில் மாமல்லபுரம் சிறப்புற்று விளங்கி இருந்தது. மகாபாரதக் காட்சிகள் இத்தலத்தில் சிற்பங்களாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் ஒரு பெரிய கருங்கல் குன்று அதன் பக்கங்களில் ஒரு ஆறு அங்கே ஞானிகளும் சிரிஷிகளும் நீராடுகிறார்கள். சில ஆலயங்களுமுண்டு. இங்கு அருச்சுனன் தலம் இருக்கும் தவநிலை ஒரு கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்காலத்தில் கைவண்ணம் மிக்க சிற்பிகள் உருவாக்கப்பட்டு இருந்தார்கள் . இயற்கையோடு ஒன்றிய நிலைப்பாடு இக்கால சிற்பத்தில் காணப்பட்டது. கல்லில் மிருகங்களைச் செதுக்கி இருக்கிறார்கள். ஒரு குரங்கு இன்னொரு குரங்கின் தலையின் பேன் பார்ப்பது போன்றும் ஒரே கற்குன்றில் பெரிய யானை ஒன்று செதுக்கப்பட்டு அதன் வயிற்றின் கீழ் ஒரு குட்டியானை இதே போன்று ஒரு பெரிய நந்தி, நாகங்கள், நீரின் சூழல் போன்ற சிற்பங்கள் இவைகள் எல்லாம் இயற்கையின் தோற்றப் பொலிவினைக் காட்டுவனவாக காணப்படுகின்றது.

மாமல்ல புரத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள மலை தளிகள் மரத்தில் இரத்ததை செதுக்குவது போல பாறைகளைக் மேலே இருந்து கீழாக செதுக்கி அமைக்கப்பட்ட கோயில்களாக காணப்படுகின்றது. இது நாகரம் திராவிடக் கலைப்பாணிகளை பிரதி பலித்துக் காட்டுகின்றது. மேலும் மாமல்ல புரத்தில் ஒன்பது ரதங்கள் காணப்படுவதாக கூறப்படுகின்றது. அவை தருமரதம், வீமரதம், சகாதேவ ரதம், அர்ச்சுன ரதம், கொற்றவை ரதம், வடக்குப்பிடாரி ரதம், தெற்குப்பிடாரி ரதம், வலையான் குட்டை ரதம் எனும் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றது. இதில் தர்மராஜ ரதம் மாமல்லபுரக் கோயில்களுள் தனித்துவம் உடையதாக விளங்குகின்றது. மேலும் இத் ரதம் எல்லா ரதங்களிலும் உயரம் உடையது. அது 40 அடி உயரம் 3 தள விமானம் உடையது. இதில் சிவ மூர்த்தங்கள் பல சிற்பமாக உள்ளது. தட்சணாமூர்த்தி, திரிபுராந்தகர் ஆகியன பிரதானமானவை.

மேலும் மூன்று தளங்களை உடைய தர்மராஜ ரதத்தின் மூன்று தளங்களிலும் இந்து சமயச் சார்புடைய பல சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. இதனால் தர்மராஜ ரதம் சிற்பக் கலைக் களஞ்சியம் என்று போற்றப்படுகின்றது. இவ் ரதத்தில் பின் கால்களில் நின்று முன்னங் கால்களை தூக்கி தலையால் தூண்களை தாங்கி நிற்கும் விலங்கு உருவம் சிற்பமாக உண்டு. தமிழ் நாட்டின் முதலாவது நடராச சிற்பம் தர்மராச ரதத்தில் உண்டு.

இவ்வாலயத்தில் இன்னொரு பகுதியில் மகிஷாசுரமர்த்தனி குகை உண்டு. இங்கே கொல்லாத

ஆயுதங்களைத் தாங்கிய எட்டுக் கரங்களுடன் மகிடாசுர மர்த்தினியாகிய தூர்க்கை சிங்கத்தின் மிது ஆரோகணித்திருக்கிறாள். எதிரே எருமைத் தலையுடன் ஓர் அசுரன் தூர்க்கையினின்றும் விடுபட உருண்டு பிரண்டு முயற்சிக்கிறான். தூர்க்கை மிகவும் பயங்கரமாகத் தோற்றமளிக்கிறான். மகிடாசுரன் எனும் அசுரன் வதம் செய்யப்படுகிற காட்சி எதிரே மகாவிஸ்ணு காத்தற் கடவுள் ஆதிசேடனின் துயில் கொள்கிறார். அவரது நாபிக் கமலத்தினின்றும் பிரமன் தோன்றுகிறார். எதிரில் பிரளய காலத்தில் அமிழ்ந்த பூலோகத்தை விஸ்ணு மீட்டெடுக்கிறார். இவைகள் மிகவும் அற்புதமாக சுவர்களில் சித்தரிக்கப் பெற்றுள்ளன.

மேற்படி கூறப்பட்ட எட்டு ரதங்களிலும் இக்கிராமத்தின் எல்லைப் புறமாக மலைக்கல்லை குடைந்து செதுக்கப்பட்ட பஞ்ச பாண்டவர் ரதங்கள் சிறப்புடையதாக காணப்படுகின்றன. இதில் நான்கு ஒரே வரிசையில் தருமன், வீமன், சகாதேவனுக்குரியதாகவும் அமைய இவைகளுக்கெதிரே அருச்சுனன்ரதமும் இடை நடுவில் திரெபதை ரதமும் உண்டு. இக்கால மாமல்ல புர ரதங்களை நோக்கம் போது இக்கால சிற்பி எவ்வளவு மக்களை ஆச்சரிய மூட்டக்கூடிய வகையில் உணர்வு பூர்வமாக செதுக்கினான் என்பது வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. இவைகள் தான் பின்பு தூர்க்கை, விஸ்ணு, சிவன், கணேசன், சுப்பிரமணியன் ஆகியோர்கள் சந்நிதியாக விளங்கியிருக்கலாம் என்பது சிலரது அபிப்பிராயம்.

இதில் திரௌபதியின் ரதம் மேற்கு நோக்கியுள்ளது. அதன் வாயிலில் இரு பெண்கள் காவல் புகின்றனர் அவர்களின் கையல் வில்லும் மழுவும் காணப்படுகின்றன. உள்ளே ஒரு தாமரைப் பூவில் திரௌபதி தூர்க்கை நின்று கொண்டிருக்கிறாள். முன்பாக வடக்கு நோக்கி ஒரு சிங்கம் நிற்கிறது.

அருச்சுனன் ரதம் இரண்டு மாடங்களைக் கொண்டதாகும். இங்கே சித்திரங்கள் நிறைந்து தூண்கள் காணப்படுகின்றன. இரதத்தில் 4 விமானம் உடையது. இதில் சிவ வடிவம் சிற்பமாக உள்ளது. தருமர் ரதமே மிகவும் பருமனானது. இது சிற்பக்கலை மிகுந்தது. இரண்டு மாடங்கள் உள்ளன. மூன்று அறைகளைக் கொண்டதாகும். நில மட்டத்தில் ஒன்றும் மாடியில் இரண்டுமுள்ளன. இன்னும் பலவிதவிதமான சிற்பங்களடங்கிய கல்லாலான சித்திரங்கள் உள்ளன. அனைத்தும் உள்ளதை கவரக் கூடிய வகையில் காணப்படுகின்றது. இதில் தர்மராஜ ரதம் புத்த விகாரை அமைப்பை பின்பற்றி அமைக்கப்பட்டது.

மேலும் மாமல்லபுரக் கடற்கரைக் கோயில் பாதுகாப்பற்ற திறந்த வெளியில் நிற்பதாகவும் கடல் நீரிலிருந்து வரும் உப்புக் காற்றாலும் காற்றில் வரும் மணலாலும் இன்றும் சிதைவடையாது இருப்பது பல்லவர் கால கட்டுமான வேலையின் உறுதிப்பாட்டைக் காட்டுகின்றது. இதனால் இக்கோயிலை ஜலசயனம் என தற்போது அழைக்கின்றனர்.

மாமல்ல புர ரதக் கோயில்கள் ஏகதள விமானம், தூங்காணை மாட விமானம் கொண்டவை. பல்லவர் காலத்தின் பிரதான துறைமுகமாக காணப்படுவது மாமல்ல புரமேயாகும். இங்கு மேலும் வனப்பு மிக்க சிற்பங்களும் தூண்களும், அணைவுத் தூண்களும் காணப்படுகின்றன. மேற்குறிப்பிட்டவாறு பஞ்ச பாண்டவ ரதம் கலை வனப்பு மிக்கவையாகும். இங்குள்ள சிற்பங்கள் உயிரோட்டமுள்ளதாக காணப்படுகின்றன.

மாமல்லபுர குகைக் கோயிற் சிற்பம்

மாமல்லபுரத்தின் குகைக் கோயிலின் ஆரம்ப கட்டம் மகேந்திரவர்மன் காலத்திலே ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது. குகைகளை குடைந்து அமைக்கப்பட்ட குடைவரைக் கோயில்களில் கருவறை, அர்த்த மண்டபம், முகப்பு மண்டபம் என்பவற்றையும் பிரதான வாயிலையுடைய கொண்டுள்ளன. இதன் முகப்பு மண்டபத்தில் 7 அடி உயரமும் 1 அடி அகலமுங் கொண்ட தூண்கள் இடம் பெறுகின்றன.

குடைவரையின் கருவறைகளில் இறைவடிவங்கள் காணவில்லை. இறைவடிவங்கள் சுவை அல்லது மரத்தால் அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கூறப்படுகின்றது. இதன் தொடர்ச்சியே மண்டபங்களின் வளர்ச்சிக்கட்டமாகும். இதில் முதலாம் நரசிம்மன் காலத்திலேயே அதிகமான மண்டபங்கள் காணப்பட்டதாகவும் இதில் திரிமூர்த்தி மண்டபம், தர்மராஜ மண்டபம், மாமல்லபுரம் போன்றவை யாகும்.

பல்லவர் காலத்தில் பொதுவாக இம்மண்டபங்களில் 7 அடி உயரமுள்ள தூண் நிரைகள் காணப்படுகின்றன. இதன் மேற்புறமும் அடிப்புறமும் சதுர வடிவமைப்பையும் நடுப்பகுதி எண்கோண அமைப்பையும் கொண்டன. மேற்பகுதியில் கும்பமும் தாமரைப் மொட்டும் தொங்குவது போல் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தூண்களில் அடியில் சிங்கங்கள் இடம் பிடிக்கும் போது தூண்களின் பாரத்தை சிங்கங்கள் தாங்கிக் கொள்வது போல் அமைக்கப்பட்டிருப்பது சிறந்த கலை நயத்தின் வெளிப்பாடாகும்.

ஓவியக் கலை - அறிமுகம்

தஞ்சைப் பெருங்கோயில்

ஆயக்கலைகள் அறுபத்து நான்கினுள் ஒன்றாக விளங்குவது ஓவியக்கலை. இந்துக்களிடம் இறை உணர்வினை வெளிப்படுத்தி நிற்கும் நுண்களுள் அதாவது கட்டிடம், சிற்பம், நடனம், இசை, ஓவியம் என்பவற்றுள் கலை அழியாது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவது ஓவியக் கலையே ஆகும். இவை இந்துக்களில் சமய, சமூக வரலாற்று நிகழ்வுகளை வெளிப்படுத்துவதில் முதலிடம் வகிப்பது இக்கலையே ஆகும். பண்டைக் காலத்தில் இருந்தே இந்தியாவில் சிறப்பு பெற்று விளங்கும் கலை இதுவே. ஓவியங்கள் வாழ்க்கையோடு தொடர்புடைய விடயங்களையும் இயற்கை காட்சிகளின் அம்சங்களினையும் சமயச் சார்புடைய விடயங்களையும் கொண்ட ஒரு பண்பாட்டு கோலங்களைக் பிரதி பலித்துக் காட்டும் சாதனமாக காணப்படுகின்றது. ஓவியங்கள் கல்லாதாரரையும் அறியச் செய்யும் ஆற்றல் பெற்றவை.

ஓவியக்கலை பீடங்களில் தென்னிந்திய ஓவியங்களில் சோழர் கால தஞ்சாவூர் அதாவது தஞ்சைப் பெருங்கோயில் சிறப்பு வாய்ந்தவையாக மிளர்கிறது. இவை இக்கால மன்னனான இராஜராஜசோழனின் கலைப்படைப்பை சித்தரித்து காட்டுகின்றது.

தென்னாட்டில் சித்தன்னவாசல் ஓவியங்கட்குப் பின் தோற்றம் பெற்றவையே சோழர்காலத்தில் உருவான தஞ்சைப் பெருங்கோயில் ஓவியம் பெரும் புகழ் வாய்ந்தவொன்றாக விளங்குகின்றது. இது கி.பி 10ம் நூற்றாண்டில் இராஜராஜசோழனால் கட்டப்பெற்றதாகும். இங்குள்ள சிவலிங்கம் நந்தி ஆகியன மிகவும் பெரியதாகும். நந்தி தனிக்கல்லால் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இது விஜயநகர கால சிற்பமாகும். இந் நந்தி 20 அடி நீளமும் 8 அடி அகலமுடையது. இவ்வாலய விமானம் மிகவும் உயரமானது. 13 தளங்களையும் 216 அடி உயரத்தையுமுடையது. இது உத்தம விமானம் எனப் கூறப்படுகின்றது. விமானத்தில் உள்ள பிரம்ம தந்திரக் கல் 26 அடி சதுரமும் 80 தொன் நிறையும் கொண்டது. இக்கல்லை உயரத்திற்கு உயர்த்தியது ஆச்சரியப்படத்தக்கது. விமானத்திலும் காணும் கோபுரங்களிலும் நுட்பமான சிற்பங்களைக் காணலாம். நடனக் கலையில் கரணங்கள் 108 ஆக இருக்கும் கொழுது இங்கே 81 கரணங்கள் அழகாகக் காணப்படுகின்றன. இதன் அரர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், நந்தியான பீடம் இவையனைத்தும் 500 அடி நீடமும் 250 அடி அகலமும் கொண்டது.

மேலும் கி.பி 11ம் நூற்றாண்டில் திருத்தொண்டர் தொகை அருளிச் செய்த சுந்தரர் இறைவனால் தடுத்தாட்கொள்ளப்பெற்ற வரலாற்று நிகழ்ச்சியும் சுந்தரரும் சேரமானும் திருக்கயிலை செல்லும் காட்சியும் மிகவும் அழகான ஓவியங்களாக தீட்டப் பட்டுள்ளன. சிவபெருமான் கிழவேதியராக வந்து சுந்தரர் திருமணத்தை அற்புதப்பழ ஆவணங்காட்டித் தடைசெய்த வரலாற்றை உணர்த்தும் ஓவியம் மனதைக் கவரக்கூடியதாக உள்ளது.

இவ்வாலய மணி மண்டபத்தில் மணத்திற்கு வந்த மறையவர்கள் மணமகன் ஒரு கையிற் குடையும் மற்றொரு கையில் சுந்தரர் பாட்டனார் வரைந்து கொடுத்ததாகக் கூறப்பட்ட அடிமைப்பத்திரமும் கொண்ட கிழவேதியர் (சிவபெருமான்) ஆகியோர் குறிப்பிட்டுள்ளனர். தாம் அடிமை என்பதைக் கேட்டவுடன் சுந்தரர் வியப்பும சீற்றமும் கொண்டார் என்பதை அவரது முகத்தோற்றம் நன்கு உணர்த்துகிறது. அவர்கட்குப் பின்புறம் ஒரு கோவில் ஓவியமாகக் காணப்படுகின்றது.

இராஜராஜசோழன் அமைத்த தஞ்சைக் கோயிலின் கருவைறை உள்ளிட்ட உட்பிரகாரமானது ஓவியக் கூடமாக வர்ணிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாலயத்தின் மேற்குப் பகுதியில் திருக்கயிலைக் காட்சியை உணர்த்துகிறது. சிவபெருமான் புலித்தோல் மீது அமர்ந்திருக்கிறார். சுற்றிலும் கணங்களும், முனிவர்களும் காணப்படுகிறார்கள்.

மதுரைமீனாட்சியம்மன் ஆலயம் - ஓவியக்கலை

தென்னிந்தியாவில் ஓவியக்கலைப் பீடங்களாக பல்லவ பாண்டியர் காலத்தின் சித்தன்ன வாசலும், சோழர் காலத்தில் தஞ்சாவூரும், நாயக்கர் காலத்தில்மதுரையும் திகழ்ந்தன. தென்னிந்தியாவில் மதுரை மாநகரம் ஒரு சிறந்த பிரதான நகரமாகும். மதுரையை ஆண்டவர்கள் பாண்டியர்கள். இவர்கள் பாண்டவர்களின் வழித் தோன்றல்கள் என சொல்லப்படுகின்றது. அருச்சுனன் தீர்த்த யாத்திரை வந்த பொழுது மதுரைக்கு வந்தானென்றும் பாண்டியர் குலப்பெண் சித்திராங்கதையைத் திருமணம் செய்தாரெனவும் மகாபாரதம் தெரிவிக்கிறது. இதனால் மதுரை மிககிக அமைதியான நகரம் என்பது புலனாகின்றது. மதுரையை பாண்டியர்களும் சோழர்களும் நாயக்கர்களும் இஸ்லாமியர்களும் பிரித்தானியர்களும் ஆண்டு வந்துள்ளனர்.

மதுரை மாநகரின் மத்தியில் மிகவும் பெரிய கோயிலாகவும் கம்பீரமாகவும் விளங்குவது மீனாட்சியம்மன் கோயில் இதனுடன் இணை ஆலயமாக சுந்தரேசர் ஆலயம் உள்ளது. இவ்வாலயம் 847 அடி அகலமும் 800 அடி நீளமான சுற்று மதிலைக் கொண்டது. இங்கே பன்னிரண்டு போபுரங்கள் உள்ளன. நாற்புறமுள்ள கோபுரங்கள் வானளாவியன. தெந்திசைக் கோபுரம் அதியுயர்ந்தது. இதன் உயரம் 152 அடியாகும். மேற்கு புற கோபுரத்திலே புராணங்களில் காணப்படும் தேவ மனித உருவங்களாலான சிற்பங்கள் பல காணப்படுகின்றன. அநாதியான ஆலயம் போர்க் காரணங்களாலும், வேறு காரணங்களாலும் (இயற்கை) சிதைவுற்றிருக்க கி.பி 15ம் நூற்றாண்டில் விஸ்வநாத நாயக்கர் புனரமைப்புச் செய்தார். நாம் இன்று பார்க்கும் ஆலயம் விஸ்வநாத நாயக்கரால் புனரமைப்புச் செய்த ஆலயமாகும். பின்வந்த அரசர்களும் சில திருத்தங்களை செய்துள்ளனர். திராவிட கலையை அறிய விரும்புவர்களுக்கு இந்த ஆலயம் ஓர் முன் உதாரணமாகும். இவ்வாலயமானது ஓர் சிற்பக் கூடமாகவும், ஓவியக்கலையின் சிறப்பிடமாகவும் திகழ்கிறது.

வாழ்க்கையின் ஒத்திசைவான வயதுடைய ஓட்டத்தை நடனம் வெளிப்படுத்துகிறது. நடனத்தின் படிமங்களை ஓவியச் சுவர்களிலும், தூண்களிலும், கோபுரங்களிலும் தீட்டிக் காண்பித்திருக்கின்றான். கோயில் மண்டப விதானத்தில் சிவபெருமானுடைய அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களும் அழகுறத் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

இங்கே சங்க காலத்தைச் சுட்டும் பொற்றாமரைக் குளம் ஒன்றுண்டு. அக்குளத்திற்கு அருகே உள்ள ஊஞ்சல் மண்டபத்தின் கூரையில் மீனாட்சியின் திக் விஜயமும், மீனாட்சி - சுந்தரேஸ்வரர் திருமணக் காட்சியும் கவினுறத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இதனை வானுலகத்திலுள்ள தேவர்களும் பூலோக மக்களும் களிக்கும் வண்ணம் உள்ளது. திருமணக் காட்சியில் இடையில் ராணி மங்கம்மாவும் தளவாய் நரசம்பையரும் கண்டுகளிக்கும் காட்சி ஒன்றையும் ஓவியன் தீட்டியுள்ளான்.

மேலும் மீனாட்சியம்மனிடமிருந்து ஒருவர் செங்கோலை வாங்கும் காட்சியும் அங்கு தீட்டப்பட்டுள்ளது. அட்டதிக்கு பாலகருடன் மீனாட்சி போர் செய்யும் காட்சியும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிற் சுவர்கள்மீது பல ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிற் சுவர்கள் மீதுள்ள ஓவியங்களில் நாயக்கர் கால மக்களுடைய உடை, கூந்தல் ஒப்பனை, அணி வகைகள், உடை வகைகளை காணலாம்.

விக்கிரகக் கலை - அறிமுகம்

நடராஜர்

சைவ சமய மரபில் சிவனுக்கு 25 மூர்த்தி பேதங்கள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள் சோமாஸ்கந்தர், தட்சிணாமூர்த்தி, லிங்கோற்பவர், அர்த்தநாரீஸ்வரர், நடராஜர் முதலான மூர்த்தி பேதங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவ்வடிவங்களை விக்கிரகங்களாக அமைக்கும் மரபு காணப்படுவதனால் விக்கிரகக் கலை வளர்ச்சியில் இவ்வடிவங்கள் அதிக பங்களிப்பு செய்துள்ளன. இவற்றுள் சைவ சமய, சைவசித்தாந்த, கலைத்துவ ரீதியில் முக்கியத்துவம் பெறும் நடராஜ வடிவம் வரலாற்று ரீதியில் தொல்பொருட்களிலும், இலக்கியங்களிலும் புகழ்ப்பட்ட வடிவமாக விளங்கின்றது.

நடராஜ வடிவம் நாட்டிய கலா தத்துவத்துடன் இணைந்தது மட்டுமன்றி, ஐந்தொழில் தத்துவத்துடனும் தொடர்புடையதாக விளங்குகிறது. தேவாரப் பாடல்களிலும், சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களிலும் காணப்படும் நடராஜப் பெருமானின் பிரதிமாலட்சண வருணனைகளும், தத்துவார்த்த சிந்தனைகளும் 25 சிவ மூர்த்தங்களுள் நடராஜ வடிவத்தின் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகின்றன.

இந்து சமய சாத்திர நூல்களுள் சிவனின் பலவகைத் தாண்டவங்கள் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறான சிவ தாண்டவங்களாக:

- காளிகா தாண்டவம் - படைத்தலையும்
- கௌரி தாண்டவம் - காத்தலையும்
- சங்கார தாண்டவம் - அழித்தலையும்
- ஊர்த்துவ தாண்டவம் - அருளலையும்

உணர்த்துவதாக தத்துவ விளக்கம் கூறப்படுகிறது. இவற்றுக்கு அப்பால் சிவனது ஐந்தொழில் தத்துவத்தின் விளக்கமாக அமைவதே சிவனின் ஆனந்தத் தாண்டவமாகும். இதனால் ஆனந்தத் தாண்டவத்தை பஞ்ச கிருத்திய நடனம் எனவும் கூறுவர்.

திருநாவுக்கரசர் நடராசரின் தோற்றப் பொலிவு பற்றிப்பாடிய பாசுரம் நடராச வடிவத்தின் பிரதிமா லட்சண கலாதத்துவ கோட்பாட்டினை எடுத்தக்காட்டுவதாக அமைகிறது.

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச்
செவ்வாயில் குமிண் சிரப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம் போல்
மேனியில் பால் வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்த பொற்பாதம்
காணப் பெற்றால்
மனித்த பிறவியும் வேண்டுவதே
இந்த மாநிலத்தே

எனும் பாடல் நடராச வடிவத்தின் வருணனையாக அமைவதனைக் காணலாம்.

நடராஜரின் பிரதிமாலட்சணம்

ஆகமங்கள், சிற்ப சாத்திரங்கள், புராணங்கள் முதலான நூல்களில் நடராஜரின் பிரதிமாலட்சணம் தொடர்பான விடயங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல்களில் நடராஜ வடிவத்தின் பங்க அமைதிகள், அளவைப் பிரமாணங்கள், அங்கலட்சணங்கள், ஆடைஅணிகலன்கள், ஆயுதங்கள் மற்றும் அவை உணர்த்தும் தத்துவார்த்த உண்மைகள் முதலான விடயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. சமபங்கம், அபங்கம், அதிபங்கம் எனும் மூவகைப் பங்க அமைதிகளுள் பல வளைவுகளையுடைய அதிபங்க (திரிபங்கம்) அமைதியில் நடராஜ வடிவத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

இறை வழிபாட்டிற்குரிய விக் கிரகங்களை அமைப்பதற்குரிய அளவுப்பிரமாணங்கள் பற்றி சிற்ப சாத்திரங்கள் கூறுகின்றன. அவை அங்குலப் பிரமாணங்களாகக் கூறப்படுகின்றன. அந்தவகையில் நடராஜ வடிவமானது உத்தம தசதால பிரமாணத்திற்கமையவும், முயலகன் சதுர்தாலப் பிரமாணத்திற்கமையவும் அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். இவ்வளவுப் பிரமாணங்களுக்கமைய கல்லில் வரையப்படும் கோடுகள் சூத்திரங்கள் எனப்படுகின்றன. நடராஜ வடிவத்தின் உறுப்புக்களில் அளவுப்பிரமாணங்கள் பின் வருமாறு வருணிக்கப்படுகின்றது.

நடராஜ வடிவம் ஏனைய சிவ மூர்த்தங்களைப் போலன்றி நர்த்தன நிலைக்குரிய அங்க லட்சணங்களை கொண்டதாக அமையும். நடராஜரின் திருமுடி சடாபாரமாக அமைந்து இருபுறமும் திருவாசியுடன் இணைந்தவாறு அமைந்திருக்கும். திருமுகம் புன்முறுவலுடன் காட்சியளிக்கும். நான்கு கரங்களுள் இடது மேற்கரம் அக்கினியை ஏந்தியவாறு இருக்க, இடது கீழ்கரம் அபய கரமாகக் காணப்படும். வலது மேற்கரத்தில் உடுக்கையும் வலது கீழ் கரத்திரத்தில்..... என்பனவும் இடம்பெறும். வலது கால் பீடத்தின் மீது முயலகன் மீது ஊன்றியவாறு இருக்க, இடது கால் வலப்புறம் நோக்கி உயர்த்தியபடி குஞ்சித பாதமாகக் காட்சியளிக்க வேண்டும். நடராஜரின் திருவடியின் கீழ் இடம்பெறும் முயலகன் இரு கரங்கள் பாம்பு மாலையுடன் அமைய வேண்டும். நடராஜரைச் சூழ தீச்சுடருடன் கூடிய திருவாசி அமையுமென்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

நடராஜ வடிவத்தில் காணப்படும் ஆடைகள், அணிகலன்கள் தொடர்பான விடங்களும் சாத்திர நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. தலையில் பிறைச்சந்திரன், பெண் உருவில் கங்கை முதலானவும், கழுத்தில் பாம்பு மாலை, முத்து மாலை, எருக்கம்பூ மாலை முதலானவும், காதுகளில் குண்டலங்களும், மார்பில் பூணூலும் ஆபரணமாக அமையும். புலித்தோலை ஆடையாகக் கொண்ட நடராஜரின் கால்களை வீரக்கழல்கள் அலங்கரிக்கும்.

நடராஜ வடிவம் உணர்த்தும் தத்துவங்கள்

சிவ வடிவங்களுள் ஒன்றாகிய நடராஜ வடிவம் சைவ சித்தாந்த, அறிவியல் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகிறது. சைவ சித்தாந்தத்தில் கூறப்படும் பதி, பசு, பாசம் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய பல சிந்தனைகளை தன்னகத்தே கொண்ட வடிவமாக அது விளங்குகிறது. மெய்கண்ட சாத்திரங்களுள் ஒன்றாகிய உண்மை விளக்கம்

‘தோற்றம் துடியதனில் தோயுந்திதி அமைப்பில்
சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமாம்
ஊன்று மலர்ப்பதத்தில் உற்ற திரோதம் முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு’

எனும் பாடலில் நடராஜ வடிவம் பதியுடன் தொடர்புடைய ஐந்தொழில் தத்துவத்தின் குறியீடாக அமையும் விதம் விளக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது நடராஜ வடிவத்திலுள்ள

உடுக்கை ஏந்திய கரம் - (சிருஷ்டி) படைத்தலையும்
அபயகரம் - (திதி) காத்தலையும்
தீ ஏந்திய கரம் - (சங்காரம்) அழித்தலையும்
ஊன்றிய திருவடி - (திரோபவம்) மறைத்தலையும்
தூக்கிய திருவடி - (அநுக்கிரகம்) அருளலையும்

உணர்த்துவதாகத் தத்துவத் தொடர்பு கூறப்படுகிறது. குறிப்பாக சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களில் கூறப்படும் ‘தாடலைபோல் கூடியவை...’ என்பதும், ‘அயரா அன்பின் அரன்கழல் செலுமே’ எனும் பாடலும் இறைவனின் அருளல் தொழில் மூலம் ஆன்மா இறைவனின் திருவடியில் இணைதலுடன் தொடர்புபடுவதைக் காணலாம்

சைவ சித்தாந்தத்தில் ஆன்ம விடுதலைக்குரிய சாதனமாக கூறப்படுவனவற்றுள் நம சிவாய மந்திரம் பிரதானமானது திருவருட்பயன் ஐந்தெழுத்தருள்நிலை எனும் அதிகாரத்தில் திருவைந்தெழுத்தின் பெருமையைப் பேசுகிறது. திருவருட்பயனில் 'தோற்றம் துடி சிகரம் சிக்கனவா வீசுகரம்.....' எனும் பாடலில் நடராஜ வடிவம் சூக்கும பஞ்சாட்சரமாகிய சிவாயநம எனும் சிகரத்தினை பஞ்சாட்சரத்தின் அடையாளமாக அமைகின்றமை கூறப்பட்டுள்ளது. அதேபோல் ஸ்தூல பஞ்சாட்சரமாகிய நமசிவாய எனும் நகராதி பஞ்சாட்சர மந்திர உபாசனையுடன் தொடர்புடையதாக அமைகின்றது. அதாவது

ந - திருவடி
ம - திருவயிறு
சி - திருத்தோள்
வா - திருமுகம்
ய - திருமுடி

என்று நடராஜ வடிவத்திற்கும் சைவ சித்தாந்தம் கூறும் திருவைந்தெழுத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு கூறப்படுவதனைக் காணலாம்.

நடராஜ வடிவத்தில் சிவன் அணிந்திருக்கும் ஆடைகள், ஆபரணங்கள், மற்றும் அவர் ஏந்தியுள்ள ஆயுதங்கள் முதலான அம்சங்களும் பல உண்மைகளை உணர்த்துகின்றன. அந்தவகையில்

முயலகன்	-	ஆணவத்தால் கட்டுண்ட ஆன்மாவையும்
பாம்பு	-	ஆணவத்தையும்
புலித்தோல்	-	கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்துபவன் என்பதையும்
முக்கண்கள்	-	இச்சா சக்தி, கிரியா சக்தி, ஞானசக்தியையும்
வீரக்கழல்	-	பல வினைகள் பிறவித் துன்பத்தை நீக்குவதையும்
பவளநிற மேனி	-	சிவனின் தூய்மைப்படுத்தும் தன்மையையும்
நான்கு திருக்கரம்	-	எல்லையில்லா ஆற்றலையும்
நெற்றிக்கண்	-	உயிர்களின் துன்பங்களைப் புன்முறுவலால் நீக்குவதையும்
சடாமுடி	-	ஞானத்தையும்
பிறை	-	பேரழகையும்
திருநீறு	-	பராசக்தியையும்
சூலம்	-	முச்சக்தியையும்
கோடரி	-	பேராற்றலையும்

உணர்த்தவதாக அத்தகைய தத்துவ விளக்கங்கள் அமைகின்றன. நடராஜரைச் சூழவுள்ள திருவாசி ஓங்காரத்தைக் குறிப்பதாகவும், அத்திருவாசியில் இடம்பெறும் சுடர்கள் நமசிவாயம் என்பதிலுள்ள எழுத்துக்களைச் சுட்டுவதாகவும் குறிப்பிடுவர். இத்திருவாசி ஆன்மாவானது பாச ஞானத்தை விட்டு பதி ஞானத்தை அடைவதன் மூலமே முத்தியைப் பெறமுடியும் என்பதை சுட்டுவதாகவும் கூறப்படுகிறது. உண்மை விளக்கம்

‘ஓங்கரமே நற்றிருவாசி உற்றஅதனில்

நீங்கா எழுத்தே நிறை சுடராம்’ என்பதன் மூலம் திருவாசி திருவைந்தெழுத்தினதும், அதன் சுடர்கள் அதன் அட்சரங்களினும் அடையாளமாக அமைகின்றமை கூறப்பட்டுள்ளது.

நடராஜ வடிவம் - வராற்றுச் சான்றுகள்

தமிழகத்தின் சைவ சமய வராற்றில் நடராஜ வடிவத்திற்கு பிரதான இடமுண்டு.

சங்கால இலக்கியங்களில் சிவன் ஆடிய கொடுகொட்டி, பாண்டூரங்கம், கபாலம் முதலான நடனங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. எனினும் சங்கமருவிய கால இலக்கியங்களிலேயே சிவனின் நடனம் தொடர்பான தெளிவான சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. காரைக்கால் அம்மையாரின் திருவாலம்காட்டு முத்த திருப்பதிகத்தில் இந்நடனம் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. காரைக்கால் அம்மையார்

‘காடும் கடலும் மலையும் மண்ணும்
விண்ணும் சூழ அனல் கையேந்தி ஆடும் அரவம்
புயங்கள் எங்கள் அப்பன் இடம்
திருவாலங்காடே’

என்று அகில அண்ட சராசரங்களும் இணைய சிவன் நடனம் புரிந்தமையைப்பாடுகிறார்.

தமிழகத்தில் முதலாவது நடராஜ வடிவம் தருமராஜ ரதத்தில் சிற்பமாக இடம்பெறுகிறது. வாதபிச் சாளுக்கியர் காலத்து வாதாபிக் குகைக் கோயிலில் 16 கரங்களுடன் கூடிய நடராஜ வடிவம் சிற்பமாகவுண்டு. இவை கற்சிற்பங்களாக அமைய சோழர் காலத்திலேயே உலோகங்களிலும் மண்ணிலும் நடராஜ வடிவங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இவை வெண்கலப் (உலோகப்) படிமங்களாகவும், மட்கலப் படிமங்களாகவும் அமைந்தன. சோழ அரசர்களின் அரச சின்னமாகவும், சமய சின்னமாகவும் நடராஜ வடிவம் விளங்கியது. சோழர்கால சாசனம் ஒன்றில்

‘பாதாதி கேசாந்தம் ஒரு முழமே நால்விரல்
அரை உசரத்து இரண்டு திருக்கை உடையவராக
கனமாக எழுந்தருளிவித்த பெரிய பெருமாள்...’

என்று நடராஜரின் உலோக வார்ப்புமுறையின் பிரதிமாலட்சணம் கூறப்பட்டுள்ளது. தஞ்சை, கங்கைகொண்ட சோழேஸ்வரம், சிதம்பரம் முதலான இடத்து நடராஜ வெண்கலப் படிமங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. மதுரை மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் கோயிலில் கால்மாறி ஆடும் நிலையிலான நடராஜ வடிவத்தைக் காணலாம்.

நடராஜ வடிவத்தின் கலை, தத்துவ, அறிவியல் தொடர்புகள் பற்றி பல அறிஞர்களும் கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளனர். கலாயோகி ஆனந்தகுமாரசுவாமி பிரபஞ்ச இயக்கத்திற்கும் நடராஜ நடனத்திற்கும் இடையிலுள்ள தொடர்பு பற்றி அறிவியல்பூர்வமாக விளக்கியுள்ளார். நடராஜ வடிவம் உணர்த்தும் தத்துவம் கால தேச வர்த்தமானங்களைக் கடந்தது என்று அவர் கூறுகிறார். மேல்நாட்டினராகிய கமில்சுபிலவெல் என்பவர் நடராஜ வடிவத்தின் சிறப்பை வியந்து கூறியுள்ளார். H.C.பெல் என்பவர் பொலநறுவைக்கால நடராஜ படிமங்கள் பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ளார். பொலநறுவையில் அருகில் சிவகாமசுந்தரி அமையும் வண்ணமான நடராஜ படிமம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. திருவாசியுடனும், அவ்வாறு அமையாத வகையிலுமான நடராஜ வடிவங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆலயங்களில் நடைபெறும் நடேசர் அபிசேகம் இறை வழிபாட்டில் பிரதானமானது. வருடத்தில் ஆறு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை நடைபெறும் இப்பூசையில் நடராஜருக்கு விசேட கிரியைகள் இடம்பெறும் வழக்கம் உள்ளது. சிறப்பாக சிதம்பரத்தில் திருவெம்பாவையின்போது நடைபெறும் ‘ஆருத்ரா தரிசனம்’ மிகவும் பக்தி பூர்வமானது.

சண்முக வடிவம்

இந்து சமய நெறிகளுள் கௌமாரம் முருகக் கடவுளை முதன்மையாகக் கொண்டதாகும். முருகக் கடவுளின் பிரதி மாலட்சணங்களில் பதினாறு வகை வடிவங்கள் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. சரவணபவன், கந்தசுவாமி, கார்த்திகேயன், சண்முககன், பாலசுப்ரமணியன் எனப்பட பெயர்களால் அழைக்கப்படுவர். முருக வடிவங்களிலே சண்முக வடிவமே பரத்துவ வடிவமாக விளங்குகின்றது. ஸ்கந்த புராணத்திலே சிவபெருமானின் நெற்றிக் கண்ணில் இருந்து ஆறு தீப்பொறிகளாக எழுந்து ஆறுமுகமாகிய வடிவமே சண்முக வடிவமாகும்.

சரவணபவனே சண்முகதேவோ எனும் துதி முதன்மையானது. சண்முக வடிவம் ஆறுமுக வடிவினையே குறிக்கின்றது. சண் (ஷட்) என்பது ஆறு எனவும் முகம் என்பது முருகவடிவங்களையும் குறிப்பதாகும்.

திருமுருகாற்றுப்படை, சிலப்பதிகாரம் ஆகிய நூல்களில் சண்முக வடிவம் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது. சங்க இலக்கியமாகிய திருமுருகாற்றுப்படையில்,

மூவிரு முகனும் முறை நவின் றெழுகலின்..... எனும் பாடல் வரிகள் (104 வரி) காணப்படுகின்றன. சண்முக வடிவம் பற்றி விபரிக்கப் போது திருமுருகாற்றுப்படை பின்வருமாறு வர்ணிக்கின்றது. (100 - 104 வரிகள்)

பல்கதிர் பரப்பியது போல் அருள் ஒளி வழங்கும் ஒரு முகம்.

அன்பருக்கு வரம் கொடுக்கும் ஒரு முகம்.

வேதவேள்வி செய்து வழிபடுவோர்க்க அருளும் ஒரு முகம்.

உலகமெங்கம் வியாபித்த தொரு முகம்.

பகைவரை ஒடுக்கும் ஒரு முகம்.

குறவள்ளியாகிய தலைவியுடன் இணைந்திருக்கும் ஒரு முகம்.

என்று வர்ணிக்கப்படுகின்றது. சண்முக வடிவம் என்பது பிரம வடிவமாகக் கருதப்படுகின்றது. அதுவே பிற்கால முருக தோத்திரங்களில்

அருவமும் உருவமாகி அநாதியாய் பலவாய்

ஒன்றாய் பிரமமாய் நின்ற சோதிப்பிழம்பு

எனப் புகழ்ந்து பாடப்பட்டது. இதனுடன் பன்னிரு கரத்தத்துவமும் திருமுருகாற்றுப்படையில் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் நூலாகிய சிலப்பதிகாரம் “ அறுமுகச் செவ்வேள் அணிதிகழ் கோயில்” என்றும் குறிப்பு சண்முகனுக்குக் கோயில் இருந்தமையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. கௌமார வழிபாட்டிற்குரிய ஆகமமாகிய குமாரதத்திரத்திலே “ சண்முகஸ் தாரகாந்தக.....” என்னும் துதி காணப்படுகின்றது.

முருகக்கடவுளின் சண்முக வடிவம் பற்றிய மேலும் ஒரு வியாக்கியானத்தை குமாரதந்திரம் முன்வைக்கின்றது. தாரகாசுவதத்துடன் தொடர்புடையதாக சண்முகதேவ வடிவம் எடுத்துக்காட்டப்படும். தாரகாசுவதம் செய்த பெரு வடிவமாக சண்முக வடிவம் விளங்குகின்றது. கந்தபுராணப் பாடலில்

“ஆறுமாமுகத்து வள்ளல்.....”

“ ஆறுமாமுகத்து அண்ணல்.....”

“ ஆறுமாமுகப்பிரான்.....” என்னும் வர்ணனைகள் சண்முகப் பெருமானின் வர்ணனைகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றது அடியார்கள் அருள் வேண்டும் வடிவமாகவும், அடியார்களுக்கு அருள் வழங்கும் வடிவமாகவும் சண்முக திருப்பெரு வடிவம் விளங்குகின்றது. கந்தர் அநுபூதிப் பாடலிலே தேவோ சிவசங்கரனே என்று முருகக் கடவுள் குறிப்பிடப்படுகின்றார். முருக வடிவம் முருகக் கடவுள் குறிப்பிடுகின்றார். முருக வடிவம் முருகக் கடவுள் என்றும், கந்த வடிவம் கந்தசுவாமி என்றும் கூறப்பட சண்முக வடிவம் சண்முகதேவோ என்று பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது. கந்தரநுபூதிப் பாடலிலே

“ கோவே குறமின் கொடிதோன் புணரும்

தேவே சிவசங்கர தேசிகனே ” என்று சண்முக வடிவை வர்ணிக்கும் பாங்கு அருணகிரிநாதரால் முன்வைக்கப்படுகின்றது.

பிரதிமாலட்சணம்

ஆறுமுகங்கள்
பன்னிருதோள்கள்
பன்னிரு கைகள்
வேல்
மயில்வாகனம்

பல்வேறு ஆயுதங்களும், தோற்றப்பொலிவு மாறுபாடுகளும் கூறப்படுகின்றன.

சண்முக தத்துவம்

திருவவதாரத் தத்துவம்

உலகம் நன்மையடையும் பொருட்டு பஞ்சபூதத்தினூடாக இறைவன் படிப்படியாக வெளிப்பட்டார். வெளி, காற்று, கனல், புனல், மண் இவற்றின் வழியே தோற்றம் பெறுகிறார். அதாவது சிவனின் கண்களிலிருந்து புறப்பட்ட பேரொளிச் சுடர் வானத்தில் நின்று காற்றின் கை புகுந்து, தீயைச் சென்றடைந்து, கங்கையாகிய நீரில் தவழ்ந்து நிலத்தில் எய்தியது. குறிப்பாகக் கூறின் ஞானாக்கினியில் அருவமாக தோன்றிய ஞானாக்கினி கருணைப்பொய்கையில் உருவமாக பொலிந்தது.

சண்முகன் ஆண்மகன் (சிவனிடமிருந்து தோற்றம் பெறல்) பரமான்மா ஆணாகவும், அதைத் தேடிச்சென்று அடைய வேண்டிய ஜீவான்மா பெண்ணாகவும் கொள்ளப்படுகின்ற இந்து மரபுப்படி, சண்முகன் பிரமமாக போற்றப்படுகின்றது.

தத்துவம்

பரமேஸ்வரனின் வெளித்தொரியும் முகங்கள் ஸத்யோஜாதம், வாமதேவம், தத்புருஷம் ஈசானம், அகோரம். பரம ஞானியர் உள்நோக்குக்கு மட்டும் புலப்படும் உள்முகம் அதோமுகம்.

ஆறுமுகத்தத்துவம்

சிவ மூர்த்திக்குரிய ஆறு அருட்குணமும் ஆறுமுகமாதல்.

முற்றறிவு

வரம்பில் இன்பமுடைமை

இயல்பாகவே பாசங்களிலிருந்து நீங்குதல்

முடிவிலாற்றலுடைமை

பேரருளுடைமை

தன்வயமுடைமை

பன்னிரு தோளும் பன்னிரு உயிரெழுத்துக்களாகக் குறிக்கப்படுகின்றன.

வேல் - ஞான சக்தி

திருமுருகாற்றுப்படையில் பன்னிருகைத்தத்துவம்

1ஆம் கை - முனிவர்களைத் தாங்கியது.

2ஆம் கை - இடுப்பில் பொருந்தியது

3ஆம் கை - தொடை மீது வைத்தது

4ஆம் கை - அங்குசம் பிடித்தது

5ஆம் கை - வேலாயுதம் - ஞானமார்க்கம்

6ஆம் கை - கேடயம் ஏந்தியது

7ஆம் கை - மேல் உயர்ந்த கை

8ஆம் கை - மணி ஒலிக்கும் கை

9ஆம் கை - மழை கொடுக்கும் கை

10ஆம் கை - பெண்களுக்கு மாலை சூட்டி அருளும் கை

ஆலயங்களில் சண்முக வடிவம்

சண்முக வடிவத்துடன் தொடர்புடையதாக அமைவது சண்முக தரிசனமாகும். மயிலை கபாலீச்சரம் கோயிலின் தென்பிரகாரத்திலே பிரதிமாலட்சண நிலையில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. திருச்செந்தூரில் மாசிமாத திருவிழாவிலும் ஆவணித் திருவிழாவிலும் சண்முகபவனியும் சண்முக தரிசனமும் பெருவிழாவாக அமையும். அத்திருவிழா காலங்களில் 7ம் 8ம் நாள் திருவிழாக் காலத்தில் சண்முக தரிசன விழா காணப்படுகின்றது. படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழிலுக்கான விழாவாக அமைகின்றது. சண்முகதரிசன விழாவில்

1. சத்தியோஜாத மந்திர ரூப திருவுரு - பட்டாடை அணிந்த வடிவிலும்
2. வாமதேவ மந்திர ரூப திருவுரு - நீலநிற மஞ்சத்தில் அமர்ந்தவாறும்
3. அகோர மந்திர ரூப திருவுரு - தங்கச் சப்பரத்தில் காட்சி தருவதாயும்
4. தற்புருஷமந்திர ரூப திருவுரு - வெள்ளைப் பட்டு அணிந்த வடிவிலும்
5. ஈசான மந்திர திருவுரு - பச்சை நிறப்பட்டாடை அணிந்த நிலையிலும்

காட்சி தருவது சண்முக தரிசனத்தின் சிறப்பு அம்சங்களாகும். குமார தந்திரத்திலே கூறப்பட்டவாறு “ சண்முகஸ் தாரகாந்தக” எனக் கூறப்படுவது தாரகாசுரனை வதம் செய்து சண்முகதரிசனம் பெறுவதைக் குறிக்கும்.இலங்கையில் மண்டுர் முருகன் ஆலயத்தில் “ சண்முகஸ் தாரகாந்தக” என்னும் நிலையில் சண்முகதரிசனம் இடம் பெறுகின்றது. இதற்குச் சான்றாக அமைவது திருச்செந்தூர் புராண படனமேயாகும்.பாம்பனடிகளும் சண்முகஸ்துதி பற்றியும் சண்முக கவசம் பற்றியும் பாடிய பாடல்கள் பிரதானமானவை. பாம்பனடிகள் 666பாடலடிகளை உருவாக்கினார்.

சண்முக பதயே நமோ நமக

ஸண்மத பதயே நமோ நமக..

எனத் துதித்தார். சண்முகத் திருவுருவம் சண்மதங்களுக்கும் பரப்பிரமமாக அமைவது இதன் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

பஞ்சமுக விநாயகர்

இந்து சமய மரபில் முழுமுதற் கோட்பாட்டின் ஓர் அம்சமாக விநாயகர் வடிவம் அமைகிறது. சிவ வழிபாட்டு மரபில் பஞ்சமுக மரபு பிரதான இடத்தைப் பெறுகிறது. சிவனது ஐந்து திருமுகங்களாக அகோரம், வாமதேவம், சத்யோசாதம், தற்புருடம், ஈசானம் என்பன அமைகின்றன. சிவன் தன் ஐந்து முகங்களிலிருந்தே இருபத்தெட்டு ஆகமங்களையும் அருளினார். சிவனை ஐந்து முகத்தினனாக நோக்குவது போலவே விநாயக வழிபாட்டிலும் பஞ்ச முக விநாயகர் வடிவம் பிரதான இடத்தைப் பெறுகிறது.

விநாயகர், மேலான பரமேஸ்வர வடிவத்தை பெற்றுக்கொண்ட போது அவர் ஐந்து முகங்களைக் கொண்டவராக காட்சியளித்தாக விநாயக புராணம் கூறுகிறது. இதனால் அவர் பஞ்சமுக விநாயகர் என அழைக்கப்படுகிறார். விநாயகர் தன்னுள் எல்லாத் தெய்வங்களின் அம்சங்களையும் கொண்டுள்ளமை பற்றி சமய நூல்கள் கூறுகின்றன. விநாயகர் வடிவத்தின்:

நாபி - பிரம ரூபத்தையும்
முகம் - விஸ்ணு ரூபத்தையும்
கண் - சிவ ரூபத்தையும்
இடது பாகம் - சத்தி ரூபத்தையும்
வலது பாகம் - சூரிய ரூபத்தையும்

உணத்துகின்றது. எனினும் சிவனுக்கும் கணபதிக்கும் இடையிலான தொடர்பு மிகவும் நெருக்கமானது. சிவனும் கணபதியும் முக்கண்ணன் என அழைக்கப்படுவதுடன், சுயம்பு லிங்கப் பிள்ளையார், மாமாங்கேசுவரப் பிள்ளையார் முதலான பெயர்களும் சிவன் - விநாயக இணைப்பிக்குச் சான்று. விநாயகப் பெருமானை, கணபதி சிவானந்தம் என்று அழைக்கும் மரபுமுண்டு.

சிவ விக்கிரக இலட்சணங்களையும், விநாயகரின் பிரதிமா லட்சணங்களையும் கலந்த வகையில் பஞ்சமுக விநாயகரின் பிரதிமா லட்சணம் அமைகின்றது. பஞ்சமுக விநாயக வடிவம் ஐந்து திருமுகங்களையும், பத்து திருக்கரங்களையும் கொண்டதாக அமையும். ஆசன நிலையில் அமர்ந்து, இடது கால் தொங்கிய நிலையிலும், வலது கால் ஆசனத்தில் மடித்தவாறும் இவ்வடிவம் அமையும். தலையில் கரண்ட மகுடம் கொண்டதாக அமையும் பஞ்சமுக விநாயகர் வடிவம் சகல ஆடை ஆபரணங்களையுடையவராக அமைக்கப்படுதல். ஸ்தானக நிலையிலும் பஞ்சமுக விநாயகர் வடிவம் அமையும். அவ்வாறு அமையும் வடிவம் உற்சவ மூர்த்தியாக காணப்படுகிறது.

சிவனுடைய ஐந்து முகங்களுடன் பத்துக் கரங்களையுடையவராக பஞ்ச முக விநாயகர் வடிவம் அமைவுறுகிறது. பஞ்சமுக கணபதியின் பத்துத்திருக் கரங்களும் வலமிருந்து இடமாக திரிசூலம், மழு, வாள், வச்சிராயுதம், அக்கினி, அபயம், பாசம், மணி, சர்ப்பம், அங்குசம் எனும் வகையிலான அங்க இலட்சணத்தைக் கொண்டமைந்து அடியவர்களுக்கு அருள்பாலிக்கின்றார்.

கந்தபுராணத்தின் 'திகட சக்கர செம்முகம் ஐந்துளான்....' என வரும் காப்புச் செய்யுளில் கணபதி ஐந்து முகத்தையுடையவனாகக் கூறப்படுகிறார். பஞ்சமுக விநாயகரின் வடிவம் பல தத்துவ உண்மைகளுடன் தொடர்புபடுகிறது. சைவ சித்தாந்தம் கூறும் பதியின் ஐந்தொழில் தத்துவத்தை உணர்த்துவதாக அவரது ஐந்து முகங்களும் அமைகின்றன. சைவ சமயத்திற்கும் விநாயக வழிபாட்டிற்குமிடையிலான தொடர்பை பஞ்சமுக விநாயக வடிவம் எடுத்துக்காட்டுகிறது. யாழ்பாணம் திருநெல்வேலி பழங்கிணற்றடி வீரகத்தி விநாயகர் ஆலய மகோற்வசத்தின் போது பஞ்சமுக விநாயகர் வடிவம் உற்சவ மூர்த்தியாக வீதியுலா வரும் வழக்கம் உள்ளது.

இசைக்கலை - அந்முகம்

பண்ணிசை

பழந்தமிழ் இசை என்பது தமிழரின் மரபு வழியான மிகப் பழையமையான இசைச் செல்வமாகும். இந்திய இசை வரலாற்றிலேயே இராக தாளத்துடன் அமைப்பு, வகைச் சுரங்களைக் கொண்ட மேளங்கள் 40ம் பகைச் சுரங்கள் இல்லாத மேளங்கள் 32ம் இன்று கர்நாடக இசையில் கையாளப்படுகின்றன. ஆனால் இவற்றிற்கெல்லாம் முன்னோடியாக இருந்தவை தேவாரப் பண்கள். எண்ணற்ற இராகங்களுக்கு தேவாரப் பண்களே ஆதாரமாயிருந்தன.

ஏழிசையின் தமிழ்ப்பெயர்

குரல்
துத்தம்
கைக்கிலயி
உழை
இளி
விளரி
தாரம்

ஏழிசையின் வடமொழிப்பெயர்

சட்சம்
ரிஷபம்
காந்தாரம்
மத்திமம்
பஞ்சமம்
தைவதம்
நிஷாதம்

சங்க இலக்கியங்கள் - ஐந்து நிலங்களுக்கும் பண் இருந்ததைக் குறிப்பிடலாம். புறவஞ்சிப் பாடல்கள் பாணர்கள் காந்தாரம், பேராதிரம், செம்பாவை ஆகிய பண்களில் பாடினர். பரிபாடல்..... புறநானூறு - குறிஞ்சிப்பார், மருதப்பன் செல்வழிப்பாணி, விளரிப்பண், பற்றிக் கூறுகின்றது.

சிறந்த பண்ணிசைக் கருவி - யாழ்

குழலினிது யாழினிது என்ப
பண்ணமையா யாழின் கீழ்ப்பாடல்
பெரிதான்னா என குறிப்பிடுகின்றன.
செவ்வழி யாழ் பாண் மணனே....
பாலை யாழ் பாண் மகனே..... பண் பாடிய இசைக்கலைஞர்களும் உள்ளனர்

பக்தி இலக்கிய காலம்

அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மணிவாசகர் முதல் மூவர் பல பதிகங்களைத் தமிழ்ப் பண்ணிசையில் பாடியிருக்கின்றனர். தேவாரப்பண்கள் மக்களிடையே புகழ் பெற்றிருந்தமையை இராஜராஜசோழர் முதல் தமிழக கோவில்களில் இவற்றை முறைப்படி ஓத ஓதுவார்களை நியமித்தனர்.

திருநாவுக்கரசர் அருளிய தமிழ்ப் பதிகமான தேவாரத்தில் 21 பண்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சிலர் 24 என்றும் சிலர் 27 என்றும் கூறுகின்றனர்.

பண்ணென்பது இசையின் அடிப்படை வடிவங்களில் ஒன்று முறைப்படி இசை வடிவங்களை வகைப்படுத்தி அவ்வொலிகளால் பல்வேறு இசைப் போக்குகளுடன் உள்ளத்தில் ஓர் உணர்வு ஓங்க அமைக்கப்படுவது பண். இசையொலிக் கூறுகள் சுரம் என்றும் நரம்பு என்றும் வழங்கப்படும். 2500 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பண்ணிசை தமிழகத்தில் இருந்து வந்துள்ளது. தொன்று தொட்டு இருந்துவரும் முத்தமிழ் என்பதில் இருந்த இசைத் தமிழ் தான் பண்ணிசை. தற்காலத்தில் தென்னிந்திய கர்னாடக இசை, இந்துஸ்தானி இசைகளில் வழங்கும் இராகங்கள் என்பது பண்ணிற்கு ஏறத்தாள இணையான ஓர் வடிவம். தேவாரப் பண்களில் பண்முறைகளில் சுமார் 1000 ஆண்டுகளாகப் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. உலகிலேயே தாளத்தோடும் பண்ணோடும் ஆழப்பொருள் பொதிந்த இசைந்த இசைப்பாடல்களாக பல்லாயிரக்கணக்கான பாடல்கள் காலத்தால் முற்பட்டுள்ளது.

மூவர் பண்ணமைத்துப் பாடிய பாடல்கள் 9295 பாடல்களாகும். உலகில் வேறு எந்த மொழியிலும் இசை இவ்வாறு வளர்ந்த நிலையில் இருக்க இல்லை. தேவாரப் பாடல்கள் வழிவழியாய் வரும் பழந்தமிழர் இசையின் பண்பாட்டில் வளர்ந்த ஒன்று. கி.மு 200 - கி.பி 200இல் எழுந்த சங்க இலக்கியத்தில் பண்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் உண்டு.

சிலப்பதிகார காலத்தில் பண்கள் பற்றி விரிவான கருத்துக்கள் உண்டு. இங்கு பண்கள் மிய உயர்ந்த நிலையில் காணப்பட்டன. பண்கள் மொத்தம் 103 எனக் குறிப்பிடுகின்றன. தேவாரத்தில் திருமுறையில் 24 பண்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பண்	இராகம்	தேவாரம்
நட்டபாடை	நாட்டை	நத்தார் படை
இந்தளம்	நாதநாமக்கிரியா	முன்னிய கலைப்பொருள்
தக்கராகம்	காம்போதி	மடையில் வாழை

ஐந்திணைக்குரிய ஆண்களும் அதற்குரிய காலமும் நிலத்தை ஐந்தாக ..... ஐந்து நிலங்களுக்கும் பண்ணமைத்து பண்ணிசைப்பதற்குரிய மொழியையும் வரையறை செய்துள்ளனர்.

4.2 நாட்டார் கலைகள்

நாட்டார் கலைகள் அறிமுகம்

இயற்கைப் பொருட்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மக்களை களிப்படையச் செய்யும் கலைகளே நாட்டார் கலைகள் எனப்படுகின்றன. இதனை நாட்டுப்புற கலைகள் எனவும் அழைப்பர். நாட்டுப்புற கலைகள் கிராமப்புற மக்களின் வாழ்வியலோடு பின்னிப் பிணைந்திருக்கின்றன. இவை திருவிழாக்களிலும், சடங்குகளிலும் நிகழ்த்திக் காட்டப்படுகின்றன. நாட்டுப்புற மக்களின் அழகியல் உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாக இக்கலைகள் விளங்குகின்றன.

இந் நாட்டார் கலைகள் மூன்று வகைப்படுகின்றன. அவையாவன

1. சமயம் சார் கலை
2. சமூகம் சார் கலை
3. தொழில் சார் கலை என்பனவாகும்.

நாட்டுப்புற கலைகளானது சமூக வாழ்க்கை, கடவுள் நம்பிக்கை பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றை வெளிக்காட்டும் தன்மையுடையதாக காணப்படுகின்றன. இக்கலைகளானது ஆகமம் சாராத சிற்ப சாஸ்திர ஆகம விதிக்கமைவான ஆலயங்களில் நிகழ்த்திக் காட்டப்படுகின்றன.

நாட்டார் கலைகளான கூத்து, கரகம், காவடி என்பன எமது சமய அடிப்படையிலான கதைகளை உள்ளடக்கியதாகவே ஆடப்படுகின்றன.

2.1.1 கூத்து

நாட்டார் கலைகளுள் மிகவும் பழமையானதும் மூத்த கலைகளில் ஒன்றாகவும் கூத்துக்கலை முக்கியம் பெறுகிறது. சங்ககாலம் தொட்டே தமிழர்களிடையே இக்கலை மரபு இருந்துள்ளமையை நாம் ஆதாரங்களுடாக அறிய முடிகிறது. சங்க காலத்தில் கூத்தினை ஆடும் ஓர் சமூக பிரிவினர் வாழ்ந்திருக்கின்றனர். அவர்கள் கூத்தர் எனப்பட்டனர். அவர்களுக்க சமூகத்தில் மிகுந்த மதிப்பும் செல்வாக்கும் இருந்திருக்கின்றது.

உதாரணம் கூத்தர் விறலியர் அறிவர் கண்டோர்..... என புறத்தினை கூறுகின்றது.

சங்கமருவிய காலத்திலும் கூத்துக்கலை சிறப்பு பெற்றிருந்தது. சங்கமருவிய கால கூத்தானது, குரவைக் கூத்து என அழைக்கப்பட்டது.

உதாரணம் சிலப்பதிகாரம் - மாதவியின் 11 வகை ஆடல்கள்

பல்லவர் காலத்திலும் கூத்துக்கலை சிறப்பு பெற்றிருந்தது. இக்காலத்தில் இறைவன் கூத்துக்களுக்கெல்லாம் தலைவன் எனப் போற்றப்பட்டான்.

உதாரணம் தில்லையில் கூத்தனை தென்பாண்டி நாட்டானே - திருவாசகம்

கூத்துக்களின் வகைகள்

கூத்து பொதுவாக இருவகைப்படும் அவையாவன

1. அகக் கூத்து - அரசருக்காக ஆடப்படுவது
2. புறக்கூத்து - பிறருக்காக ஆடப்படுவது

நாடகம், நாட்டியம் ஆகிய இரண்டும் கூத்து என்றே அழைக்கப்பட்டது.

இலங்கையில் கூத்துக்கலை, கதை தழுவிய ஆட்டத்துடன் தொடர்பு உடையதாகக் காணப்படுகின்றது. மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய பிரதேசங்களில் வடமோடி, தென்மோடி கூத்துக்களும் மன்னாரில் வடபாங்கு, தென்பாங்கு கூத்துக்களும் மலையகத்தில் காமன் கூத்துக்களும் பிரசித்தி பெற்ற கூத்துகளாக விளங்குகின்றன.

கூத்தின் பொருள் மரபு

கூத்து சமய அடிப்படையிலான கதைகளை உள்ளடக்கியதாகவே ஆடப்படுகின்றன. வடமோடி, தென்மோடி கூத்துகளில் மகாபாரதம், இராமாயணம், கந்தபுராணம் முதலிய இதிகார புராணக் கதைகள் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளன.

உதாரணம் மகாபாரதம் - அர்ச்சனன் தவம்
 இராமாயணம் - வாலி வதை
 கந்தபுராணம் - வள்ளி திருமணம்

மேலும் இதிகாச புராணங்களின் கிளைக்கதைகளும் கூத்துக்களில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணம் கணையாழி - இராமாயணம்

மேலும் எமது நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளும் கூத்துக்களின் உள்ளடக்கமாக காணப்படுகின்றது.

உதாரணம் சிறுதொண்டர் வரலாறு.

அவ்வாறே புராணக் கதைகளும் கூத்துக்களின் உள்ளடக்கமாக உள்ளன.

உதாரணம் காமன் கூத்து

மலையகத் தமிழரின் பாரம்பரிய கலைகளுள் ஒன்றான காமன் கூத்து சிவனது புராணக் கதையினை மையப்படுத்தி ஆடப்படுகின்றது. முக்கிய கதாபாத்திரங்களான மன்மதன், ரதி வேடம் தாங்கி ஆடப்படும். காமன் கூத்து கதையின் படி சிவன் தக்கனது தவத்தை அழித்த பின்னர் பெருங் கோபத்தோடு இமயமலையில் தவமிருக்கிறார். அதனால் தேவலோகம் அவதியுறுகின்றது. இந்த நேரத்தில் தேவர்கள் என்ன செய்வது என்று தவிக்கையில் இந்திரன் சிவனுடைய தவத்தைக் கலைக்கச் செய்யும் படி மன்மதனுக்கு தூதோலை அனுப்புகின்றார். இந்திரனின் கட்டளையை ஏற்று மன்மதனும் சிவனது தவத்தை கலைத்ததனால் சிவனின் சினத்தினால் மன்மதன் மடிகிறான். ரதி சிவனிடம் அழுது புலம்பி என்னுடைய கணவனின் செயலுக்கு வருந்தி கணவனை உயிர்ப்பிக்குமாறு பணிக்கிறாள். மூன்றாவது நாள் சிவன் மன்மதனுக்கு உயிர் கொடுப்பதாக ஐதீகம் உள்ளது. மன்மதன் தனது தவறை எண்ணி சிவனிடம் மன்னிப்பு கேட்கிறார். சங்க கால கலித்தொகையிலும் சங்கமருகிய கால சிலப்பதிகாரத்திலும் காமன் கூத்து ஆடப்பட்டதாக வரலாறு சான்று பகர்கின்றன.

வடமோடிக் கூத்திற்கான ஒப்பனைகள்

- ஆண்களுக்குரிய முடிமுடியாகக் காணப்படும்
- கொடுக்கு கட்டியிருப்பார்
- உடல் முழுவதும் வெள்ளை நிறம் (மாத்து)பெளடர் பூசியிருப்பர்.
- ஏற்கும் பாத்திரத்திற்கேற்ப ஒப்பனை அமையும்
- காலில் சலங்கை கட்டி, கையில் பாரமற்ற இலேசான ஆயுதம் ஏற்தியிருப்பார்.
- இலேசான உடை அணிந்திருப்பார்.
- பெரும்பாலும் ஆண்களே பெண்களாக ஒப்பனை செய்து கூத்தாடுவார்.

தென்மோடிக் கூத்திற்கான ஒப்பனைகள்

- ஆண்களுக்கு அரசமுடி (ராஜகிரீடம்) அணிவார்
- பாரமான கர்ப்பு உடுப்பு அணிவர்
- உடல் முழுவதும் வெள்ளை நிறம் (மாத்து) பெளடர் பூசியிருப்பர்
- காலில் சலங்கை கட்டியிருப்பர்
- பாரங் கூடிய ஆயுதம் தாங்கியிருப்பர்
- இதிலும் ஆண்களே பெண்களாக ஒப்பனை செய்து கொள்வர்.

காமன் கூத்திற்கான ஒப்பனைகள்

- பாரமான கரப்பு உடுப்பு அணிவர்
- உடல் முழுவதும் மஞ்சள், வெள்ளை, பச்சை (அரிதாரம்) பௌவுடர் பூசியிருப்பார். ரதி - மஞ்சள், மன்மதன் - பச்சை
- காலில் சலங்கை கட்டியிருப்பார்
- இதிலும் ஆண்களே பெண்களாக ஒப்பனை செய்து கொள்வார்.

கூத்துக்களுக்கு பயன்படுத்தப்படும் இசைக்கருவிகள்

- மத்தளம்
- சல்லாரி
- உடுக்கை
- பறை மேளம்
- நாதஸ்வரம்

கூத்தின் சமூக, சமய முக்கியத்துவம்

ஆலய முன்றலில் வட்டக்களரி அமைத்து சமய சம்பந்தமான கூத்துக்களை ஆடுவதனால் மக்களிடையே பக்தியுணர்வு, கலையுணர்வு விருத்தியடையும் போதனைகள் (படிப்பினைகள்) கிடைக்கும்.

உதாரணம் **கம்சன் வதம்** என்ற கூத்தில் கம்சனின் ஆணவம் கடவுள் பக்திக்கு முன்னால் செல்லுபடியற்றதாக காணப்படுகின்றது. மேலும் வேளாண்மை அறுவடைக்காலம் நிறைவடைந்ததும் கூத்துப்பழகி, அரங்கேற்றத்திற்காக உறவினர்களுக்கு அழைப்பு விடுப்பார். அத்துடன் கூத்தில் வரும் கதாபாத்திரங்களின் பெயர்களால் கதாபாத்திரம் தாங்கியவர்கள் யதார்த்த வாழ்விலும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

உதாரணம்

தருமர் சண்முகம்
வீமன் சிவலிங்கம்
ரதி தேவன்

காவடி ஆட்டம்

கா+அடி என்பது காவாகச் சுமக்கப்படும் (முருகப்பெருமானின்)திருவடி என்பதாகும். கா என்பது இரு புறமும் தொங்கம் சுமை, காவடியாட்டம் என்பது காவடி ஆட்டம் எனும் இரு சொற்களின் சேர்க்கையால் உருவானது. காவடி என்பது ஆட்டத்திற்கான கருவி என்பதால், இவ்வாட்டத்தின் பெயர் அதற்கான கருவியின் அடியாக எழுந்தது எனலாம். காவடி எனும் சொல் காவுதடி என்பது மருவி உருவானதாக கருதப்படுகின்றது. சுமை காவுபவர்கள் இலகுவாக சுமப்பதற்காக ஒரு நீண்ட தடியின் இரு முனைகளிலும் சுமைகளைத் தொங்க விட்டு அத்தடியின் நடுப்பகுதி தோளில் இருக்குமாறு வைத்து சுமந்து செல்வர். காவுதற்கான தடி என்னும்பொருள் பட இத்தடியைக் காவுதடி என அழைப்பார்.

காவடி ஆட்டம் தோற்றப் பின்னணி

காவடியின் தோற்றம் சிந்து சமவெளி காலத்தில் உருவாகி இருக்கலாமென சான்று கிடைக்கிறது. சிந்துவில் கிடைத்த சித்திர வடிவ எழுத்துக்களில் காவடி எடுப்பதை போன்றே தோற்றமும் உள்ளது. மேலும் காவடி தோற்றம் குறித்தும் கதை ஒன்று உண்டு. உதாரணம் இடும்பன் கதை

காவடி அமைப்பு முறை

காவடி பெரும்பாலும் வில் வளைவு போன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கும். வில் வளைவின் இரண்டு பக்கங்களையும் தடியொன்று தொடர்பு படுத்தும் காவடியின் இரு பக்கங்களும் மயில் இறகால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும் அத்துடன் சலங்கையும் கட்டப்பட்டிருக்கும்.

தேவையான பொருட்கள்

- குறுந்தடி
- வேல்
- சலங்கைகள்
- மயிலிறகுகள்
- வளைக்கக்கூடிய தடிகள்
- துணி
- முருகனின் சிறிய படம்

காவடி ஆட்டத்தின் வகைகள்

- பாற்காவடி
- பன்னீர்க்காவடி
- தானியக்காவடி
- புஸ்பக் காவடி
- பறவைக் காவடி
- பழக் காவடி
- சர்ப்பக் காவடி
- தூக்குக் காவடி

இவை அவற்றின் செயற்பாட்டிற்கமைய மாறுபடும். அவற்றின் அமைப்புக் கேற்ப அவை 3 வகையாகப் பார்க்கப்படுகின்றன.

1. ஆனந்தக் காவடி - எல்லோராலும் ஆடப்படும்
2. துலாக் காவடி - துலா போன்ற வடிவத்தின் மேல் தொங்கி ஆடும் காவடி (பறவைக் காவடி)
3. முள்ளுக் காவடி - முள்ளுக்குத்தி ஆடும் காவடி

காவடி ஆட்டத்திற்கு பயன்படும் இசைக்கருவிகள்

- பறைமேளம்
- உடுக்கை
- சல்லாரி
- நாதஸ்வரம்
- ஓத்தல்
- தாளங்கள்
- தவில்
- பம்பை
- தமுக்கு
- உறுமி

சந்த இசையில் காவடி ஆடப்படும்

காவடி ஆட்டத்தின் போது பல பாடல்களை பாடுவது மரபாகும் இப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் முருகனைத் துதிப்பனவாகவே உள்ளன. அவை பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் வேறுபட்டும் ஒன்று பட்டும் அமையும்.

ஆலய வழிபாடும் காவடி ஆட்டமும்

சிறப்பாக முருக வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையது. முருக வழிபாட்டுடன் காவடியாட்டம் இணைந்து வளர்வதற்கு சமூகப் பின்புலம் உண்டு. காவடி எந்த வயதினராலும் ஆடக்கூடியதாக இருக்கும். முருகனைக் குழந்தையாக குமரனாக, விருத்தனாக பல்வேறு வீச்சுக்களால் காணும் தொன்மம் காணப்படுகின்றது. காவடி ஆட்டத்தின் போது முருகனை குழந்தையாக, குமரனாக, விருத்தனாக காட்சிப்படுத்தி ஆடுவர்.

காவடியின் அலங்காரப் பொருட்கள் குறிக்கும் தத்துவங்கள்

வேல் - ஆழ்ந்து, அகன்று நுண்ணிய கடவுட் கொள்கை. கெட்டவரை அழித்து நல்லோரைக் காப்பாற்றுதல். மயிற்றோகை - பிரணவமாகிய ஓங்காரம் மயிலிறகுகள் - ஆணவம் அழியாமல் வலிகுன்றி, மலபரிபாக மாக்கப்பட்டிருத்தல். (சூரன் ஆணவம் அடங்கி மயிலானமை) காவடி எடுப்பவர் - ஆன்மா - ஆணவம், கன்மம் முதலான பாசங்களினின்றும் விடுபட்டு ஆன்மீக விடுதலையை நாடுதல்.

வழிபாட்டு முறை - தன்னைத்தானே துன்புறுத்தி ஆன்மீக விடுதலையைப் பெறல். வன்பக்தி

சமய சமூக முக்கியத்துவம்

மனிதர் தமக்கு ஏற்படும் துன்ப துயரங்கள் நீங்க பல்வேறு தெய்வங்கள் மீது பாசம் நம்பிக்கை வைத்து காவடி எடுப்பார். காவடி எடுத்தல் மென்பக்தியினையும், வன் பக்தியினையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

உதாரணம் பால் காவடி - மென்பக்தி, முள்ளுக்காவடி - வன்பக்தி. காவடி எடுப்பவர் தனது பக்தியை வெளிப்படுத்துவதோடு மன அமைதியையும் பெற்றுக் கொள்கிறார். ஈழத்தில் இந்துக்களும் பௌத்தர்களும் கதிர்காம முருகன் மீது காவடி எடுத்து வழிபடுவதை காணலாம்.

கரகாட்டம்

கரகாட்டம் என்பதன் சொற்பொருள் விளக்கம்

அலங்கரிக்கப்பட்ட செம்பை அல்லது பித்தளையிலான குடத்தை ஆட்டக்காரர் தலையில் வைத்துக் கொண்டு, மேளப்பின்னணிக்கு ஏற்றவாறு குடம் கீழே விழாதவாறு ஆடும் ஆட்டம் கரகாட்டம் ஆகும். கரகம் புனித நீர் தாங்கும் குடம், கமண்டலம், குடம், சும்பம், செம்பாட்டம், பூங்குடம், பூம்பந்தல், கரகக்கூத்து எனப்பட பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றன.

கரகாட்டம் எமது பண்டைத் தமிழர் வரலாற்று காலந்தொட்டே இருந்து வந்துள்ளமையை எம்மால் அறிய முடிகிறது.

உதாரணம் தொல்காப்பியம் - கரகங் கவிழ்ந்த காவிரிப்பாரை, நூலே கரகம்

சங்க காலத்தில் கரகாட்டமானது குடக்கூத்து என அழைக்கப்பட்டது. கலித்தொகை, புறநானூறு, சிலப்பதிகாரம் போன்ற நூல்களில் கரகம் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

உதாரணம் கலித்தொகை - உறித்தாழ்ந்த கரகமும்

கரகம் ஆடுவதன் நோக்கம்

ஓவ்வொரு கிராமத்திலும் மிக்க பயத்துடனும் பக்தி சிரத்தையுடனும் தாய் கடவுளான மாரியம்மனை வழிபடுவது வழக்கம். விழாக்காலங்களிலும் பஞ்சம், வரட்சி வந்த போதிலும், கொள்ளை நோய்கள் ஏற்படும் போது அதில் நின்று மீளும் பொருட்டு மாரியம்மன் மீதும் அம்மன் மீதும் கரகம் எடுப்பர். கரகாட்டமானது அரங்கில் ஆடப்படும் ஆலய முன்றலிலும், அறுவடை விழாக் காலங்களிலும் கரகம் வைத்து ஆடுவர்.

கரகத்தின் அமைப்பும் ஆட்டக்காரரின் ஒப்பனையும்

சக்தி கரகம் அமைப்பதற்கு செம்பு, தண்ணீர், வேப்பிலை, நூல் அரளிப்பூ, தென்னம்பூ முதலானவையும் கிளி, அன்னம், புறா போன்ற தக்கப்பறவை உருவங்களும் தேவையாகும். சக்தி கரகம் அமைப்பதற்கு தேர்ந்தெடுத்த செம்பில் தண்ணீர் எடுத்து, கும்பத்தின் நடுவே தேங்காய் வைத்து அதனைச் சுற்றி வேப்பிலை வைப்பர். அத்துடன் அரளிப்பூ, தென்னம்பூ போன்றவற்றால் அலங்கரித்து செம்புப் பகுதியில் பரிவட்டம் கட்டுவர். கரகக் கும்பத்தின் மேல் கிளி, அன்னம், புறா போன்ற தக்கைப் பறவை உருவம் இருக்கும். சிலப்பதிகாரத்தில் மாதவி ஆடிய 11 வகை ஆடல்களும் குடக்கூத்து என்ற கலை கரகாட்டத்தை ஒத்தது. கரகத்திற்குரிய ஒப்பனை, கோயிலின் புறமான அல்லது மறைவான இடத்தில் வைத்துச் செய்யப்படும்.

கரகாட்டம் இரண்டு வகைப்படும்.

1. தெய்வ வழிபாட்டின் தொடர்புடையது. - சக்தி கரகம், அம்மன் கரகம் (அரிசியால் நிரப்பப்படுவது)
2. தொழில் முறையுடன் தொடர்புடையது. - ஆட்டக் கரகம் (மண்ணால் நிரப்பப்படுவது)

சக்தி கரகம் வழிபாட்டுச் சடங்குடன் பிரிக்க முடியாத ஓர் அங்கமாகும். கரகம் தூக்கும் முன் கடுமையான விரதம் மேற்கொள்ள வேண்டும். கரகம் பக்தியுடன் ஆடப்படுமே தவிர பார்வையாளர்களை கவருவதற்காக ஆடப்படுவதில்லை. கரகாட்டக் காரர்களுக்கு வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய, தெய்வச் சார்புடைய ஒப்பனைகள் செய்யப்படும். கரகம் ஆடுவோரைத் தெய்வ சக்தி பெற்றவராகக் கருதி மக்கள் அவர்களை வழிபடுவர். கரகம் கீழே விழாமல் இருக்க தெய்வ சக்தியே காரணம் என நம்புகின்றனர். கரகம் ஆடுவோர் கரகாட்ட மரபினை பின்பற்றுவதால் மிகுந்த கவனமாக இருப்பர்.

ஆட்டக்காரரின் ஒப்பனை - ஆடுவோரின் தோற்றம்

ஆரம்ப காலங்களில் ஆண்கள் மட்டுமே இவ்வாட்டத்தினை ஆடினர். ஆண்கள் பெண்கள் போல் வேடமிட்டு கரகமாடினர். ஆனால் இன்று ஆண்கள், பெண்கள் இருபாலாரும் ஆடுகின்றனர். ஆட்டக்காரர்களில் பெண்களும், ஆண்களும் ஒப்பனைப் பொருட்களைப் பயன்படுத்துவர். முகப்பெளஷ்டர், உதட்டுச்சாயம், சந்தனம் முதலியன பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பெண்கள் தலைமுடியை இறுகக் கட்டிக் கொண்ட இரட்டைப் பின்னல் அல்லது கொண்டை போட்டுக் கொள்வர். தலையில் பூக்களைச் சூடி இருப்பர். முழங்கால் வரை பாவாடை, மார்புக்கச்சை, இடுப்புப்பட்டி என்பன அணிந்திருப்பார். கால்களில் சதங்கை கட்டியிருப்பார்.

ஆண்கள் தாறுபாச்சி கட்டி, உடம்பில் சந்தனம் பூசி, கால்களில் சதங்கை கட்டி ஆடுவர். கையில் வேப்பிலை, மஞ்சள்பட்டு, காவி நிறச் சேலைகள் அணிவர். விபூதி, உருத்திராக்கம் போன்ற சிவசின்னங்களையும் தரித்திருப்பர்.

கரகாட்டத்திற்கு இரண்டு நாதஸ்வரங்கள் ஒரு ஒத்தல், தாளம், பம்பை, தழுக்கு, தவில், குழல், பறை, உடுக்கு முதலான வாத்தியங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாத்தியங்களின் உதவியால் எழுப்பப்படும் நையாண்டி மேளம் இதற்குப் பின்னணியாகத் திகழும். கரகம் ஆடுவோர் தலையில் கரகத்துடன் நாத வேறுபாடுகளுக்கேற்ப தன் உடலின் பாவங்களையும் வெளிப்படுத்துவார்கள்.

வரட்சி நிலவும் காலங்களில் மழைத் தெய்வமான மாரியம்மன் வழிபாடு நடைபெறும். அக்காலங்களில் மாரியம்மன் தாலாட்டுப் பாடலும் இடம்பெறும். அச்சந்தப்ப்பத்தில் கரகம் எடுத்து ஆடுவர். அத்தோடு வெப்பத்தினால் உண்டாகும் நோயிலிருந்து தங்களை காப்பாற்றி கொள்ளவும் மாரியம்மனை வேண்டி கரகமெடுத்து ஆடுவர்.

இவ்வாறு கரகாட்டமானது கோயில் விழா நிகழ்ச்சிகளின் தன்மையினை பொறுத்து அமையும். உதாரணம் மகோற்சவம்

நேர்த்திக்கடன்

விசேட தேவை (மழை வேண்டி, நோய்நீக்கம்)

இந்தியாவில் தமிழகத்தில் தஞ்சாவூர், திருச்சி, மதுரை, சேலம், சிவகங்கை, திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி, கன்னியாகுமரி, இராமநாதபுர மாவட்டங்களில் கரகம் ஆடப்படுகின்றது. இலங்கையில் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, அம்பாறை, முல்லைத்தீவு, யாழ்ப்பாணம், மன்னார், மலையகம் முதலிய பிரதேசங்களில் கரகம் ஆடப்படுகிறது.

மேலும் கரகாட்டமானது நேர்த்திக்கடனை நிறைவேற்றும் பொருட்டு, சாதி வேறுபாடின்றி ஒழுக்கத்துடனும், பக்தியுடனும் ஆடப்படுகிறது. இக்கலையானது நாட்டார் வழக்காற்றிலும், ஆகமம் சார் வழிபாட்டு முறையிலும் பேணப்பட்டு வருகின்றது. அதே வேளையில் சிற்ப சாத்திர ஆகமம் சாராத நாட்டார் தெய்வங்களை போற்றுகின்ற விழாக்களில் மிகுதியாக நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

வசந்தன் கூத்தும் கோலாட்டமும்

வசந்தன் ஆட்டம் என்ற சொல்லாட்சியின்பொருள் வசந்த காலத்தில் ஆடப்படுவது என்பதாகும். இவ்வசந்தன் கூத்து

பிள்ளையார் வசந்தன்

அனுமார் வசந்தன்

அம்மன் பள்ளு வசந்தன் என வகைப்படுகின்றது.

வசந்தன் கூத்தின் ஆரம்பத்தில் தரு இடம்பெறும். அதனை தரு கட்டியம் கூறுதல் என்பர். அதாவது கட்டியம் கூறுபவர் காலில் சலங்கைக் கட்டி, வடமோடி அல்லது தென்மோடி கூத்துக்களுக்குரிய உடையணிந்து தருப் பாடி ஆடி வருவர். தரையில் உயரமாகவும் வட்டமாகவும் அமைக்கப்பட்ட மேடையில் வசந்தன் கூத்து ஆடுவார் வட்டமாக நின்று ஆடுவர். வட்டமாக கயிறு கட்டி அதற்குள் மேடையமைத்து, வெளியே பார்வையாளர்கள் சுற்றிவர அமர்ந்திருந்து பார்க்கக் கூடியதாக இக் கூத்து ஆடப்படும்.

வசந்தன் கூத்தானது முருகன் ஆலயங்களிலும், கண்ணகியம்மன் மாரியம்மன் ஆலயங்களிலும் (ஆலய முன்றலில்) ஆடப்படும். ஆலய முன்றலில் இவ் வசந்தன் கூத்து ஆடப்படும் வேளையில் பக்தி மேலீட்டால் அடியவர் அல்லது பார்வையாளர்கள் பரவசமடைவார். இவ்வசந்தன் கூத்துக்கள் இதிகாச கதைகளை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு ஆடப்படுகின்றன.

இவ்வசந்தன் கூத்தானது சமய மற்றும் சமூக முக்கியத்துவம் பெற்ற கலையாகவும் விளங்குகின்றது. கண்ணகி வழிபாட்டில் கொம்பு முறி விளையாட்டின் போதும் வசந்தன் கூத்து ஆடப்படுகின்றது. இக்கூத்தில் வரும் வசந்தராசன் எனும் பாத்திரம் தனக்காகவும் பிறருக்காகவும் கண்ணகியம்மனையும் பத்திரகாளியம்மனையும் வேண்டுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கோயிலில் ஆடப்படும் வசந்தன் கூத்து பக்தி, அழகு போதனை ஆகியவைகளை உட்பொருளாகக் கொண்டு ஆடப்படுகின்றது.

கோலாட்டம்

கோலாட்டம் என்பது நிறங்கள் தீட்டப்பட்ட கோல்களைக் கொண்டு தாளத்திற்கம் இசைக்கும் ஏற்றவாறு தட்டி ஆடுவதால் கோலாட்டம் என்று இக்கலை பெயர் பெற்றுள்ளது. விளையாட்டு, கேளிக்கை என்ற அளவிலே மட்டுமல்லாமல் பெண்களுக்கு உடற்பயிற்சி தரும் வாய்ப்பாகவும் இது பயன்படுகிறது. சும்மியைப் போலவே எல்லாப் பெண்களும் வயது வேறுபாடின்றி கலந்து கொள்வார்கள்.

பார்வதி தேவியார் கூட தன்னுடைய தாதிகளின் கோலாட்டத்தில் பெரிதும் பயன் அடைந்ததாக கதை சொல்வதுண்டு. தேவர்களுக்கும், அசுரர்களுக்கும் (பந்தாசுரனி) நடந்த போரில் தேவர்கள் வெற்றி பெற வேண்டும் என்பதற்காக, பார்வதிதேவியாரை ஒன்பது நாட்கள் ஊசி முனையில் நின்று கடும் தவம் செய்ததனால் அவரது முகம் கருமையடைந்து கோரமாகி உக்கிரத்தை உமிழ்ந்து கொண்டிருந்தது. பரமேஸ்வரானல் கூட அந்தக் கருமை நிறத்தை மாற்றமுடியவில்லை. தேவர்களால் கூட பார்வதிதேவியார அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. பார்வதி தேவியின் தாதிகள் (தோழிகள்) வருத்தமுற்று நந்திகேஸ்வரனுக்கு முன்னால் கோலாட்டம் ஆடித் தங்கள் தேவிக்குப் பழைய நிலையை தேடித்தர முயன்றார்கள். அவர்கள் நடனம் ஆட ஆட பார்வதி தேவியின் முகம் மீண்டும் ஆத்மீகப் பொலிவும் கருமை நீங்கி அழகு பெற்றது. முடிவில் பார்வதி சிவனை அடைந்தார். எனவே தான் யாத்திரை விழாக்காலத்தில் ஆடும் கோலாட்டத்தில் பசவன் அல்லது நந்திகேஸ்வரனுக்கு முதலிடம் தரப்படுகின்றது.

கோலாட்டம், பின்னல் கோலாட்டம், கோலாட்டக்கும்மி என இவ்வாட்டம் மூன்று வகைப்படுகிறது. எட்டு முதல் பத்து அங்குல நீளமும் முக்கால் அங்குல கனமும் கொண்ட அழகாக இழைக்கப் பெற்றுத் திரண்ட ஒரு முனையிலிருந்து மறுமுனை குறுகிச் சென்று முடியும். ஒவ்வொரு வரும் இரண்டு கோல்களைப் பயன்படுத்துவர். பாடப்படுகின்ற பாடலின் சந்தத்திற்கு இசைக்கும் ஏற்றபடி தங்கள் ஒரு கைகளிலுமுள்ள கோல்களை ஒன்றோடொன்று தட்டி ஒலி எழுப்பி வட்ட போக்கில் சுற்றிக் கொண்டே ஆடுவது கோலாட்டமாகும்.

கோலாட்டத்தில் பின்னல் கோலாட்டம் பார்க்க மிகச் சிறப்பாக இருக்கும். பல வண்ணத் துணிகளையோ அல்லது கயிற்றையோ உத்தரத்திலிருந்து தொங்கவிட்டு அதனை நடனமணிகள் இடது கைக்கோலில் கட்டி அவர்கள் அசைவுகளைச் செய்யும் போது மெதுவாகக் கயிறுகள் அல்லது வண்ணத் துணிகள் ஓர் அழகிய பின்னலாக பின்னப்படும். பிறகு ஆடிய முறையின் நேர் எதிர் முறையில் ஆடிப் பின்னல் அவிழ்க்கப்படும். இதற்கு கிருஷ்ண லீலை பற்றிய பாடல்கள் இசைக்கப்படும். ஆடும் ஆண்களும் பெண்களும் வண்ண ஆடை அலங்காரங்கள் செய்து கொள்வார்கள். ஆதி காலத்தில் மன்னர்களும் அரசசபை நாயகர்களும் இக்கலைக்கு மிகுந்த ஆதரவு அளித்துள்ளனர்.

ஆலய வழிபாடுகளில் திருவாதிரை நானளின் போதும் கண்ணன் பிறந்த நாளிலும் கோலாட்டம் ஆடப்படுகின்றது. ஆயர்பாடிக் கோபியர்கள் கிருஷ்ணனைச் சுற்றி தாண்டவ லாஸ்ய நடனம் ஆடியாக கூறப்படுகிறது. இன்று கூட இந்தியாவின் ராஜஸ்தான் பகுதாப் பெண்கள் இரு நீண்ட கோல்களுடன் தண்டியாஸ் நடனம் மிகவும் சிறப்புப் பெற்றது. ஓணம் பண்டிகை காலங்களிலும், கார்த்திகை விளக்கீடு காலங்களிலும் கோலாட்டம் நிகழ்த்தும் பண்பு காணப்படுகின்றது.

ஆரம்ப காலங்களில் கோயில் விழாக்களை மையப்படுத்தியே இக்கலை ஆடப்பட்டது. ஆனால் இன்று பொது விழாக்களிலும், அரங்குகளிலும் நிகழ்த்தப்படுகின்றது. கோலாட்டத்தின் போது அழகு, பக்தி, இரசனை என்பன வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. ஆரம்ப காலங்களில் திருமணம் ஆகாத ஆண்களால் மட்டுமே நிகழ்த்தப்பட்ட இந்த கோலாட்டமானது தற்போது வயது வேறுபாடின்றி சிறுமியர்களாலும், இளம் பெண்களாலும் ஆடப்படுகின்றது.

5.1 இலங்கையில் இந்துசமயம் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

இந்துப் பண்பாட்டு வரலாற்றில் இலங்கையின் பங்களிப்பு மிகச் சிறப்பானதாகும். இந்திய, தமிழகத் தொடர்பில் இலங்கையின் பண்பாட்டு வரலாறு மேலும் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. தமிழக பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சி இலங்கையில் காலம் காலமாக ஏற்பட்டு வந்துள்ளது. கிறிஸ்து காலத்திற்கு முற்பட்ட காலம் முதல் இப்பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சி பின்பற்றப்பட்டு வந்திருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இராம - இராவண வரலாறும் இதிகாசச் செய்திகளும் இலங்கையின் பூர்வீக பண்பாடு பற்றிய கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்தியாவில் குப்தராட்சிக் காலத்திலும் இலங்கை குப்த அரசர் ஆதிக்கத்தில் கீழ் இருந்ததான வரலாறுகளை குப்தர் கால தூண் சாசனங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

தமிழக இலக்கியங்களில் ஈழத்துப் புலவர், ஈழத்து உணவு பற்றிய செய்திகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. ஈழத்து பூதந்தேவன் என்றும் கவி பற்றிய செய்திகளும் உண்டு. மாந்தை எனும் மாதோட்டம் பற்றி சுந்தரர் தேவாரம் புகழ்கின்றது. நன்னகர் மாந்தை என சங்க இலக்கிமாகிய புறநானூறு எடுத்துரைக்கும். கோணேச்சரம் திருக்கேதீச்சரம் ஆகிய திருத்தலங்களை திருஞானசம்பந்தரும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் புகழ்கின்றனர். கோணேச்சரபதிகம் திருக்கேதீச்சரப் பதிகம் என்பவை பிரபல்யமானவை. இத்தலங்கள் பற்றி வாயுபுராணத்திலும் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. திருமூலர் இலங்கையை சிவபூமி என்றழைத்தார். இத்தகைய இலங்கையில் இந்து சமயம் பற்றிய வருணனைகள் தமிழக, இந்திய நூல்களில் சான்றாதாரங்களாக காட்டப்படுகின்றன. அனுராதபுர ஆட்சிக்காலத்திலே இந்து-பௌத்த உறவுகள் உன்னத நிலை பெற்றது. பௌத்த கோயில்களை இந்துக் கலைஞர் உருவாக்கினர். அது போலவே அனுராதபுர ஆட்சிக்கால அரண்மனைகளில் புரோகிதர் செல்வாக்கும் காணப்பட்டது. அனுராதபுரகால சாசனங்களில் இந்து ஆலயங்களில் ஆன்ம ரீதியான வழிபாடுகள் இடம்பெற்றமை குறிப்பிடப்படுகின்றது. அனுராதபுரகால செப்பேட்டில் நிசதி ஒரு திருவமிர்தும் நந்தா விளக்கும் என்ற குறிப்பு இந்துக் கோயில்களில் நிரந்தர ஆலய கிரியை இடம்பெற்றதை குறிக்கும்.

இலங்கையின் புராதன காலம் தொடக்கம் சிவவழிபாடும் முருக வழிகாடும் மேம்பட்டிருந்தமை சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. முருக வழிபாடு வேடுவ பூசையுடன் தொடர்புபட்டது. அதற்கமையவே பிராமிக்கல்வெட்டுக்களில் வேல, ஸ்கந்த என்னும் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. “வலமுறை வேடன் அருளிய பூசை அருள் கதிர்காமப் பெருமானே” என்றும் கதிர்காம தலம் பற்றிய திருப்புகழின் வருணனை வேடர் வழிபாட்டை எடுத்துரைக்கின்றது.

இலங்கையின் புராதன ஆலயங்களில் வேடர் வழிபாட்டு எச்சங்களை நோக்க முடிகின்றது. பௌத்த கோயில் வழிபாடு பௌத்த ஊர்வலங்களிலும் வேடுவ பண்பாட்டை பின்பற்றும் அம்சங்கள் வெளிப்படும். இவ்வாறு நோக்கும் போது இந்நாட்டின் மிகப் புராதன சமயமாக இந்து சமயம் விளங்குவதும் இதன் முன்னோடியான சான்றுகளாக இந்தியாவில் பெற முடிகின்றது. அனுராதபுர ஆட்சியை தொடர்ந்து இலங்கையில் பொலநறுவை ஆதிக்கம் நிலவியது. அவ்வேளையிலும் தமிழகப் பண்பாடு இலங்கையில் செல்வாக்கு பெற்றது. சோழ அரசனின் 9வது மண்டலமாக ஐனநாதமங்கலம் விளங்கியது. பொலநறுவை பதவிய கந்தளா அனுராதபுரம், மாதோட்டம், குருநாகல் ஆகிய இடங்களில் இந்துக் கோயில்களும் சதுர்வேதிமார்தலங்களும் அமைக்கப்பட்டு இந்துப்பண்பாட்டு வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. பௌத்த அரசர்களுக்கும் தமிழக குலங்களுக்கும் இடையிலான திருமணவுறவுகளும் காணப்பட்டன. இதனால் அனுராதபுர, பொலநறுவைக் காலப் பண்பாட்டில் இந்து பௌத்த உறவுகள் செல்வாக்கு பெற்றன.

இலங்கையில் பொலநறுவை ஆட்சிக்காலத்திலேயே சோழ அரசுப் பிரதானிகளால் மட்டக்களப்பு பிரதேசப் பண்பாடும் மறுமலர்ச்சியடைந்தது பூர்வீக தமிழ்ப் பிரதேச பண்பாடுகளில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் பாங்கு சோழ மன்னர்கள் இலங்கையில் ஏற்படுத்திய செல்வாக்கின் மூலம் அறியப்படுகின்றது. கலிங்கமாகோன், விஜயபாகு ஆகியோர் தமிழக அரசர்கள் மீது படை எடுப்பை மேற்கொண்ட செய்திகளும் பதிவாகி உள்ளன.

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் இலங்கையில் ஆட்சி செலுத்தியகாலம் இலங்கையில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் இந்துப் பண்பாடு செல்வாக்கடைந்திருந்தது. இந்து சமயம் சார்ந்த பல பிரபந்தங்கள் இலங்கையில் தோன்றலாயின. இலங்கையின் யாழ்ப்பாண பிரதேசத்தில் பாண்டிய மன்னரின் பிரதிநிதிகளாக ஆரியசக்கர வர்த்திகளாட்சி இடம் பெற்றது. சமயாபிமானம் மிக்க அரசர்களாகவும் இவர்கள் விளங்கலாயினர். கி.பி.15ம் நூற்றாண்டு யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் முருகன் ஆலயம் அமைக்கப்பட்ட செய்தி கையா மாலை என்னும் நூலின் மூலம் அறியப்படுகின்றது. ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் இந்து அரசராகவும் நந்தி உருவை பொறித்தவர்களாகவும் விளங்கினர்.

இலங்கையில் 15ம் நூற்றாண்டைத் தொடர்ந்து போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர், பிரித்தானியர் என்னும் ஐரோப்பிய வம்சத்தவர்கள் ஆட்சி செய்தனர். இவர்களது ஆட்சியில் இந்துப் பண்பாடு நிலை தளர்ந்ததாலும் பின் எழுச்சி பெற்ற இந்து சமய சீர்திருத்த வாதிகளால் இந்துப் பண்பாடு மறுமலர்ச்சியடைந்தது எனலாம்.

இலங்கையில் இன்று நிலவும் இந்து சமயத்தின் மூலக்கூறுகள் பலவும் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே கருவாகி உருக்கொண்டுவிட்டன. இலங்கை வரலாற்றைப் பொறுத்த வரையில் பௌத்த மதமே இன்று அரச மதமாகக் காணப்பட்டாலும், எமது நாட்டின் ஆதி மதம் என்ற பெருமைக்குரியதாக விளங்குவது இந்து மதமேயாகும். ஆனால், பண்டைய இந்துமதத்தைப் பற்றி அறிவதற்கு தமிழில் இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கவில்லை. பிற்பட்ட காலங்களிலேயே தமிழிலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றன. எனினும் பௌத்த மத இலக்கியங்களான பாளிநூல்கள் பௌத்த மதத்தின் மேன்மையை எடுத்துக் கூறினாலும், அவை ஏதோ ஒரு வகையில் பௌத்தம் பரவுவதற்கு முன்னர் காணப்பட்ட இந்து மதம் பற்றிய கருத்துக்களையும் குறிப்பிட்டு நிற்பதன் மூலம் இந்து மதம் பண்டைய மதமே என்பதை உறுதிப்படுத்த முடிகின்றது. இவற்றுடன் ஆதிப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் கூறப்படும் செய்திகளிலிருந்தும் இந்துமத தொன்மையைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

தமிழ்ப் பேரிலக்கியங்களுள் ஒன்றாகிய இராமாயணம் பண்டைய இந்துமதம் பற்றிய ஒரு சில கருத்துக்களை கூறியுள்ளன. அதாவது இலங்கையில் இராவணன் சிவ வழிபாட்டில் ஈடுபட்டமை, அவன் சாமகானம் பாடி சிவனை மயக்கியமை, யாகங்கள் இயற்றியமை பற்றிய கருத்தினையும், சீதையை மீட்க வந்த இராமர் மாமாங்கம், முனிஸ்வரம் ஆகிய இடங்களில் இலிங்கங்கள் நிறுவி வழிபட்டிருந்தார் போன்ற கருத்துக்களையும் வால்மீகி இராமாயணம் குறிப்பிடுகின்றது. எனினும் இலங்கையின் தொன்மையான இந்துமத வரலாற்றை அறிய வேறு தமிழ் இலக்கியங்கள் இல்லாமை துரதிஷ்டவசமேயாகும்.

விஜயனது வருகைக்கு முன்னர் ஈழத்தின் தென்கிழக்கு, வடக்கு, மேற்குப் பகுதிகளில் நிலைகொண்டிருந்த சுதேச வழிபாட்டு நெறிகளைக் கடைப்பிடித்த அமரனுஷ்யர்களான யக்ஷர்களும், நாகர்களும் வாழ்ந்ததாக மகாவம்சம் குறிப்பிடுகின்றது. யக்ஷர்கள் (இயக்கர்) யக்ஷ வழிபாட்டினையும், நாகர்கள் நாக, லிங்க வழிபாட்டினையும் நிகழ்த்தியதாக இவ்விலக்கியம் குறிப்பிடும். இவர்களுடன் வேடர்களும் வாழ்ந்ததாக குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன.

மேலும் புத்தர் பிரான் மூன்று முறை இலங்கைக்கு விஜயம் செய்தார் எனவும், முதலாவதாக சிறீபாத (சிவனொலிபாதமலை)வில் இருந்த தேவகுமாரன் மகாசமன் என்பவனை புத்தராக மதமாற்றம் செய்யவும். இரண்டாவது தடவை நாகஅரசன் மகோதரனுக்கும் அவனது மருமகன் குலோதரனுக்கும் சிம்மாசனம் தொடப்பாக ஏற்பட்ட சண்டையை நிறுத்தவும், மூன்றாவது தடவை புத்த சமயத்துக்கு மதம்மாறிய “மணியக்கிகள்” என்பவனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி நாகர்களுக்குப் போதித்து அனுராதபுரம் சென்று புனித அரசமரம் நாட்டப்படவேண்டிய இடத்தை தேர்ந்தெடுத்து ஆசீர்வதிப்பதற்காகவுமே புத்த பிரானின் வருகை இடம்பெற்றது என மகாவம்சம் கூறுகின்றது. எனவே புத்தரது வருகைக்குமுன் நாகர்கள் வாழ்ந்திருப்பதால் இந்துமதமே பண்டைய மதம் என்பதை இதிலிருந்து குறிப்பிடலாம்.

பாளிநூல்களில் தமிழர் பற்றிய குறிப்புகள் எல்லாவற்றிலும் அவர்கள் விதேசிகள், தவறான சமய நம்பிக்கைகளைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் (இந்துமத நம்பிக்கைகள்) ஆக்கிரமிப்பாளர்கள், படையெடுப்பாளர்கள் என்று குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அரசியல் மேலாதிக்கத்திற்காக நடைபெற்ற எல்லாள் - துட்டகைமுனு யுத்தம் கூட ஓர் இன மோதலாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளதோடு இயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட பௌத்தத்தைச் சரணடையாத தமிழர்கள் மிருகங்களை விடக் கேவலமானவர்கள் ஆதலால் அவர்களைக் கொன்றமை பற்றி “மன்னா நீ கவலைப்படத் தேவையில்லை” என்று மரணப்படுக்கையில் கழிவிரக்கம் கொண்டிருந்த துட்டகைமுனுவுக்குப் புத்தகுருமார் அறிவுரை கூறியதாக மகாவம்சம் கூறுகின்றது. இதிலிருந்தும் கொல்லப்பட்டவர்கள் தமிழர்கள்(இந்துக்கள்) என்பதையும் இவர்கள் பழங்காலத்திலிருந்தே வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள் என்பதையும் அறிய முடிகின்றது.

தேவநம்பியதீசன், அவனது மனைவியர் வைதீகர்களாக விளங்கினர் என்பதை இம்மன்னனின் அடைமொழியாகிய தேவநம்பிய என்பதும், அவனது மனைவியர் பெயராகிய இராமத்த, வருணத்த ஆகியனவும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பௌத்தம் பரவத் தொடங்கி மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர் கூட சில சிற்றரசர்கள் பௌத்தத்திற்கு மாறாது தமது பழைய நம்பிக்கைகளைப் பேணினர் என கி.பி 1ஆம் நூற்றாண்டிற்குரிய திஸமகாராமக் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகின்றது. பௌத்தக் கட்டமைப்பில் இந்துக் கோயில்கள் அழிக்கப்பட்டன. ஈழத்தின் முதல் தாதுகோபுரமாகிய தூபாராம கட்டப்பட்ட இடம் பழைய யக்ஷ வழிபாட்டுத் தெய்வமாகிய ‘மகேஜ’க் கடவுளின் இடம் என்பதை மகாவம்சம் ஏற்றுக் கொள்கின்றது.

தொல்லியல் சான்றுகளை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பழங்காலத்தில் இந்துக் கோயில் இருந்ததற்கான தடையங்களோ, கட்டட சிதைவுகளோ காணப்படவில்லை என சிலர் குறிப்பிடுவர். ஆனால் அவற்றில் பல பௌத்த மன்னர்களால் அழிக்கப்பட்டன என மகாவம்சம் குறிப்பிடுகின்றது. அதேவேளை இதே காலகட்டப்பகுதியில் தமிழ் நாட்டில் கோயில்கள் அழியும் பொருட்களால் கட்டப்பட்டதாக இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் செய்தியிலிருந்து இலங்கையிலும் அழியும் பொருட்களால் (சாந்து, மணல், மரம்) கோயில்கள் கட்டப்பட்டிருக்கலாம் அதனாலேயே இன்று அதன் எச்சங்களை காண முடியவில்லை எனவும் தற்கால ஆராய்ச்சியாளர்கள் சிலர் குறிப்பிடுகின்றனர்.

பொதுவாக இந்துமத வழிபடு தெய்வங்களாக யக்ஷ வழிபாடு, நாக வழிபாடு, சிவ வழிபாடு, முருக வழிபாடு, மாயோன் வழிபாடு, தாய்த்தெய்வ வழிபாடு என்பவை இடம்பெற்றிருப்பதை அறிய முடிகின்றது. யக்ஷ வழிபாடு பற்றி நோக்கிமிடத்து, தென்னாசிய பழங்குடி மக்கள் வழிபட்ட தெய்வங்களுள் யக்ஷ வழிபாடும் ஒன்றாகும். இத்தெய்வங்கள் ஆரியர்க்குரியவரல்லாத இந்தியத் தொல்குடியினர்க்குரிய வழிபடு தெய்வங்களாகும். இது நாட்டுபுற மக்களால் வழிபடப்பட்ட தெய்வங்களாகும். யக்ஷர்களின் தலைவனாகிய குபேரன் பண்டுகாபயனின் காலத்தில் ஆலமரத்தின் கீழ் வழிபடப்பட்டதை மகாவம்சம் குறிக்கின்றது. இக்கடவுளை வெஸ்ஸவண என்று இந்நூல் அழைக்கின்றது.

யக்ஷன், யக்ஷி ஆகியோர் உறையும் இடங்களாகக் காடுகள், மலைகள், நீர்நிலைகள், மரங்கள் ஆகியன கருதப்பட்டன. மக்களுக்கு நன்மை, தீமை ஆகியவற்றை அளிக்கும் தகைமை பெற்று இவை காணப்பட்டன எனக் கருதப்பட்டதால் மக்கள் இவைகளுக்குப் பலி அளித்தும் வழிபாடியற்றினார்கள். அத்துடன் ஊருக்குப் பொதுவான மரங்களில் இத்தெய்வங்கள் குடிக்கொண்டிருந்தன என நம்பிய மக்கள் இத்தெய்வங்கள் வசித்த மரங்களை அலங்கரித்து, மாலை அணிவித்து விளக்கும் ஏற்றினர். அத்துடன் இவற்றுக்குப் படையல்களும் செய்தனர்.

அடுத்ததாக நாக வழிபாடு பற்றி நோக்குமிடத்து, ஈழத்தில் நாக வழிபாடு ஆதிக்குடிகளின் வழிபாடு என்பதைப் பாளி நூல்களிற் காணப்படும் ஐதீகங்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளன. புத்தர் மேற்கொண்ட மூன்று விஜயங்களில் ஒரு விஜயம் யக்ஷர்களோடு தொடர்புடைய மற்றைய இரு விஜயங்களும் நாகர்களுடன் சம்மந்தப்படுகின்றது. எனவே புத்தரது வருகைக்கு முன்பே நாக வழிபாட்டில் ஈடுபடும் நாகர் வாழ்ந்துள்ளமை தெரிய வருகின்றது.

இப்பாளி நூல்கள் குறிப்பிடும் நாகதீப என்பது தற்கால வடமாகாணம், வடமத்திய மாகாணத்தின் வடக்கேயுள்ள பகுதி என்பவற்றையே குறிப்பிடுகிறது. அதேபோல் கல்யாணி அரசு தற்கால கொழும்பு மாவட்டத்தை உள்ளடக்கிய பகுதியாகக் காணப்பட்டது. இலங்கையில் திருகோணமலைப் பகுதியிலும் நாக வழிபாடு சிறப்புற்று இருந்தது என மகாவம்சம் குறிப்பிடுகின்றது. கி.பி இரண்டாம் நூற்றாண்டிற்குரிய தொலமி என்ற கிரேக்க அறிஞரின் குறிப்பும் இதனை உறுதிப்படுத்துகிறது.

நாகர்கள் ஒருபோதும் மனித வர்க்கத்தினராக பாளிநூல்களில் சித்திரிக்கப்படவில்லை. மாறாக இவர்கள் சாதாரணமாகப் பாம்பின் தோற்றத்தினை உடையவர்களாகவும் நிலத்தின் கீழ் வாழும் அமானுஷ்யர்களாகவுமே சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளனர். சேருவாவிலவிற்கும் நாக வணக்கத்திற்குமிடையே உள்ள தொடர்பினை எடுத்துக்காட்டும் விதத்திலே இப்பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தனித்துவம் வாய்ந்த புத்தர் சிலைகள் பற்றியும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இத்தகைய சிலைகளில் புத்தரின் தலைமீது நாக பாம்பினது படம் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது புத்தர் நாகத்தால் பாதுகாக்கப்படுகின்றார் என்ற செய்தியை உணர்த்துவதாய் அமைந்துள்ளது. பின்னர் பௌத்த மதத்தின் பாதுகாப்புக்குரிய நிலையில் நாக வழிபாடு விளங்கியதையும், பௌத்தத்தால் நாக வழிபாடு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

அடுத்ததாக திராவிட வழிபாட்டு முறைகளுள் ஒன்றான சிவ வழிபாடு பற்றி நோக்குமிடத்து, இது ஈழத்தின் மிகப் பழைய வழிபாடுகளுள் ஒன்றாக விளங்குகின்றது. பண்டைய காலத்தில் மன்னர்கள் சூடியிருந்த பெயர்கள் இத்தகைய வழிபாடு இடம்பெற்றமைக்குச் சான்றாக உள்ளது. விஜயனின் பின் ஆட்சி செய்த பண்டு வாச தேவனின் பதினொரு பிள்ளைகளுள் ஒருவன் 'சிவ' என்ற பெயரைத் தாங்கியிருந்தான். பண்டுகாபய மன்னனின் மாமன்மார்களில் ஒருவனின் பெயர் 'கிரிகண்ட சிவ' ஆகும். பண்டுகாபய மன்னனுக்குப் பின் அரசு கட்டிலேறியவன் 'முடசிவ' ஆவான். தேவநம்பியதீஸனின் சகோதரர்களில் ஒருவன் 'மகாசிவ' என்ற பெயரைத் தாங்கியுள்ளான். தாதுவம்சம் கி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டில் கல்யாணி, சேருவாவில் ஆகிய இடங்களை ஆண்ட சிற்றரசர்கள் 'சிவ' என்ற பெயரைத் தாங்கி நின்றதைக் குறிக்கின்றது.

பாளிநூல்களைப் பற்றி அறிந்த போல் பீரிஸ் என்பவர் "விஜயன் இலங்கைக்கு வருவதற்கு அதிக காலத்திற்கு முன்னரே இலங்கையிற் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கனவும் முழு இந்தியாவின் வழிபாட்டிற்குரியனவுமாகிய ஐந்து சிவாலயங்கள் இருந்தன. இவையாவன மகாதீர்த்தத்திற்கு அண்மையில் உள்ள திருக்கேதீஸ்வரம், முத்து சிலாபத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த முன்னீசுவரம், மாதோட்டத்திற்கருகிலுள்ள தண்டேஸ்வரம், பெரிய கொட்டியாரக் குடாவுக்கு எதிராக உள்ள திருக்கோணேஸ்வரம், காங்கேசன் துறைக்கு அண்மையிலுள்ள நகுலேஸ்வரம் என்பனவாம்.

நாகர்கள் ஒருபோதும் மனித வர்க்கத்தினராக பாளிநூல்களில் சித்திரிக்கப்படவில்லை. மாறாக இவர்கள் சாதாரணமாகப் பாம்பின் தோற்றத்தினை உடையவர்களாகவும் நிலத்தின் கீழ் வாழும் அமானுஷ்யர்களாகவுமே சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளனர். சேருவாவிலவிற்கும் நாக வணக்கத்திற்குமிடையே உள்ள தொடர்பினை எடுத்துக்காட்டும் விதத்திலே இப்பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தனித்துவம் வாய்ந்த புத்தர் சிலைகள் பற்றியும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இத்தகைய சிலைகளில் புத்தரின் தலைமீது நாக பாம்பினது படம் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது புத்தர் நாகத்தால் பாதுகாக்கப்படுகிறார் என்ற செய்தியை உணர்த்துவதாய் அமைந்துள்ளது. பின்னர் பௌத்த மதத்தின் பாதுகாப்புக்குரிய நிலையில் நாக வழிபாடு விளங்கியதையும், பௌத்தத்தால் நாக வழிபாடு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

அடுத்ததாக திராவிட வழிபாட்டு முறைகளுள் ஒன்றான சிவ வழிபாடு பற்றி நோக்குமிடத்து, இது ஈழத்தின் மிகப் பழைய வழிபாடுகளுள் ஒன்றாக விளங்குகின்றது. பண்டைய காலத்தில் மன்னர்கள் சூடியிருந்த பெயர்கள் இத்தகைய வழிபாடு இடம்பெற்றமைக்குச் சான்றாக உள்ளது. விஜயனின் பின் ஆட்சி செய்த பண்டு வாசு தேவனின் பதினொரு பிள்ளைகளுள் ஒருவன் 'சிவ' என்ற பெயரைத் தாங்கியிருந்தான். பண்டுகாபய மன்னனின் மாமன்மார்களில் ஒருவனின் பெயர் 'கிரிகண்ட சிவ' ஆகும். பண்டுகாபய மன்னனுக்குப் பின் அரசு கட்டிலேறியவன் 'முடசிவ' ஆவான். தேவநம்பியதீஸனின் சகோதரர்களில் ஒருவன் 'மகாசிவ' என்ற பெயரைத் தாங்கியுள்ளான். தாதுவம்சம் கி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டில் கல்யாணி, சேருவாவில் ஆகிய இடங்களை ஆண்ட சிற்றரசர்கள் 'சிவ' என்ற பெயரைத் தாங்கி நின்றதைக் குறிக்கின்றது.

பாளிநூல்களைப் பற்றி அறிந்த போல் பீரிஸ் என்பவர் "விஜயன் இலங்கைக்கு வருவதற்கு அதிக காலத்திற்கு முன்னரே இலங்கையிற் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கனவும் முழு இந்தியாவின் வழிபாட்டிற்குரியனவுமாகிய ஐந்து சிவாலயங்கள் இருந்தன. இவையாவன மகாதீர்த்தத்திற்கு அண்மையில் உள்ள திருக்கேதீஸ்வரம், முத்து சிலாபத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த முன்னீசுவரம், மாதோட்டத்திற்கருகிலுள்ள தண்டேஸ்வரம், பெரிய கொட்டியாரக் குடாவுக்கு எதிராக உள்ள திருக்கோணேஸ்வரம், காங்கேசன் துறைக்கு அண்மையிலுள்ள நகுலேஸ்வரம்

பாளிநூல்களைப் பற்றி அறிந்த போல் பீரிஸ் என்பவர் "விஜயன் இலங்கைக்கு வருவதற்கு அதிக காலத்திற்கு முன்னரே இலங்கையிற் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கனவும் முழு இந்தியாவின் வழிபாட்டிற்குரியனவுமாகிய ஐந்து சிவாலயங்கள் இருந்தன. இவையாவன மகாதீர்த்தத்திற்கு அண்மையில் உள்ள திருக்கேதீஸ்வரம், முத்து சிலாபத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த முன்னீசுவரம், மாதோட்டத்திற்கருகிலுள்ள தண்டேஸ்வரம், பெரிய கொட்டியாரக் குடாவுக்கு எதிராக உள்ள திருக்கோணேஸ்வரம், காங்கேசன் துறைக்கு அண்மையிலுள்ள நகுலேஸ்வரம் என்பவையாகும். இவை வெறும் புகழ்ச்சி அல்ல" எனவும் குறிப்பிடுவது பண்டைக்காலத்திலேயே சிவ வழிபாடு நிலவியிருந்தது என்பதை புலப்படுத்துகின்றது.

மகாசேனன் போன்ற மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் அனுராதபுரம், மாதோட்டம், ஏரகாவில், கோகர்ணம் ஆகிய இடங்களில் வழிபட்ட சிவாலயங்களை அழித்தே மகாசேன மன்னன் அவ்விடங்களில் பௌத்த ஆலயங்களைக் கட்டியதாக மகாவம்சம் கூறுகின்றது.

ஈழத்துப் பிராமிக் கல்வெட்டில் ஸிவ(சிவ) என்ற பெயர் உள்ளதோடு சிவதத்த, சிவரக்ஷித, சிவகுத்த, சிவபாலித, சிவதாச போன்ற அடைமொழிகள் இவற்றோடு இணைந்து காணப்படுவதும் மற்றோர் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். இவ்வாறாக சிவ வழிபாட்டோடு தொடர்புடையதாக பெயர்கள் காணப்படுவதிலிருந்தும் சிவ ஆலயங்கள் அழிக்கப்பட்டு பௌத்த விகாரைகள் கட்டப்பட்டமை பற்றி பாளி நூல்கள் குறிப்பிடும் செய்தியிலிருந்தும் ஈழத்தில் சிவ வழிபாடு இடம்பெற்றுள்ளமை உறுதியாகின்றது.

இலங்கையிலுள்ள இந்துக் கோயில்களது வரலாறும் பண்பாடும்

திருக்கேதீச்சரம்

தல வரலாறு

கேது வழிபட்டதால், இப் பெயர் பெற்றது. சுந்தரர், சம்பந்தர் இருவரும் இராமேசுவரத்தில் இருந்தவாறு, இப் பதியைப் பாடினர். இத் தலம் ஈழ நாட்டில் மாதோட்ட நகரில் பாலாவி ஆற்றங்கரையில் உள்ளது.

அமைவிடம்

திருமூலர் சிவபூமி என்று சிறப்பித்துக்கூறும் இலங்கையின் வடமேல் பாகத்தில் மன்னார் மாவட்டம் உள்ளது. அங்கு மாந்தை என்னும் பிரிவிலே பாலாவித் தீர்த்தக் கரையிலே திருக்கேதீச்சரம் என்னும் சிவத்தலம் அமைந்துள்ளது. புராதன காலத்திலே திருக்கேதீச்சரம் என்பது ஆலயத்தையும் மாதோட்டம் என்பது அது அமைந்துள்ள இடத்தையும் குறித்தன. இக்காலத்திலே திருக்கேதீச்சரம் என்பது கோயிலுக்கும் அது அமைந்துள்ள இடத்துக்கும் பொதுவான பெயராக இருக்கின்றது. கேது ஈசனை வழிபட்ட தலம் என்னும் காரணம் பற்றி இக்கோயில் திரு என்னும் அடைமொழியோடு திருக்கேதீச்சரம் என்ற பெயரைப் பெற்றது.

இலங்கையிலே திருக்கேதீச்சரம் திருக்கோணேச்சரம் என்னும் இரண்டு தலங்கள் மட்டுமே தேவாரப் பாடல் பெற்ற சிறப்பினை உடையன. திருக்கேதீச்சரநாதர் மீது திருஞானசம்பந்தரும் தேவாரத் திருப்பதிகம் பாடியுள்ளார். இராமேச்சரத்தை வழிபடச்செல்லும் அடியார்கள் ஒரு காலத்திற் கடலின் அக்கரையில் நின்று திருக்கேதீச்சரத்து அண்ணலைத் தொழுதனர். அதற்குச் சான்றாகத் திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனாரையும் சுந்தரமுர்த்தி நாயனாரையும் கூறலாம்.

பண்டைய வரலாறு

மயன் என்பவன் தேவதீச்சன். மகாதுவட்டா என்பவன் அவனுடைய தமையன். இவர்கள் நிருமாணித்த தலம் திருக்கேதீச்சரம் என்பது மரபுக் கதை. மயனின் மகனும் இராவணனின் மனைவியுமாகிய மண்டோதரி இத்தலத்தை வழிபட்டாள். தீர்த்த யாத்திரை செய்த அருச்சுனன் இதனை வழிபட்டானெனத் தட்சிணகைலாய புராணம் கூறுகின்றது. விசயனுடன் இலங்கைக்கு வந்த உபதிஸ்ஸன் என்னும் பிராமணன் திருக்கேதீச்சரத்திற் பூசை செய்தான் என மகாவம்சம் குறிப்பிடுகின்றது. இயக்கர்களும் நாகர்களும் இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகளாவர். இராவணன் இயக்கர் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவன். அவன் சிவபக்தன் என்பது வரலாறு. நாகர்களும் திருக்கேதீச்சரத்தை வழிபட்டதற்குச் சான்றாக நாகநாதர் என்றொரு பெயர் திருக்கேதீச்சரநாதருக்கு இன்னமும் வழங்குகின்றது.

தொலமி என்னும் புவியியலறிஞர் கி பி 2ம் நூற்றாண்டில் மாதோட்டம் இருந்ததைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். உரோமர் பாரசீகர் அராபியர் சீனர் இந்தியர் முதலிய பல தேசத்தவர்களுடன் மாதோட்டத்துக்கு வணிகத் தொடர்புகள் இருந்தனவென்பது அங்கு கண்டெடுத்த பண்டைய நாணயங்களால் அறியப்படும். கி பி 4ம் நூற்றாண்டில் இலங்கையை ஆண்ட சிறீமேகவண்ணன் என்னுஞ் சிங்கள அரசனின் காலத்தில் மாதோட்டத்திற் சைவக் கோயில் ஒன்று இருந்ததெனத் தாதுவம்சம் என்னும் நூல் கூறுகின்றது. இது புத்தரின் புனித தந்த வரலாறு பற்றிய நூலாகும்.

ஏறத்தாழ இற்றைக்கு 3800 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மாந்தைத்துறைமுகம் இருந்தது என்பதையும் அங்கிருந்து அக்காலத்தில் இந்தியாவுக்குச் செம்பு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது என்பதையும் இலங்கைத் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் திணைக்களப் பணிப்பாளர் நாயகம் எஸ் யூ தேரணியகலை என்பவர் 1997 இல் ஆராய்ச்சி முடிபாக வெளியிட்டுள்ளார். எனவே மொகெஞ்சோதாரோ கரப்பாக் காலத்திலும் மாந்தை நிலவியது என்பது ஆராய்ச்சி மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

வங்கம் மலிகின்ற கடல் மாதோட்ட நன்னகர் என்று கூறப்பட்டதனால் இது கேந்திர முக்கியத்துவமுள்ள ஒரு வணிகப் பட்டினமாகத் திகழ்ந்தது என்பது புலனாகும். பிற்காலச் சோழர்களினால் முதலாம் இராசேந்திரன் இடைக்காலப் பாண்டியர்களில் முதலாஞ் சுந்தரபாண்டியன் முதலியோர் இக்கோயிலுக்குத் திருப்பணி செய்துள்ளனர். இதன் காரணமாகக் கி பி 11ம் நூற்றாண்டிலும் அதனை அடுத்த காலத்திலும் திருக்கேதீச்சரம் திருவரங்கக் கோயிலுக்கு இணையான ஏழு பிரகாரங்கள் சூழ்ந்த பெருங் கோயிலாகத் திகழ்ந்தது என்பதற்குக் கல்வெட்டுச் சான்று உண்டு. சோழரின் ஆட்சிக் காலத்தில் இது இராஜராஜேஸ்வர மகாதேவன் கோயில் என்ற சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றிருந்தது. இக்கோயிலை இலங்கை அரசர்கள் பலர் ஆதரித்தனர்.

புத்தகோயில்களுக்குக் கொடுக்கும் நன்கொடைகளுக்கான சட்டங்களை மீறுவோர் மாதோட்டத்திற் பசுக் கொலை செய்ததை ஒத்த பாவத்தைப் பெறுவாரென்ற எச்சரிக்கை 9ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சிங்களக் கல்வெட்டுச் சாசனம் ஒன்றிற் காணப்படுகின்றது. இதனால் அவர்கள் திருக்கேதீச்சரக் கோயில் மீது வைத்திருந்த மதிப்புப் புலப்படும்.

இத்தகைய சிறப்புடைய பண்டைக் கோயில் 1960ம் ஆண்டு போர்த்துக்கேயரால் இடித்து அழிக்கப்பட்டது. பின்னர் கடற் பெருக்கால் இருந்த இடமும் மறைந்தது. ஏறத்தாழ 200 ஆண்டுகள் கழிந்த பின் 1894ம் ஆண்டு பண்டைக்கோயில் இருந்த இடத்தைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான அகழ்வு ஆராய்ச்சி ஆரம்பமானது. அதன் விளைவாக புராதன கோயில் இருந்த இடம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் என்னும் மூன்றும் ஒரு கோயிலுக்கு மகிமை தருகின்ற முக்கியமான அம்சங்கள் என்று தாயுமானவரின் பாடல் ஒன்று கூறுகின்றது. எனவே திருக்கேதீச்சரக் கோயிலின் இந்த மூன்று அம்சங்களும் எத்தகையன என்பதனை ஈண்டு நாம் நோக்குவோம்.

மூர்த்திச் சிறப்பு.

இக்கோயிலின் இறைவன் பெயர் திருக்கேதீச்சரநாதன். இறைவி பெயர் கௌரிஅம்பாள். தலவிருட்சம் வன்னிமரம். திருக்கேதீச்சரப் பெருமானை மாதோட்டத்து அண்ணல் அத்தனர் அடிகள் எந்தை என்றிவ்வாறு போற்றித் திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் பாடியுள்ளார். சுந்தரர்தம் தேவாரத்தில் இவரை அட்டன் என்கிறார். ஆகாயம் நிலம் நீர் வளி அக்கினி சூரியன் சந்திரன் இயமானன் என்னும் எட்டு மூர்த்தங்களும் ஒன்று சேர்ந்த மூர்த்தி அட்டன் எனப்படும். வேறொரு தேவாரத்தில் அவர் மூவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி என்றார். ஆன்ம ஈடேற்றத்தின் பொருட்டுத் திருக்கேதீச்சரநாதன் அயன் அரி அரன் என்னும் மூவராயும் அம்மை அப்பன் என இருவராயும் இருக்கிறார் என்பது அதன் கருத்து. இருவர் என்று கூறும்பொழுது ஈசன் சத்தி பின்னம் இல்லாதவன் என்னுந் தத்துவப் பொருளும் பெறப்படுகின்றது. இவ்வாறாகத் தேவாதி தேவனாக விளங்குந் திருக்கேதீச்சரநாதன் மேலானவன் என்பதனை உணர்த்தும் வகையிற் சிரேட்டன் என்னுஞ் சொல்லைச் சுருக்கிச் சிட்டன் என்றும் அவர் பாடியுள்ளார். திருவெண்ணை நல்லூரிலே தம்மைத் தடுத்தாட்கொண்ட பெருமானும் திருக்கேதீச்சரநாதனும் ஒருவரே என்னுங் கருத்தில் அவர் தேவன் எனை ஆள்வான் திருக்கேதீச்சரத்தானே என்றார்.

ஞானசம்பந்தர் தமக்கு ஞானப்பால் ஊட்டிய எம்பெருமாட்டிக்கு நன்றியுணர்வு உடையவராய் அவரை முதற்கண் குறிப்பிட்டு தேவி தன்னொடுந் திருக்கேதீச்சரத்து இருந்த எம்பெருமானே என்று போற்றித் தம் ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இலங்கையை சிவபூமி என்கின்றார் திருமூல நாயனார். சிறப்புமிகு இச் சிவபூமியின் கண் பழமையும் பெருமையும் புகழும் உடைய சிவத்தலங்கள் பலவிருந்தமை வரலாறு. இவ்வரலாற்றுண்மையினை கி.மு.1800 வரையில் நடந்த இராம இராவண யுத்தத்தின் தரவுகளிலறியலாம்.

இப்பெருமையுடைய ஈழத்திருநாட்டில் மூர்த்தி தலம் தீர்த்தமாய் மூன்றுஞ் சிறப்பாமையப் பெற்ற திருத்தலம் அருள் மிகு திருக்கேதீச்சரத் திருத்தலமாம். பெருந்தவமுடையோராயா கேது, மயன், மாதுவட்டா, மண்டோதரி, இராமர், அகத்தியர் போன்ற தவமுடையோர் வழிபாடாற்றி தங்குறை தீர்த்து மீண்ட வரலாறு கொண்ட தலம் இத்திருத்தலம்.

“ விருதுகுன்றமா மேருவி நாணர வாவன லெரியம்பாப்
பொருதுமுடுவெயில் செற்றவன்பற்றி நின்றுறைபடதி எந்நாளும்
கருதுகின்ற ஊர் கனைகடற் கடிக்கமழ் பொழிலணி மாதோட்டங்
கருதநின்ற கேதீச்சரங் கைதொழக் கடுவினையடையாவே ”

-நாளும் தமிழ்வளர்த்த ஞானசம்பந்தன் புகளுரையாகும்
கேது பூசித்த தலமாதலால் திருக்கேதீச்சரமாயிற்றென ஆய்வாளர்கள் கூறா நிற்பர். இக்கோயில் மாதோட்ட நன்னகரில் அமைந்துள்ளது. இத் தலத்திலமைந்துள்ள பாலாவித் தீர்த்தத்தில் நீராடி இறுதிக்கடன் புரிவோர்க்குக் காயாவில் கடனாற்றும் புண்ணியம் கிட்டுமெனவும், இத் தீர்த்தத்தில் நீராடுவோர்க்குப் பிரமகத்தி போன்ற பாவங்கள் தீருமென்பதும் இத்தீர்த்ததின் மகிமையும் சிறப்புமாகும்.

“நத்தார் படை ஞானன்பசு வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம் மத யானையுரி போர்த்த மணவாளன்
பத்தாகிய தொண்டர் தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரெலும்பணிவான் திருக் கேதீச்சரத்தானே” என சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

பாடியுள்ளார்

இந்நாட்டுப் பழங்குடியினராய் நாகர்களது முக்கிய வழிபாட்டுத் தலமாதலால் இத்திருக்கோயிலிற்கு நாகநாதர் எனவும் பெயர் வழங்கி வந்துள்ளது போதரும் இச்செய்தியால் சைவசமயிகளின் தொன்மையையும் பெருமையையும் இத்திருக்கோயில் இயம்புகின்றது. சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் பல திருப்பணிகளை இத்திருக்கோயிலிற்காற்றிய பெருமையும், வன்னி, யாழ்ப்பாண அரசர்கள் நித்திய நைமித்தியங்கள் இடையறாது செய்த பெருமையுங் கொண்ட திருத்தலமிதுவாகும்.

ஏழாம் எட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சைவத்தின் ஓளிவிளக்காம் தவக்கொழுந்தினராய் அருளடியார்கள் என உலகினரால் போற்றப்படும் திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனாராலும், சுந்தர மூர்த்தி நாயனாராலும் போற்றிப் புகழ்ந்து திருப்பதிகம் பாடப் பெற்ற சிறப்புடைய தலமிதுவாகும். அருள்மிகு திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அவர்களின் திருதாண்டகத்திலும், சேக்கிழார் பெருமானின் பெரியபுராணத்திலும் இத்திருத்தலம் சுட்டப்பட்டிருப்பது வெள்ளிடை. இத்தகு சீர்பூத்த திருத்தலம் காலவெள்ளத்தில் சிக்கிச் சிதைந்து சின்னாபின்னமடைந்து மண்மேடானமை வரலாற்று உண்மையாகும்.

இத்திருத்தலத்தை அண்டிய பகுதிகளில் பல சிவாலயங்களிருந்தமையை அகழ்வாய்வுத் தரவுகள் மூலமறிய முடிகின்றது. அன்றியும் இத்திருவிடம் உலகப் புகழ்பெற்ற பெருநகரமாகவும் பல்துறைத் தொழில் வல்லவர்கள் வாழ்ந்த நகரமாகவும் சிற்பம் கலை நுணுக்கம் நிறைந்த ஆற்றல் மிக்க கலைஞர்களைக் கொண்டு திகழ்ந்த அழகு நகரமாகவும் மிளிர்ந்தமை ஆய்வாளர்தம் துணிவாகும்

திருக்கேதீச்சரத் திருதலத்திற்கணித்தாய் வங்காலையென்னும் நகரமிருந்தமையும், பண்டங்கள் ஏற்றியிறக்கும் துறைமுகமாகவும் வங்கமெனும் பெருங்கப்பல்கள் கட்டுமிடமாக இருந்துள்ளமையையும், வேறு மாளிகைத் திடல் என்னும் பாப்பாமோட்டையென்றும் இன்றும் அழைக்கப்படும் ஊர்கள் இருப்பதையும் நாளுங்கானமுடிகின்றது. அந்தணர்கள் வாழ்விடமாய் இருந்தமையால் அது பாப்பாமோட்டையெனவும் மாடமாளிகைகள் மிளிர்ந்தமையால் மாளிகைத் திடலெனவும் அமைந்திருந்தன.

ஆர்வலர் ஒருவர் பகைவரால் கவரப்படாதிருத்தற் பொருட்டு கலிங்கத்தேயத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட புத்த தந்தத்துடன் மாதோட்டத்தின் கண்ணிறங்கி அன்று இரவினை அங்கேயே கழித்ததாகவும் வரலாறுண்டு. பத்தாம், பதினோராம் நூற்றாண்டில் இக் கோயில் சோழமன்னர்களால் இராசராசேஸ்வர மாகாதேவன் கோயிலென அழைக்கப் பட்டது.

போத்துக்கீசரால் தகர்க்கப்பட்ட இவ்வாயக் கற்களையுஞ் சிற்பங்களையும் கொண்டு மாதோட்டத்தில் கட்டப்பட்ட தெளிவுபடுத்துகின்றது. அழித்துச் சிதைக்கப்பட்டிருந்த இத் திருவிடத்தை விடிவெள்ளியின் அவதாரம் செய்த திருப்பெரும் அருள்மிகு யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுக நாவலர் ஐயா அவர்கள் அந்நிலத்தை வாங்கி சைவசயிகளின் பெருமையையும் புகழும் நிலைக்கவேண்டுமென்னும் பேரவாவினால் தூண்டுதல் செய்து ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டிருந்த பெருமை ஐயா அவர்களையே சாரும். ஐயா அவர்களின் ஆசையை நிறைவுசெய்ய முயன்ற பெரியார்கள் கொழும்பு தம்பையா முதலியார், சுபைதார் வைத்திலிங்கம், புகையிரத தபால் ஒப்பந்தக்காரர் மாத்தளை ஆசைப்பிள்ளை ஆகியோரின் அருமுயற்சி அரசினரின் அடாத்தன்மையால் நிறைவுபெறவியலாது போயிற்று. தொடர்ந்து 1890இல் தகைசான்ற சைவப்பெரியார்களின் பெருமுயற்சியால் அக்காலத்து அரச அதிபர் அந்நிலத்தை சைவர்கட்கே வழங்க வேண்டுமென்ற நிலைப்பாட்டிற்குத் தள்ளப்பட்டார்.

காலப்போக்கில் இத்திருகோயிலிற்கென ஓர் சபை உருவாக்கப்பட்டு அதன் முதலாவது தலைவராக சைவப்பெரியார் சு.சிவபாதசுந்தரம் அவர்களும் பொதுச் செயலாளராக நீராவிடியடி பண்டிதர் அ.சிற்றம்பலம் அவர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டு உயர்ந்த பல குறிக்கோளுடன் சபை செயற்பட யாப்பு அமைக்கப்பட்டது சைவக் கொள்கைக்கு அமைய மறுசீரமைக்கப்படுதல். ஆலயத்தையுஞ் சொத்துக்களையும் யாதொரு குறையுமின்றிப் பாதுகாத்தல் அதன் டமையாகும்.

மேற்கூறிய கொள்கை கோட்பாடு வரையறைக்கு மாறில்லாத வகையில் செயற்படுதல். ஏனைய இறை வணக்கத் தலங்களை உருவாக்குதலும் துணைபுரிதலும் மக்கள் தங்குமடங்கள், கல்விக் கூடங்கள், சமூக நிலையங்கள் போன்ற அன்றாட வளர்ச்சிப் பணிகளை முன்னெடுத்தல் போன்ற பல அரிய செயல்களைப் புரியச் சபையத் தயார்படுத்தல் போன்ற உயரிய செயல்களை விரைந்து நடைமுறைப்படுத்த முயற்சிப்பதென உறுதி பூணப்பட்டது. 10 பெப்ரவரி 1951இல் பொது உடமைச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவுசெய்யப்பட்ட சபையாகத் திகழ்ந்தது. சபையாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டதன் பின்பும் கோயில் உரிமைகள் நாட்டுக்கோட்டை நகரப் பெரியார்களிடமே இருந்து வந்தது. காலப்போக்கில் 14 செப்ரம்பர் 1951இல் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் உளமகிழ்வுடனும் நல் இணக்கத்துடனும் திருப்பணிச் சபையாரிடம் பரிபாலனம் கைமாற்றப்பட்டது.

பொறுப்புக்கள் கையேற்கப்பட்ட காலம் முதல் அரிய பெரிய திருப்பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. கொழும்பு பழைய, புதிய கதிரேசன் கோயில் திருப்பணிச் சபையினரால் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட இருவர் அறங்காவலர்களாகவும் (ஐவர்) பஞ்சாயத்தவர்களாகவும் நியமனம் பெற்று சபையை நடாத்திவரத் திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிப் பொதுச்சபை தீர்மானம் நிறைவேற்றியது.

இச்சபையின் தீர்மானப்படி காசிவாசி சிவஸ்ரீ ஈசான சிவாச்சாரியார், அச்சுவேலி சிவஸ்ரீ குமாரசாமிக் குருக்கள், சைவப்பெரியார் சு.சிவபாதசுந்தரம், கட்டடக்கலைஞர் வி.நரசிம்மன் ஆகியோரின் ஆகம விதிகளுக்கமைவான அறிவுறுத்தல்களுடன் தமிழ்நாடு திருவாளர்கள் செல்லக்கண்ணு ஸ்தபதியார், மு.வைத்தியநாத ஸ்தபதியார் ஆகியவர்களால் முறைப்படி சுவாமி, அம்பாள் கருவறைகள் கருங்கல்லாலும், சுதை, காரைகளாலும் விமான வேலைகளும் கோபுரங்களும் உலக சைவப்பெருமக்களின் பேருதவி கொண்டு அமைக்கப்பட்டது. இத்திருத்தலம் உருவாக அருள்வாக்கு நல்கிய நல்லூர் திருப்பெருந்திரு ஆறுமுகநாவர் ஐயா அவர்கள் “திருக்கேதீச்சரம் எனுந் தேன்பொந்து ஒன்று உளது. அங்கு மருந்தொன்று மறைந்துள்ளது. அதனைச் சென்றடையுங்கள்” என அருள்ஞானசம்பந்தர் சுட்டிக்காட்டியது போல அறிவுறுத்தருளினார்.

ஐயா அவர்களின் அறிவுறுத்தல் மேற்கொண்டு விடத்தல்தீவு வேலுப்பிள்ளை அவர்களும், முதல் குரல் கொடுத்த சைவபரிபாலன சபையென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். முன்பு ஆலயமிருக்கும் திருவிடத்தை சைவசமயத்தவர்கள் கையகப்படுத்த விரும்பாதநிலை மாறி மாவட்ட அதிபரின் முன்மொழிவுக்கமைய ஏலத்தில் விடப்பட்டு காடுமண்டிய நிலத்துடன் 43 ஏக்கர் 3 றூட் 33 பேச் காணி நாட்டுக்கோட்டை நகரத்துச் செம்மல் சைவச் சான்றாளர் ராம அரு.அரு.பழனியப்பச் செட்டியாரான பெருமகனாரால் யாழ் செயலகத்தில் 3,100 ரூபாவிற்கு கொள்முதல் செய்யப்பட்டாமை சைவர்களின் பெருமைக்குரியதொன்றாயிற்று.

1984ஆம் ஆண்டு வண்ணைச் சைவப்பெரியார் சித.மு.பசுபதிச் செட்டியார், திருவாளர்கள் இ.இராமுப்பிள்ளை வைத்தியர் வை.ஆறுமுகம் பிள்ளை, தா.இராகவப்பிள்ளை ஆகியோரின் அயராத முயற்சியினால் 13 ஜூன் 1894 அன்று பழைய ஆலயம் இருந்த திருவிடமும், தீர்த்தக் கிணறும் முன் நிறுவப்பட்டிருந்த லிங்கம் ஒன்றும் திருநந்தி சோமாஸ்கந்தர், கணேசர் ஆகிய மூர்த்திகளின் சிலைகள் கண்டெடுக்கப் பட்டன. இவற்றை நிறுவிப் பூசை அர்ச்சனை அபிடேகங்கள் இயற்ற வேண்டி இன்றுள்ள கோயிலிருக்குமிடத்தில் சிறு கோயிலமைத்து கண்டெடுக்கப்பட்ட மூர்த்திகளை உரிய இடங்களில் நிறுவி 28 ஜூன் 1903 ஆம் ஆண்டில் நல்வேளையில் முதலாவது குடமுழுக்கு விழா நடத்தப்பட்டுச் சிறப்பாகச் செய்யப்பட்டது.

மூலக் கருவறையில் எழுந்தருள வைக்கப் பெற்ற சிவலிங்கம் காசியிலிருந்து வருவிக்கப்பட்டதென திரு இராமேச்சர வரலாற்றுத் தரவினாலறிய முடிகின்றதுஇதனைத் தொடர்ந்து பல திருப்பணிகளாற்றப்பட்டு 1920ஆம் ஆண்டிலும் மற்றோர் திருக்குடமுழுக்கு விழாச் செய்யப்பட்டது.

புதிதாக அமைக்கப்பட்ட ஆலயம் காட்டர்ந்து அழிந்த நிலைகண்டு நாட்டின் சைவப் பெருமக்களின் உள்ளத்தை விழிப்படைவும் பழைய உயர் நிலைக்குத் திருக்கோயில் வளரவும் வேண்டுமென்ற நினைப்பினாலும் உந்துதலினாலும் 1948 ஆம் ஆண்டு இத்திருவிடத்தில் ஈழத்துச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினரால் சைவப் பெரு மாநாடொன்று கூட்டப்பட்டது. இம் மாநாட்டைக் கூட்ட முன்னின்று உழைத்த பெருமக்கள் வரிசையில் வேலைணையூர் வி.கே. செல்லப்பாச் சுவாமியார், திருவாசக முதல்வர் சி.சரவணமுத்து அடிகள், சட்டத்தரணி சு.சிவசுப்பிரமணியம் ஆகியோராவர்

கூடிய சைவப்பெருமாநாடு ஆலயத்தை மறுசீரமைத்து வளம்பல பெற வைக்க வேண்டுமென்ற சிந்தனையை உருவாக்கத் தவறவில்லை. இம்மகாநாட்டைத் தொடர்ந்து பம்பலப்பிட்டி நகரத்தார் கதிரசன் ஆலயத்தில் உருவாக்கப்பட்ட சபையே இன்றுலகளாவிய பெருமையுடன் திகழ்கின்ற திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணிச் சபை.

கருங்கல்லால் கட்டப்பட்ட கௌரியம்பாள் கோயில் மலேசியா திருப்பணிச்சபைக் கிளையினரால் அமைக்கப்பட்டதாகும். இத்திருக்கோயிலில் நிறுவப்பெற்றுள்ள கருங்கல் திருப்படிகங்களில் பெரும்பாலான படிமங்கள் மாமல்லபுரம் அரசினர் சிற்பக்கலைக் கல்லூரியில் உருவாக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்திருக்கோயிலில் 1952லும் 1960லும் ஆண்டிலும் திருவுருவப்படங்கள் நிறுவப்பட்டு இருமுறை குடமுழுக்காட்டப் பெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து முடிந்தவரை பல்வகைத் தொல்லைக்காளாகிய நிலமையையும் பொருட்டாக நினைக்காது முயன்று தம்மையே ஈசற்கீந்து அரும்பாடுபட்டு இத்திருக்கோயிலை எடுத்த பெருமை சிவமணி சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்களையும் மண்மேடாகவும் சேறாகவுமிருந்த பாலாவித் தீர்த்தக் குளத்தை வெட்டி அணையிட்டு செம்மையுறச் செய்திட்ட நீர்ப்பான பொறியியலாளர் அருளாளர் எஸ்.ஆறுமுகப் பெருந்தகையையும் சைவ உலகு என்றும் மறவாது

திருக்கேதீசரத்திற்குச் செல்லும் அடியவர்களின் வசதிகள் உளத்தில் கொண்ட அருளுள்ளத்தினர் பெருந்தனவந்தர்கள், அரச நிறுவனங்கள் ஆலயச் சூழலில் திருஞானசம்பந்தர் மடம், சுந்தரர் மடம், நகரத்தார் மடம், நாவலர் மடம், அம்மா சத்திரம், திருப்பதி மடம், திருவாசக மடம், மகாசிவராத்திரி மடம், பொன்னாவெளி உடையார் மடம், நாதன் சத்திரம், மலேசியா மடம், கதிர்காமத் தொண்டர் மடம், மகாதுவட்டா மடம், பூனகரி மடம், அடியார் மடம், நீர்பாசன மடம், சிவபூசை மடம், நரசிங்கர் மடம், கட்டடத்திணைகள் மடம் என பல்வேறு திருமடங்களை நிறுவி அடியார்கட்காறுதலளித்த பெருமைகளாயின.

அது மட்டுமா? ஒரு நகரத்தை அழகுசெய்வதற்குரிய மருந்தகம், மக்கள் நலம் பேணகம், ப.நோ.கூ. சங்கம், கி.மு.சங்கம், கி.அ.சங்கம், கிராமோதய சபை, நீர்வழங்கல் சபை, அஞ்சலகம், அங்காடிகள் போன்ற மிகமிக அவசியமான அனைத்து வளங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு மிளிர்ந்தமை கண்கூடு.

ஏதுங் குறையிவின்றி எல்லாமமைந்து தன்னிறைவு பெற்றிருந்த திருக்கோயிற் திருவிடம் திருக்கோயிலைத் தவிர்ந்த அனைத்து வளங்களும் அழிந்து போய் பழமை நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டுள்ளமை உள நோவைத் தாராதிருக்கின்றது. 1976ஆம் ஆண்டு வெகு சிறப்புடன் திருக்கோயில் திருக்குடத் திருமுழுக்குப் பெருஞ்சாந்தி விழா நிகழ்த்தப் பெற்று 1990ஆம் ஆண்டுவரை நித்திய நைமித்திய பெருவிழாக்கள் நடைபெற்று வந்ததன

1990க்குப் பின் பூசையோ பெருவிழாக்களோ நடைபெறமுடியாத அவல நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுக் காடு மண்டிக் களையிழந்து காட்சிதருவது கண்கூடு

இக்கால எல்லையில் ஐந்து திருத்தேர்கள் முயன்று உருவாக்கப்பட்டு வீதிவலம் வந்தகாட்சினை அருளடியார்கள் மறந்திருக்கமுடியாது. முதற்பெருந் தேரில் உலாவர உலகிலேயே பெரிய சோமாஸ்கந்த தெய்வத்திருவுருவம் வடிக்கப்பட்டு உலாவந்த காட்சி அருளாளர்களால் என்றும் மறக்கமுடியாத காட்சியாகும். புதுமையான சிற்பங்களைக் கொண்ட திருக்கோயிலையுந் திருத்தேர்களையும் அமைத்த பெருமை தமிழ்நாடு மாமல்லபுரம் அரசினர் சிற்பக் கலைக் கல்லூரி வினைஞர்களையும் பழனி சிற்பக்கலாவல்லுனர்களையும் யாழ் திருநெல்வேலி ஆறுமுகம் சீவரத்தினம் எனும் சிற்பக்கலா வல்லுனர்களையும் சார்ந்ததென்றால் அது மிகையாகாது.

இத்துணை சிற்ப்புக்கள் அமைந்ததாகவும், எந்தக்குறையுமில்லாத எல்லாமடங்கிய தன்னிறைவு பெற்ற பெருங்கோயிலாக அமைக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வங்கொண்டு அல்லும் பகலும் கோயிலே தன் சிந்தையாகக் கொண்டு கோயில் பற்றிய தரவுகளைக் காட்டும் நூல்களை நுணுகி ஆராய்ந்து சிவாகம நடைமுறை பிழையாது அமைத்திட நாளும் பொழுதும் சிந்தித்தித்துச் செயலாற்றிய ஆற்றி வருகின்ற சட்ட வல்லுனர் சைவப் பெரியார் இ.நமசிவாயம் அவர்தம் சேவையையும் அவருடன் உறுதுணையாய் பணியாற்றும் அன்பர்களின் பணிகளையும் நன்றியுள்ள சைவ உலகம் என்றும் மறாவதிருக்குமென நம்புவதில் தவறேது.

நகுலேஸ்வரம்

இலங்கையிலுள்ள புராதன சிவாலயங்களுள் கீரிமலைச் சிவன் கோயிலும் ஒன்றாகும். யாழ்ப்பாணத்துச் சிவன் கோயில்களில் அதுவே மிகப்பழமையானது. நகுலேஸ்வரம், திருத்தம்பலேஸ்வரம் என்னும் பெயர்களால் அது வழங்கி வருகின்றது. தலயாத்திரைகளிற்கும் பிரசித்தமான தலமாகவும், சமுத்திரத் தீர்த்தத்தின் காரணமாக சிறப்புடையதாகவும் நகுலேஸ்வரம் விளங்குகின்றது. சபிண்டகரணம், அஸ்திசஞ்ஜனம் முதலிய கிரியைகளுக்குச் சிறப்பாகவுள்ள புண்ணிய ஷேத்திரமாகவும் நெடுங்காலமாக விளங்கி வருகின்றது.

நகுலேஸ்வரம் பற்றிய சில ஐதீகங்களும் வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் கூறப்பெற்றுள்ளன. விஜயராசன் தனது அரசாட்சியை ஆரம்பிக்கும் போது நான்கு திசைகளிலும் இருந்த ஆலயங்களை புனருத்தாரணம் செய்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. அதில் வடதிசையில் கீரிமலைச் சாரலில் திருத்தம்பலை என்னும் பதியில் திருத்தம்பலேஸ்வரன், திருத்தம்பலேஸ்வரி கோயில்களையும். அதற்குப் பக்கத்தில் கதிரையாண்டவர் கோயிலையும் கட்டுவித்து, பூசனைபுரிய வாமதேவாச்சாரியார் என்னும் பிராமணனையும் காசியிலிருந்து வரவழைத்ததாகக் கூறுகின்றது.

இக் கோயிலின் தலச் சிறப்பினை விளக்கும் வண்ணம் பல புராணக்கதைகள் உள்ளன. இதில் நகுலமுனிவரின் கதையும் ஒன்றாகும். நகுலமுனி என்னும் முனிவர் அங்குள்ள மலைச் சாரலில் தங்கியிருந்து தீர்த்தமாடி வந்தபோது அவரின் கீரிமுகம் மாறிய காரணத்தினால் அம்மலை கீரிமலை என்னும் பெயர் பெற்றது. திருத்தம்பலேஸ்வரம் கோயில் நகுலேஸ்வரம் கோயில் என்றும் திருத்தம்பலேஸ்வரியம்மன் கோயில் நகுலாம்பிகையம்மன் கோயில் என்றும் வழங்கி வந்தார்கள்.

கீரிமலைத் தலத்தின் சிறப்பினை விளக்கும் அம்சங்களுள் மாருதப்புரவல்லி பற்றி கதையிலும் காணப்படுகின்றன. சோழ தேசாதிபதியாகிய திசையுக்கிரசோழன் மகள் மாருதப்புரவல்லி என்பவள் தனது குன்மவியாதியை வைத்தியத்தினால் நீக்கமுடியாமல் தீர்த்தயாத்திரை செய்ய கிளம்பினாள். சாந்தலிங்கம் என்னும் சந்நியாசி இலங்கையின் வடமுனையில் கீரிமலை என்றொரு தலமுள்ளது என்றும் அது சமுத்திரத்திலுள்ளது. அங்கே சுத்த தீர்த்தமும் மலையருவித் தீர்த்தமும் கலந்த உத்தம தீர்த்தம் ஒன்றுண்டு. அதில் தீர்த்தமாடி சிலகாலம் அங்கு தங்கியிருந்தால் சுகமடைவாய் எனக் கூறினார். அதைக் கேட்டு, மாருதப்புரவல்லி கீரிமலைச் சாரலில் வந்து இறங்கி, நகுலமுனிவரைக் கண்டு வணங்கி, ஆசீர்வாதம் பெற்று, அவரின் கீரிமுகம் மாறிய செய்தியையும் கேட்டு சந்தோஷத்துடன் தீர்த்தமாடிச் சிவாலய தரிசனம் செய்து வந்தாள். சிலகாலத்தில் அவளுக்கிருந்த குன்மவலியும் தீர்ந்து குதிரை முகமும் மாறிற்று. தீராத நோய் தீர்க்கவல்ல அற்புதமான தலம் கீரிமலை என்ற கருத்தை வலியுறுத்தும் பாங்கில் அமைவதே மாருதப்புரவல்லியின் கதை.

யாழ்ப்பாண ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் காலத்தில் நகுலேஸ்வரம் அரசர்களின் ஆதரவுக்கும், அபிமானத்திற்கும் உரிய தலமாக விளங்கியது. நல்லூரில் இராசதானி அமைத்த சிங்கையாரியன், கீரிமலையோடு தொடர்பு கொண்டிருந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

இவ்வாலயம் கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகா மண்டபம், நிருத்தமண்டபம், கோபுரவாயில், பரிவாரதேவர் கோயில்கள், பிரகாரம் என்னும் அமைப்புக்களுடன் விளங்குகின்றது.

சிவாகம விதிப்படி நித்திய நைமித்திய உற்சவங்கள் நடைபெறுவது வழக்கம். திருப்பள்ளி எழுச்சி தொடக்கம் அர்த்தசாம்பூசை ஈறாக நாள்தோறும் ஆறுகாலப்பூசை நடைபெறும்.

மாதப்பிறப்பு, வருஷப்பிறப்பு, சித்திராபௌர்ணமி, வைகாசி விசாகம், ஆனி உத்தரம், ஆவணி மூலம், மானம்பூ, புரட்டாதிச்சனி, மார்கழி திருவெம்பாவை, திருவாதிரை, மாசிமகம், பங்குனி உத்தரம், சோமவார விழாக்கள் நடைபெறும். மார்கழி மாத ஏகாதசியில் புராணபடனமும் நடைபெறும்.

சிவன்கோயிலில் வருடாந்த மகோற்சவம் மாசி மாதத்தில் நடைபெறும் சிவராத்திரி அமாவாசையன்று தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறும் அம்மன் கோயிலில் பங்குனி மாதத்தில் கொடியேற்றத் திருவிழா நடைபெறும். சித்திரை வருடப்பிறப்பில் தேர்த்திருவிழாவும் தீர்த்தமும் நடைபெறும். அடியார்கள் தங்கி வழிபாடு செய்வதற்கு வசதியாக மடங்களும் உள்ளன.

கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம் என்பன இங்கு புராணபடனம் செய்யப்படுகின்றன. இவற்றோடு நகுலாலய புராணம், ஏகாதசிப்புராணம் என்பனவும் படிப்பார்கள். மார்கழி திருவெம்பாவைக் காலத்தில் திருவாதவூரடிகள் புராணத்தைப் படித்துப் பயன் சொல்லுவது வழக்கம். சிவாச்சாரியர்கள் புராணபடனத்தைத் தொடக்கி வைப்பது இவ்வாலய வழக்கமாகும். அவர்களோடு பிறருங் கலந்து கொள்வர். ஏரம்பையர் அப்பாசாமி ஐயர், வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலப்பிள்ளை, த.கைலாசப்பிள்ளை முதலிய வித்துவான்களும் புராணபடனம் செய்தனர். அவர்களின் காலத்திற்குப்பின் கருகம்பாளை செய்தனர். சங்கரப்பிள்ளை பண்டிதர்களான கதிரிப்பிள்ளை, சங்கரப்பிள்ளை, நமசிவாயம் என்போர் அதனை நடாத்திச் சென்றனர்.

கோயில்களின் மரபுவழியான ஐதீகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல பிரபந்தங்கள் தோன்றின. அவ்வகையில் நகுலேஸ்வரம் பற்றிய நூல்களாக நாம் குறிப்பிடக்கூடியவைகள் :- நகுலாசல புராணம்- ஏரம்பையர், செ. சுப்ரமணியம் - நகுலாசல புராணத்திற்கு எழுதிய உரை, நீர்வேலிப்பண்டிதர், ச. சிவப்பிரகாசம் சமஸ்கிருத மொழியில் பாடிய நகுலேஸ்வர மான்மியம்.இதனைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர், அ.குமாரசாமிப்புலவர், அராலியூர் விஸ்வநாத சாத்திரியாரின் நகுலமலைக் குறவஞ்சி, குமாரசாமிப் புலவரின் நகுலேசர் ஊஞ்சல், பண்டிதர். இ. நமசிவாயத்தின் நகுலேசர் சதகம் என்னும் பிரபந்தம், செ. சுப்ரமணியம் என்பவர் நகுலேஸ்வரம் மீது பாடிய பல பக்திரசக் கீர்த்தனைகள். மயில்வாகனப் புலவரின் நகுலேசுவரர் விநோத விசித்திர கவிப்பூங்கொத்துஎன்பனவாகும்.

திருக்கோணேச்சரம்

இலங்கையின் கீழ்த் திசையில் அமைந்துள்ள இயற்கை எழில் மிக்க நகரம் திருக்கோணமலை. இலங்கையின் மிகப்பெரிய நதியாகிய மகாவலிகங்கை அவ்விடத்திற் கடலுடன் கலப்பதால் அப்பிரதேசம் நீர் வளமும் நில வளமும் பெற்றுச் சிறந்து சிளங்குகின்றது. அங்கு சுவாமிமலை என்று வழங்குகின்ற உயர்ந்த குன்றம் ஒன்று கொட்டியார விரிகுடாவை நோக்கியவாறு அமைந்துள்ளது. அதன் உச்சியிலேதிருக்கோணேச்சரக் கோயில் உள்ளது. அது அண்மைக் காலத்தில் எழுப்பப்பட்ட புதிய கோயிலாகும்.

பண்டைய வரலாறு

வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்ட கோயில் ஒன்று சமுத்திர ஓரத்தில் அந்த மலையின் அடிவாரத்தில் இருந்ததென நம்பப்படுகின்றது. அது கி.மு.306இல் நிகழ்ந்த கடல் கோளினாற் சமுத்திரத்தினுள் மூழ்கிவிட்டது. தெனன்று என்னும் வரலாற்றாசிரியர் எழுதிய இலங்கைச் சரித்திரம் என்னும் நூல் இவ்வாறு நிகழ்ந்ததெனக் கூறுகின்றது. ஆழ்கடலில் அமந்த் திருக்குங் கோணேச்சரப் பெருமானுக்கு இன்றும் மலைப் பூசை ஒன்று செய்யப்படுவதை நாம் காணலாம். மலையின் அடியில் , ஆழ்கடலுக்கு எதிரே, மலைக்குகை போன்று பண்டைக் கோயிலின் மூலத்தானத்தின் ஒருபகுதி இன்னமும் எஞ்சியிருக்கின்றது. அது பல்லவர் காலக் குகைக் கோயில் போன்றது. அக்கோயிலின் மிகுதி சமுத்திரத்தின் அடியில் உள்ளதென 1961இல் ஆழ்கடல் ஆராய்ச்சி செய்த மைக்வில்சன் என்பர் கூறியுள்ளார்.

நகுலேச்சரத் தலவரலாற்றிற் குறிப்பிட்டுள்ள மாருதப்புரவீகவல்லி என்பவருக்கு நரசிங்கன் என்னும் மகன் ஒருவன் இருந்தான் . அவன் சீர்பாததேவியைத் திருமணஞ் செய்தான். இவர்கள் இருவரும் தம் சுற்றத்தாருடன் இலங்கைக்கு வருவதற்குச் சோழநாட்டிலிருந்து கப்பலிற் புறப்பட்டனர். அப்பொழுது சீர்பாததேவி இலங்கையின் நாட்டு வளத்தைப் பார்க்க விரும்பினாள். எனவே, கப்பல் இலங்கையின் கிழக்குக் கரையோரமாகப் பயணஞ் செய்தது.

கப்பல் திருக்கோணமலையை அண்மித்த பொழுது திருக்கோணேச்சரம் தென்பட்டது. அரசி அவ்விறைவரை வணங்கினாள். அதே நேரம் கப்பலும் நங்கூரம் இட்டது போன்று நிலையாய் நின்றது. அரசி மிகவுந் துயரடைந்து விக்கினங்களை அகற்றுபவரான விநாயகரைத் தொழுதாள். பின்னர் படகோட்டியைக் கப்பலின் கீழே சென்று பார்க்குமாறு பணித்தாள். கப்பல் தரையிற் பட்டு விட்டதென்றே அவள் கருதினாள். எனினும், அங்கு தரை இருக்கவில்லை. ஆயின், கடலில் மிருந்த ஆழத்தில் விநாயகர் விக்கிரகம் ஒன்று இருந்தது. அதனை அவல் கப்பலுக்குள் எடுப்பித்த பின்னர் கப்பல் மீண்டும் ஓடத்தொடங்கியது. இவ்வாறாகக் கடல் கோளற் கீழே சென்ற புராதன ஆலயத்தின் விநாயகர் விக்கிரகம் இவ்வளவு மகிமை உடையதென்றால் கோணேச்சரப் பெருமானின் மகிமையைக் கூறவும் வேண்டுமா?

திருக்கோணேச்சரப் பெருமான் திருவுலாவுக்கு எழுந்தருளிய பின்னரே போர்த்துக்கேயர் கோயிலினுட் புகுந்தனர் என்று முன்னர் கூறப்பட்டது. எனவே, விக்கிரகங்கள் காப்பாற்றப்பட்டிருந்ததல் வேண்டும். அவை இப்பொழுது கண்டெடுக்கப்பட்ட என்பது அக்கல்வெட்டு குளக்கோட்டனின் திருப்பணியால் அமைந்த இவ்வாலயத்தைப் பறங்கியர் உடைப்பார்கள். பின்னர் அரசர்கள் இதனைப் பேணாமட்டார்கள் என்று இதன் எதிர் காலம் பற்றி இங்கு குறிப்பிட்டிருந்தல் வியப்புக்குரியது.

இக்காலத்திற் சிவராத்திரி தினத்திற் கோணேச்சரப்பெருமான் சித்திரைப் புத்தாண்டுக்கு நகர்வலம்வருதல் என்னுந் திருவிழா ஒன்று சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. அக்காலத்திலும் இத்தகைய திருவிழாக்கள் நடைபெற்றன. இவ்வாறாக 1624 ஆம் ஆண்டு சித்திரைப் புத்தாண்டு நாளில் நகர்வலம் வருந் திருவிழா ஒன்று நடைபெற்றது. இதற்காக மாதுமை அம்பாள் சமேத திருக்கோணேச்சரப் பெருமான் திருவுலாவாக அடியார்களுடன் கோயிலிலிருந்து நகருக்கு எழுந்தருளினார். அவ்வேளையிற் போர்த்துக்கேயப் படைவீரர் பிராமணர்கள் போல வேடந்தாங்கிக் கும்பிடப்போவது போன்று கோயிலினுட் புகுந்தனர். அந்நேரத்திற் கோயிலின் உள்ளே பூசகர்கள் சிலரும் வேலையாளரும் மட்டுமே எஞ்சியிருந்தனர். கொன்ஸ்ரன்ரயின் டீசா என்பவனுடைய தலைமையிற் சென்ற இப்போர்வீரர் எதிர்த்தவர்களை வெட்டிக் கொன்றுவிட்டுக் கோயிலிலிருந்த தங்க, வெள்ளி நகைகளையும், விலைமதிப்புமிக்க பிற பொருள்களையும் குறையாயிக்கொண்டு சென்றனர். அதன் பின்னர் அடியார்கள் சில விக்கிரகங்களை அகற்றி மறைத்து வைத்தனர். போர்த்துக்கேயர் பீரங்கிகளுடன் மீண்டும் வந்து கோயிலை முற்றாக அழித்தனர். போர்த்துக்கேயர் அழித்த கோயிலில் ஆயிரங்கால மண்டபமும் பெரியதொரு தீர்த்தக்கேணியும் பிற மண்டபங்களும் இருந்தன என்பது அவர்கள் வரலாற்றுச் சான்றாக வரைந்து வைத்த படம் ஒன்றிலிருந்து தெரியவந்துள்ளது. கொன்ஸ்ரன்ரயின் டீசா செய்த சிவத்துரோகத்துக்காக அவன் 1630 ஆம் ஆண்டு வேறு சிலர் செய்த சூழ்ச்சியில் அகப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டான்.

புதிய கோயிலின் வரலாறு

1944ஆம் ஆண்டு திருக்கோணமலைக் கோட்டையினுள்ளே நீர்த்தேக்கம் ஒன்று அமைப்பதற்கு அகழ்வு வேலை செய்த பொழுது விஷ்ணு, மகாலட்சுமி விக்கிரகங்கள் கிடைத்தன. 1950 ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதத்திற் சுவாமிமலைக்கு அண்மையிற் கடற்கரை வீதியருகே கிணறு ஒன்று வெட்டப்பட்ட பொழுது மூன்று விக்கிரகங்கள் கிடைத்தன. வேறோர் இடத்தில் அகழ்ந்தபொழுது மேலும் இரண்டு விக்கிரகங்கள் கிடைத்தன. இந்த விக்கிரகங்கள் எல்லாம் 1952ஆம் ஆண்டிற் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டன.

1950.07.03 அன்று கலாநிதி பாலேந்திரா அவர்களின் தலைமையிலே திருக்கோணேச்சர ஆலயத் திருப்பணிச் சபை ஆரம்பமானது. இச்சபையின் பெருமுயற்சியாற் பழைய கோயில் இருந்த இடத்தில் மீண்டுந் திருக்கோணேச்சரர் ஆலமயம் அமைக்கப்பட்டு 1963.03.03 அன்று மகா கும்பாபிடேகம் நிறைவெய்தியது. படைய கோயிலுடன் ஒப்பிடும் பொழுது இது சிறிய கோயிலாகவே இருக்கின்றது.

மூர்த்திச் சிறப்பு

இக்கோயிலின் இறைவன் பெயர் திருக்கோணேச்சரர், இறைவி பெயர் மாதுமை அம்பாள். தலவிருட்சம் கல் ஆலமரம். இப்பொழுதுள்ள கோயிலை அடுத்து இம்மலையின் வடமுனையிற் பாறையினுள் வேர் வைத்து இந்த ஆலமரம் செழிப்பாக வளர்ந்து நிற்கின்றது.

சோழ நாட்டிலே பழையாறை என்பது கி.பி.831இல் சோழர்களின் தலைநகரமாக விளங்கியது. அங்கு குமராங்குசன் என்னும் அரசன் அப்பொழுது ஆட்சி செலுத்தினான். இவனுடைய மகள் சீர்பாததேவி.

தலச் சிறப்பு

இந்த தலத்தின் சிறப்புக் காரணமாகவே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருக்கோணேச்சரப் பெருமான் மீது தேவாராத் திருப்பதிகம் பாடினார் இத்தலத்தின் மகிமையை அடியார்கள் சொல்லக் கேட்டு அவர் இப்பதிகத்தைப் பாடினார். அருணகிரிநாதர் தாம்பாடிய திருப்புகள் ஒன்றிலே

“நிலைக்கு நான்மறை மகத்தான பூசரர்
திருக் கொணாமலை தலத்தாறு கோபுர”
என்று இத்தலத்தை வருணித்துள்ளார்”

குறிஞ்சியும் முல்லையும் நெய்தலும் ஒன்று சேர்கின்ற ஓர் இடத்தில் இத்தலம் அமைந்துள்ளது திருக்குணமலை, திருக்குணாமலை, திருமலை, தென்கைலாயம், கோகர்ணம், திரிகூடம், மச்சகேஸ்வரம் என்பன இத்தலத்தின் பிற பெயர்கள்

தீர்த்தச் சிறப்பு

இக்கோயிலின் தீர்த்தம் பாவநாசம் எனப்படும். இந்தச் சொல்லின் பொருளை நோக்கும் பொழுது இக்கோயிலின் தீர்த்தச் சிறப்பு புலப்படும். இங்கு தீர்த்தமாடுபவர்களின் பாவம் தொலைந்துவிடும் என்பது இதன் கருத்து.

சுவாமி மலையின் தென் பக்கத்தில் ஆழமான ஒரு கிணறாகப் பாவநாசத் தீர்த்தம் இப்பொழுது இருக்கின்றது. இதனைச் சுனை என்று கூறமுடியாத அளவுக்குப் போர்த்துக்கேயர் பழைய கோயிலை இடித்து அங்கிருந்த தீர்த்தக் கேணியையுஞ் சுனையுந் தூர்த்துவிட்டனர். இப்பொழுதுள்ள கேணியுந் தீர்த்தக் கிணறுஞ் சேர்ந்த பெரிய கேணி ஒன்று முன்பு இருந்ததென ஊகிக்கப்படுகின்றது. அற்புதமான இந்தத் தீர்த்தத்தின் ஒரு சிறு பகுதியையாயினும் பாவநாசத் தீர்த்தக் கிணற்றின் மூலம் திருக்கோணேச்சரர் தம் அடியார்களாகிய நமக்குத் தந்தருளினாரே என்பது இந்தத் தீர்த்தத்தின் சிறப்பு.

பூசைகள், விழாக்கள்

இங்கு ஆறுகாலப் பூசைகள் இப்பொழுது நடைபெற்று வருகின்றன. சிவராத்திரிக் காலத்திலே திருக்கோணேச்சரப் பெருமான் நகரத்தினுள்ளே திருவுலாவாக எழுந்தருளுதல் கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். இக்கோயிலின் மகோற்சவம் பங்குனி உத்தரத்திலே தொடங்கிப் பதினெட்டு நாட்களுக்கு நடைபெறும்.

நூல்கள்

கோணேசர் கல்வெட்டு இக்கோயிலின் சரித்திரத்தை உரைநடையிலும் கவிதையிலும் கூறுகின்றது. சீர்பாதகுலவரலாறு மட்டக்களப்பு மான்மியம், ராஜாவளிய, மச்சபுராணம், திருக்கோணாசலப் புராணம், இலங்கைச் சரித்திரம் (தெனன்று) தட்சிண கைலாயபுராணம், திருக்கோணமலைத் திருவுருவங்கள் குடுமியா மலைச் சாசனம், திருக்கோணமலைக் கோட்டை வாயிற் கல்வெட்டு முதலியன இக்கோயில் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புக்களைத் தருகின்றன. திருக்கோணேச்சரத் தேவாரத் திருப்பதிகம், கோணேஸ்வரர் குறவஞ்சி, திருக்கோணேஸ்வரர் அகவல், திருக்கோணமலை அந்தாதி முதலியன இக்கோயில் மேல் எழுந்த இலக்கியங்களாகும்.

பொலனறுவைக் கோயில்கள்

பழந்தமிழ் நூல்கள் எழுந்தகாலத்திலேயேசோழர்கள் பற்றியகுறிப்புக்கள் பாடல்களில் வருகின்றன. நளன்கிள்ளி,நெடுங்கிள்ளி,கோர்ச்செங்கணான் முதலானசோழமன்னர்கள் பற்றியகுறிப்புக்கள் புறநானூறு முதலானசெய்யுள்களில் காணப்படுகின்றன. முத்தரையர்கள் என்னும் குறுநிலமன்னர்களின் ஆட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து தஞ்சையை மீட்டுதரணியை ஆண்ட பெருமை விஜயாலய சோழனையேசாரும். முதலாம் இராஜராஜசோழன், அவன் மகன் இராஜேந்திரசோழன் ஆகியோரதுஆட்சியிலே சோழராட்சி எட்டுத்திக்கிலும் பரவி விரிந்து நானிலம் போற்றும் பெருமைபெற்றது. தென்னிந்தியாமட்டுமன்றி அருகிலுள்ள இராச்சியங்கள் எல்லாவற்றையும் கைப்பற்றியதோடு கடல் கடந்துகடாரம் வென்றுயாவா, மலாயா, ஓரிசா, மாலையீவு, லட்சதீவு,ஈழம் போன்றவற்றிலும் வெற்றிக்கொடிநாட்டி பாரிய ஆதிக்க விஸ்தரிப்புக்களை ஏற்படுத்தி உலகம் போற்றும் உன்னதமானவர்களாக வரலாற்றில் பேசப்படுபவர்களாக சோழர்கள் விளங்குகின்றார்கள். இலங்கைமீது படையெடுத்துவந்து தமிழர் சிறப்புக் கூற ஆட்சியமைத்தும் இந்துசமயம் தழைத்தோங்க கோயிலமைத்தும் அன்றும், இன்றும், என்றும் தமிழர் தம் புகழ் கூறும் வரலாற்றுத் தடயங்களை இலங்கையில் விட்டுச் சென்ற பெருமை சோழர்களையே சாரும்.

முதலாம் இராஜராஜசோழன் (கி.பி 985-1016)இ முதலாம் இராஜேந்திரன் (கி.பி 1012-1044) ஆகியோரின் ஆட்சியில் தமிழகத்தைப் போலவே ஈழத்திலம் அரசியல், சமூகசமயவளர்ச்சிகள் மேலோங்கி இருந்தன. இவர்களுடைய ஆட்சியில் இலங்கையில் இந்தசமயம் சிறப்பிடம் பெற்றது. தங்களுடைய ஆட்சியின் கீழமைந்த பிரதேசங்களில் இந்துசமயத்தை வளர்க்க மிகுந்த பிரயத்தனங்களில் ஈடுபட்டனர். தாம் கைப்பற்றி இருந்த இலங்கையின் பகுதியினை ஈழமான மும்முடிச் சோழமண்டலம் என சோழர் குறிப்பிட்டிருந்தனர். இராஜராஜனின் ஆட்சியில் ஈழமான மும்முடிச் சோழமண்டலம் வளநாடு என்றபிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. அவற்றிலே நிர்வாகப் பொறுப்புக்களை மேற்கொண்டிருந்த சோழப்பிரதானிகளும் வணிகரும் படையாரும் கோயில்களை அமைத்து நிவந்தங்களை வழங்கி சமயம் வளர்த்தனர்.

சோழர்கள் இலங்கையில் தாம் கைப்பற்றிய பகுதிகளிலே இந்துசமயத்தை வளர்ப்பதற்காக பலகோவில்களை அமைத்தனர். அக் கோயில்கள் இன்றல்ல என்றும் சோழர்கால சிறப்புக் கூறும் என்றால் மிகையாகாது. சோழராட்சியில் ஈழத்தில் ஆலயவளர்ச்சியால் இந்துசமயம் தழைத்தோங்கியது. ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டதோடு அவற்றிற்கு நிவந்தங்கள் வழங்கப்பட்டன. நாள்தோறும் பூசைநடைபெறுவதற்கான ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சோழராட்சியிலே அருண்மொழித்தேவ வளநாடு என்று வழங்கப்பட்ட மாதோட்டமான இராஜராஜபுரத்தில் இராஜராஜ ஈஸ்வரம், திருவாமீஸ்வரம் என்னும் இருகோயில்கள் அக்காலத்தில் அமைக்கப்பட்டன. இலங்கையில் இருந்த சோழப்பிரதானிகளுள் ஒருவனான சோழ மண்டலத்து ஷத்திரிய சிகாமணி வளநாட்டுவேளார் நாட்டுச் சிறுகூற்ற நல்லூர்க் கிழவன் தாழிக்குமரன் என்பனால் இராஜராஜ ஈஸ்வரம் அமைக்கப்பட்டது. அதற்கு இறையிலி தேவதானமாக மாதோட்டத்தில் நிலம் வழங்கப்பட்டது. அத்தோடு அரசாங்கத்தின் வருமானமும் கோயிலுக்கு நிவந்தமாகவழங்கப்பட்டது. அத்துடன் வைகாசிவிசாகம் ஏழு நாளும் விழா எடுத்து தீர்த்தம் ஆட்டு விக்கவேண்டும் எனவும் தாழிக்குமரன் அறக்கட்டளை ஏற்படுத்தியிருந்தான். இவற்றைக் கூறுகின்ற சாசனம் திருக்கேதீஸ்வரத்தில் காணப்படுகின்றது. திருவாமீஸ்வரம் என்னும் இரண்டாவதுகோயிலில் இராஜேந்திரசோழனின் பெருந்தனத்துப் பணிமகன் சிறுகுளத்தாரூடையான் தேவன் சந்திவிளக்கெரிப்பதற்கு ஏற்பாடுகளை செய்திருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது.

உத்தமசோழநாடு ஈஸ்வரம் என்னும் சிவாலயத்தைப் பற்றி வடமத்திய மாகாணத்துக் கடவக்கோறளையிலுள்ள ஆதகட என்னும் என்னும் ஊரில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டினால் அறியமுடிகின்றது. இக்கோயிலை 11 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையிலிருந்த தமிழ்ப்பிரதானிகள் அமைத்தனர். அரங்கன் இராமேசன் என்பான் இந்தக் கோயிலுக்கு ஒரு வேலி நிலமும் நந்தா விளக்கேற்ற 20 பசுக்களையும் வழங்கினான் என்று கூறப்படுகிறது. மண்டல கிரியான நித்த வினோதபுரத்தில் பண்டித சோழ ஈஸ்வரம் என்னும் சிவாலயம் ஒன்று இருந்ததாக இராஜேந்திரன் சோழன் காலத்துசாசனம் மூலமாக அறியமுடிகிறது.

சோழராட்சியில் புலத்திநகரமான பொலநறுவை ஜனநாதமங்களம் என்னும் புனர்நாமம் பெற்றுத் தலைமை நிர்வாக நிலையமாக விளங்கியது. அங்கு இந்துகலாசாரத்தின் செல்வாக்கு குறிப்பிடத்தக்க அளவிலே ஏற்பட்டது. தென்னிந்தியாவில் இருந்து வந்த நிர்வாக அதிகாரிகளும் படையினரும் நானாதேசிவணிகரும் தொழில்வினைஞரும் அந்தணரும் வேறு பல சமூகப்பிரிவினரும் அங்குவாழ்ந்தனர். அத்தகையோரின் வழிபாட்டுத் தேவைக்கேற்ப பலகோயில்கள் அமைக்கப்பட்டன. பதினாறுக்கும் மேற்பட்ட சைவ, வைணவ ஆலயங்கள் பொலநறுவையில் இருந்ததற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றுள் சில சோழராட்சிக்குரியவை ஏனையவை பிற்காலத்தவை.

தொல்லியல் வரலாற்றாய் வாளர்களால் இரண்டாம் சிவாலயம், ஐந்தாம் சிவாலயம், ஆறாம் சிவாலயம் என்று கூறப்பட்ட கட்டிடங்களில் சோழர் கால தொல்பொருட் சின்னங்கள் கிடைக்கின்றன. இரண்டாம் சிவாலயமான வானவன் மாதேவி ஈஸ்வரம் அழிவுறாது இன்றும் சீரான நிலையில் உள்ளது. இலங்கையில் இன்றுவரை நிலைத்துள்ள கோயில்களில் இதுவே பழைமையானது. சோழர்க் கலைப்பாணியின் சிறந்த பண்புகளுக்கு கற்றளியான இரண்டாம் சிவாலயம் சிறந்த உதாரணமாகும். சுந்தரசோழனுடைய பட்டத்தரசியின் நினைவாக அதாவது இராஜராஜசோழனின் தாயின் நினைவாக இந்தஆலயம் அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம். இக்கோயிலிலுள்ள அதிராஜேந்திர சோழனுடைய கல்வெட்டு சோழர்களின் கோயில் நிர்வாக முறையினை சிறப்பாக கூறுகிறது. பன்மாதேவியர் என்றசிவனடியார் கூட்டம் பற்றி அதிலே குறிப்பிடப்படுகிறது. பதிபாலமூலப் பட்டுடைப் பஞ்சாசாரிய தேவகன்மிகள் என்றகுழுவினர் வானவன் மாதேவி ஈஸ்வரத்தில் இருந்தனர். கோயில் பணிகளைசெய்கின்ற “பரிசாரகர் ” பணிமக்களும் கோயிலில் இருந்தனர். “மாணிக்கம்” என்றபட்டம் பெற்ற தேவரடியார்கள் பலரும் இருந்தனர். கங்கை கொண்ட சோழமாணிக்கம், தேவன் காமியான இராஜேந்திர சோழ மாணிக்கம், தேவன் உய்யவந்தானான முடிகொண்ட சோழ மாணிக்கம் முதலான தேவரடியாரை அங்குள்ள சாசனங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

பொலநறுவையில் சோழர் அமைத்த பிற கோயில்களின் பெயர்கள் தெரியவில்லை. அங்குள்ள ஐந்தாம் சிவாலயத்தின் அழிபாடுகளின் இடையே சோழப் பிரதானிகளின் பெயர்களைக் குறிப்பிடும் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. அதன் மூலமாக அக்கோயில்கள் சோழராட்சிக்குரியது என்பது தெளிவாகிறது. இந்த ஐந்தாம் சிவாலயமே பொலநறுவை இந்துக் கோயில்களில் மிகவும் பெரியதாகும். அதன் அழிபாடுகளிலும் சுற்றுப்புற அகழ்வாராச்சியின் போதும் கற்கலாலான எட்டுப் படிமங்களும் பத்தொன்பது வெண்கலப் படிமங்களும் கிடைத்துள்ளன. தட்சிணாமூர்த்தி, கணேசர், விஸ்னு, காளி, நடராஜர் ஆகியோரின் படிமங்கள் அவற்றிடையே காணப்படுகிறது. இந்த சான்றுகளினூடாக சோழராட்சியில் இந்துசமயம் பெற்ற வளர்ச்சியை உணரலாம்.

இலங்கையின் வடகிழக்குப் பகுதியிலே திருகோணமலை, கந்தளாய், பதவியா என்பவற்றை உள்ளடக்கிய சோழரின் ஆட்சிப் பிரதேசங்களில் சோழரின் பெரும்பாலான சாசனங்களும் தொல்பொருள் சான்றுகளும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. அவற்றிலே சோழரின் கோயில் கட்டுமாணம், புனர்நிர்மாணம், சமயப்பணிகள் என்பவற்றைத் தெளிவாக அறியக் கூடியதாய் உள்ளது.

இலங்கை தொல்பொருள் திணைக்களத்தினர் பதவியாவில் ஐந்து சிவாலயங்களின் அழிபாடுகளை அடையாளம் கண்டுள்ளனர். அவற்றிடையே சோழரின் ஐந்து கல்வெட்டுக்கள் கிடைத்துள்ளன. ஒருகோயிலின் பெயர் இரவிகுலமாணிக்க ஈஸ்வரம் என்று சாசனம் கூறுகின்றது. இந்த ஆலயமானது இராஜராஜனது காலத்திலே பதவியிலிருந்த நானாதேசி வணிகராலும் நிர்வாக அதிகாரிகளினாலும் அமைக்கப்பட்டது என்பது அதன் அழிபாடுகளிடையே காணப்படும் சாசனங்களினால் உணரப்படுகிறது.

சோழ இலங்கேஸ்வரனின் ஆட்சியாண்டுகளில் திருகோணமலை மச்சகேஸ்வரத்து மூலஸ்தானமும், அதே இராஜேந்திர சோழவள நாட்டிலுள்ள வேறொரு சிவாலயமும் தொடர்பாக சோழமண்டலத்து இராஜேந்திர சோழவளநாட்டுப் பிரதானிகள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளைப் பதிவு செய்வதாக மானாங்கேணிச் சாசனம் அமைந்திருக்கிறது. மச்சகேஸ்வரம் எனப்படுகின்ற திருக்கோணேஸ்வர மூலஸ்தானத்தை சோழர்கள் புனர்நிர்மாணம் செய்தனர். இந்தகோயிலுக்கு நாள் வழிபாட்டுத் தேவைக்காக நிலம் கொடுக்கப்பட்டதுடன் சோழராட்சியில் மச்சகேஸ்வரத்தில் சிறப்பாக பூசைவிழாக்கள் நடைபெற்றன. இது தொடர்பான விரிவான விபரங்களை நிலாவெளிக் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது. எனவே சோழர்களுடைய சிறப்பான ஆட்சியிலே தென்னிந்தியாவில் மட்டுமன்றி ஈழத்திலும் இந்துசமயம் சார்ந்த ஆலயங்கள் வளர்ச்சிப் பெற்றமை சிறப்பானது.

தமிழகவரலாற்றில் வேறெந்த காலத்திலும் இல்லாதவாறு மிகச்சிறப்பான ஆட்சி விஸ்தரிப்பினையும், சமுதாய முன்னேற்றத்தையும், சமய வளர்ச்சியையும், கலைகட்டுமானங்களையும் ஏற்படுத்திய பெருமை சோழர் காலத்தையே சாரும். இந்திய வரலாற்றில் எத்தனையோ மன்னர்கள் இடம்பிடித்திருக்கிறார்கள் ஆனால் அரசதர்மத்தின் வழி ஆட்சிசெலுத்திதாமும் வாழ்ந்துகாட்டி மக்களை நல்வழிப்படுத்தி நாடும் வளர்த்து சமயத்தோடு கலைவளர்த்து நானிலம் போற்றும் உத்தமர்களாக தமிழக வரலாற்றிலும் உலக வரலாற்றிலும் சிறப்பிடம் பிடித்தவர்களாக சோழ மன்னர்கள் திகழ்கிறார்கள். இவர்களுடைய இலங்கை வருகையால் நம் இனத்திற் புகழ் சொல்லுகின்ற வரலாற்றுச் சான்றுகளும் இந்துசமயத்தின் புகழ் கூறும் கோயில்களும் அன்றும், இன்றும், என்றும் தமிழ் இனத்தின் புகழ் பரப்பும் சான்றுகளாய் வரலாற்றில் தடம் பதித்துவிட்டதை யாராலும் மறுத்து விடமுடியாது. இவற்றை அழியவிடாமலும் அழிக்கப்படாமலும் பாதுகாப்பது தமிழராகிய எம் ஒவ்வொருவரினதும் கடமையாகும். அத்துடன் ஆராய்ச்சியின் மூலமாக புதிய விடையங்களை கண்டறிவதும் தமிழரின் தொன்மையையும் புகழையும் அனைவருக்கும் புரியவைப்பதும் வரலாற்று மாணவர்களதும் வரலாற்றாசிரியர்களதும் பொறுப்பாகும்.

முன்னேஸ்வரம்

இலங்கையின் புகழ்பெற்ற தொன்மை வாய்ந்த சிவாலயங்களில் முன்னேஸ்வரமும் ஒன்றாகும். வடமேற்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த புத்தளம் மாவட்டத்தில் நீர்வளம், நிலவளம் இயற்கை எழில் மிக்க சிலாபம் எனுமிடத்தில் அமைந்துள்ளது. இலங்கையில் பல்வேறு சமயத்தவர்களும் போற்றும் புனித தலமாக பிரபல்ய தலமாக இத்தலம் திகழ்கின்றது.

வியாசர், இராமர் முதலியோர் வழிபட்ட தலமாகவும் இது போற்றப்படுகின்றது. இங்கு முனிவர்கள் சிவபிரானை வழிபட்டதால் இது முனிஸ்வரம் என அழைக்கப்படுவதாகக் கூறப்படுகின்றது. இராமபிரான் இத்தலத்திலே சிவபிரானை வழிபட்டுத் தம்மைப் பீடித்த பிரம்மகத்தியினின்று விடுதலை பெற்றார் எனக் கூறப்படுகின்றது.

இத்தலம் முற்காலம் தொட்டு நிலவும் ஈஸ்வரம் சிவாலயம் என விளக்கப்படுவதே இதன் தொன்மையை எமக்கு விளக்குகிறது. தொன்மைக்கேற்ப இறைவன் முன்னைநாத சுவாமி எனவும், அம்பாள் தலைசிறந்த அழகியாக வடிவாம்பிகை என அழைக்கப்படுகின்றார். 64 சக்தி பீடங்களில் மிகச் சிறந்ததொன்றாகப் போற்றப்படுகின்றது. மூலமூர்த்தியாக வடிவாம்பிகை சமேத முன்னைநாத சுவாமி போற்றப்படுகின்றார்.

குளக்கோட்ட மன்னன் இவ்வாலயத்திற்கும் பெரிய திருப்பணிகள் செய்ததாக முன்னேஸ்வரமான்மியத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவன் சிதைந்த நிலையில் இருந்த ஆலயத்தை மீள அமைத்து மகா கும்பாபிஷேகத்தைச் செய்ததாகவும், இவ்வாலயத்தில் பணிபரிவதற்காக சோழ நாட்டிலிருந்து பலதிறப்பட்டவர்களைக் கொண்டு வந்து ஆலயப் பணிகளில் ஈடுபடுத்தியதாகக் கூறப்படுகின்றது.

கி.பி 15ம், 16ம் நூற்றாண்டுகளிலே முன்னேச்சரம் மிகச் சிறப்பாக விளங்கியது. கோட்டை அரசனான 6ம் பராக்கிரமபாகு பௌத்த சமயத்தவனாயினும் இந்து சமயத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவனாகக் காணப்பட்டான். கோயிலுக்கும் பூசகர்களுக்கும் இவன் நன்கொடைகள் வழங்கியதாக இக் கோயிலில் காணப்படும் தமிழ்க்கல்வெட்டுக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

ஒன்பதாம் பராக்கிரமபாகு (கலிகால சர்வக்ரு பண்டிதன் என்பது இவனது விருதுப் பெயர்) இவ்வாலயத்திற்கு வந்து வழிபாடு செய்து, கோயிலுக்கு பல கிராமங்களை மானியமாக வழங்கியதாகக் கூறப்படுகின்றது.

போர்த்துக்கேயரின் ஆதிக்கத்தில் கி.பி 1578 இல் முன்னேஸ்வர ஆலய தரைமட்டமாக்கப்பட்டது. இவ்வாறு அழிக்கப்பட்ட ஆலயம் கண்டியரசனும் நாயக்க வம்சத்தவனுமாகிய கீர்த்தி ஸ்ரீ இராஜசிங்க மன்னனால் (கி.பி 1747 – 1782) மீள அமைக்கப்பட்டு, 1757 இல் மகா கும்பாபிஷேகத்தையும் சிறப்பாக நடத்தினான். இவன் ஆலயத்தின் நித்திய, நைமித்திய பூசைகள் சிறப்பாக நடைபெற ஏற்பாடுகளைச் செய்து சிவாச்சாரியார்களிற்கு நெல்விளை நிலங்களைக் கொடுத்ததாகக் கூறப்படுகின்றது.

முன்று வீதிகளைக் கொண்ட இக்கோயிலின் முன்னேற்றமாகவுள்ள திருக்குளத்தின் கரையில் அமைந்த அரசமரம் தலவிருட்சமாகப் போற்றப்படுகின்றது. மூர்த்தி, தல, தீர்த்தச் சிறப்புக்கள் உள்ளன. மாயவனாறு எனப்படும் தெதுரு ஓயா ஆறு இவ்வாலயத்தின் தீர்த்தமாகும்.

பிரதான கோயில் கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது. கர்ப்பக்கிரகமும் ஸ்தூபியும் இலங்கையிலுள்ள கோயில்களில் மிகப்பெரியவை. விமானம் 46 அடி உயரமுள்ளதாகும். முன்று தளம் கொண்ட விமானம் கண்டியரசன் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது.

கர்ப்பக்கிரகத்திலே சுயம்புலிங்க வடிவில் மூல மூர்த்தி ஆகிய முன்னைநாதரும் வடிவாம்பிகையும் விளங்குகின்றனர்.

பிள்ளையார், சுப்பிரமணிய சுவாமி சந்நிதானங்களிலே கற்குத்துவிளக்குகளே இன்றும் நாடோறும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

விநாயகர், சுப்பிரமணியர், ஆறுமுகர், நடராஜர் முதலிய விக்கிரகங்கள் மிகவும் கலையழகுடன் விளங்குகின்றன. இவை இன்றும் இக்கோயிலிலே வைத்து பூசிக்கப்படுகின்றன.

சைவ சமய மரபிற்கேற்ப கோயிலில் நடைபெற வேண்டிய பூசைகள், உற்சவங்கள், கிரியைகள் யாவும் இவ்வாலயத்தில் ஒழுங்காக நடைபெற்று வருகின்றன. நாள்தோறும் ஆறுகாலப் பூசைகள் ஒழுங்காக நடைபெறுகிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் பெளர்ணமி தினத்தன்று நடைபெறும் விசேட ஸ்ரீ சக்கரபூசை பர்வயந்திர பூசை எனப்படும். சிவசக்தி ஐக்கிய ரூபமாகவுள்ள ஸ்ரீ சக்கரத்தினை இலங்கையில் முதன்முதலிலே வழிபாடு செய்யும் முறையினைத் தொடக்கிய தனிச் சிறப்பு இத்தலத்திற்குரியதாகும்.

மகோற்சவம் ஆண்டுதோறும் 28 நாட்களுக்கு நடைபெற்று ஆவணி பெளர்ணமியன்று தீர்த்தோற்சவத்துடன் நிறைவுபெறும். இத்திருவிழாக்களிலே பக்தோற்சவம், பிஷாடணோற்சவம், நடராஜ உற்சவம், வேட்டைத் திருவிழா, தேர்த்திருவிழா, தீர்த்தத்திருவிழா என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

திருவிழாவின்போது நாள்தோறும் விநாயகர், சுப்ரமணியல், ஆறுமுகர், சோமஸ்கந்தர் ஆகியோர் உடைய திருவுலாக்காட்சி இடம்பெறும். பக்தோற்சவம் அன்று 63 நாயன்மார்களுடைய திருவுருவங்களும் வழக்கமாக வரும் திருவுருவங்களுடன் சேர்ந்து வலம் வரும் திருவுருவக் காட்சி தனிச்சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். இத்தகைய உற்சவம் முன்னேஸ் வரத்திற்கே தனிச்சிறப்பானதாகும்.

பிரதோஷம், வெள்ளிக்கிழமை, தைப்பொங்கல், தைப்பூசம், சிவராத்திரி, பங்குனி உத்தரம், சித்திரை வருஷம், நடேசருக்குரிய ஆறு அபிஷேகங்கள், நவராத்திரிகள் வசந்த நவராத்திரி , சாரதா நவராத்திரி கந்தசஷ்டி, திருக்கார்த்திகை, திருவெம்பாவை என்பனவற்றிற்கான விசேட பூஜை, அபிஷேகங்கள், நடைபெற்று வருகின்றன.

தைமாத பூச நட்சத்திரத்தினை இறுதியாகக் கொண்டு இலட்சார்ச்சனை நடத்தப்படுகின்றது. சரத் நவராத்திரி, வசந்த நவராத்திரி, சண்டிஹோமம், ஸ்ரீசக்கரபூசை முதலியவற்றுடன் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது.

இக் கோயிலின் மகிமையைப் பற்றிப் பல பிரசுரங்கள் வெளிவந்துள்ளன. ஸ்ரீமுன்னேஸ்வர மான்மியம், ஸ்ரீமுன்னை நாத சுவாமி வடிவழகி அம்பாள் திருவூஞ்சல், முனீசுரர் நவமணிமாலை, முனீஸ்வரர் ஊஞ்சல், முன்னை நாதேஸ்வரர் திருவூஞ்சல், முனீஸ்வரரந்தாதி, முனீஸ்வர வடிவழகி பதிகம், முனீஸ்வரன் கப்பல், முனீஸ்வரக்கும்மி, ஸ்ரீமுன்னேஸ்வரம் வடிவழகியம்மன் திருவிருத்தம், ஸ்ரீவடிவாம்பிகை பஞ்சரத்தினம், முன்னேஸ்வரம் கும்பாபிஷேகமலர் (1963), முன்னேஸ்வரம் கோடி அர்ச்சனை மலர் (1961) என்பனவும் குறிப்பிடத்தக்கன.

கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரம்

ஈழத்தின் பழமை மிக்க சிவாலயங்களில் கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீச்சரமும் ஒன்றாகும். கிழக்கிலங்கையிலுள்ள மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் உள்ள கோயில்களில் சிறப்புமிக்க பாரம்பரியங்களைக் கொண்டது. வீரசைவ மரபினை விளக்கி நிற்கும் ஆலயமாகும்.

மட்டுமாநகருக்கு தெற்கே மண்முனைத்துறையூடாக சுமார் 13கி.மீ தொலைவில் செழிப்பும் வனப்பும் மிக்க பழம்பதியாக விளங்குவது கொக்கட்டிச்சோலை. காடும் வயலும் சூழ்ந்து விளங்குவது.

மன்னர்கள்,வன்னியர்கள் போன்றோர் இச் சிவாலயத்திற்குப் பல அற நன்கொடைகளைக் கொடுத்துள்ளனர். கோயில் தொடர்பான வழக்காறுகளையும் குடிமரபுகளையும் விளக்கும் பாடல்கள் திருப்படைப்பத்தியில் இடம்பெற்றுள்ளன. இப்பாடல்கள் ஆண்டு தோறும் வேட்டைத்திருவிழாவன்று படிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

கோயில் வரலாற்றினைக் கொக்கட்டியார் மரபோடு திருவேட்டைக் காவியம் தொடர்புபடுத்திக் கூறுகின்றது. அதில் “கதிரமலையைத் தரிசிக்க முத்துலிங்கர், கொக்கட்டியர் என்ற இரு தபோதனர் புறப்பட்டனர். கொக்கட்டியார் சிவபதமடைய, அவரைச் சமாதியிருத்தி, முத்துலிங்கர் கதிரமலையைத் தரிசிக்கச் சென்றார். அச்சமாதியிலிருந்து ஒரு லிங்கம் உண்டாகி, ஒரு கொக்கு நெட்டி மரத்தினால் மறைக்கப்பட்டிருந்தது. தேன்பெறச் சென்ற வேடர் அம்மரத்தை வெட்ட இரத்தம் சிந்தியது. இதை சொப்பனத்திலறிந்த கதிர்காமயாத்திரிகரில் ஒருவரான செட்டியார் கோயில் திருப்பணியைப் பூர்த்தி செய்தார். இவ்வாலயமே கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரம் என அழைக்கப்படுகின்றது. இங்கு வேடர் பூசையே நிகழ்ந்ததாகும்.” எனக் கூறப்பட்டிருந்தது.

மற்றொரு செய்தி உலக நாயகியோடு தொடர்புடையது. “குணசிங்கன் மட்டக்களப்பினை ஆண்ட காலத்தில் கலிங்கதேசத்து குகசேனனுடைய புத்திரி உலகநாயகி புத்தரின் சின்னத்தையும், முன்னோர்கள் கைலாயத்திலிருந்து எடுத்துப்பேணிய சிவலிங்கத்தையும் கொண்டு தன் சகோதரன் உலகநாதனுடன் இலங்கை வந்தாள். மேகவர்ணனிடம் புத்தசின்னத்தைக் கொடுத்து தனக்கு குடிகளில்லாத காட்டுப் பிரதேசமொன்றினைத் தரவேண்டும் என அரசனிடம் கேட்டாள். மேகவர்ணன் மட்டக்களப்பு அதிபதியாகிய குணசிங்கனுக்கு திருமுகம் எழுதிக் கொடுத்து அனுப்பி வைத்தான். குணசிங்கன் அவளுக்கு மண்முனையை நிபந்தமாகக் கொடுத்து, குடிகளை இருத்தி, அவள் வாழ்வதற்கு மாளிகை ஒன்றினையும் அமைத்துக் கொடுத்தான். உலகநாயகி அங்கு தன் வாழ்வினை அமைத்துக்கொண்டதன் பின், இந்தியாவிலிருந்து 106 குகக் குடும்பங்களையும், 30 சிறைக் குடும்பங்களையும் வரவழைத்து குடியமர்த்தினாள். மக்களின் வழிபாட்டிற்காக மண்முனையில் கோயில் ஒன்றினைக் கட்டுவித்து சிவலிங்கத்தின் திருவடிவினைத் திருநிலைப்படுத்தினாள்.

திகடன் என்னும் வேடர் தலைவன் களப்பு முனைக் காட்டில் தென்புரத்தில் காடுவெட்டும் போது கொக்கு நெட்டி மரத்தினை வெட்டினான். அவ்வெட்டுத் தழும்பிலிருந்து இரத்தம் பெருகியது. அதனைக் கண்ட வேடன் துணியினால் வெட்டுவாயைக் கட்டியபின் உலகநாயகிக்கு அறிவித்தான். உலகநாயகி அங்கு சென்று பார்த்தபோது அவ்விடத்தில் சிவலிங்கம் ஒன்று தோன்றியிருந்ததனைக் கண்டனள். அதனால் அவ்விடத்தைத் துப்பரவு செய்து கோயில் கட்டி, குடிகளை அமர்த்தினாள்.” என மட்டக்களப்பு மான்மியத்தில் கூறப்படும் செய்தி ஆகும்.

கொக்கட்டிச் சோலை தான்தோன்றீஸ்வரருக்கு இரு சுற்று மதில்களும் 4 முலைகளிலும் 4 மடங்களும் பிரதான ஆலயத்தைச் சூழ பார்வதியம்மன், விக்னேஸ்வரர், முருகன், வள்ளியம்மன், தெய்வயானை, மகாவிஷ்ணு, வைரவர், நாகதம்பிரான், நவக்கிரகங்கள் என்பவற்றிற்கு சிறு சிறு ஆலயங்களும், கொடித்தம்பத்தொடு கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், நிருத்தமண்டபம், மகாமண்டபம் என மண்டபங்களோடு கூடிய ஆலயம் அழகாகக் காட்சியளிக்கின்றது.

இவ்வாலயத்திற்கென வயல் நிலங்கள் குளக்கோட்டன், கலிங்கமகான், விமலதர்மசூரியன், விக்கிரமசிங்கன் போன்ற மன்னர்களால் மானியங்களாக வழங்கப்பட்டிருந்தன.

மூன்று வண்ணக்குமாரின் தலைமைச் செயற்பாட்டினைக் கொண்ட பரிபாலனசபையே இவ்வாலயத்தை நிர்வகித்து வருகின்றது. இச்சபையின் கலிங்கா குடியைச் சேர்ந்தவர் தலைமைப் பொறுப்பினை ஏற்க, உலகிப்போடி குடியினைச் சார்ந்தவர் நிதி அலுவல்களைக் கவனிக்க, படையாண்ட குடியைச் சேர்ந்தவர்கள் நிருவாகச் செயற்பாட்டினைப் பார்த்துக் கொள்வர். தேசத்துக் கோயிலுக்குரிய தனித்துவமும் இங்கு பேணப்பட்டே வந்தது.

இங்கு தினந்தோறும் 3 காலப்பூசை நடைபெறுகின்றது. தைப்பொங்கல், தைப்பூசம், சிவராத்திரி, மாசிமகம், பங்குனி உத்தரம், சித்திரைப் பிறப்பு, வைகாசிப் பெளர்ணமி, ஆடிஅமாவாசை, தீபாவளி, கந்தசஷ்டி, கார்த்திகை விளக்கீடு, திருவெம்பாவை போன்ற விசேட தினங்களில் அபிஷேகங்களும், பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. சிவராத்திரி, திருக்கார்த்திகை, திருவெம்பாவை என்பவை பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்படும்.

இவ்வாலயத்தில் சங்கமர் என்னும் வீரசைவர்களே பூசைகளை நிறைவேற்றி வருகின்றார்கள். பொதுவாக திருப்படைக் கோயில்களில் இவ்வழிமுறை நீண்டகாலமாக கைக் கொள்ளப்பட்டு வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.

போர்த்துக்கேயர் இலங்கையைக் கைப்பற்றி கிழக்கில் தமது நிலைகளை வலுப்படுத்தியதோடு சிறப்புமிக்க ஆலயங்களையும் அழித்தனர். இந்நிலையில் ஒரு நாள் கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிச்சரத்தை முற்றகையிட்டனர். ஆலயத்தைச்சுற்றிப் பார்த்த போர்த்துக்கேய தளபதி கல்லில் செதுக்கிய மாட்டைக் கண்டு திகைப்புற்று, “கல்லாலான இம்மாடு புல் தின்னுமா?” எனக் கேட்டான். அதற்கு குருக்கள் “இம்மாடு ஒரு நாளைக்கு ஒரு தடவை தான் புல்லுத் தின்னும்” எனக் கூறினார். நாளை தான் வருவதாகக் கூறிச் சென்ற தளபதி, அடுத்த நாட்காலை வந்து புல்லைத் தின்னக் கொடுக்குமாறு கட்டளையிடுகின்றான். குருக்களும் புல்லை மாட்டுக்குக் கொடுக்க கல்மாடு எழுந்து நின்று அசைபோட்டு புல்லைத் தின்று சாணத்தையும் போட்டது. பின்னர் அப்படியே கால்களை மடித்து மெதுவாகப் படுத்து விட்டது. இதனைக் கண்ணுற்ற தளபதி கரங்களைக் கூப்பிய வண்ணம் குருக்களை வணங்கி தனது தவறுக்காக மன்னிப்பு கோரியதாகவும், அதன்பின் எந்தச் சைவக்கோயில்களிலும் கை வைக்கவில்லை என செவிவழி வரலாறுகள் உணர்த்துகின்றன. இதை நினைவு கூரத்தக்க வகையில் கல்லாலான மாடு இன்றும் சாட்சியாக காட்சி தருகின்றது.

இவ்வாலய மகோற்சவம் ஆவணி முதற் பிறையில் கொடியேறி பூரணைக்கு அடுத்தவரும் திங்களில் தீர்த்தோற்சவத்துடன் திருவிழா நிறைவுறும். கொடியேற்றம் தொடக்கம் தேரோட்டம் வரையும் 18 திருவிழாக்கள் இடம்பெறும். தேர்த்திருவிழாவிற்கு மறுதினம் அதிகாலை ‘திருவேட்டைத் திருவிழா’ தொடங்கி தீர்த்தத் திருவிழாவிற்கு முன்னதாக முடிவுறும். இதனை அடுத்து ‘குடுக்கை கூறல்’ இம்பெறும் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் வாழும் பல்வேறு வகுப்பினரும் இவ்வாலயத்தில் தொண்டுழியம் புரிய வரையறுக்கப்பட்டுள்ளமை தனிச்சிறப்பாகும். இதனடிப்படையிலேயே ‘குடுக்கை கூறல்’ என்றும் கௌரவிப்பு நிகழ்ச்சி இடம்பெறகின்றது,

இவ் இறைவன் மீது தான்தோன்றிஸ்வரர் ஊஞ்சல், காவடிச் சிந்து, திருப்பதிகம், குமமி, சின்னப்புலவரின் தான்தோன்றிசுரர் பதிகம் என்பன பாடப்பட்டுள்ளன.

5.3 இந்துசமய வளர்ச்சிக்காக தொண்டாற்றிய பெரியார்கள்

இந்துபோர்ட் சு.இராசரத்தினம்

இலங்கையில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலப்பகுதியில் சைவத் தமிழ் கல்விப் பாரம்பரியம் தழைத்தோங்க அரும்பணியாற்றிய சான்றோர்களில் இந்துபோர்ட் சு.இராசரத்தினம் அவர்கள் முக்கியமானவர்.. பிற நாட்டவரின் ஊடுருவலால் உருக்குலைந்த சைவசமயத்தைத் தழைத்தோங்கச் செய்வதற்கு சைவக் கல்விப்பாரம்பரியத்தை மீளவும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருதல் வேண்டும் என்ற நாவலரின் கனவைச் செயல்முறையில் சாதுரியமாகச் செய்து நிறைவேற்றியவர் இந்துபோர்ட் சு.இராசரத்தினம். ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் பிற்காலத்துச் சைவத்தின் முதற்கண் என்றும் அருணாசலம் அவர்கள் இரண்டாவதுகண் என்றும், இராசரத்தினம் அவர்கள் மூன்றாவது கண் என்றும் பண்டிதமணி அவர்கள் கூறியுள்ளமை மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.

சு.இராசரத்தினம் 1884 ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 04 ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்தார். இவர் யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியில் ஆரம்பக் கல்வியையும் கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தில் உயர்கல்வியையும் பயின்றார். கொழும்பு சட்டக் கல்லூரியில் பயின்று சட்டத்தரணியானார். இவர் குடியியல் சட்டத்துறையில் சிறந்த அறிஞராக விளங்கினார். யாழ்ப்பாண மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் பதில் நீதியரசராகப் பல தடைவ கடமை புரிந்தார். அத்தகைய உயர்ந்த பதவிகளையெல்லாம் ஒதுக்கிவிட்டுச் சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்க்கத் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்தவர் சு.இராசரத்தினம்.

ஐரோப்பியர் ஆட்சிக் காலத்தில் கல்வி மரபு பெரிதும் பாதிப்படைந்திருந்தது. இந்த நிலையில் சைவக் கல்வி மரபையும் சமூகத்தையும் பாதுகாத்து மேன்மைப்படுத்தும் நோக்கில் நாவலருக்கு பின் அருணாசலம், சு.இராசரத்தினம், சேர். பொன். இராமநாதன் முதலான அறிஞர்கள் கிறிஸ்தவ மதமாற்றத்தை தடுக்க முனைப்புடன் செயற்பட்டனர். அத்தகைய சூழலில் அறிவும் துணிவும் சமூகப்பணி செய்ய விருப்பும், தமிழும் சைவமும் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்ற துடிப்பும் வாய்ந்த இளைஞன் திரு.சு.இராசரத்தினம் அறிமுகமானார். அதன்பின் இருவரும் சேர்ந்து தங்கள் சேவையை முடித்தனர். இவ்வகையில் அருணாசலம் உபாத்தியாயரின் எண்ணங்கள் இராசரத்தினம் அவர்களால் செயல்வடிவம் பெற்றன. இருவரும் சேர்ந்து பிரித்தானிய அரசுக்கு அவ்வப்போது நெருக்கடி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

சு.இராசரத்தினம், சேர். பொன். இராமநாதன் முதலானவர்கால் 1923 ஆம் ஆண்டு மார்கழித் திங்கள் 9ம் நாள் “சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம்” ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சு.இராசரத்தினம் அதன் முகாமையாளராகவும் செயலாளராகவும் இருந்து அதன் இலட்சியங்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். இச் சங்கத்தின் ஊடாக சைவப் பாடசாலைகளை உருவாக்கியமை, அநாதைவிடுதிகள் அமைத்தமை, சைவ சமயபாட பரீட்சைகளை நடாத்துதல், சைவசமய ஆசிரியர்களை பயிற்றுவித்தமை, சைவப் பண்பாட்டை பேணிப் பாதுகாத்தமை, திருமுறைகளை பண்ணோடு பாடுதல் முதலான நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளின் காவலனாகிய இந்துப் போர்ட் இராசரத்தினம் அவர்கள் தமிழ், ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் இருமொழிப் பாடசாலைகளையும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தீவுப்பகுதியிலும், வடமராட்சி, தென்மராட்சி, வலிகாமம், யாழ்ப்பாணம் முதலிய பகுதிகளிலும் வவுனியா, முல்லைத்தீவு முதலான வன்னிப் பிரதேசங்களில் சிலாபம், முந்தல் முதலான பிரதேசங்களிலும் பதுளை, நாவலப்பிட்டி, முதலான மலைநாட்டுப் பிரதேசங்களிலும் சைவப் பாரம்பரியங்களை பேணும் வகையில் அதன் நடைமுறைகள் பேணப்பட்டன. 1958 ஆம் ஆண்டு சு.இராசரத்தினம் அவர்களின் மேற்பார்வையின் கீழ் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் பொறுப்பில் 187 அரசாங்க நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகள் இருந்தன. இது சைவமக்களிலும் சைவசமய வளர்ச்சியின் மீதும் அவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டினையும் அர்ப்பணிப்பினையும் எடுத்துக் காட்டி நிற்கின்றது.

சைவ ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை ஒன்றினை உருவாக்க வேண்டிய தேவை அக்காலத்தில் சைவத் தமிழ்க் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அவசியமானதாகக் காணப்பட்டது. அதற்கிணங்க 1928 ஆம் ஆண்டில் சு.இராசரத்தினம் அவர்களின் தனிப்பட்ட முயற்சியால் யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியில் சைவாசிரிய கலாசாலையொன்று உருவாக்கப்பட்டது. அக் கலாசாலையினூடாகச் சைவத் தமிழ்ப் புலமை. இடையறா முயற்சி முதலான நற்பண்புகளையுடைய நல்லாசிரியர் பலர் உருவாக்கப்பட்டனர். 1963 ஆம் ஆண்டு வரை 1500 க்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சியை அளித்த இக்கலாசாலையின் பணி குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும்.

சு.இராசரத்தினம் அவர்கள் கிறிஸ்தவ சூழலிலே அநாதரவாகக் காணப்பட்ட சைவப் பிள்ளைகளின் கல்வியிலும் போதிய கவனம் செலுத்தினார். சைவப் பிள்ளைகள் கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்றாலும் அவர்கள் வீழ்ந்த தரித்துத் தமது பண்பாட்டிற்கு அமைவாகப் போகலாம் என்பதைச் சட்டசபையில் தமது தனியாள் தீர்மானத்தின் மூலம் நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்தார்.

சைவக் கல்விப் பாரம்பரியத்தை விருத்தி செய்வதன் மூலம் சைவ சமயத்தவரின் சமுதாய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட சு.இராசரத்தினம் அவர்கள், அநாதரவான பிள்ளைகளும், சமூகத்தில் பின்தங்கிய மக்களும் கல்வி கற்பதற்குரிய வாய்ப்புக்களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். ஆவர் 1930 இல் திருநெல்வேலியில் ஆண்களும் பெண்களும்மான இரு அநாதை விடுதிகளையும் பாடசாலைகளையும் உருவாக்கினார். அவை இன்றும் சிறப்புடன் இயங்கி வருகின்றன. சைவ விருத்திச் சங்கத்தின் கீழ் இயங்கிய பாடசாலைகளில் எல்லாம் அக்காலத்தில் பின்தங்கிய சமூகத்தவராகக் கருதப்பட்டவர்களின் பிள்ளைகளையெல்லாம் மேல்நிலை மக்களின் கட்டும் எதிர்ப்புக்களுக்கு மத்தியில் மிகுந்த துணிவுடன் சேர்த்துக் கொண்டார். அதன் மூலம் பிற்பட்ட சமூகத்தவரின் சமூக, பொருளாதர, கல்வி வளர்ச்சியில் அவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டினை அறிய முடிகின்றது.

சு.இராசரத்தினம் அவர்கள் நாவலரைப் போல், சைவ சமயத்தின் முதல் நூல்களாக திருமுறை பேணப்பட வேண்டும் என்பதிலும், அவற்றைப் பண்ணோடு பாடுதல் வேண்டும் என்பதிலும் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். அதனால், தேவாரத் திருமுறைகளைப் பண்ணோடு பாடிப் பயன்பெறவும் வழிகாட்டினார். இவர் 1954 இல் வித்தியாசாலையில் பண்ணிசை ஆசிரியர்களை நியமித்துப் பல ஆசிரிய மாணவர்கள் பண்ணிசையில் பயிற்சி பெற உதவினார். இதன் பயனாக, சைவப் பாடசாலைகளில் திருமுறைகளைப் பண்ணோடு பாடும் மரபும் பேணப்படலாயிற்று.

சமத்துவமாகச் சகலரையும் மதிக்கும் தீர்மானத்தால் பொதுமக்களது எதிர்ப்புக்களுக்கும் முகம் கொடுத்து பாடசாலைகளில் சம ஆசனம் வழங்கியதுடன் விடுதிச் சாலைகளில் சமபந்தி போசனம் பண்ணச் செய்து மறுமலச்சியை ஏற்படுத்தியவர் பெரியார் இராசரத்தினம் ஆவார்.

1958 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட கலவரத்தினால் பாதிப்படைந்த 600ற்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் பரந்தன், முல்லைத்தீவு வீதியில் குடியேறினர். இவர்களின் பிள்ளைகள் கல்வி கற்க வசதியின்றே இருந்தபோது இராசரத்தினம் அவர்கள் சைவ வித்தியாவிருத்திச்சங்கம் மூலம் ஒரு வான் கொள்வனவு செய்து அண்மையிலுள்ள முரசுமோட்டைப் பாடசாலைக்குத் தினமும் கூட்டிச் சென்று அவர்களைக் கற்க வைத்தார். ஆதன் பின்னர் தருமபுரத்தில் ஒரு பாடசாலையை நிறுவி அப்பிள்ளைகளின் கல்விக்கு வித்திட்டார். இத்தருமபுரம் வித்தியாலயம் 1958 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 17ம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இங்குள்ள மாணவருக்கு உடை முதலியன வழங்கியும் ஆசிரியர்களுக்கு வேதனத்துடன் மதிய வேளை உணவு வழங்கச் செய்தார். இவ்வாறு ஏழைகளின் வாழ்வில் ஒளியூட்டியவர் சு.இராசரத்தினம் அவர்கள் ஆவார்.

சு.இராசரத்தினம் அவர்கள் சுமார் 35 ஆண்டுகளாக மேற்கொண்ட தொண்டின் பயனாக சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கம் சைவத் தமிழுகுக்கு அரும்பணி புரிந்தது எனலாம். அவரது பணியின் பெருமையை இந்துபோர்ட் சு.இராசரத்தினம் என்ற பெயரே உணர்தி நிற்கின்றது. ஈழத்துத் தமிழ் மக்களுக்கு அளப்பருந் தொண்டாற்றிய இச் சைவப் பெருமகன் 1970 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 12 ம் திகதி சிவபதமடைந்தார். எனவே பெரியார் இந்துபோர்ட் சு.இராசரத்தினம் அவர்கள் கட்டிக்காத்த சைவப்பணியை, கல்விப்பணியைத் தொடர்வது காலத்தின் தேவையாகும்.

பேராசிரியர் ஆ.சதாசிவம்

அராலி தெற்கைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட ஆறுமுகம் சதாசிவம் மாவிட்டபுரத்தில் திருமணம் புரிந்துகொண்டார். எனவே அவருக்கு வலிகாமம் வடக்கும் வாழிடமாக அமைந்தது. க.பொ.த. உயர்தரப்பரீட்சையிலே 1947இல் சித்தியெய்தினார். இதே ஆண்டில் மதுரைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் பரீட்சையிலும் சித்தியடைந்தார்.

1948-1952இல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று சிறப்புக் கலைமாணி முதற்பிரிவில் சித்தியெய்தினார். 1952இல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் துணை விரிவுரையாளரானார். அங்கு 1954இல் கலை முதல்வர் (M.A)பட்டம் பெற்றார்.

1954-1956இல் ஓக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றார். 1956முதல் 1965வரை பேராதனையில் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகவும் 1965முதல்1980வரை கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகவும், தலைவராகவும், பேராசிரியராகவும் பதவிவகித்தார்.

1981முதல் 1988இல் அமரராகும் வரை பேராதனையில் பேராசிரியராகப் பதவிவகித்தார். இவர் மொழியியலில் தீவிர ஆய்வாளராக விளங்கியதால் உலகின் பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களில் புலமைப்பரிசில் பெற்றார்.

இலங்கையில் இந்து நாகரிக பாடத்துறைசார் வளர்ச்சியில் முன்னோடியானவர்களில் ஒருவராக பேராசிரியர் சதாசிவம் குறிப்பிடப்படுகின்றார். இலங்கைப் பல்கலைக்கழக கொழும்பு வளாகத்தில் அவர் பணியாற்றும்போதே இந்துப்பண்பாட்டுத்துறை பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் தனித்துறையாக வளர்ச்சிபெற்றது. ஆரம்பத்தில் தனித்துறையாக வளர்ச்சிபெற்றது. இந்துப்பண்பாட்டுத்துறையானது தமிழ்த்துறையுடன் இணைந்தவாறாக வளர்ச்சிபெற்றது.

மரபுவழிக் கல்விப்புலமையிலும் கலைத்திட்டம்சார் அறிவிலும் இணைந்தவராக பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்கள் சங்கமித்திருந்தார். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க பண்டிதராகவும் தமிழ்,சைவம்,சைவ சித்தாந்தம் முதலிய துறைகளில் புலமையாளராகவும் விளங்கியமையால் இலங்கையின் உயர்நிலை கலைத்திட்டத்தில் அவரது அர்ப்பணிப்பு கலங்கரை விளக்கமாக அமைந்துள்ளது..

இந்துநாகரிக பாடத்துறையை இலங்கைப் பல்கலைக்கழக கொழும்பு வளாகத்தில் ஆரம்பித்தபெருமை பேராசிரியர் சதாசிவத்தையே சாரும். இந்துப்பண்பாடானது பல்துறைப் புலமைகளின் கலவையாக விளங்குவது ஆகும். தமிழிலக்கியம், சைவ இலக்கியம், சைவசித்தாந்த இலக்கியம் என்பவற்றுடன் சமஸ்கிருத புலமையும் அவசியமாகும். வரலாற்று அறிவு, தொல்பொருளாய்வியல் மெய்யியல் புலமை என்பன கலந்த ஒரு அறிவியல் நோக்கில் இந்துப் பண்பாட்டை நோக்குதல் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தேவையாக அமைந்தது. அச்சந்தர்ப்பத்திலேயே பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்கள் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்துநாகரிக சிறப்புக்கலையை அறிமுகம் செய்தார். இந்துநாகரிக பாடத்திற்கு தனியான பேராசிரியர்கள் இல்லாத அச்சுழலிலே இப்பாடத்திற்கான தனித்துறை பாடத்துறைசார் பேராசிரியர்களை உருவாக்க வேண்டும் என்னும் நோக்குடன் இந்துநாகரிக பாடப்புலத்தை உருவாக்கினார்.

“பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்களின் மிகப் பெரியசான்றாக அமையப் போவது மொழி அறிவின் பேராசிரியர்கள் பறோ, எமனோவனால் தொகுக்கப் பெற்ற திராவிட எதிமோலொயிக்கல் டிக்ஸ்சனறி (திராவிட சொற்புதிர் வழி அகராதி) யில் வரும் முன்னுரைக் குறிப்பாகும். உலகப் பிரசித்தியடைந்துள்ள இவ்வகராதியின் தொகுப்புக்கு பயன்படுத்தப்பட்ட தமிழுக்கான ஆய்வுச் சான்றுகளில் ஒன்று பேராசிரியர் சதாசிவத்தின் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வான ”த ஸ்ரக்சர் ஒவ் த தமிழ் வேப்”ஆகும்.” கருத்துரைக்கோவை (1959), ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை எழுதும் முறை (1963) என்னும் இரு நூல்களையும் இவர் வெளியிட்டுள்ளார்.

இலங்கையின் இந்து நாகரிக பாடத்துறை வரலாற்றிலே இப்பாடத்துறை சார்ந்த கலைத்திட்டத்தை முதல் முதலாக உருவாக்கிய பெருமைக்குரியவராக பேராசிரியர் சதாசிவம் விளங்கினார். கலைத்திட்டம் மட்டுமல்லாது க.பொ.த.உயர்தரம் பாடத்துறை மதிப்பீட்டாளராகவும் செயற்பட்டார். 1968ல் இந்து நாகரிக பாடத்துறை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பேராசிரியரின் இந்து நாகரிகத்துறையின் முதன்மை மாணவர்களாக அமரர் பேராசான். இரா.வை.கனகரெத்தினம், பேராசிரியை கலைவாணி இராமநாதன், விரிவுரையாளர் நாச்சியார்.செல்வநாயகம் ஆகியோர் கற்கைநெறியை தொடர்ந்தனர். மாணவர்கள் சலிப்புறாதவாறு அவர்களுக்கு இப்பாடத்துறை சம்பந்தமான எதிர்கால நன்மையை கூறி நம்பிக்கையை ஊட்டினார். தொடர்ந்து இந்து நாகரிகத்துறை பேராசிரியர் பரம்பரை ஒன்று உருவாக பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்களே முன்னோடியாக விளங்கினார்.

பேராசிரியர் சதாசிவத்தின் பணிகள்

ஈழத்து கவிதைக் களஞ்சியம் என்றும் கவிதைத் தொகுப்பு பிரதானமானது அவர் அப்பணியை செய்யாவிட்டிருந்தால் ஈழத்து கவிதை மரபை அறிய முடியாத சூழல் உருவாகி இருக்கும்ம. அவருடைய ஆக்கங்கள் “கருத்துரைக் கோவை” என்னும் நூலில் தொகுக்கப்பட்டது. ஆராச்ச்சிக் கட்டுரை எழுதுவது எப்படி என்பது பற்றியும் இவர் ஆக்கமொன்றை வெளியிட்டுள்ளார்.

இந்துப் பண்பாட்டுத் துறைக்கான கற்கை நெறியொன்று உருவாகுவதற்கு காரணம் யாது என்பது பேராசிரியர் சதாசிவம் வாழ்ந்து பின்னணியுடன் தொடர்புபட்டதாகும் பேராசிரியரின் பல்கலைக்கழக காலம் 1952-1988 வரை ஆகும். இக்காலம் பகுதி தமிழ், சைவம் உணர்வுபூர்வமாக நேசிக்கப் பட்ட காலமாகும். சுதந்திரத்தை அடுத்த தசாப்தமாக இக்காலம் விளங்கியதால் தமிழுணர்வு, சைவ உணர்வு மேம்பட இந்துப்பாடநெறியை தமிழ்பாட நெறியுடன் இணைத்து வளர்த்தார்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இந்து சமய வரலாற்றில் சமயம், தத்துவம், சார்ந்த வாதப் பிரதிவாதங்கள் செல்வாக்கு பெற்றன. பேராசிரியர் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க பண்டிதராக இருந்தமையால் இந்து சமயம் சார் வாதப்பிரதிவாதங்களை இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் எடுத்துச் சென்றார். பேராசிரியர் யாழ்ப்பாணம் அராலியை பிறப்பிடமாக கொண்டவர். அதனால் புராணபடனப் புலமையினூடாக இந்துப் பண்பாட்டினை வளர்த்தார்.

மொழித்துறையிலும் தமிழ் இலக்கியத்துறையிலும் பண்டிதர் மரபிலும் ஆழக் கால்பதிந்தனாலேயே தமிழ் இந்துப் பண்பாட்டுத் துறையை வளரும் வல்லமை அவரிடம் காணப்பட்டது. நீண்டகாலம் வாழ்விடமாக கொண்டிருந்த கொழும்பில் தென்புலோலியூர் மு.கணபதிப்பிள்ளை குல. சபாநாதன் முதலிய ஆளுமைகளின் தொடர்பினால் பண்பாட்டுக் கற்கைப் புலத்தை வளர்த்தார். திருமதி. ம.தியாகராசா, பேராசிரியர் கைலாசபதி, பேராசிரியர் பொ. பூலோகசிங்கம் ஆகியோருடன் பேராசிரியர் கா. கைலாசநாத குருக்கள் அவர்களின் பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்களது அறிவாளுமை உதவியுடனும் இந்துப் பண்பாட்டுத்துறையை வளர்த்தார்.

ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலர்

காலப்பினனணி

போர்த்துக்கீச தளபதியான் பிரான்சிஸ்டி அல்மெல்டாவின் மகன் லொறன்கோ 1௨ அல்மெய்டா என்பவர் புயல் காற்றினால் திசைமாணி 1505ல் இலங்கை கரையை கடந்து கரையோரங்களுக்கு அதிகாரிகளாயினர். இவர்கள் பௌத்தர்களையும் இந்துக்களையும் வலிந்து தமது சமயத்திற்கு இழுத்தனர். இந்து ஆலயங்களை அழித்தனர். பின்பு ஒல்லாந்தரும் 16ம் -17ம் -18ம் நூற்றாண்டுகளில் தேசிய வாழ்வையும், கலாசாரத்தையும் எவ்வித சுவடும் இன்றி அழிப்பதில் ஈடுபட்டனர். இந்துக்கள் கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களிற்கு சென்று வழிபடவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டார்கள். கிறிஸ்தவனல்லாத எவனும் போத்துக்கல்லுக்கும் யேசு நாதருக்கும் எதிரானவன் என்று கணிக்கப்பட்டான். யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஆட்சியாளனாயிருந்த ஒல்லாந்தர் தளபதியின் சமையலறைக்கு நாள்தோறும் இறைச்சித் தேவைக்கென ஒவ்வொரு வீட்டிலிருந்த மாடு அனுப்பப்படல் வேண்டும் என்ற சட்டம் ஒன்றே ஒல்லாந்த காலத்தில் முக்கிய சமய எதிர்ப்பு நிகழ்ச்சியாய் இடம்பெற்றது. இச் சந்தர்ப்பத்தில் ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலரின் முன்னோரான் திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசர் தமது முறை வரும் போது இரவோடு இரவாக கப்பலேறி தமிழகம் சேர்ந்தார். அங்கு அவர் வளர்ந்த சிவப்பணி செய்து சிதம்பரத்திலே ஞானப்பிரகாசர் குளத்தை வெட்டுவித்தார். ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் ஆசிரியரான சேனாதிராயமுதலியார் (1750-1840) ஒல்லாந்தர் கால இறுதிப் பகுதியிலும் ஆங்கிலேய காலத் தொடக்கத்திலும் வளர்ந்த சைவப்பெருமான் இவர் நல்லூர் முருகப்பெருமானின் மீது நல்லைக் குறவஞ்சி பாடினார். இதனைத் தொடர்ந்து ஆங்கிலேயர் விவிலிய வேதத்தையும் பாதிரிமாரையும், ஆங்கிலக் கல்வியையும் பக்க துணைகளாய்க் கொண்டு சதேச மதத்தினை வலிகுன்ற வைத்து அவர்களது கலாசாரத்தை தமது கலாசார மரபுகளைப் புகுத்தவும் முனைந்தனர்.

இவர்கள் மதமாற்றதோடு ஆங்கிலக்கல்வியை அளிப்பதும் ஆட்சியாளரின் நோக்கமாயிருந்தது. கல்விக் கூடங்களும் மிஷனரிகளால் தொடக்குவிக்கப்பட்டன. விவிலிய வேத மூலம் கிறிஸ்தவம் கற்பித்தல், மாணவனாகத் தேவாலயம் செல்ல வற்புறுத்தல் அவர்கள் தமது சமயாசாரங்களையும் சின்னங்களையும் கடைப்பிடிப்பதைத் தடுத்தல் முதலான தந்திரங்களைக் கையாண்டு இந்து சமயத்திற்கு ஊறுவிளைவிப்பதில் பாதிரிமார் தீவிரமாயிரந்தனர். கிறிஸ்தவர்களை பீட்டர் பேர்சிவல் (வெஸ்லியன் பாடசாலை அதிபர்) பஞ்சாட்சரக் கிறிஸ்தவர் என்று குறிப்பிட்டார். “சிவாலயம்” என்பதும் சம்பளம் என்பதும் ஐந்தெழுத்துத்தான் என கூறப்பட்டது. சைவம் இந்நிலையில் தான் ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் 1822-1879 காலப்பகுதியில் தோன்றினார்.

“ சமயம் தனி மனிதருடன் தொடங்கித் தோழமையில் கலக்கிறது. அறிவுக்குரிய இயக்கமாக அமையாமல் வாழவேண்டிய நெறியை புகட்டுகிறது” என்பது உலகப்புகழ் பெற்ற தத்துவஞானி இராதாகிருஷ்ணனின் கூற்று. (டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணன் வாழ்வும் தொண்டும்- செ.உலகநாதன்) நாவலர் சைவசமயப் புனருத்தாரணத்தை அறிவுக்குரிய இயக்கமாகவும் இருவகையிலும் புத்துயிரளித்தார்.

இவர் பீற்றர் பேர்சிவல் துரையுடைய இங்கிலிஷ் வித்தியாசாலையிலே இங்கிலிஷ் கற்றார். பேர்சிவல் துரைக்குத் தமிழ்ப்பண்டிதரானார். ஆனால் பிதிரார்ச்சிதம் இவர் பெறவில்லை. இவர் கீலக வருட் புரட்டாதிமாதம் (1848) பரித்தியாகஞ் செய்தார். பேர்சிவல் துரைநான் தங்களுக்கு உயர்வாகிய வேதனந் தருவேன் தாங்கள் என்னை விடலாகாது என பல தாம் வலியுறுத்தியும் அதில் அவர் விருப்பம் வைக்கவில்லை. இங்கிலிஷ் மூலம் கிடைக்கும் உத்தியோகத்தை இவர் விரும்பவில்லை. இவர் இல்வாழ்க்கையில் புகாமல் சைவசமயத்தையும் அதன் வளர்ச்சிக்க கருவியாகிய கல்வியையும் வளர்த்தலிலே பேராசையாக இருந்தார்.

தோற்றம்

இவர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே கார்காத்த வேளாள வருணத்திலே பாண்டி மழவர் குடியிலே 12.12.1822ஆம் ஆண்டு புதன்கிழமை இரவு சிங்க லக்கினத்திலே பிறந்தவர். இவர் தந்தையார் பெயர் கந்தப்பிள்ளை. தாயார் பெயர் சிவகாமி அம்மை. இவர் தொடக்கத்திலே நல்லூரிலிருந்த சுப்பிரமணியபிள்ளை என்பவரிடத்திலே தமிழ் நெடுங்கண்பகுப் பயின்று பின் அவரிடத்தில் முதுரை முதலிய நீதி நூல்களும் கற்று வந்தார். இளம் பருவத்திலிருந்தே சைவத்தின் மீது மிகுந்த பக்தியுடையவாயிருந்தார். சைவத்தையும் அதன் வளர்ச்சிக் கருவியாகிய கல்வியையும் வளர்க்க வேண்டும் எனும் நோக்கோடு தனது ஆசிரிய பதவியையும் துறந்தவர் ஆறுமுகநாவலர். ஆங்கிலேயர்கள் எத்தகைய வழிமுறைகளை கையாண்டு கிறிஸ்தவ சமயத்தை பரப்பினார்களோ அதே வழிமுறையினைக் கையாண்டு நாவலர் சைவசமயத்தின் எழுச்சிக்கு பாடுபடலானார். சைவ சமய மறுமலர்ச்சி, சைவமரபிலான கல்வி வளர்ச்சி, சமூக நலன் எனும் விடயங்கள் தொடர்பாக இவரது பணிகள் அமைந்திருந்தன.

ஆங்கிலேயர் பாடசாலைகள் அமைத்து கல்வி என்ற போர்வையில் மதமாற்றம் செய்வதை கண்ணுற்ற நாவலர் சைவ மக்கள் கல்வியில் முன்னேற வேண்டும் எனும் நோக்கில் 1848ஆம் ஆண்டு வண்ணார்பண்ணையில் ஒரு வைசப் பாடசாலையை நிறுவினார். 1821இல் கிறிஸ்தவ பிரசுரங்கள் சபை நிறுவப்பட்டது. கிறிஸ்தவ மதச்சிறப்பினை எடுத்துக்காட்டவும் நமது சமயங்களை இழித்துக் கூறுவனவாகவும் துண்டுப் பிரசுரங்கள் அச்சிட்டு வெளியிட்டதை பார்த்து 1849இல் நாவலர் அச்சியந்திரசாலையை நிறுவினார். சைவப் பாடசாலைகளுக்கு வேண்டிய புத்தகங்கள் யாவும் இங்கேயே அச்சிடப்பட்டன.

மிஷனரிமார் சமயப் பிரசங்கங்கள் செய்து பொதுமக்களை கவர்வதை கண்ட நாவலர் மேடைப்பிரசங்க நிலையை சிறப்பாகக் கையாண்டு பிறருக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கினார். பொய் மதமாற்றம் செய்திருந்த சைவசமயிகளைப் பற்றி இவர் கடுமையாகச் சாடுவார். “இவர்கள் பாதிரிமார்கள் எதிரே முழங்கால் பலியிடுதல், இராப்போசனம் எடுத்தல் முதலிய கிரியைகளாலும் கோட்பாடுகளில் விவிலியப் புத்தகம் எடுத்து பிரமாணம் பண்ணுகையினாலும் கிறிஸ்தவர்கள் போல் நடக்கிறார்கள். ஆனால் தங்கள் வீடுகளில் வீழ்த்தாரணம், அனுட்டானம் செய்கிறார்கள். இருசமயத்துள் ஒன்றிலாயினும் உறுதியின்றி இரண்டையும் சார்ந்து நடக்கும் இப்புரட்டர்கள்” எனக் குறிப்பிடுவார். மீண்டும் வளர்ச்சியுற்ற சைவசமயத்தில் உள்ள குறைபாடுகளையும் எடுத்துக் கூறினார். வாணவேடிக்கை, பிராமணர்களது சில நடவடிக்கைகள், சின்னமேளம், மிருக பலி, சிறுதெய்வ வழிபாடு என்பவற்றை எதிர்த்துக் குரல் எழுப்பினார். ஆறுமுக நாவலரது இத்தகைய செயற்பாடுகள் காரணமாக அகத்தில் சைவராயும் புறத்தில் கிறிஸ்தவர்களாயும் இருந்த மக்கள் மதம் மாறி சிவதீட்சை பெற்று உண்மைச் சைவர்களாகியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சைவசமயிகளின் சமய வாழ்வை நிலைபெறச் செய்ய வேண்டி நாவலரவர்கள் 1847ம் ஆண்டு மார்கழிமாதம் 18ம் நாளிலிருந்து வெள்ளிக்கிழமை தோறும் வண்ணை வைத்தீஸ்வரம் கோயிலிலே சைவசமய உண்மைகளை எடுத்து பிரசங்கமாரி பொழிந்தார். ஆறுமுகநாவலர் சைவசமய சாரமாக குவிந்துள்ளவை 24 கட்டளைகளாய் அமைந்துள்ளது.

உலகைப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்றும் மூன்று ஞொழில்களையுஞ் செய்வதற்கு கருத்தா ஒருவர் இருக்கிறார்.

அந்தக் கருத்தா சிவபெருமான்

சிவபெருமான் என்றுமுள்ளவர், அங்கும் நிறைந்தவர், எற்றுஞ் சுத்தர், எல்லாமறிபவர், எல்லாவல்லவர், பெருங்கருணையுடையவர்.

சிவபெருமானுக்குத் தேவி அவருடைய சக்தியாகிய திருவருள்

சிவபெருமனொருவரே விக்கினேசுரர், சுப்பிரமணியர் முதலிய பல மூர்த்திகளாகி நின்று அருள் செய்வர்.

ஆன்மாக்கள் சிவபெருமானுக்கு என்றும் அடிமைகள். சிவபெருமானை மனம், வாக்கு, காயம் என்கிற மூன்றினாலும் வழிபடுதல் ஆன்மாக்களுக்கு கடன். மனதினாலே செய்யும் வழிபாடுகளாவன சிவபெருமானைத் தியானித்தல், அவருடைய குணங்களைச் சிந்தித்தல் முதலானவைகள். வாக்கினாலே செய்யும் வழிபாடுகளாவன, சிவபெருமானுடைய திருநாமங்களை உச்சரித்தல், அவருடைய பெருமையைப் பேசுதல், அவருடைய சரித்திரங்களைப் படித்தல் முதலானவைகள். உடம்பால் செய்யும் வழிபாடுகளாவன சிவபெருமானுடைய திருமேனியைத் தலையினாலே வணங்குதல், கண்களினாலே தரிசித்தல், கைகளினாலே கும்பிடுதல், பூசித்தல், கால்களினாலே வலம் வருதல் முதலானவைகள். சிவபெருமானை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடே அசுத்தர்களாகிய ஆன்மாக்களைப் பந்தித்த பாசமாகிய நோய்க்கு மருந்து. வழிபாடாகி மருந்துக்கு அநுபானமாவது மெய்யன்பு. வழிபாடான மருந்துக்குப் பத்தியங்களாவன உயிர்களுக்கு இரங்குதல், உண்மைபேசுதல், செய்நன்றியளித்தல், தாய்தகப்பன், உபாத்தியாயர், குரு முதலாகிய பெரியோரை வணங்குதல், வறியவர்களுக்குக் கொடுத்தல் முதலிய புண்ணியங்கள் என போதித்தார்.

வழிபாடாகிய மருந்துக்கு அபத்தியங்களாவன கொலை, களவு, கள்ளுக்குடித்தல், மாமிசம் புசித்தல், பொய், வியபிசாரம், சூதாடுதல் முதலிய பாவங்கள். சிவபெருமான் தமக்கு ஆன்மாக்கள் செய்யும் வழிபாட்டை ஏற்றுநிற்கும் இடங்களாவன சிவலிங்கம் முதலிய திருமேனியும் மெய்யடியார்களுடைய திருவேடமும். சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் அறிந்து வழிபட்டுய்யும் பொருட்டு அருளிச்செய்த முதுனூல்கள் வேதம், சிவாகமம் என்கிற இரண்டும். சிவபெருமானை வழிபடும் பொருட்டு ஆன்மாக்களுக்குச் கிடைத்த கருவி மனித சரீரம். மனித சரீரத்தைப் பெற்ற ஆன்மாக்களுக்குச் சிவபெருமானை வழிபடும் பொருட்டு யோக்கியதையை வருவிப்பது சிவதீட்சை.

சிவதீட்சை பெற்றுக்கொண்டு வேதசிவாகமப்படியே சிவபெருமானை வழிபடுகிற சமயம் சைவசமயம். சைவசமயிகள் அவசியமாக தரிசிக்கத்தக்க சிவசின்னங்களாவன விபூதியும், உருத்திராட்சமும். சைவசமயிகள் அவசியமாகச் செபிக்கத்தக்க சிவமூல மந்திரம் பஞ்சாட்சரம். சைவசமயிகள் அவசியமாக ஓதத்தக்க சிவஸ்தோத்திரங்களாவன தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் என்கின்ற அருட்பா ஐந்தும். ஆன்மாக்களுக்குச் சுதந்திரமாகிய அறிவுத் தொழிலும் இல்லை. ஆதலினாலே சுதந்திரமாகிய அறிவுத் தொழிலும் உடைய சிவபெருமானை நோக்கி “ அடியேங்கள் பாவங்களை விலக்கிய புண்ணியங்களைச் செய்து உம்மை மெய்யன்போடு வழிபட்டு உய்யும் பொருட்டு உம்முறைய திருவருளைப் பொழிந்தருளும்” என்று பிரார்த்தித்து அந்தத் திருவருளை முன்னிட்டு அதன் வழியே ஒழுகல் வேண்டும். சிவபெருமானை விதிப்படி மெய்யன்போடு வழிபட்டவர் அவருடைய திருவடிக்கீழ் நித்தியமாகிய பேரின்பத்தை அநுபவிப்பார்.

நாவலரவர்களின் கல்விப்பணிகள் மூன்று வகையாகப் பிரித்து நோக்கப்படுகின்றது.

- ஆசிரியரிப்பணி
- நூலாசிரியர் பணி
- பாடசாலைகளை நிறுவிய பணி

ஆசிரியரிப்பணி

இவர் சிறந்த ஆசிரியர். யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரி என வழங்கும் வெஸ்லியன் பாடசாலையிலே கற்பித்ததோடு அமையாது மாலை வேளைகளிலே தம்மை நாடி வந்த பலருக்கும் சமய சாத்திரங்கள், இலக்கிய இலக்கணங்கள் ஆகியவற்றை அவர் கற்பித்து வந்தார். இவர் மாணவர்களாக இவரின் மருமகரான வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை, பெறாமகனாராகிய ஸ்ரீமத் த.கைலாசப்பிள்ளை, காசிவாசிசெந்திநாதையர் முதலானோர் ஆவர். இதில் இலக்கண இலக்கிய கடலான சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரும் இவரிடையே சந்தேகம் தீர்த்த இவர் நல்லதொரு மாணாக்க பரம்பரையை உள்ளடக்கியும் சிறந்த சமய இலக்கிய இலக்கண நூல்களை எழுதியும் சைவத்தையும் தமிழையும் காத்தனர்.

நாவலரவர்களின் மாணாக்கப் பரம்பரை கடைசிக் கொழுந்துகளாக ஆன்மீகத்துறையிலே பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் தமிழ்க் கல்வித் துறையிலே புலவர் மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களும் விளங்கி வந்தனர்.

இவர் நூலாசிரியர் தொண்டில் சிறந்து விளங்கினார். இவர் வசனநடை கைவந்த வல்லாளர்?. இவர் உரைநடையில் எழுதியுள்ள திருவிளையாடல்கள் புராணவசனம், முதலாம், இரண்டாம், நான்காம் பாலபாடங்கள் அவ்வப்போது எழுதித் துண்டுப் பிரசுரங்களாய் வெளிவந்து பின்பு ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு எனும் பெயரில் வெளியான நூல், பெரியபுராண வசனம் முதலான நூல்கள் சைவசமய உண்மைகளை உணரச்செய்தன. திருமுருகாற்றுப்படைக்கு அவர் உரை எழுதியுள்ளார். இதுவே இவர் உரைநடையில் எழுதி வெளியிட்ட முதலாவது உரைநூல் ஆகும். மேலும் திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, திருக்கோவையார் உரை உட்பட பல நூல்களைச் சிறந்த முறையிலே ஆராய்ந்து பதிப்பித்த பெருமையும் இவருக்குண்டு.

இவர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைகளைத் பல்வேறு நோக்கம் கருதி ஸ்தாபித்தார். அதாவது சைவசமயப் பிள்ளைகளைச் சைவச் சூழலில் வளர்க்கவும், சைவசமய உண்மைகளை அவர்களுக்கு உணர்த்தவும் அவர்களை உலகியல் வாழ்க்கைக்கு ஆயத்தப்படுத்தவுமாக இருந்தது.

இனி இவரின் சமூக தேசிய பணிகளை நோக்குமிடத்து அந்த காலத்தில் வாழ்ந்த சைவ மக்கள் பலர் ஒழுக்கக் கேடுகளை உடையவர்களாகவும், கடவுள் பக்தியற்றவர்களாகவும் இருப்பதைக் கண்டு அவர்களைத் திருத்தும் பொருட்டு எழுத்தாலும் பேச்சாலும் அறிவுரைகள் பலவற்றை எடுத்துரைத்தார். நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் என்னும் பிரசுரம் அவரின் சமயப்பணியோடு சமூகப்பணியையும் கூறுகிறது.

மேலும் யாழ்ப்பாணத்திலே மாகாணாதிபதியாயிருந்த துவைனந்துரையின் கொடுமைகளையும், ஊழல்களையும் பகிரங்கமாக துண்டுப்பிரசுரம் மூலம் எடுத்துக்காட்டி மக்களை விழிப்படையச் செய்தார். மேலும் திருக்கேதீச்சரத் திருத்தலம் சேதமடைந்து வழிபடப்படாமல் இருந்த காலத்திலே அதன் பழம் பெருமைகளை எடுத்துரைத்து புனருத்தாரணம் செய்தார். தொடர்ந்து 1879ல் இலங்கைச் சட்ட நிருபண சபைக்கும் பிரதிநிதியாகத் திரு.பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்களைத் தெரிவு செய்தல் வேண்டும் எனப் பிரசாரம் செய்து வெற்றி கண்டார்.

மேலும் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் ஆகம முறைகளைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை. இதனால் நாவலர் 1879ல் வண்ணார் பண்ணை சிவன் கோயிலில் ஒரு பெருங்கூட்டம் கூடி நல்லூர்க் கோயில் அதிகாரியை விலக்குவதற்காக வழக்கு ஒன்று தொடரும் பொருட்டுச் சபை ஒன்றை நிறுவினார். இந்த வழக்கு 1929ல் விசாரணைக்கு வந்தது. அதன்படி இக்கோயில் பொதுச்சொத்துப் பற்றி கோயில் அதிகாரி நீதிமன்றத்துக்கு கணக்குக் காட்டல் வேண்டும் எனச் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது.

மேலும் சிதம்பர ஆலயத்தில் சிவதீட்சை பெற்றுக் கொள்ளாத ஆலய தீட்சிதர்களையும் இவர் கண்டிக்க தவறவில்லை. 1867ல் அவர்கள் ஆடுவெட்டி வேள்வி செய்ய முயற்சித்தனர். அதனையும் தடுத்து நிறுத்தினார். நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலிலே தேர்த்திருவிழா அன்று ஆடுவெட்டி பலி கொடுத்த வழக்கத்தையும் இவர் கண்டித்துத் தடுத்து நிறுத்தினார்

மேலும் கமக்காரர்களுக்கு விதைநெல் கிடைப்பதற்காக சட்ட நிருபணசபைக்கு விண்ணப்பம் செய்தார். சமூகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சைவ சமயப் பரம்பரியம் யாது என்பதனை யாழ்ப்பாணத்து சமயநிலை, சைவவிரோதம், தமிழ் புலமை, சைவசமயி, அநாசாரம் முதலிய கட்டுரைகளில் விளக்கி உள்ளார்.

இவர் உதயபானு எனும் பெயருடன் சைவப்பத்திரிகை ஒன்று நடாத்த விளம்பரம் விடுத்திருந்தார். இதனால் சைவ உதயபானு எனும் பத்திரிகை இவருடைய மாணவர்களால் 1880ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1889ல் இது இந்து சாதனம் எனப் பெயர்மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இது தவிர யாழ்ப்பாணத்து தமிழ்ச்சங்கம் கிறிஸ்து மத கண்டன சபை என்பவற்றுக்கும் இவர் வித்திட்டார். 1872ல் இவர் ஆரம்பித்த ஆங்கில தமிழ் வித்தியாசாலையை முன்னோடியாக வைத்து யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரி தொடங்கப்பட்டது. 1880ல் ஆரம்பித்த சைவப் பிரகாச சமாஜியம் என்பது 1888ல் யாழ்ப்பாணம் சைவப்பரிபாலன சபை எனப் பெயர்மாற்றம் செய்யப்பெற்றது.

மேலும் இவர் சேர்.முத்துக்குமார சுவாமியுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவராக இருந்தார். தாம் இலங்கையர் எனக் கூறுவதில் பெருமிதம் கொண்டார். இலங்கைத் தமிழர்கள் எவ்வகையிலும் இந்தியத் தமிழர்களுக்கு சளைத்தவர்களல்ல என்பதை மித்தியாவாத நிதர்சனம், நல்லறிவுச்சுடர் கொளுத்தல் எனும் வெளியீடுகள் மூலம் எல்லோரையும் அறியச்செய்துள்ளார்.

இவர் சென்னைக்கு சென்று அச்சு இயந்திரம் வாங்கிய பின் அங்கிருந்து தமிழ்நாட்டுத் திருத்தலங்களுக்கு யாத்திரை மேற்கொண்டார். இவருடைய சமய, கல்வித்திறமையை முன்பே அறிந்திருந்த திருவாவடுதுறை ஆதினத்தார் தம் திருமடத்துக்கு இவரை அழைத்து உபசரித்தனர். இதில் பண்டாரச் சந்நிதிகள் ஸ்ரீலக்ஷ்மி அம்பலவாணத் தேசிக பண்டாரச் சந்நிதிகள் கேட்டதன் பேரில் சுபநாள் ஒன்றில் ஆதீன அவையில் ஆறுமுகன் “பதி பசு, பாசவிளக்கம்” எனும் பொருள் பற்றி அரியதோற் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். இவருடைய நாவன்மையைக் கண்டு வியந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மி அம்பலவாணரத தேசிய பண்டார சந்நிதிகள் இவருக்கு “நாவலர்” என்ற பட்டத்தை வழங்கினார்.

திருவாவடுதுறை ஆதினத்து மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை இவரின் சிறப்பை பின்வரும் பாடலில் கூறுகிறார்.

“நீடுபுகழ்த் திருக்கேதீச் சரந்திருக்கோ ணாசலமிந்
நிலவா நின்ற
நாடுபுகழ்த் தலம் பொலியாழ்ப் பாணத்து நல்லூர்வாழ்
நகராக் கொண்டோன்
தேடுபுக முருவமைந்த கந்தவே டவத்துதித்த
செல்வன் யாரும்
பாடுபுக ழாறுமுக நாவலனவ் வாறச்சிற்
பதிப்பித் தானே”

மேலும் இராமநாதபுரம் பொன்னுசாமி தேவருடைய சபையில் நாவலர் செய்த பிரசங்கத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்த தேவர் மிகச் சிறந்த விருதை நாவலருக்கு வழக்கினார். பின்பு நாவலர் மதுரை திருஞானசம்பந்த சுவாமி ஆதீனத்துப் பண்டார சந்நிதிகளுடைய வேண்டுகோளின்படி மதுரை மீனாட்சி அம்மையார் சந்நிதானத்திற் பிரசங்கம் செய்தார். அதைக்கேட்ட பண்டாரச் சந்நிதிகள் தாம் அணிந்திருந்த ஆறுகட்டி சுந்தர வேடங்களைக் கையிலெடுத்து “ இவை எல்லாம் எங்களுக்கு ஏன்? சமய தாபனஞ் செய்யவந்த தங்களுக்கே ஏற்றவை எனக் கூறி நாவலருக்கே சூட்டினார். நாவலர் இவ்வேடங்களை மீண்டும் சந்நிதிகளிடம் ஒப்படைத்தார்.

மேலும் 1877ஆம் ஆண்டளவில் மழை குறைந்ததால் தானியங்கள் விழைவு குன்றி நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது கஞ்சித்தொட்டி கட்டிப் பஞ்சம் நீங்கும் வரை சுமார் ஏழு மாதங்களுக்கு ஆரம்பத்தில் கஞ்சியும் பின்னர் அன்னம், கறி முதலியனவும் ஏழை மக்களுக்கு வழங்கிப் பஞ்சப்பிணியைப் போக்க காரணமாக இருந்தமை இவரது முக்கிய சமூகப் பணியாகும். இவ்வாறு நாவலர் தனி மனிதராக நின்று சைவசமயத்திற்கும், சமூகத்திற்குமாக செய்த அரும்பணிகளே பின்னாட்களில் சைவ இயக்கங்களின் தோற்றத்திற்கு வழிகோலுவதாய் அமைந்தன.

சமயப்பிரசங்கம், சொற்பொழிவுகள், புராணபடனம் என்பவற்றின் மூலமாக அடிப்படைச் சமய அறிவினை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்வதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டவர். ஆங்கிலேயர் காலத்திலேதான் நிறுவனமயப்பட்ட அமைப்பாக பாடசாலைகள் தோன்றத் தொடங்கின. கிறிஸ்தவ பாதிரிமார்களே பள்ளிகளை ஆங்காங்கு தொடக்கி நடத்தி வந்தார்கள். இவ்வாறான சூழலில் சுதேசிகளாகிய சைவர்களுக்கு பாடசாலைகளை அமைக்க வேண்டிய தேவை உண்டாயிற்று.

இவ்வாறான பாடசாலைகளை அமைப்பதற்குப் பல தடைகள் இருந்து வந்தன. அரசின் நிதியுதவி கிடைக்காமை, பாதிரிமார் அரசின் மீது கொண்டிருந்த செல்வாக்கினால் இந்துக்கள் தொடங்கிய பாடசாலைகளுக்கு அரசு முட்டுக்கட்டை இடுதல் முதலாகப் பல்வேறு இடர்பாடுகளுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. பிடியரிசி தர்மம், செல்வர்களின் தனிப்பட்ட நிதியுதவிகள் என்பவற்றைக் கொண்டே 1848இல் நாவலர் யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணையிலே சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை தொடக்கினார். நாவலரின் கல்விக்கான அடிப்படை நோக்கம் சைவம், தமிழ் சார்ந்ததாகவே பெருமளவு இருந்தது.

சி.வை.தாமோதரமபிள்ளை நாவலரின் தொண்டுகளைப் போற்றி பாடியுள்ளார்.

“நல்லை நக ராறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேற்
சொல்லுதமி மெங்கே சுருதியெங்கே எல்லவரும்
ஏத்து புராணாகமங்கள் எங்கே பிரசங்கமெங்கே
அத்தனறிவெங்கே என்று அறை”

இவரின் இறுதிப் பிரசங்கம் வண்ணார் பண்ணை சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையில் 1879ம் ஆண்டு சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் குருபூசைத் தினமாகிய ஆடிச்சுவாதி நட்சத்திரமன்று இடம்பெற்றது. தனது 57வது வயதில் 1879 கார்த்திகை 21ம் நாள் (1879.12.05) வெள்ளிக்கிழமை அன்று மக நட்சத்திரமும் சப்தமித் திதியும் கூடிய புண்ணிய வேளையில் விண்ணுலகு ஏகினார்.

சுவாமி விபுலாநந்தர்

அறிமுகம்

இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் நடைபெற்ற பல்வேறு சமய மகாநாடுகளிலும், கருத்தரங்குகளிலும் தலைமை தாங்கினார். 1892 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 27 ஆந் திகதி தமிழ் கர வருஷம் பங்குனித் திங்கள் 16 ஆம் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை கிழக்கு மாகாணத்தில் மட்டுமாநகரின் தெற்கேயுள்ள காரைதீவு என்னும் கிராமத்தில் பிறந்தார். சாமித்தம்பி யாருக்கும் கண்ணம்மைக்கும் நன்மகனாக மயில்வாகனம் என்னும் இளமைப் பெயர் கொண்டார். உயர்திரு க. குஞ்சித்தம்பி, புலோலி பொ. வைத்தியலிங்க தேசிகர் ஆகிய உபாத்தியாயர்களிடம் இளமைக்கல்வியைக்கற்றார். இளமையில் ஆற்றல், அறிவு, விவேகம் முதலானவை கைவரப் பெற்றார். இளமைக் கல்வியினை கல்முனை மெதடிஸ்த ஆங்கிலப் பாடசாலையிலும் பின்னர் மட்டக்களப்பு புனித மிக்கேல் கல்லூரியிலும் பயின்றார்.

பாடசாலைக் கல்வியைக் கற்றுக் கொண்டிருக்கையில் கேம்பிரிஜ் ஜூனியர், கேம் பிரி ஜ் சீனியர் பரீட்சைகளில் சித்தி பெற்றார். கொழும்பு ஆசிரியர் கலாசாலையில் விஞ்ஞான ஆசிரிய டிப்ளோமாப் பயிற்சி பெற்றார். 1916 இல் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தி பெற்றார். 1920 இல் லண்டன் B.Sc விஞ்ஞானமாணிப் பரீட்சையில் தேறி விஞ்ஞானப் பட்டதாரியானார். கல்முனை கத்தோலிக்க மிஷன் பாடசாலை மட். புனித மிக்கேல் கல்லூரி, யாழ். சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி ஆகிய பாடசாலைகளில் விஞ்ஞான ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார்.

யாழ். மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் அதிபராகக் கடமையாற்றிய வேளை 1922 துறவில் நாட்டம் ஏற்பட்டமை இவரது வாழ்வில் திருப்புமுனையாக அமைந்தது. இதனையடுத்து சென்னை மயிலாப்பூர் இராமகிருஷ்ண மடம் சுவாமி சிவானந்தரால் “பிரபோத சைதன்யர்” என்னும் பிரமச்சரிய நாமம் சூட்டப்பட்டார். 1924 ஆம் ஆண்டு ஞான உபதேசம் பெற்று “சுவாமி விபுலாநந்தர்” என்னும் தீட்சை நாமம் பெற்றார். துறவு வாழ்வு மானிட நேயத்தை வளர்த்தது. தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம், கிரேக்கம் முதலிய மொழிகளில் வல்லவராக விளங்கினார்.

விபுலாநந்தரின் பணிகள்

விபுலாநந்தர் ஆற்றிய பணிகளை கலைப்பணி, நூலாசிரியர் பணி, சமூகப்பணி, கல்விப்பணி, உரையாசிரியர் பணி, பதிப்பாசிரியர் பணி என்று பல நிலைகளில் அவதானிக்கலாம்.

சமயப் பணிகள்

இவர் இந்து சமய வளர்ச்சிக்காக பல சமயப் பணிகளை ஆற்றினார். இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் நடைபெற்ற பல்வேறு சமய மகாநாடுகளிலும், கருத்தரங்குகளிலும் தலைமை தாங்கினார். ஈசன் உவக்கும் இன்மலர்கள், கோயில் என்பவற்றை வினாவிடை அமைப்பில் இயற்றினார். மகாலட்சுமி தோத்திரம், நடராஜ வடிவம் (ஐந்தொழில் களையும்

சுருக்கமாக விளக்கும் நூல்), உமாமகேஸ்வரம் (மாதொரு பாகனாய் அமைந்துள்ள நுட்பத்தை விளக்குவது) கணேச தோத்திர பஞ்சகம், கதிரையம்பதி மாணிக்கப் பிள்ளையார் இரட்டை மணிமாலை, சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் இரட்டை மணிமாலை, குமரவேள் நவ மணிமாலை முதலான சமய நூல்களை ஆக்கியுள்ளார்.

சமயப் பிரசங்கம் செய்தல், சமயச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றுவதில் ஈடுபட்டவர். இலங்கையில் அத்தைவத வேதாந்த மரபின் பரவலுக்கு முன்னோடியானவர். இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் கிளைத் தாபனம் ஒன்றை இலங்கையில் நிறுவி, அதன் ஆதரவில் கல்விச்சாலைகள் பல அமைத்தும், மாணவர் இல்லங்களை நிலைநாட்டியும், திருமடங்களைக் கட்டியும் தரும பரிபாலனம் செய்தவர். சமயம் அனுட்டிப்பதற்குரியது என்பதனை தமது போதனைகளிலும் சாதனைகளிலும் நிலைநாட்டினார்.

சமய தத்துவக் கருத்துக்களைச் சாதாரண மக்களும் விளங்கக்கூடியவாறு இலகு நடையில் விளக்கினார். கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, விருத்தப்பா வகைகளையும், கண்ணிகள் சிந்துகளையும் கையாண்டு சமய நூல்களைப் பாடினார். உதாரணமாக நான்மணிமாலை, தோத்திரம், தேவபாணி என்பனவற்றைக் கூறலாம். சமயத்துறை சார்ந்தனவாகவும், வேதாந்த மரபு தழுவினதாகவும் அவரது கவிதைகள் காணப்படுகின்றன. இராம கிருஷ்ண பரமஹம்சர், சுவாமி விவேகானந்தர், ஆறுமுகநாவலர் முதலான சமயப் பெரியார்களை மதித்துப் போற்றி யதுடன், அவர்களுடைய போதனைகளையும், பணிகளையும் முன்மாதிரியாகக் கொண்டவர்.

கல்விப் பணிகள்

விபுலாநந்தர் கல்வியில் உயர்ந்து விளங்கியதுடன் இந்துக்களும் அத்தகைய கல்வி பெறவேண்டும் என்பதில் ஆர்வமுடையவராக இருந்தார். தமிழ் மாணவர்களுக்கு உயர் கல்வியை வழங்கும் பொருட்டு சிதம்பரத்தில் பல்கலைக் கழகம் நிறுவுவதை வலியுறுத்தி, சென்னை மாகாண அரசின் கல்விக் குழுவுக்கு சிபார்சு செய்ததுடன், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் உதயமாவதற்கும் வித்திட்டார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும், இலங்கை கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்திலும் முதல் தமிழ் பேராசிரியராகப் பணி புரிந்தார். சுய மொழியபிமானமற்றதும், தேசாபிமானமற்றதும், அடிமைத்தனமானதும், நாகரிகத்தை நாசப்படுத்துவதுமான கல்வி முறையைக் கண்டித்தார். மேல்நாட்டுக் கல்வியை இந்துக்கல்வி மரபுக்கமைவாகப் போதிப்பதற்குரிய வழிவகைகளைச் செய்தார். “கற்ற கல்வி பிறரைப் பாதிக்கக்கூடாது; அது உயிர்ப்பூட்டுவது; உண்மையைக் காட்டுவது; தன்னம் பிக்கையைத் தருவது “ எனும் கொள்கை உடையவராக விபுலாநந்தர் விளங்கினார்.

சுவாமி விபுலாநந்தர் தன் கல்வியற் சிந்தனைகளுக்குச் செயல் வடிவம் கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் பல பணிகளை மேற்கொண்டார். இராம கிருஷ்ணமிஷனுக்குரிய கல்விச் சட்டத்தை இந்து போர்ட் இராஜரத்தினத்துடன் இணைந்து உருவாக்கினார். 1925 இல் இலங்கையில் இராமகிருஷ்ணமிஷன் பாடசாலைகளின் முகாமைப் பொறுப்பை ஏற்று, தன் கல்விப் பணிகளைத் தொடர்ந்தார். இலங்கையின் வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளில் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் பலவற்றை நிறுவி நிருவகித்தார். விபுலாநந்தர் இராமகிருஷ்ணமிஷனுடன் இணைந்து பணிபுரிந்த காலத்தில் கல்லடி - சிவானந்தா ஆண்கள் பாடசாலை ஆணைப்பந்தி இராமகிருஷ்ணமிஷன் பெண்கள் பாடசாலை, காரைதீவு சாரதா வித்தியாலயம்,

திருகோணமலை - இந்துக்கல்லூரிவண்ணை - வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் ஆகிய பாடசாலைகளை நிறுவி ஏழை மாணவர்களின் வாழ்வில் ஒளியூட்டினார். 1926ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்திலும், மட்டக்களப்பு கல்லடி உட்போடையிலும் அநாதை ஆச்சிரமங்களை நிறுவி, அநாதைச் சிறுவர்களின் கல்வியை மேம்படுத்தினார். இலங்கை கல்வித் திணைக்களத்தின் பாடநூற் சபை, கல்வி ஆய்வுச் சபை, தேர்வுச்சபை என்பனவற்றின் உறுப்பினராகவிருந்து கல்வித்துறைசார் பணிகளைப் புரிந்தார். மாணவர் நலனைக் கருத்திற் கொண்டு “கலைச்சொல் அகராதியை” உருவாக்கினார்.

பாடசாலை மட்டத்தில் சமயக்கல்வி, பொதுக்கல்வி என்பன தொடர்பாகத் தொடர்ச்சியான பல பணிகளை ஆற்றினார். வெள்ளிக்கிழமைகளில் கூட்டுப் பிரார்த்தனை நடாத்துதல். பக்திப் பாசுரங்களைப் பாராயணம் செய்தல். வார இறுதியில் சைவ சமய வகுப்புகளையும், பண்ணிசைப் பயிற்சிகளையும் நடாத்துதல். சமயக் கல்வியை இளைஞர்களுக்கு ஏற்றவாறு போதித்தல் அவரது புதிய திட்டமாகும். விபுலாநந்தரின் அத்தகைய திட்டம் இன்று செயல் முறைக்கு வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது கல்விப் பணிகள் அனைத்திலும் சமயம்சார் கல்விப் பணிகளே பிரதான இடத்தைப் பெறுகின்றன.

சமூகப் பணிகள்

விபுலாநந்தர் மக்களை நேசித்தவர். அவர்களுடைய நன்மை தீமைகளில் ஈடுபட்டவர். ஒருமுறை ‘கடவுள் நேரில் வந்தால் .....’ என்று பேச்சு எழுந்தபோது, சுவாமி பின்வருமாறு கூறினாராம். “நானென்றால் முத்தி தரும்படி கேட்கமாட்டேன். முத்தி என்னளவில் நின்றுவிடும். அதிலும் பார்க்க எல்லோரும் இன்புறும்படி சேவை செய்வதானால் அதிலுள்ள இன்பமே ஒப்பற்றது. “ இவ்வாறு பிறருக்குப் பணி புரிவதே பெருமின்பம் தருவது என்ற திடசித்தம் கொண்டவர்.

தீண்டாமை ஒழிப்பு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டவர். அன்னார் தன் சொந்த நலன்களைத் துறந்த வேளையிலும் நாட்டு நலனையும், மக்கள் நலனையும், மொழி நலனையும் துறவா திருந்த சிறப்பு போற்றத்தக்கது. அநாதை இல்லங்களின் வளர்ச்சிக்காக கிராமங்கள் தோறும் அறக்கொடைத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தினார். விபுலாநந்தரின் கல்விச் செயற்பாடுகள் ஏழை மாணவர்களினதும், அநாதைக் குழந்தைகளதும் முன்னேற்றத்திற்கு வழிகாட்டும் வகையில் அமைந்த சமூகப்பணிகளே என்பர்.

ஏனைய பணிகள்

இசைத் தமிழிலே மிகுந்த ஈடுபாடும் ஆராய்ச்சியும் பொருந்திய விபுலாநந்தர் கவிதைகள் ஓசைநயம் மிகுந்தவை. “இயலின்றி இசையில்லை; இசையின்றி இயலில்லை” என்பது அவரது கொள்கை. காலத்திற்கேற்ப கவிதை அமைந்துள்ளது. அவரது நூல்களில் செந்தமிழ் நடை கையாளப்பட்டுள்ளது. குருதேவர் வாக்கியம், விவேகானந்த பஞ்சகம், ஆறுமுக நாவலர், கங்கையில் விடுத்த ஓலை என்பவற்றை எழுதியுள்ளார். அவர் உள்ளத்தில் அனுபவித்த உணர்வுகளைக் கவிதையிலே தீட்டிக் காட்டும் திறமை உள்ளவர். பல்வேறு ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, விருத்தப்பா வகைகளையும், கண்ணிகள், சிந்துகளையும் கையாண்டுள்ளார். நாடகநூல் - மதங்ககூளாமணி. இசைத்தமிழ் - யாழ்நூல் ஆங்கிலவாணி, பூஞ்சோலைக்காவலன் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் (1936) சொல்லாக்க மகாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கினார்.

இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழிலும் வல்லவர் என்பதால் “முத்தமிழ் வித் தகரர் விபுலானந்தர்” எனப் போற்றப்படுகிறார். தமிழ்க் கவிதையின் போக்கிலே புரட்சிகரமான மாற்றங்களைச் செய்த பாரதியாரைப் பண்டிதர்கள் தீண்டாதிருந்த வேளையில் பாரதி கழகம் அமைத்து, பாரதி புகழைத் தமிழ் நாட்டில் பரப்பிய பெருமைக்குரியவர்.

தெளிவான, எளிமையான மொழி நடையைக் கையாண்ட சுவாமி விபுலானந்தர் ஓசைநயத்தாலும் உணர்ச்சி வெளியீட்டுச் சிறப்பாலும் தனது உரைநடையிற்கூட பல இடங்களில் கவிதையின் எல்லையைத் தொட்டவர். அவரது உரைநடை நூல்களாக விஞ்ஞானக் கட்டுரை, கலைச்சொற்கள், விஞ்ஞான தீபம் முதலானவற்றையும், மொழிபெயர்ப்பு நூல்களாக சுவாமி விபுலானந்தர் சம்பாசனை, விவேகானந்த தீபம், விவேகானந்தரின் சொற்பொழிவு நூல்கள் முதலானவற்றைக் கூறலாம்.

விபுலானந்தரின் நூல்கள் பிழையற்ற பதிப்புக்களாக கால, இட விபரங்களுடன் எழுதப்பட்டவை. அவர் தமிழரின் பழம் பெருமைகளைப் பத்திரிகைகளில் கட்டுரை வடிவில் வெளியிட்டார். உதாரணமாக செந்தமிழ்ச் செல்வி, கலைமகள், ஈழகேசரி, வேதாந்தகேசரி, இராமகிருஷ்ண விஜயம், பிரபுத்த பாரத முதலான வெளியீடுகளுக்குப் பத்திராதிபராக விளங்கினார்.

இந்துப் பண்பாட்டின் வளர்ச்சிக்கு பல நிலைகளிலும் பங்களிப்புச் செய்த சுவாமி விபுலானந்தர் 1947 ஜூலை 19 ஆம் நாள் சமாதி கூடினார். இவரது சமாதி மட்டக்களப்பு கல்லடி உப்போடையில் உள்ள இராமகிருஷ்ண மடத்தில் உள்ளது.

முத்தமிழும் பெருஞ்சீர் முதல்வனார் திருக்குமரா பக்தியுடன் பணிபவர்க்கு பல “கலையும் பாலிக்கும் சித்தி புத்தி நாயகனே திருமுறைகள் தமிழகத்தில் நிலைத்து நிலை பெற்றதுவும் நின்னருளின் திறனன்றோ” (சுவாமி விபுலானந்தர்)

5.4 இந்துசமய வளர்ச்சியில் ஊடகங்களின் பங்களிப்பு

ஒரு நாட்டின் மிகப்பெரிய சக்தி ஊடகமாகும். ஓர் சமூகத்தை மாற்றத்திற்குட்படுத்தக்கூடிய வல்லமை ஊடகத்திற்கு உண்டு. ஊடகம் என்பது எமக்குத் தேவையான பலதரப்பட்டத் தகவல்களையும் அதாவது செய்திகள், புகைப்படங்கள், காணொலிகள் என்பவைகளை இலகுவாகவும் துரிதமாகவும் கண்பொழுதில் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஓர் சாதனமாகும். உதாரணமாக பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சி, இணையம், சஞ்சிகைகள் போன்ற ஊடகங்கள் எமக்கு உறுதுணையாக அமைகின்றன.

மேற்கூறப்பட்ட இவ் ஊடகங்கள் பல தொழிற்பாடுகளை ஆற்றுகின்றன. நாட்டினுடைய சமகாலச் செய்திகள், வரலாற்றுச் செய்திகள், புகைப்படங்கள், காணொலிகள் என்பவற்றினூடாக பல விடயங்களை நம் கண் முன்னே கொண்டு வருகின்றன. ஊடகங்களினால் வெளிப்படுத்தப்படும் விடயங்கள் பெரும்பாலும் நம்பகத்தன்மையானவையாக காணப்படுகிற அதேவேளை ஒரு சில விடயங்கள் நம்பத்தகாத விடயங்களாகவும் காணப்படுகின்றன.

ஊடகங்கள் பல்வேறுபட்ட துறைகளில் தாக்கம் செலுத்துகின்றன. அரசியல், பொருளாதாரம், சமயம், கலாச்சாரம், விழுமியம், விளையாட்டு, கல்வி, சட்டம், சுகாதாரம் போன்ற இன்னோரன்ன விடயங்களில் நாம் ஊடகங்களின் செல்வாக்கினைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இவை எமது இந்து சமய வளர்ச்சியிலும் பெருவாரியான பெருமதிமிக்க பங்களிப்பினை ஆற்றுகின்றன. இந்துசமயம் தொடர்பான கட்டுரை வெளியீடுகள், புகைப்படங்கள், வரலாற்றுச் செய்திகள், காணொலிகள், நற்சிந்தனைகள், பக்திப்பாடல்கள், பிரசங்கங்கள், விவாதங்கள், கலந்துரையாடல்கள், போட்டி நிகழ்வுகள், பஞ்சாங்கம், இராசிபலன் போன்ற பல்வேறு விடயங்களை பிரசுரிக்கின்றன.

வானொலி தொலைக்காட்சிகளில் நாள்தோறும் அதிகாலைப்பொழுதில் பக்திப்பாடல்களையும், பஞ்சாங்கம், இராசிபலன் என்பனவையையும் எம்மால் கேட்கக்கூடியதாகவும் மேலும் விழாக்காலம் தொடர்பான விடயங்கள் ஆலய உற்சவங்கள், சிறப்பு தின நிகழ்வுகள் தொடர்பான விளக்கங்கள் போன்றவற்றினையும் அறிய முடிகிறது. உ+ம் : பண்டிகைகள் விரதங்கள் பற்றிய விடயங்கள்.

பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளில் இந்து சமயம் தொடர்பான பலதரப்பட்டத் தகவல்கள் நாளாந்தம் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. ஆலயத்தின் சிறப்புகள், வரலாறுகள், சமயப்பெரியார்கள் தொடர்பான கட்டுரைகள் ; , புகைப்படங்கள், பஞ்சாங்கம், இராசிபலன், விழாக்காலம் தொடர்பான விடயங்கள்போன்ற பலதரப்பட்டத் தகவல்களை எம்மால் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது.

சமகாலத்தில் இணையத்தின் பாவனை அதிகரித்துள்ளதைத் தொடர்ந்து அவை எமது சமயத்திலும் பல்வேறு தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இணையத்தின் மூலமாக எம்மால் இந்து சமயம் தொடர்பான பல்வேறுபட்ட விடயங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது.

இணையத்தில் எம்மால் ஒரு தகவலை பதிவேற்றம், பதிவிறக்கம் செய்யக்கூடிய சுதந்திரம் காணப்படுகிறது. எனவே எமது இந்து சமயம் தொடர்பான தகவல்களை பதிவேற்றம் செய்யும்போது அத்தகவல் உலகளாவிய ரீதியில் பயனர்களை சென்றடைகிறது. ஏந்நேரத்திலும் எவ்விடத்திலும் தகவல்களை பதிவிறக்கம் செய்துகொள்ளக்கூடிய வசதியும் காணப்படுகிறது. இணையத்தில் எமது சமயம் தொடர்பான பல காணொலிகள் பதிவேற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் மூலமாக நாம் சமய சம்பந்தமான பல விடயங்களை இலகுவாகவும் தெளிவாகவும் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது.

இணையதின் மேலும் ஒரு படி முன்னேற்றமாகக் காணப்படுகின்ற சமூக வலைதளங்களும் இணையப்பயனர்கள் மத்தியில் பெரும் செல்வாக்கினைப் பெற்றுள்ளன. Facebook, Twitter, WhatsApp, Viber போன்றவற்றின் மூலம் பல்வேறு தகவல்கள் பரிமாற்றிக்கொள்ளப்படுகின்றன. எமது சமயம் தொடர்பான வரலாறுகள், உண்மைகள், தத்துவங்கள், சிறப்புகள், புகைப்படங்கள், காணொலிகள் போன்ற விடயங்களை உடனுக்குடன் பலருடன் பரிமாற்றிக்கொள்ளலாம்.

இலங்கையில் இந்துசமய வளர்ச்சியில் ஆரம்பகாலம்தொட்டே ஊடகங்களின் பங்களிப்பினைக் காணமுடிகிறது. இலங்கை வரலாற்றின் அடிப்படையில் நோக்கும்போது ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிகாலப்பகுதியில் எமது இந்துசமயம் நலிவுற்றது. எமது வழிபாடுகள் கலாச்சார மரபுகள், வழிபாட்டுத்தலங்கள் என்பன அழிவடைந்தன. எமது வழிபாடுகள் கலாச்சார மரபுகள் வழிபாட்டுத் தலங்கள் என்பன அழிவடைந்தன. இவ்வம்சங்களை மீண்டும் இலங்கையில் கட்டியெழுப்பப் பலர் முயன்றனர். தனிநபர்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் மூலமாக எமது சமயம் மீண்டும் துளிர்விட ஆரம்பித்தது. ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர், சேர் பொன்.இராமநாதன் இந்துபோட். சு.இராசரத்தினம், சுவாமி விபுலானந்தர் போன்றோர் எமது சமயத்தை கட்டியெழுப்பிய பெருமைக்குரியவர்களாக திகழ்கின்றனர்.

ஆரம்ப காலங்களில் எமது சமயம் தொடர்பான பிரசுரங்களை வெளியிட்டனர். பின்னர் தொடர்ச்சியாக ஆலயங்களில் புராணபடணம் செய்தல், பிரசங்கம் செய்தல், சொற்பொழிவுகள் நடாத்துதல் போன்ற நுட்ப முறைகளை கையாண்டனர். மேலும் எமது இந்து சமயத்தின் சிறப்புக்களை சஞ்சிகைகளிலும் நூல்கள் வாயிலாகவும் வெளியிட்டனர்.

பின்னர் காலப்போக்கில் பத்திரிகைகள், வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்ற ஊடகங்களினூடாக பல்வேறுபட்ட தகவல்கள் வெளிவர ஆரம்பித்தன. தற்காலத்தில் இணையத்தின் மூலமாக உலகெங்கிலும் எமது இந்துசமயம் தொடர்பான சிறப்புக்களும் பெருமைகளும் பறைசாற்றப்படுகின்றன.